

REPUBLIKA SRBIJA
NARODNA SKUPŠTINA
ŠESTA SEDNICA
DRUGOG REDOVNOG ZASEDANJA
Šesti dan rada
20. decembar 2016. godine

(Sednica je počela u 10.30 časova. Predsedava Veroljub Arsić, potpredsednik Narodne skupštine.)

*
* *

PRESEDAVAJUĆI: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo rad Šeste sednice Drugog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2016. godini.

Na osnovu službene evidencije o prisutnosti narodnih poslanika konstatujem da sednici prisustvuje 115 narodnih poslanika.

Radi utvrđivanja broja narodnih poslanika prisutnih u sali, molim narodne poslanike da ubace svoje identifikacione kartice u poslaničke jedinice elektronskog sistema za glasanje.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da su u sali prisutna 94 narodna poslanika, odnosno da su prisutna najmanje 84 narodna poslanika i da postoje uslovi za rad Narodne skupštine.

Da li neko od predsednika, odnosno ovlašćenih predstavnika poslaničkih grupa želi da zatraži obaveštenje ili objašnjenje u skladu sa članom 287. Poslovnika?

Reč ima narodni poslanik Vojislav Šešelj.

VOJISLAV ŠEŠELJ: Dame i gospodo narodni poslanici, upućujem zahtev predsedniku Narodne skupštine da stavi odmah na sednicu Kolegijuma donošenje odluke o formiranju delegacije Narodne skupštine koja bi obišla uhapšene Srbe u Podgorici koji su zatvoreni u zatvoru Spuž pod navodnom sumnjom da su učestvovali u pokušaju puča u Crnoj Gori ili terorističkog napada na nosioce najviših funkcija, a među njima i Đukanovića.

Dobio sam pismo, službeno pismo Branke Milić, starice, tu negde mojih godina... Nisam star, dobro, onda nije ni ona, ali nije za terorističke akcije, verujte. Dobio sam njeno pismo, službeno prosleđeno po odobrenju sudije Višeg suda u Podgorici Miroslava Bašovića, službeno prosleđeno preko Ministarstva pravde, Zavoda za izvršenje krivičnih sankcija, Istražnog zatvora, čiji je načelnik Darko Vukčević.

Branka Milić u ime zatočenih Srba traži da Narodna skupština oformi nezavisnu komisiju koja će obići sve državljane Republike Srbije u zatvoru Spuž, utvrditi pod kojim uslovima izdržavaju pritvor kao najtežu meru procesne prinude i pokrenuti nezavisnu istragu o navodnom pokušaju državnog udara izbornog dana u Crnoj Gori.

Istraga o nepostojećem delu, koju vodi specijalni državni tužilac Milivoj Katnić, poručena je, kao i sam državni udar, i ne obećava minimalne garancije proceduralnog prava na materijalnu istinu. Uhapšene Srbe maltretiraju u zatvoru, prete im policajci koji ih saslušavaju, izlažu ih raznim pritiscima ne bi li iznudili priznanje, ali do sada raspolažu samo izjavama dvojice zaštićenih svedoka, od kojih je jedan formalizovao svoj status, a drugi još nije, koji su agenti provokatori, koji su agitovali kod raznih patriotskih organizacija da se dođe u što većem broju u Crnu Goru da se podrži miting crnogorskih Srba na dan izbora, a niko im reč nije pomenuo o bilo kakvoj oružanoj akciji.

Predlažem da Narodna skupština prvo organizuje jednu delegaciju koja će obići sve zatočene Srbe, svakoga od njih saslušati i podneti izveštaj Narodnoj skupštini, a Narodna skupština posle toga da odluči da li će preduzimati dalje mere, da li će se obratiti Vladi, nadležnim ministarstvima ili će i sama pokrenuti određenu akciju u formi anketnog odbora ili komisije.

Ovde mi je stavljeno do znanja da očekuju da ovo dostavim: svim poslaničkim grupama – ja sam vam na ovaj način to dostavio, pošto nemam druge komunikacije s nekim poslaničkim grupama; Vladi Republike Srbije – na ovaj način sam joj takođe dostavio i tražim da Skupština obavesti Ministarstvo pravde pre svega; Kancelariji za ljudska prava OEBS-a sa sedištem u Beogradu – čekam da mi dođe Davenport, nikako ga nema, pa da njemu predam; i svim ambasadama u Beogradu – kao što znate, ja sam u kontaktu sa nekim ambasadama zemalja koje nisu priznale Kosovo i Metohiju, a sa ambasadama država koje su priznale Kosovo i Metohiju mi srpski radikali nemamo nikakve zvanične kontakte.

Ovo treba urgentno sprovesti, po mom mišljenju pre novogodišnjih praznika, da bi se obezbedio pre svega civilizovan tretman u crnogorskom zatvoru za državljane Srbije. Državljanima Srbije koji su uhapšeni u Crnoj Gori moraju imati status političkih pritvorenika, a ovi ih tretiraju kao kriminalce.

(Predsedavajući: Privodite kraju.)

Evo, priveo sam kraju.

Dakle, urgentno Kolegijum da se sastane i da formira delegaciju, višestranačku delegaciju koja će otići da poseti naše državljane.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem. Reč ima narodni poslanik Milija Miletić.

MILIJA MILETIĆ: Zahvaljujem. Postavio bih nekoliko pitanja. Jedno od tih pitanja je za Ministarstvo prosvete, vezano za Zakon o osnovama vaspitanja i obrazovanja i za rešavanje tehnoloških viškova, jer je neophodno i bitno da se veliki broj ljudi koji nemaju posao, a imaju određeni broj časova, zbrine.

S druge strane, postavio bih pitanje našem ministru, sa akcentom na problem koji imaju male opštine, male sredine, kao što je opština Svrljig, gde imamo dve škole u kojima je veći broj radnika, nastavnika i profesora iz Niša nego iz našeg kraja, iz Svrljiga. To važi i za ostale opštine koje su male kao moja opština; imaju mlade ljude koji su završili fakultete, imaju iste kvalifikacije i mogu da rade, ali zbog ljudi koji se iz većih mesta, većih centara šalju u naše male opštine ti naši mladi ljudi idu van granica naše opštine, idu i van granica naše zemlje Srbije.

Zamolio bih ministra, ukoliko postoji neka mogućnost, da se u okviru tog njihovog programa male opštine, kao što su Svrljig, Gadžin Han, Bela Palanka i ostale opštine, na neki način izuzmu i da se ne šalju prosvetni radnici kao tehnološki viškovi. Problem je i za budžete opština jer treba da plaćaju putne troškove, a to je velika stavka za budžete naših malih opština. To je jedno pitanje.

Drugo pitanje upućujem Ministarstvu poljoprivrede, nadležnom ministru poljoprivrede – da li će u narednoj godini biti mogućnosti da se promeni pravilnik i da se subvencije daju stočarima koji imaju jedno matično grlo? Sada je po pravilniku – dva matična grla. Mislim da je vrlo bitno, a to možemo da govorimo i za opštine koje su nerazvijene, demografski ugrožene, imaju manjak ljudi, veliku teritoriju, da se u tim opštinama promeni taj pravilnik i da stočari koji imaju jedno matično grlo imaju pravo da koriste pomoć od 25.000 dinara. To je vrlo bitno baš zbog toga što smo svedoci da jedno grlo, jedna krava daje budućnost, na neki način pomaže tom poljoprivrednom proizvođaču da preživi tešku situaciju. A imali smo izjave nekih naših ljudi koji rade u ministarstvima da su ta grla kućni ljubimci. To nije bilo primereno. Prema tome, pitanje našem ministru – da li će se smanjiti ta obaveza, umesto dva, da bude jedno grlo?

U krajnjem slučaju, ukoliko to ne može, zamolio bih nadležnog ministra da ni slučajno ne dođemo u situaciju da se poveća taj limit, da ne budu sad tri, da bi veći broj ljudi iz malih opština, koji su mali proizvođači, mala gazdinstva, mogao da koristi sredstva koja daje Vlada, odnosno nadležno Ministarstvo poljoprivrede. Mislim da je to vrlo bitno za naše stočare, za naše poljoprivredne proizvođače.

Ja bih se zalagao i kao čovek, i siguran sam da će nadležno Ministarstvo imati sluha za nerazvijena područja, za marginalna područja, za brdsko-planinska područja, da se na taj način pomogne i stočarima i svima kojima je potrebno.

Sada bih još jednom, kao čovek koji dolazi iz jedne male ali domaćinske opštine, kao srpski domaćin, svim narodnim poslanicima, svim građanima Srbije čestitao Svetog Nikolu. Svima bih pozeleo da imaju puno zdravlja i sreće i da ova i naredne godine budu rodne i blagorodne, kako na njivi, tako i u kući.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem. Reč ima narodni poslanik Olena Papuga.

OLENA PAPUGA: Hvala, predsedavajući. Prvo pitanje postavljam Ministarstvu finansija. Preduzetnicima koji paušalno plaćaju porez stiglo je poresko rešenje na adrese firmi koje vode za prethodne dve godine, znači, isto kao i nama ili paorima za odvodnjavanje. Pitam – zašto su dve godine čekali Poresku upravu da im pošalje rešenja? Zašto rešenja nisu poslata prošle godine i zašto ne mogu da plate taj svoj dug za porez u ratama, kvartalno?

Paušalci su dužni jako puno, a da to nisu ni znali. Mnogi ljudi su se zbog toga našli između hitne otplate potraživanja i stavljanja katanca na radnje. Krojačke radnje, na primer, porez plaćaju paušalno, a za dve godine im se nakupilo i do 200.000 dinara duga za porez koji moraju odjednom da plate. Unazad dve godine su radili za državu, a ne za sebe. Svi su znali da će razlike za porez biti, ali ne onakve kakve su dobili – po 200.000, već sam rekla. Pitam – kako je nastala ta velika razlika poreza kod paušalaca?

Takozvanim paušalcima država nije od 2014. godine do pre nekoliko meseci izdavala poreska rešenja. Zašto? Umesto toga, savetovali su ih da državi mesečno plaćaju isto koliko i do tada. Znači, paušalci su sami sebi računali porez otprilike i zato se sada stvorila ta velika razlika. Kada su nova rešenja konačno počela da pristižu, ispostavilo se da za prethodnih više od godinu i po dana paušalci treba jako puno novca da doplate. Za male paušalce to je veliki problem, ta razlika jednostavno će ih navesti ne da pozatvaraju radnje, nego da rade na crno ili da se stvarno poodjavljaju.

Postavljam još jedno pitanje – da li je država predvidela mehanizme kojima bi paušalcima olakšala plaćanje duga? Znači, da li država planira da im omogući da plate ta svoja dugovanja kvartalno ili na rate?

Paušalci kažu da im Uredba o bližim uslovima, kriterijumima i elementima za paušalno oporezivanje obveznika poreza na prihode od samostalne delatnosti donosi puno neprijatnosti. To je nesigurno zato što oni ne mogu da izračunaju koliko njihov prihod treba da košta, odnosno koliko treba da plaćaju poreze.

Na kraju rešenja piše da imaju pravo žalbe, ali da žalba ne odlaže izvršenje. Isto kao i za odvodnjavanje.

Drugo pitanje postavljam Vladi Srbije i ministarki bez portfelja zaduženoj za demografiju i populacionu politiku Slavici Đukić Dejanović. Jedan u nizu gorućih problema majki na porodiljskom odsustvu jeste i to što na svoju zarađenu naknadu čekaju i po nekoliko meseci. Pitam da li će se to rešiti u 2017. godini. Takođe, pitam – da li će se dozvoliti ukidanje PDV-a, povrat PDV-a na

opremu za bebe od 1. januara? U teškim finansijskim okolnostima u kojima živi većina roditelja, pored uobičajene jednokratne pomoći Republike Srbije i lokalne samouprave, jako je važna i ta podrška države u vidu povrata od 40.000 u prvoj i 30.000 u drugoj godini života deteta.

Takođe, jedan u nizu gorućih problema majki na porodijskom odsustvu jeste i to što na svoju zarađenu naknadu čekaju po nekoliko meseci, jer poslodavac ne stiže, ne može ili ne želi da svakog meseca podnosi nekoliko desetina papira kako bi mu bili refundirani troškovi i sredstva uplaćena retroaktivno. Pitam kako će se to rešiti u 2017. godini. Da li će porodilje, žene na porodijskom odsustvu i dalje čekati svoju zaradu mesecima?

Liga socijaldemokrata Vojvodine je kroz inicijativu „Puna plata za trudnice“ u lokalnim samoupravama predlagala isplatu jednokratne pomoći trudnicama i porodicama, te je negde ta praksa uvrštena u redovna socijalna davanja koja su na sebe preuzele lokalne vlasti. Neke lokalne samouprave su to uvele, ali su vremenom ukinule, pa pitam – da li će lokalne samouprave imati neke svoje pomoći porodicama, majkama sa troje dece i u 2017. godini?

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem. Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Imam tri pitanja. Prvo pitanje je za Ministarstvo pravde i Agenciju za borbu protiv korupcije. Zanima me njihovo mišljenje, da li je protivzakonito i da li je uopšte u skladu sa propisima da jedna poslovna banka zaključi ugovor, uz naknadu, za dobijanje pravnog mišljenja od jednog visokog državnog funkcionera za vreme dok on obavlja visoku državnu funkciju.

Da budem konkretan, u pitanju je „Pireus banka“, koja je 25. februara 2013. godine naručila od grupe profesora Pravnog fakulteta Univerziteta u Beogradu pravno mišljenje koje se tiče promenljivih kamatnih stopa i da li one predstavljaju ništavne odredbe ugovora u smislu Zakona o obligacionim odnosima.

Jedan od trojice profesora koji su radili takvo pravno mišljenje jeste prof. dr Oliver Antić, u tom trenutku glavni savetnik predsednika Republike i član predsedništva SNS, koja je vladajuća stranka u tom momentu.

Da li je normalno, da li je protivzakonito i da li ima elemenata krivičnog dela korupcije da poslovna banka angažuje grupu profesora, a da je jedan profesor visoki državni funkcioner, glavni savetnik predsednika Republike Srbije, znači, ne samo za pravna pitanja, nego lice koje se redovno pojavljuje u sredstvima javnog informisanja, i da za potrebe te banke uradi jedno pravno mišljenje? Zamislite koliko bi bilo privrednih subjekata koji bi voleli da im ministarka pravde uradi neko pravno mišljenje! Ili predsednik Vlade, s obzirom na to da je i on pravnik, da uradi neko pravno mišljenje o bilo kom pitanju, koje ne mora biti iz opsega njegove delatnosti. Pogotovo zato što je to pravno mišljenje, ja ga imam ovde, „Pireus banka“ koristila pred sudovima u postupcima. Godine 2013, veliki broj građana je podneo tužbe protiv banaka u Srbiji sa zahtevom za proglašenje ništavosti odredaba ugovora koji su vrlo

nepovoljni za korisnike bankarskih usluga. Sada kada imate situaciju da jedan sudija dobije jedno pravno mišljenje, a u tom pravnom mišljenju pokojni profesor Hiber, docent dr Miloš Živković i prvopotpisani prof. dr Oliver Antić, koji je glavni savetnik predsednika Republike, kao jedan od davalaca mišljenja...

Podsetio bih vas da je problem zaduženih u švajcarskim francima ne samo problem Srbije, nego problem u celoj srednjoj i istočnoj Evropi. U Mađarskoj su na nivou države regulisali taj problem, a nedavno su sudovi u Poljskoj doneli jednu vrlo važnu odluku po kojoj su proglasili ništavim odredbe ugovora o zaduženosti, o promenljivoj kamatnoj stopi u švajcarskim francima, i te ugovore proglasili beskamatnim zajmom u zlotima. Znači, nije više kreditni posao u švajcarskim francima, već beskamatni zajam u domaćoj valuti.

Da li je jedan od razloga što se kod nas opstruiše u pravosuđu, između ostalog, i postojanje ovakvih pravnih mišljenja? Kao što smo dokazali da postoje ugovori između sudija i sudova sa jedne strane i poslovnih banaka sa druge strane, po kojima oni imaju status VIP klijenata.

Nigde nije ušao švajcarski franak. Imamo još jedan dokaz za to: evo izveštaja koji je revizorska kompanija KPMG radila za potrebe „Pireus banke“, gde se konstatuje da poslovne banke koje su odobravale kredite u švajcarskim francima nisu raspolagale depozitima u švajcarskim francima i nisu se zaduživale na inotrižistu u toj valuti.

Drugo pitanje je takođe za Ministarstvo pravde, ali i za ministra finansija i predsednika Vlade. Hvalite se da ste sredili finansije. Kako su vam onda sudovi u blokadi? Status blokade sudova 11. decembra 2016. godine bio je 534.583.903 dinara, znači, veliki broj sudova; osnovni sudovi dužni su 359.000.000 dinara, viši 129.000.000, prekršajni 24.000.000, osnovna javna tužilaštva 10.500.000, privredni sudovi 440.000.000, Više javno tužilaštvo 340.000.000 i Apelacioni skoro 150.000.000 dinara. Pritom, oni su izuzeti i mogu da isplaćuju i plate i doprinose, a građani ne mogu da naplate svoja potraživanja, što je protivustavno jer ne štite se isto svi oblici svojine. Evo, ovde je spisak svih tih sudova i svih tih zaduženja.

Treće pitanje je za predsednika Vlade. Bili ste juče u poseti „Elektromreži Srbije“ i istakli da je to jedno od najuspešnijih državnih preduzeća. Najavili ste, takođe, da ćete preispitati rad svih direktora javnih preduzeća i onih koji ne rade dobro. Sada vas pitam – koji je razlog da direktor „Elektromreže Srbije“ više neće ostati na toj funkciji? Njemu ističe mandat, ali, kao što neke informacije kažu, neće se ponovo kandidovati. Znamo da nije u pitanju nepostojanje fakultetske diplome, jer je Nikola Petrović i do sada obavljao funkciju direktora bez diplome. Da li postoje indicije da će se on preseliti u SAD s obzirom na to da je njegov kum Nenad Kovač, zvani Neša Roming, već prebacio firmu u Ameriku, izneo nekoliko stotina miliona dolara...

(Predsedavajući: Privodite kraju, kolega.)

Koji je razlog za odlazak Nikole Petrovića?

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem. Reč ima narodni poslanik Ivan Bauer. Izvolite.

IVAN BAUER: Zahvaljujem, predsedavajući. Poštovane kolegice i kolege narodni poslanici, građani i građanke Republike Srbije, zatražio bih obaveštenje, odnosno objašnjenje od Poverenika za zaštitu informacija od javnog značaja u vezi sa pritužbama koje dobijam od pojedinih građana.

O čemu se radi? Mnogi građani mi se žale da dobijaju takozvane, kako se to stručno naziva – neželjene, odnosno netraženu komunikaciju, telefonske pozive ili telefonske poruke komercijalnog sadržaja. To se uglavnom odnosi na pojedina osiguravajuća društva. Ranije je to bio mnogo češći slučaj, a danas je manje, sa bankama, ali i sa drugim privrednim subjektima koji nam šalju SMS poruke koje nismo tražili, odnosno nisam siguran da imaju pravo da nam šalju.

Dakle, ovde se radi o nekoliko mogućnosti. Jedna od mogućnosti jeste da ovi privredni subjekti koriste listinge sa kojih uzimaju naše brojeve, za koje možemo da kažemo, uslovno rečeno, da su javni, ali to ne znači da se mogu koristiti u ove svrhe, odnosno za slanje komercijalnih poruka. Druga mogućnost jeste da naše brojeve telefona dobijaju od trećeg lica, što takođe ne znači da se taj broj telefona može koristiti za netraženu komunikaciju koja je komercijalnog karaktera. I, treća mogućnost, koja je najopasnija, jeste da neko pravi baze podataka ovakvih brojeva telefona i da ih onda nekome prodaje, što je, verujem, najozbiljnije delo u ovom slučaju.

Dakle, sve tri mogućnosti su, što se mene tiče, sporne. U tom smislu, želeo bih da dobijem konkretan odgovor od Poverenika za zaštitu informacija od javnog značaja. Mislim da je on prava osoba koja ovim treba da se bavi, jer ovde se radi upravo, čini mi se, o kršenju prava na privatnost građana.

Rekao bih da ovde, u smislu pravnih implikacija, postoje tri mogućnosti. Jedna je da zakon ovako nešto dozvoljava, odnosno da je ovakva komunikacija zakonski dozvoljena u našoj zemlji, u šta nisam siguran. U tom slučaju očekivao bih od Poverenika za zaštitu informacija od javnog značaja da pokrene inicijativu da se odgovarajući zakonski propisi promene, odnosno da se usaglase sa najboljim praksama u svetu, koje ovakvu komunikaciju ne dopuštaju.

Druga mogućnost jeste da postoji tzv. pravni vakuum, odnosno da ovo nije regulisano na odgovarajući način zakonom i da to pojedini privredni subjekti (najčešće se radi o osiguravajućim kućama) koriste da sa nama neželjeno komuniciraju, odnosno da nas pozivaju na naše brojeve telefona ili da nam šalju poruke koje mi prethodno nismo tražili.

Treća mogućnost jeste da to apsolutno nije regulisano našim zakonom, u kom slučaju bih molio Poverenika za zaštitu informacija od javnog značaja da pokrene inicijativu da se ovako nešto uredi.

Naravno, postoji još jedna mogućnost, a to je da on stupi u kontakt sa operaterima fiksne i mobilne telefonije i da od njih traži, da ih zamoli ili da inicira da se napravi jedan kodeks ponašanja operatera fiksne i mobilne

telefonije, koji mogu, čak i ukoliko ne postoji zakonska regulativa, ove stvari da regulišu na taj način što će sami sprečavati ovakvu komunikaciju.

U tom smislu, hteo bih da vas upoznam sa najboljim praksama koje postoje u svetu. U Sjedinjenim Američkim Državama, još iz vremena samo fiksne telefonije, kada uzimate telefonski broj, unapred određujete da li želite da primate pozive koji su komercijalnog karaktera ili ne. Dakle, ukoliko odlučite da ne želite, niko nema pravo da vas zove i od vas zahteva da prihvatite bilo kakvu komunikaciju koja je komercijalnog karaktera. U mnogim drugim zemljama, na primer u Velikoj Britaniji, vrlo jasno je definisano da se komunikacija putem mobilnih telefona može obavljati isključivo ukoliko uradite nešto što se stručno, na engleskom jeziku, zove *double opt-in*, odnosno morate dvostruko dozvoliti nekome da bi mogao sa vama da komunicira. To znači da mora dva puta da vas pita i dva puta od vas da dobije potvrđan odgovor. Čak i ukoliko vi inicirate komunikaciju, on mora još jedanput da vas pita da bi od vas dobio odgovor.

Dakle, ovakva komunikacija je nešto što nije uobičajeno u svetu i očekujem da se to i kod nas reguliše na odgovarajući način ili, ukoliko nije regulisano, da Poverenik za zaštitu informacija od javnog značaja zaštiti privatnost naših građana i pokrene inicijativu da se taj problem reši. Kažem, može da se reši čak i na nivou operatera fiksne i mobilne telefonije koji jednim kodeksom ponašanja među sobom to mogu da reše, odnosno mogu da isključuju brojeve telefona onih koji ovakvu komunikaciju obavljaju. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem. Reč ima narodni poslanik Gordana Čomić.

GORDANA ČOMIĆ: Zahvaljujem. Pitanje za ministra prosvete gospodina Šarčevića i ministra policije gospodina Stefanovića, koje se tiče događaja vršnjačkog nasilja u školi „Takovski ustanak“ i postupaka tokom samog događaja i direktorke škole Branke Žižović.

Naime, u toj školi je došlo do vršjačkog nasilja. Majka je prijavila da joj je dete maltretirano, tučeno. Otišla je kod lekara, da se vide dokazi o nasilju koje je šutiranjem od strane učenika, starijeg, u učinioci naneseo.

Direktora Branka Žižović dala je izjavu, koja u slobodnom citatu glasi da ona ne razume zašto se to diže na neki viši nivo i zašto se u jedno koškanje među decom uključuju Centar za socijalni rad i druge institucije.

Dakle, ministra prosvete pitam – u kom je delu proces unutar Ministarstva u nadležnim sektorima, razgovor i sa školom i sa direktorkom škole, i postupanje Ministarstva po Pravilniku o postupanju ustanova u kojima se odigrava nasilje, koje je na snazi? A ministra policije – u kom delu je i u kojoj fazi postupanje odseka u Ministarstvu koje treba da bude u saradnji sa Centrom za socijalni rad, takođe po Protokolu o postupanju u slučajevima nasilja u ustanovama?

Zašto je ovo moje pitanje važno i zašto očekujem od oba ministra odgovor u roku od 15 dana, uz svest o tome šta je direktorka kazala? Direktorka je kazala da je to minimalno što se desilo, da je nevažno. Direktorka je dala javnu

podršku vršnjačkom nasilju. Osim što je zabranjeno zakonima i propisima kojima se definišu sve vrste nasilja, uključujući propise koje su podnosili ministar prosvete i ministar policije, to je nedopustivo. Nedopustivo je od strane nekoga ko obavlja dužnost direktorke škole.

Naša visoka tolerancija na nasilje, naš prezir prema patnji dece koja su žrtve vršnjačkog nasilja, nedopustivi su.

Iz ova moja dva pitanja, moja molba svima nama koji prirodom svog posla imamo nekakvu javnu funkciju, javnu obavezu, nekakvu moć javne reči – da pazimo šta govorimo kada je u pitanju vršnjačko nasilje, kada je u pitanju nasilje prema ženama, kada je u pitanju nasilje prema osobama sa invaliditetom, da jako pazimo šta govorimo. Ako imamo zle stereotipe u glavama da je to oduvek tako bilo, oduvek su se deca tukla, da te stereotipe zaboravimo, jer su oni zabranjeni kao ponašanje propisima o kojima smo zajedno odlučivali u ovoj skupštini, i vlast i opozicija.

Bilo bi dobro da ovaj slučaj, prvo, nema tragičan ishod kojim će biti okrivljeni majka i dete žrtva i kojim će se direktorki tolerisati minimiziranje slučaja vršnjačkog nasilja.

Bilo bi dobro da nam svima dopre do svesti da je, prema istraživanjima koja su rađena (na uzorku od preko 57.000 dece) u školama u Srbiji, 30,7% dece trpelo neki vid verbalnog nasilja, zlostavljanja, 15% dece u školama trpi neki vid fizičkog zlostavljanja. Ako mi ne razumemo kolika je to patnja deteta u uzrastu od šest, sedam, 15 ili 18 godina, onda uzalud donosimo propise u ovoj skupštini. Ako ćemo prećutati nerad institucija koje su plaćene iz budžeta, kao i svi mi, da spreče vršnjačko nasilje, da deluju preventivno, da pruže podršku žrtvi, da pruže podršku i nasilniku, onda ćemo samo svedočiti zgražavanjem nad slučajevima nasilja u školi, u porodici i na ulici. Zgražavanje zaglupljuje. Molim vas da se ne zgražavamo, nego da delujemo.

Zato pitam oba ministra – u kojoj fazi su, na osnovu Protokola o postupanju u slučajevima nasilja u ustanovama, poslovi u sektorima u njihovim ministarstvima? Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem. Reč ima narodni poslanik Saša Radulović. Izvolite.

SAŠA RADULOVIĆ: Dame i gospodo, poštovani građani Republike Srbije, prvo pitanje ide predsedniku Vlade Republike Srbije Aleksandru Vučiću u vezi sa budžetom za 2016. godinu.

Podsetiću predsednika Vlade prvo na njegovu izjavu od 10. marta 2014. godine na predizbornom skupu u Hali Pinki: „Kakve god reforme da preduzimamo, šta god da se zbiva, dragi prijatelji, imajte u vidu jednu stvar koju vam garantujem – penzioneri će biti poslednji u čija će prava bilo ko smeti da dira u državi. Bolje sa naše grbače da se skida sve što može, a penzionerima nema šta da se uzme.“

Kao što smo videli, u budžetu za 2017. godinu predviđeno je 47 milijardi dinara za plaćanje garancija po dugovima nesposobnih javnih preduzeća

koja vode nesposobni partijski kadrovi, gde država mora za njih da plati njihove dugove zato što nisu u stanju to da urade.

S druge strane, penzionerima je uzeto 20 milijardi dinara, zaposlenima u javnom sektoru (među kojima su nastavnici, lekari, medicinske sestre itd.) još 22 milijarde, znači, ukupno manje nego što je gubitak koji prave javna preduzeća. Svi porezi su povećani, uvedena je akciza na struju, sve stope su povećane u ove više od četiri godine koliko je Aleksandar Vučić na vlasti.

Poslednji korak u uzimanju novca iz džepova građana i privrede i davanju tog novca, s druge strane, stranim investitorima i nesposobnim partijskim kadrovima jeste povećanje paušalnih poreza, sa kojim su suočeni mnogi građani Republike Srbije. Taj sektor porodičnih firmi i preduzetničkih radnji, a njih ima preko 200.000 u Srbiji, zapošljava preko 400.000 ljudi. Nakon dve godine, konačno su dobili rešenja Poreske uprave, dakle rešenja koja kasne preko dve godine, kojim se sada nalaže da u roku do kraja godine uplate u budžet zaostale, povećane poreze. Znači, retroaktivno im je povećan paušalni porez i naterani su da ga plate.

To je način na koji premijer, odnosno predsednik Vlade krpi budžet, pa je pitanje za premijera – kada će prestati da uzima od građana i privrede, da krpi rupe u budžetu i daje pare stranim investitorima i nesposobnim partijskim kadrovima? Da li je to reforma koju je obećavao, koja je očigledno u direktnoj suprotnosti sa izjavom koju je dao u martu 2014. godine?

Drugo pitanje za predsednika Vlade. Imamo jedno pismo Zaštitnika građana, koji je odgovorio na neke optužbe koje je izrekao premijer. Pošto to pismo nije dobilo svetlo dana u medijima, recimo na RTS-u, ja ću ga pročitati ovde u Narodnoj skupštini kako bi građani ovo mogli da čuju: „Poštovani gospodine Vučiću, dana 13. decembra ste u javnom obraćanju građanima Srbije, u direktnom prenosu na svim nacionalnim TV kanalima, između ostalog rekli za mene i više drugih osoba da smo apriori protiv države i svog naroda – oni zbog toga što su nekada bili na vlasti, a ja što sam, kao Zaštitnik građana, tada bio veoma zadovoljan pravima manjina, kao što ste rekli.

Nije prvi put da iznosite neistine u vezi mog rada“, Zaštitnika građana. „I letimičan pogled na godišnje izveštaje iz perioda pre 2012. godine pokazaće više zamerki u toj oblasti nego što ih sadrži izveštaj za 2015. godinu. Nažalost, ni izveštaji za 2015. godinu ni za 2014. godinu nisu razmatrani u Narodnoj skupštini, iako je to obaveza parlamenta utvrđena propisima, ali to Vas nije moglo da spreči da ih pročitate, jer su Vam i lično upućeni radi informisanja, i javno objavljeni. Ipak, sadržina izveštaja za Vas nije od značaja, već potreba da kažete nešto loše o Zaštitniku građana, odnosno meni lično.

Tu, međutim, nastaje mnogo veći i opasniji problem, ne samo po osobe koje ste pomenuli i mene, već mnogo šire – po demokratiju u Srbiji. Označili ste pred celom srpskom javnošću više građana Srbije, uključujući Zaštitnika građana, za protivnike države i svog naroda. O istinitosti takve užasne ocene ne želim da polemishem zbog njene očigledne besmislenosti. Međutim,

dužni ste i morate da vodite računa da ni o kom građaninu Srbije nemate pravo da kažete tako nešto. Niko to pravo nema, a posebno Vi“.

Premijer je na ovo odgovorio da nema obavezu da odgovori na ova pitanja, da ga to zaista ne interesuje. Međutim, mislim da ima obavezu da objasni građanima Srbije zašto druge građane naziva ovakvim rečima, zašto vređa na konferencijama za medije i zašto govori da su drugi protiv države kada to jednostavno nije istina. Imamo samo drugačiji način, odnosno koncept države. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Ivan Manojlović.

IVAN MANOJLOVIĆ: Zahvaljujem, gospodine predsedavajući. Dame i gospodo narodni poslanici, moje pitanje danas je upućeno nadležnim inspekcijskim službama, najpre komunalnim inspekcijskim službama.

Proteklih dana, a kako smo se približili novogodišnjim praznicima, očekivali smo da će nas uskoro sa nekih reklamnih panoa najpre pokret gospodina Radulovića informisati najdetaljnije o cenama za novogodišnju noć, cenama čevapa itd., ali pojavilo se nešto drugo. U Srbiji se proteklih dana pojavio jedan drugi gospodin – očekivali smo estradne umetnike, ali, eto, on je uspeo da ukrasi – pa je različite trafice, mesta za vodosnabdevanje itd., znači sva ona mesta koja su izričito zabranjena zakonom za oglašavanje i reklamiranje političkih partija, ali i ostala oglašavanja u komercijalne svrhe, ne libeći se, iskoristio za jedan slogan našeg poznatog vojskovođe, sa kojim, zaista možemo da konstatujemo, jedino što bi možda imao zajedničko jeste kada bismo njegovo prezime Mišić možda malo drugačije akcentovali ...

(Saša Radulović: Kome je pitanje upućeno?)

Pitanje je upućeno nadležnim komunalnim i inspekcijskim službama. Da li neko pod sloganom „Ko sme, taj i može“ može da zloupotrebljava, krši zakon i na nedozvoljenim mestima, van izborne kampanje, postavlja promotivni materijal?

Ovde imamo još jednu fotografiju gde se vidi da se zaista ne biraju mesta pa se i među umrlice postavlja politički propagandni materijal.

Postavljamo pitanje, takođe, Agenciji za borbu protiv korupcije. S obzirom na to da je decembar mesec, da su izbori najavljeni, otprilike, za april ili maj, na koji način se finansira ovaj politički pokret koji se sve vreme ovde nama reklamira da zastupa neku socijalnu kategoriju građana, a vidimo da nemilice troši novac i kreće u predizbornu kampanju, a izbori još nisu raspisani? Znači, odakle novac za finansiranje četiri meseca kampanje? Zaista mislimo da ni Donald Tramp ne bi mogao ovako nešto sebi da priušti na toliko duge staze.

Takođe, očekujemo da nadležni organi postupe shodno zakonu i pristupe, ako je potrebno, uklanjanju ili, shodno svojim nadležnostima, odrede i kaznu za ovakve prestupnike. Ne kaznu da bi se neko kaznio, već da bi se poslao jasan signal i nekim drugima koji će verovatno krenuti, kao dobar deo opozicije, da reklamiraju.

A neko ko sve vreme pokušava da destabilizuje parlament, da opstruira parlament, a onda se hvali kako je u stvari za parlamentarizam, nađe se među umrlicama, na trafoima za struju, van predizborne kampanje, trošeći novac. Voleli bismo da znamo od kojih se para finansira ovaj pokret, koji je možda građanima omogućio da shvate da je to neko novo lice na političkoj sceni, a 16 godina su prisutni u Srbiji. Ali, eto, i posle 16 godina neko može sebi da da za pravo da se nazove nekim novim čovekom.

Iako je već dokazano u praksi da oni nisu inovativni niti mogu da smisle nešto novo, plagijatorstvo je odlika takvih ljudi, pošto je već upotrebio ovaj slogan „Ko sme, taj može“, ja bih dodao samo: „Ko ne zna za strah, taj ide napred“. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Pošto se više niko od predsednika odnosno ovlašćenih predstavnika poslaničkih grupa ne javlja za reč, nastavljamo sa radom.

Obaveštavam vas da su sprečeni da prisustvuju sednici narodni poslanici Milisav Petronijević i Predrag Jelenković.

Prelazimo na 15. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O UPRAVLJANJU AERODROMIMA (pojediniosti).

Saglasno članu 90. st. 1. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da su pozvani da današnjoj sednici prisustvuju: prof. dr Zorana Mihajlović, potpredsednik Vlade i ministar građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture, Aleksandra Damnjanović i Miodrag Poledica, državni sekretari u Ministarstvu građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture, Jovanka Atanacković, Zoran Ilić i Veljko Kovačević, vršioći dužnosti pomoćnika ministra građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture, Mirjana Čizmarov, direktor Direktorata civilnog vazduhoplovstva Republike Srbije i Andrijana Jovanović, zamenik predsednika Komisije za javno-privatno partnerstvo.

Primili ste amandmane koje su na Predlog zakona podneli narodni poslanici Zoran Živković, Vjerica Radeta, Nemanja Šarović, Milorad Mirčić, Vesna Nikolić Vukajlović, Zoran Krasić, Miljan Damjanović, Nataša Jovanović, Jovo Ostojić, Nikola Savić, Marko Milenković, Aleksandra Belačić, Gorica Gajić, Milan Lapčević, Dejan Šulkić, Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović, Zdravko Stanković, Srđan Nogo, Boško Obradović, Ivan Kostić, Marija Janjušević, Zoran Radojičić, Dragan Vesović, Miladin Ševarlić, Aleksandra Jerkov, Goran Ćirić, Radoslav Milojević, Goran Ješić, Gordana Čomić, Balša Božović, Maja Videnović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović, kao i amandmane Odbora za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije.

Primili ste izveštaj Odbora za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije i Odbora za ustavna pitanja i zakonodavstvo, kao i mišljenje Vlade o podnetim amandmanima.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika Narodne skupštine otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Određujem pauzu u trajanju od pet minuta, dok ovlašćeni predstavnici predlagača ne uđu u salu. Zahvaljujem.

(Posle pauze – 11.20)

PREDSEDNIK: Poštovani poslanici, prelazimo na raspravu o amandmanima.

Na Glavu I, naziv iznad člana i član 1. amandman su zajedno podneli poslanici Aleksandra Jerkov, Goran Ćirić, Radoslav Milojević, Goran Ješić, Gordana Čomić, Balša Božović, Maja Videnović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Gorica Gajić, Milan Lapčević i Dejan Šulkić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala, predsednice. Poštovana potpredsednice Vlade, naše intervencije, generalno, u zakonu imale su intenciju da zakon učine jasnijim, preciznijim, i da uklone ona mesta koja po našem mišljenju ostavljaju prostor za, da tako kažem, kreativno tumačenje Vlade u budućnosti ili onoga ko bude primenjivao zakon.

U tom smislu, u članu 1. u stavu 2. precizira se šta se dešava u raznim slučajevima koji mogu da se dese kod upravljanja aerodromima, da se na postupak davanja koncesija za aerodrom isključivo primenjuje zakon kojim se uređuju javno-privatno partnerstvo i koncesije. Ovako kako je napisano, po našem tumačenju, mogu se primenjivati i drugi zakoni, pošto su tamo navedeni razni slučajevi i razni zakoni u stavu 2. ovog člana. Mi smo svojim amandmanom izuzeli i dodali novi stav koji kaže da se na postupak davanja koncesije za aerodrom primenjuju isključivo odredbe zakona kojim se uređuje javno-privatno partnerstvo i koncesije.

U vašem obrazloženju za neprihvatanje ovog amandmana kažete da se to navodi kao mogućnost u stavu 2. Mi smatramo da nije dovoljno precizno definisano, da je ovo bolja formulacija, jer i sam Zakon o koncesijama kaže da se postupak davanja koncesije uređuje Zakonom o javno-privatnom partnerstvu i koncesijama, isključivo tim zakonom. Tako da smatramo da je bilo prostora i potrebe da se ovaj amandman prihvati i žao nam je što Vlada nije to uradila. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Vlado Babić. Izvolite.

VLADO BABIĆ: Poštovana predsednice, cenjena gospodo ministarko sa saradnicima, poštovane koleginice i kolege narodni poslanici, predlažem da se ovaj amandman ne prihvati iz razloga što u članu 11. st. 2. Zakon o javno-privatnom partnerstvu i koncesijama („Službeni glasnik“ Republike Srbije br. 88/11 i 15/16) upravo predviđa da sva druga pitanja od značaja za davanje koncesija za pojedine oblasti ili delatnosti stava 1. ovoga člana mogu da se urede posebnim zakonom kojim se uređuje ta oblast ili delatnost. Upravo je navedeni zakon dao mogućnost da se pitanja od značaja za davanje koncesije za upravljanje aerodromima urede posebnim zakonom, što se i čini predlogom ovoga zakona.

U odnosu na član 1. st. 2, razlog za donošenje ovog zakona kao posebnog bilo je davanje aerodroma u koncesiju u smislu odredaba Zakona o javno-privatnom partnerstvu i koncesijama, gde postoji kooperativni odnos između javnog sektora, koji zastupa država, i privatnog sektora, koji u ovom slučaju preuzima upravu nad državnim subjektom, odnosno nad Aerodromom „Nikola Tesla“, s obzirom na to da je o njemu bilo reči na plenarnoj sednici, u periodu 20–30 godina, pri čemu se očekuje oko deset miliona evra koncesija godišnje, plus nekih 400 miliona evra koncesione naknade.

S obzirom na to da se očekuje ekspanzija vazdušnog saobraćaja u našoj zemlji, pa i celom regionu, neophodno je pripremiti finansijski okvir za što efikasniju komercijalizaciju aerodroma u Srbiji. Ovim zakonom definisane su delatnosti upravljanja aerodromima kao predmet koncesije, gde je upravljanje aerodromima delatnost od opšteg interesa.

Beogradski aerodrom „Nikola Tesla“ u toku godine usluži oko pet miliona putnika, pri čemu je u novembru evidentirano 350.000. Među najboljima je u regionu što se tiče poštovanja vremena poletanja i sletanja.

U svom uvodnom izlaganju ministarka Mihajlović je nabrojala par aerodroma, a ja bih danas istakao i rekao par reči o aerodromu u Somboru, koji je u Prostornom planu Republike Srbije definisan kao namenski za civilne potrebe, a odlukom Vlade od 26. decembra 2002. godine data je saglasnost da se ovaj aerodrom, zajedno sa aerodromom „Lađevci“ kod Kraljeva, „Ponikve“ kod Zlatibora, stavi u civilni saobraćaj. Nažalost, aerodrom u Somboru još uvek nije dobio ovu namenu.

Hteo bih da kažem još par reči o ovom aerodromu. Aerodrom se nalazi u Zapadnobačkom okrugu, na sedam kilometara od Sombora i devet kilometara od luke Apatin. Smešten je na 707 hektara, od čega je 350 hektara plodna oranica. Realno je očekivati da je za potrebe Vojske dovoljno 200 hektara, a da sve ostalo, shodno Predlogu zakona o upravljanju aerodromima i uvođenjem kategorije aerodromskog kompleksa, koji obuhvata područje aerodroma (iz kojeg je izuzet deo za Vojsku) i deo zemljišta koji je neophodan za razvoj aerodroma... Po tome, somborski aerodrom ima sve uslove da postane civilni. U tom prostoru mogu se razviti različite aktivnosti kao što su: izgradnja hangara za održavanje aviona, slobodna carinska zona, razvijanje intenzivne

poljoprivredne proizvodnje, pre svega povrtarstva, izgradnja kargo skladišta itd. Tehnički gledano, na aerodromu Sombor postoji betonska poletna staza dužine 1.800 metara i 60m širine, pored koje se nalazi i poletna travnata staza, 1.600 metara puta 150 metara.

Promenili su se uslovi u vazдушnom saobraćaju. Nastaju lounost kompanije, kargo saobraćaj je u usponu, kao i broj prevezenih putnika. Ne moramo sada obrazlagati koliko bi to ceo region oživelo i koliko bi se broj radnika zaposlio, a time bi se povećala kupovna moć i poboljšao život građana regiona.

Inače, somborski aerodrom se smatra kao alternativa Aerodromu „Nikola Tesla“. Shodno tome, bilo bi poželjno ponovo inicirati i nastaviti već započete razgovore sa Ministarstvom odbrane i priveriti ih kraju, kako bi eventualno i aerodrom u Somboru ušao u koncesioni proces. Hvala lepo.

PREDSEDNIK: Hvala. Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Mislim da bi bilo važno, da bismo napravili okvir današnje rasprave, da li ćemo se držati Poslovnika i govoriti o temi i u raspravi u pojedinostima govoriti o amandmanima, ili ćemo ponavljati priču iz načelne rasprave.

Mislim da je dobro što je od strane poslanika vladajuće većine sada definisano da može da se govori o svemu i da se ponavljaju diskusije iz načelne rasprave u raspravi o pojedinostima. Slušali smo o aerodromu u Somboru. Očigledno, postoji neki scenario da se pričaju priče koje nisu ispričane ili da se ponove one iz načelne rasprave.

Mislim da je važno na početku samo da konstatujemo da ste vi odredili taj okvir i da ako sa ove strane skupštinske sale bude diskusija koje malo izlaze van okvira amandmana, ne reagujete, kao što niste reagovali sada, pustili ste kolegu poslanika da ispriča ono što je ispričao, što nema nikakve veze sa amandmanom koji je tema rasprave.

Samo vas molim da taj kriterijum zadržite do kraja ove rasprave, pošto je rasprava obimna, četiri zakona, osamsto i nešto amandmana. Siguran sam da ćemo u nekom trenutku doći u situaciju da će se postaviti pitanje da li raspravljamo o amandmanu ili ne. Ako ste ovako definisali raspravu, mislim da je važno da svi to znamo, da do kraja možemo svi da se ponašamo onako kakva pravila važe danas na zasedanju. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala vama. Niste mi ni dozvolili da posle ove diskusije zamolim poslanike da ovo bude isključivo rasprava o amandmanima, inače ćete vreme vaših poslaničkih grupa utrošiti na nešto drugo. Svakako se oduzima vreme poslaničke grupe. Ako poslanici ne budu hteli da pričaju o amandmanima, zbuniće građane koji nas gledaju.

Ali niste rekli ni član Poslovnika.

(Marko Đurišić: Rekao sam, član 106.)

Niste rekli. Dobro, kako god vi kažete, tako će biti.

Reč ima narodni poslanik Gordana Čomić.

GORDANA ČOMIĆ: Zahvaljujem. Koristim vreme ovlašćene predstavnice Poslaničke grupe DS, sa željom da dam podršku amandmanu koji je obrazložio narodni poslanik Marko Đurišić.

Čak i da sam imala dileme, kada kao argumentaciju zašto ne treba prihvatiti slušam čitanje obrazloženja i lake male eseje ni o čemu, onda sam potpuno sigurna da niko ko bi želeo da kaže „Nemojte prihvatiti amandman Marka Đurišića“ u stvari ne zna zašto bi to uradio, bar tako zvuči u ovoj sali. Ja se nadam da zna, pošto je besmisleno da sedi ovde i da ne zna zašto je protiv amandmana koji je sasvim prihvatljiv. Bilo bi dobro za Vladu da ga prihvati.

Kao što bi bilo dobro da Vlada otkloni svaku sumnju da duh ovog zakona i nepreciznosti koje se amandmanom kolege Marka Đurišića ispravljaju ne vode u svojevrstu legalizaciju – daj mi ga, moj je, prvi sam ga video, korupcije, čega smo svedoci u slučajevima i kada nema zakona. Kad to stavite u zakon, onda svi zajedno imamo problem.

I naši amandmani kao i amandman kolege Đurišića podneti su samo sa jednim ciljem – da izbegnemo probleme koji nam ne trebaju. Hvala.

PREDSEDNIK: Na naziv iznad člana i član 2. amandman su zajedno podneli poslanici Aleksandra Jerkov, Goran Ćirić, Radoslav Milojević, Goran Ješić, Gordana Čomić, Balša Božović, Maja Videnović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović.

Reč ima narodni poslanik Radoslav Milojević.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Hvala. Kao što je prethodna govornica, gospođa Čomić, rekla, mi predlažemo brisanje člana 2. zato što član 2. predstavlja potencijalni izvor korupcije, kao i čitav ovaj zakon koji predlažete. Samo što niste dali lični opis onog kome spremate aerodrom na koncesiju, nekog vašeg člana, nekog vašeg tajkuna. Zato predlažemo brisanje člana 2, kao i čitavog ovog zakona, što ćete videti u daljim tekstovima naših amandmana. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 2. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Shvatajući da je ceo ovaj zakon upravo i donesen da bi se namestilo nekome upravljanje, pre svega, Aerodromom „Nikola Tesla“, mi smo se u ovom stavu 2. osvrnuli i podneli amandman na nešto drugo. Znajući da ne možemo sprečiti otuđenje, odnosno davanje na upravljanje ovog aerodroma, mi smo želeli da zaštitimo sistem odbrane i Vojsku Srbije tako što bismo izuzeli iz primene ovog zakona tzv. mešovite aerodrome, one aerodrome koji se delimično koriste u civilne svrhe, za potrebe civilnog saobraćaja, odnosno koji su pretežno aerodromi koje koriste Ministarstvo odbrane i Vojska Srbije.

Smatramo da bi oni trebalo da budu izuzeti iz primene ovog zakona, jer bi promena upravljača, odnosno dolazak nekog privatnog upravljača, naročito upravljača aerodromom koji bi bio iz inostranstva, mogla značajno da utiče na rad Ministarstva odbrane, funkcionisanje Vojske Srbije i bezbednost

naše države. Zaista moramo voditi računa o onome što nam je ostalo od Vojske, o onome što nam je ostalo od bezbednosti, makar to da sačuvamo. Jasno je da smo dosta ruinirali sistem odbrane u zadnjih šesnaest godina, ali hajde jednom da se stavi tačka i da konačno stanemo u odbranu i zaštitu vojnog interesa, jer ako mi ne budemo čuvali svoju vojsku, doći će neka tuđa vojska da nas brani.

PREDSEDNIK: Na naziv iznad člana i član 3. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe DS.

Reč ima narodni poslanik Goran Ćirić.

GORAN ĆIRIĆ: Dakle, i na ovaj član je poslanički klub DS podneo amandman želeći da skrene pažnju na to šta je cilj ovog zakona. Jasno je da se sprema koncesija (videli smo i u obrazloženju zbog čega ne treba prihvatiti prethodne amandmane), da se sprema koncesija za aerodrome, posebno Aerodrom „Nikola Tesla“.

Mi pitamo – koliko je isplativo ovo što se najavljuje? Ne vidimo tu jaku argumentaciju i motive za donošenje ovakvog zakona, posebno ako se hvalimo rezultatima Aerodroma „Nikola Tesla“, gde se prikazuje godišnja dobit od 25 do 30 miliona evra. Sa nedovoljno efikasnim vođenjem i ustupcima koje pojedine avio-kompanije imaju u tom smislu, za navedenih 25 godina očekivana dobit bi bila nekih 750 miliona evra, sa većinskim vlasništvom države. Mislim da se tu postavlja pitanje, sa najavom početnog ulaganja od 300 miliona evra, očekivane dobiti koju bi iz takve transformacije država Srbija imala.

Mislimo da je važno uspostaviti model i univerzalni pristup, pre svega prema infrastrukturi javnih preduzeća u Srbiji. Mislim da je potrebno izdvojiti i razdvojiti infrastrukturu, što predstavljaju pista i osnovna infrastruktura samog aerodroma (ne samo „Nikola Tesla“ nego i svih ostalih), a da treba razvijati tržište nad operacijama. Mislimo da je važno da država zadrži kontrolni paket akcija od najmanje 51% da bi upravljala na takav način. To je razlog zbog čega smo podnosili sve ove amandmane i zbog toga iskazujem takav stav Demokratske stranke.

PREDSEDNIK: Hvala. Reč ima ministar.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Moram da reagujem da ne ostane nezabeleženo, svi amandmani koje je vaša poslanička grupa dala na ovaj vrlo važan zakon, kojim definitivno kompletiramo sve ono što se zove vazdušni saobraćaj u Srbiji, glase – briše se. Meni je žao što nije bilo dobre volje da ovo što pokušavate u raspravi pretočite u tekst. Dakle, vaši amandmani su – briše se.

Drugo, amandman „briše se“ na član 3... Samo da se pojasni, u pitanju su pojmovi, tako da dosta toga što ste vi sada rekli nekako mi se ne slaže sa tim amandmanom.

Moja je obaveza i dužnost, zbog građana Srbije, da objasnim samo nekoliko stvari, upravo vezano za ove amandmane koje ste vi podneli – briše se. Ovaj zakon je vrlo važan. Važan je jer definiše ono što se Zakonom o vazdušnom saobraćaju nije definisalo, te tako pojmovi koji se pominju u Zakonu o vazdušnom saobraćaju i u ovom prosto nisu u suprotnosti, to je pod jedan.

Pod dva, da li će da bude koncesija, kako će izgledati dalji razvoj „Nikole Tesle“, to je nešto o čemu Vlada još uvek nije donela odluku. Ali ono što Vlada ima kao rezultat jeste sigurna dobit Aerodroma „Nikola Tesla“, koja postoji, koja se iz godine u godinu povećava, za razliku... Da podsetimo opet da nije postojala nikakva dobit i da su postojali stalno gubici za vreme nekih drugih vlada koje nije vodila Srpska napredna stranka. Znači, dobit postoji, cilj je da se Aerodrom dalje razvija; cilj je da zbog mesta koje ima u regionu Aerodrom „Nikola Tesla“ zaista postane jedna vrsta haba.

Zašto nije bilo dobiti, odnosno profita Aerodroma „Nikola Tesla“ u nekim prethodnim vladama, to je pitanje možda baš za vašu poslaničku grupu, ali svejedno. Znači, naš zadatak jeste da stvorimo uslove i da vodimo računa o infrastrukturi i svemu. Napraviću malu paralelu sa vođenjem infrastrukture luka, gde je to uvek bio problem kada ste ih vi privatizovali.

PREDSEDNIK: Vreme, hvala.

Reč ima narodni poslanik Goran Ćirić, replika.

GORAN ĆIRIĆ: Govorili ste o dobiti Aerodroma. Odlično! Naravno da navijamo da Aerodrom bude naredne godine još uspešniji, i sva naša javna preduzeća. Nažalost, nema ih puno. Posebno ćemo govoriti kasnije o stanju javnih komunalnih sistema, posebno na lokalnom nivou, a i nekih drugih komunalnih sistema.

Kada govorimo o Aerodromu, jednostavno je pitanje: nama nije najjasnije obrazloženje u kome se već najavljuje mogućnost izdavanja Aerodroma i davanja koncesije za nekih 300 miliona, koliko se najavljuje. Koliko će biti, to ne znamo, ne možemo da znamo. Ali ako imamo jednostavnu računicu da sa ovakvim načinom vođenja Aerodroma, gde sigurno postoji prostora da bude još efikasniji (i mi navijamo da bude efikasniji), Aerodrom iskazuje 25–30 miliona godišnje dobiti, ako se najavljuje 25-godišnji ugovor, 25 na kvadrat je 625, znači 625 miliona evra, i učešće države u toj istoj dobiti. Ako očekujemo da bude sve efikasniji i da ta dobit raste iz godine u godinu, onda se radi o većem iznosu. Ovde se pominje nekih 300 miliona.

E, sada, to je naše pitanje – način na koji će se čitava Vlada i država odnositi prema javnim sistemima i posebno prema infrastrukturi.

Još jednom ponavljamo zbog čega nismo pretočili u amandmane. Postavili ste nam to pitanje – zbog čega niste taj predlog pretočili u amandmane? Imali smo jedan dan za ovih 20 zakona, koliko je svako od nas u Skupštini imao prostora i vremena da reaguje na sve ove zakone i na sve ove članove. Da li mislite da je realno dati takvu vrstu amandmana?

Mi vam sada govorimo taj stav, a to je stav da treba zadržati većinsko vlasništvo nad infrastrukturu.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem, vreme.

(Goran Ćirić: Iskoristiću i vreme...)

Ne, vi ste uzeli repliku. Ne možete da iskoristite vreme. Morate ponovo da se javite pa onda da nastavite.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Zadatak države i Vlade Republike Srbije jeste da stvori uslove da se odvija, odnosno da se stvara privredni rast i razvoj. Dakle, uslovi su stvoreni ovim zakonom – postoji mogućnost da biramo hoćemo li jednog trenutka da ulažemo kao država ili ćemo možda da idemo na neki drugi oblik partnerstva. Ovaj zakon, takođe, nije napravljen samo za „Nikolu Teslu“, nego za sve aerodrome.

Da li je obrazloženje za vas bilo nejasno... Verujte, na vaš zahtev amandmana „briše se“ ja ne mogu da gledam u pasulj i da znam šta ste želeli da pitate. Hvala vam što ste postavili pitanje. Sad sam vam odgovorila, nadam se.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Milan Lapčević.
Izvolite.

MILAN LAPČEVIĆ: Nama zaista nije jasno zbog čega se ovako naprasno ide na izmene ovih zakona, odnosno izmene Zakona o koncesijama i zakon o aerodromu, ako smo već čuli da Aerodrom „Nikola Tesla“ posluje tako dobro da je povećao dobit i da se očekuje da će narednih godina, sa razvojem vazdušnog saobraćaja ta dobit biti sve veća i veća. Dakle, imali smo problem sa tim aerodromom, sa boljim upravljanjem. Dobili smo efikasniji menadžment, veću dobit, koja će se multiplikovati narednih godina, i odjednom imamo naprasno najavu da ćemo Aerodrom „Nikola Tesla“ dati u koncesiju jer je to dobro za Aerodrom.

Izvinite, u čemu je problem, ako Aerodrom dobro posluje, ako mu raste dobit, ako se ta dobit uplaćuje na račun budžeta Republike Srbije? Ako je sam premijer rekao da će se od dobiti javnih preduzeća popuniti rupe u budžetu, da će se od toga isplaćivati plate i penzije, da će ta dobit svake godine rasti, zašto mi onda to dajemo na koncesiju? Odakle odjednom procena da će se dobiti 300–350 miliona evra za Aerodrom? To znači da je verovatno neko već razgovarao sa nekim ili dobio neku ponudu za koncesiju na 25–30 godina za tu sumu novca. Ako je tako, pošto se može logično zaključiti iz tih izjava da je to osnov da se ide na izmenu Zakona o koncesijama i donošenje zakona o upravljanju aerodromima, izvinite, hoćete li da nam kažete kome ste predvideli da date koncesiju za Aerodrom? Ako niste predvideli, čemu onda po hitnom postupku izmena Zakona o koncesijama?

Ova izmena Zakona o koncesijama ima jednu jedinu ulogu, a to je da omogući potencijalnom koncesionaru sa kojim ste razgovarali, i verovatno već dogovorili, da date Aerodrom na upravljanje. Pošto to po postojećim zakonima nije moguće, idemo na izmenu Zakona da bi se omogućilo da se Aerodrom da na koncesiju.

Zbog toga su poslanici Demokratske stranke Srbije u svim članovima gde se pominje koncesija tražili da se ti delovi izbace, jer nije logično ni normalno da se nešto što posluje dobro, što ima dobit, od čega država ima korist, od čega budžetski korisnici imaju korist, daje na koncesiju. Valjda nam je osnovna teza u upravljanju državom da ono što je dobro, što donosi prihod bude

naše. Otkud uvek ideja, kada je nešto dobro u državi Srbiji, da to prodajemo ili dajemo na koncesiju?

Isti je slučaj sa „Telekomom“. „Telekom“ svake godine prihoduje 250–300 miliona evra, ima profit, dobit i to uplaćuje u budžet Republike Srbije. Ali to nije dovoljno, već se svake godine najavljuje nova kampanja za prodaju „Telekoma“. Izvinite, što ne dajete na koncesiju, na primer, „Azotaru“, ili što niste dali „Rakovicu“ ili bilo koje preduzeće koje loše stoji, koje pravi gubitke, od čega budžet Republike Srbije ima štete, odnosno moramo da plaćamo, pokrивamo te gubitke? Zašto se to ne daje na koncesiju? Sve ono što je dobro i profitabilno hoćemo da prodamo, da damo na koncesiju, što nema elementarne ekonomske logike.

Naravno da ćemo tražiti da se svi amandmani koji idu u tom pravcu da se ne stvaraju uslovi za prodaju, odnosno koncesiju na Aerodrom usvajaju. To će biti naš uslov da podržimo ovaj zakon. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Saša Radulović.

SAŠA RADULOVIĆ: Glavni problem sa zakonom je netransparentnost, odnosno diskreciona prava Vlade da odluči ovako ili onako. Zbog toga je bolje da zakon nemamo, nego da ga imamo ovako kako je napisan.

Razlog zašto se stavljaju amandmani „briše se“ jeste – kada pošaljete zakon u Skupštinu, onda zakažete sednicu u petak naveče i ona počne u ponedeljak ujutru. Ne znam šta očekujete. Na takav način ne možemo imati ozbiljnu raspravu. Onda se to svodi na to da pogledamo zakon u celini, zaključimo da je on loš po građane Srbije i onda, naravno, idu amandmani koji kažu „briše se“.

Kada govorimo o koncesiji, razlog zašto bismo ušli u koncesiju negde, sa bilo kim, jeste zato što imamo neki ekonomski interes. U zakonu bi moralo da stoji da Vlada mora da obrazloži taj ekonomski interes i da postoje neki kriterijumi koji su zakonom definisani, a ne kako Vladi padne na pamet.

Kad govorimo o tome da su, ministarka je pomenula, uspešna javna preduzeća otkako je SNS preuzeo vlast, da ih podsetim, u toku diskusije o Zakonu o budžetu rekli smo da su samo od 2014. do 2016, tri godine, gubici javnih preduzeća za koje država, odnosno poreski obveznici moraju da plaćaju garancije, jer ne mogu sama da vraćaju dugove, 93 milijarde dinara, da je u budžetu za 2017. godinu predviđeno 47 milijardi dinara! Ovo su podaci iz budžeta. Ovo nam govori o uspešnosti Vlade da vodi politiku i da upravlja javnim preduzećima.

Znači, glavni problem je nepostojanje kriterijuma u zakonu, potpuna proizvoljnost i nepostojanje obaveze Vlade da obrazloži razloge zašto daje nešto u koncesiju, ili ne daje nešto u koncesiju. Ponavljam, razlog zašto bi se nešto dalo u koncesiju je ako postoji ekonomski interes, jasno obrazložen. Njega ovde nema.

Što se samog aerodroma Beograd tiče, na primer, veliki gubici nastaju tako što se opraštaju usluge koje se pružaju „Er Srbiji“ ne bi li se „Er Srbija“ prikazala profitabilnim preduzećem, što ona nije, ona je veliki gubitaš.

Inače, Aerodrom „Nikola Tesla“ je u vlasništvu građana Srbije u velikom delu. Vlada uzima na sebe da raspolaže tom imovinom kako joj padne na pamet. To jednostavno tako ne bi smelo da bude. Zakon je loš zato što nema definisane kriterijume i nema definisana jasna merila; nema transparentnosti niti obaveze Vlade da bilo šta obrazloži kad odluči da, recimo, da aerodrom bilo kome u koncesiju.

PREDSEDNIK: Ministar.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Znam da sve to lepo zvuči vama da tako izađete i pričate, ali opet moramo malo da pojasnimo par stvari. Prvo, nije tačno da se išta oprašta „Er Srbiji“. Od 2015. godine nema nikakvog otpisa, dakle, i Aerodrom „Nikola Tesla“ i „Er Srbija“ posluju tržišno. „Er Srbija“ je 2014. godine imala prihod 31 milijardu, 2015. godine 36,8 milijardi. Što se tiče „Nikole Tesle“, njegov prihod je rastao, na primer, 2014. u odnosu na 2013. godinu 51% itd. Znači, niste u pravu sa podacima, pošto volite da pričate o podacima i svi misle da ih savršeno znate. Onda se posle ispostavi da to baš nije tako.

S druge strane, i vi ste vrlo pozdravljali, koliko znam, upravo saradnju sa „Er Srbijom“. Postoje ovde novine, italijanske, gde ste davali... Bili ste gost zajedno sa... Kao ministar ekonomije Vlade Republike Srbije sa „Er Srbijom“ ste bili na jednom događaju u Italiji. To je zabeleženo u italijanskim novinama, gde ste, citiram vas, vrlo jasno rekli da ... Znači, srpski ministar za privredu Saša Radulović... Izvinjavam se, pročitacu na engleskom, možemo da prevodimo: „Ovaj potez“, za Er Srbiju, „je prvi zdrav primer partnerstva koje je napravila Vlada Republike Srbije.“ Hvala vam, to ste rekli kao ministar privrede Vlade Republike Srbije. E, onda ste izašli malo iz Vlade i sada pričate nama da ništa ne valja. Pa, čekajte, mislim, ovo ste vi ispričali. Toliko o tome što se govori.

Ali, da se vratimo sad na zakon o upravljanju aerodromima. Dakle, ne odnosi se samo na Aerodrom „Nikola Tesla“, odnosi se na sve aerodrome. Naša želja i intencija jeste da kao Vlada stvorimo uslove da se biznis ostvaruje, i to znate, i ništa više od toga, a videćemo kako će biti.

PREDSEDNIK: Hvala.

Gordana Čomić.

GORDANA ČOMIĆ: Zahvaljujem. Koristim vreme ovlašćene predstavnice Poslaničke grupe Demokratske stranke, s obzirom na to da je ministarka imala komentar o tome šta, kad i kako je počeo napredak Aerodroma. Smatram da bez ikakve potrebe omalovažavate rad jednog jako dobrog ministra u Vladi 2008–2012. godine. Gospodin Milutin Mrkonjić je razna dobra posla uradio. To što nije hteo da daje pare iz budžeta Arapima, mislim da je dobro uradio. Zašto je posle glasao? Šta će, mora se nekad.

Dakle, ako želite da polemishete o percepciji ili o viziji koju imate kao predstavnica vladajuće koalicije ili Srpske napredne stranke sa nekim iz Demokratske stranke, predlažem vam da promenimo pristup i da gledamo šta je urađeno, a ne ko je radio. Na primer, ja mislim da vi radite odličan posao kao neko ko vodi Koordinaciono telo i da su rezultati koje ste ostvarili uprkos realnosti nešto što će se pamтити po dobru. Kao što smatram da je radna grupa koja u vašem ministarstvu radi poglavlje jedna od retkih koje u izveštaju imaju napredak. Ukupno četiri sektora imaju, jedan je vaš.

Dakle, to što radite dobro, to hoću da kažem. Kao što mislim da je gospodin Milutin Mrkonjić jako puno dobrih stvari uradio. Ja se s njim ne slažem ni politički, ne slažem se ni sada, ali to ne može da obriše realnost onoga što je rezultat. Ne možemo sve da svedemo na to da su jedni crni, drugi beli, jer je to detinjasto poricanje realnosti, i odatle i naši amandmani.

Mi se ne slažemo da se „Etihadu“, da se „Er Srbiji“ daju pare iz budžeta. Da ste vi neko ko pripada mojoj stranci, koja je na vlasti, ja se isto ne bih slagala. Dakle, imamo različitu percepciju o tome šta treba raditi s novcem iz budžeta. To što sebe zove investitorom, ja smatram grebatorima, jer jesu grebatori, jer su izmišljeni posle 2008. godine, posle ekonomske krize, kada više nema para pa mora da se uzima iz budžeta. Pa se iz budžeta dalo bankama, to se zvalo bejl-aut, pa se sada daje onome ko se zove investitor.

Dakle, mi se ne slažemo strateški. Vaše pravo i moje pravo. Ja svoje pravo u okviru svoje stranke koristim da vam kažem – podneli ste nam zakon od koga odustaju zemlje u regionu. Odustaju od koncesije auto-puteva, odustaju od javno-privatnog partnerstva. Imate oko sebe primere, ne ponavljajmo tuđe greške. To je sve što vas molimo amandmanima „briše se“. Hvala.

PREDSEDNIK: Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Što se tiče čitave rasprave oko ovog amandmana i ovog zakona, mi smo u načelu, ponavljam, ukazali da je cilj ovog zakona upravo aerodrom Beograd i da se ceo zakon donosi da bi se omogućila koncesija na Aerodromu „Nikola Tesla“, što smatramo jako pogrešnim.

Ne bih se složio sa ciframa koje sam čuo od uvaženog kolege iz opozicije, mislim da je to mnogo više od 600 miliona za tih 30 godina. Jer, i u ovakvim uslovima, kada se maksimalno ispumpava profit iz aerodroma Beograd na sve moguće načine, imate plus nekih 26–30 miliona po godini, a čuli smo od ministarke da je rast bio 51%. Znači, očekivan je veliki rast prihoda na Aerodromu „Nikola Tesla“, to je svima jasno. Čak i najvećem laiku je jasno da će Aerodrom „Nikola Tesla“ rasti sa prihodima, sa brojem putnika i sa prevozom robe, tako da se postavlja pitanje zašto bismo dali taj profit, koji će sigurno u tih 30 godina biti preko milijardu evra. Zašto bismo dali nekome taj profit? To je ključno pitanje.

Dalje, tehnologija koja bi se eventualno ugradila u taj aerodrom će taman zastariti sigurno za tih 30 godina, tako da ćemo ponovo morati sami da dajemo tu investiciju.

Složio bih se sa konstatacijom da se ranije loše poslovalo na Aerodromu, ali se postavlja pitanje zašto sada nadležni državni organi ne preispitaju to poslovanje. Nedavno je bila vest da upravo ističe rok „Dufri internešenelu“ za sve zakupe lokala (to su oni fri-šopovi, čuveni, po Aerodromu), koji je to dobio na deset godina kada je direktor Aerodroma, 2006. godine, bio Nebojša Nedeljković, ako se dobro sećam. On istovremeno radi kao savetnik u toj istoj firmi. Podsetiću vas da ste upravo vi bili na Aerodromu u vreme dok je on bio direktor, jer vas je angažovao kao svoju prijateljicu, i da ste dve godine zajedno sa njim bili na Aerodromu. A on je po zlu upamćen kao rukovodilac aerodroma Beograd.

PREDSEDNIK: Saša Radulović, izvolite. Po amandmanu.

SAŠA RADULOVIĆ: Da, znam, uzeli ste mi repliku bez ikakvog osnova.

Zahvaljujem se ministarki što se ovako dobro pripremila za sednicu pa ima već pripremljene printscreenove. Građani, mislim, razumeju na šta ovo stvarno liči.

Da kažem ministarki – nikada nisam bio u Italiji, niti sam tamo davao izjave. U to vreme smo uveli lične karte. Kada smo uveli ličnu kartu za „Er Srbiju“, krenuli su da dostavljaju podatke i u to vreme sam i dao izjavu, pošto smo krenuli da uvodimo red. Međutim, onog trenutka kada smo utvrdili da je „Er Srbija“ u drugoj polovini 2013. godine napravila gubitak od preko 30 miliona evra, mislim oko 38 – znači, samo u drugoj polovini 2013. godine, u odnosu na prvu polovinu 2013. kada je stari menadžment „Jata“ imao gubitak od 10 miliona – onda smo imali ozbiljan problem i ja sam nakon toga podneo ostavku, jer rukovodstvo „Er Srbije“ nije htelo da sarađuje sa Ministarstvom. Ta ista „Er Srbija“ je 2014. godine dobila subvenciju od preko 70 miliona evra iz budžeta, pa je 2015. godine dobila subvenciju od preko 40 miliona evra iz budžeta, 110 miliona. To je ta vaša profitabilnost i uvođenje reda, kako pričate.

Ništa niste rekli za ostala javna preduzeća koja sam pomenio, koja su od 2014. do 2016. godine napravila rupe u budžetu od 93 milijarde dinara po plaćanju garancija, pa je onda predviđeno 47 milijardi dinara u 2017. godini, naravno, sve to pod uspešnim menadžmentom SNS-a. Da ne govorimo o gubicima Železare, koji su oko 270 miliona u poslednje dve godine. Pobjegli ste na kraju od ovih stvari i suštine zakona.

Da ponovim, suština zakona je – nema nikakvih kriterijuma u ovom zakonu, na osnovu čega, koji su to ekonomski parametri na osnovu kojih odlučujemo da država da nešto u koncesiju, nego se sve ostavlja Vladi, koja je očigledno nesposobna, da donosi loše odluke, često korumpirane odluke, kroz tajne ugovore i na tajan način.

Evo, recimo, najbolji primer je ovo najnovije osvetljenje u Beogradu, koje se plaća iz budžeta; to je namešteno za jednu grčku firmu.

Znači, ovo je način na koji vodite javna preduzeća, ovo je način na koji vodite i lokalne samouprave i državu. Hvala.

PREDSEDNIK: Samo po amandmanu.

VLADIMIR ORLIĆ: Gospođo predsednice, upravo se odnosi na amandmane i na teme. Ukoliko se i dalje bavimo obrazlaganjem zašto nam zakon ne treba, možda bi bilo dobro da smo ga obavili onda kada je bila rasprava u načelu. Ako ćemo po svakom amandmanu, bojim da će izgubiti svrhu u nekom trenutku.

No, vezano za to da li treba da se briše član po član, smatramo da ne treba, upravo zato što smatramo da nam je zakon na korist. Kada neko ovde pomene da je suština bilo kakve priče na temu da li treba otvoriti prostor za koncesiju ili ne treba ekonomska korist, da, naravno, i to je valjda svima jasno. Dakle, suština predloga da se otvori mogućnost, po zakonu, da se delatnost upravljanja (vodite računa o tome) rešava kroz koncesioni ugovor, smatramo, može da se realizuje tako da bude na korist ovoj državi. To je valjda dovoljno jasan i čist motiv.

Naravno da to nikakve veze nema sa problemima nekoga da zakon koji je 6. decembra stigao vama pročita, ako ima, koliko – osam stranica bez pratećih obrazloženja. Ne smatram to za relevantan osnov za bilo kakvo brisanje, odustajanje od bilo kakve rasprave, a ponajmanje za osnov da se priča o svemu drugome sem o zakonu. Koliko osvetljenje Beograda ili bilo šta slično ima veze s ovim zakonom, e, taman toliko treba izaći u susret ovim idejama da se raspravlja o onome što samo nekoga zanima i idejama da se bilo šta obriše zato što ga neko nije pročitao, ne razume ili neće da ga razume. Hvala lepo.

PREDSEDNIK: Poslaniče Raduloviću, želite ponovo po amandmanu?

SASA RADULOVIĆ: Da ponovim još jednom na ovo izlaganje – zaista me ne interesuje šta misle poslanici SNS-a, mi diskutujemo s Vladom i hoćemo od njih da dobijemo odgovore, a vaša mišljenja zadržite za sebe.

Znači, suština ovoga i glavni problem jeste to što nema kriterijuma, pa nećemo ni da otvaramo mogućnost da se potpisuju koncesije gde nema kriterijuma i nema transparentnosti. To je suština ovoga o čemu govorimo. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 3. amandman su zajedno podneli Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Reč ima Marko Đurišić.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala, predsednice. Član 3. ima naziv „Pojmovi“. Od šest tačaka, pet su prepisani pojmovi iz Zakona o vazдушnom saobraćaju, od reči do reči. Mi smo predložili da se to briše. Ako već postoje u tom zakonu, ne vidimo razlog da budu i ovde, prepisani isti delovi zakona. Da li treba ili ne, da li je to po metodološkim pravilima za izradu propisa, možemo da diskutujemo, ali je problem što ova vlada ne primenjuje isti kriterijum; znači, nekad ide da se stavi u zakon manje, nekad ide da se stavi više. Naš utisak je bio

da je stavljanje ovih tačaka jednostavno bila potreba Vlade da ovaj zakon učini naizgled ozbiljnijim, da on ima više članova, da ti članovi imaju više stavova i kada neko čita, da misli da je zakon dobar.

Ono što fali ovom zakonu, a o tome ste slušali kada je bila načelna rasprava i sada, od početka rasprave, jeste što je nedovoljno precizan u svojim drugim delovima, što nema jasnih kriterijuma, što ne govori o tome na koji način će ta koncesija biti data.

Ne znam da li ste vi, gospođo potpredsednice Vlade, bili ovde kad je bila rasprava o budžetu; nama je premijer ovde nedvosmisleno rekao da nema, eto, u budžetu čak ni prihoda od koncesije za Aerodrom koju ćemo da uradimo sledeće godine. Znači, on nije ostavio nikakvu dilemu da ćemo ka tome da idemo. Vi sada tvrdite – ne zna se. Ja tvrdim, kako je pisan ovaj zakon, da samo treba nekako rešiti rebus da dobijemo ime firme za koju je pisan. Vi govorite... Meni je jako drago što vi govorite, nekoliko puta ste rekli – Vlada stvara uslove za poslovanje. Evo, na tom primeru javne rasprave vidimo kakvo je to poslovanje.

Znači, sve po zakonu, da može da se javi samo jedna firma, verovatno nekog partijskog čoveka koji jedini ima naslikane Deda Mrazove, kako je to naslikano na tenderu; onda se javi jedna firma i samo u Beogradu dobije posao od 200 miliona dinara za rasvetu u Beogradu. Pa se to ponovi u nekoliko drugih gradova, gde verovatno partijski drugari, članovi Glavnog odbora SNS-a, otvore firmu preko noći, jave se i dobiju posao. To je poslovni ambijent koji vi stvarate. Pa, jeste, to je poslovni ambijent. To je poslovni ambijent zbog koga vi ni ove godine nećete imati dve milijarde direktnih stranih investicija. To je problem, što nam je privredni rast, kojim se vi hvalite, najmanji u regionu. Odnosno, ima jedna zemlja koja je manja od nas.

Zato ovi zakoni nisu dobri ni za Srbiju ni za njene građane. Mi ćemo diskutovati ovde, koliko budemo imali vremena, o svih ovih osamsto i kusur amandmana (verovatno, nažalost, nećemo stići o svima da govorimo), zašto ovi predlozi zakona ovakvi kakvi su predloženi nisu dobri. Hvala.

PREDSEDNİK: Znači, samo da vas pitam, da li vama skidam od grupe ili od ovlašćenog?

(Marko Đurišić: Od ovlašćenog.)

Od ovlašćenog.

Reč ima ministar Zorana Mihajlović.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Kad govorite o uslovima poslovanja i kada govorite sve te... Tako to zanimljivo, zaista zanimljivo zvuči, svako bi pročitao takvu vest, da će, ne znam, neko negde da kupi firmu pa će da se dogovori, pa preko noći, pa će da je naprave, pa će da stvore... Pa nema toga. Da ima toga, Srbija ne bi bila u prvih deset zemalja na svetu po reformama za uslove poslovanja koje je ostvarila u prethodne dve godine. To je izveštaj Svetske banke. To nije izveštaj ni moj, ni vaš, nego Svetske banke.

Dok su neke druge partije bile na vlasti, bili smo 176. po izdavanju građevinskih dozvola; sada smo 36. u svetu. Prema tome, nemojte mi govoriti o uslovima poslovanja. Tu niste u pravu.

PREDSEDNIK: Mihailo Jokić.

MIHAILO JOKIĆ: Poštovani poslanici, mislim da je ovaj amandman dokaz nedobronamernosti. Zašto? Zato što je ovaj član 3. ovde prisutan da bi ovaj zakon bio jedna celina. On je tu zbog metodoloških razloga. Prema tome, nijedan realan, racionalan razlog ne postoji da vi podnesete ovaj amandman; znači, samo nedobronamernost i da komplikujete situaciju. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala. Reč ima Marko Đurišić.

MARKO ĐURIŠIĆ: Dobro je primećeno da je ovaj član tu da bi zakon izgledao ozbiljnije, a suštinski je prepisan iz drugog zakona i već postoji u pravnom sistemu Srbije.

Vezano za uslove poslovanja, ista ta Svetska banka kaže da je Srbija prva u Evropi po stopi ugroženosti stanovništva od siromaštva. To je cena tih vaših reformi koju građani Srbije plaćaju, pogrešne politike.

Govorite o nekom pomaku za izdavanje građevinskih dozvola; super je pomak, sa 176. na 36. mesto, pozdravljam. Kada ćete da srušite vile predsednika Republike, nelegalno sagrađene na obali Save?

PREDSEDNIK: Na član 3. amandman su zajedno podneli Vjerica Radeta i Nemanja Šarović.

Reč ima Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Amandman koji smo podneli na član 3. odnosi se na pojmove iz ovog Predloga zakona o upravljanju aerodromima. Mislimo da ovaj stav treba brisati iz prostog razloga što je ovo što je predviđeno u ovom članu i ovom stavu već regulisano drugim zakonom. Nije dobro kada se nešto što je već regulisano... Najpre, nije bilo potrebe da se donosi ovaj zakon s obzirom na to da već imamo zakon koji reguliše vazduhoplovstvo i vazdušni saobraćaj, ali pogotovo nije dobro kada se na ovaj način ubacuju pojmovi koji su već razrađeni u nekom drugom zakonu.

Pitanje koje bi bilo dobro da se postavi ministru i očekujemo odgovor... S obzirom na to da ovaj zakon između ostalog govori o utvrđivanju javnog interesa za eksproprijaciju, administrativni prenos i nepotpunu eksproprijaciju nepokretnosti radi izgradnje aerodroma, pitanje se odnosi na Aerodrom „Nikola Tesla“, na gradnju druge poletno-sletne staze, pitanje je – da li je urađen detaljni plan, da li gradnja nove piste podrazumeva rušenje dela Surčina, objekata u Surčinu, ili je plan da se to radi s one druge strane?

U svakoj varijanti, zemljište koje planirate da eksproprišete je zemljište koje je prodato određenim fizičkim licima, koja su kupovala i pod prisilom, ali zato što su imala informacije o tome gde će se graditi ova druga sletno-poletna staza. Ne bi bilo loše, ministre, da nam kažete nešto o tome.

PREDSEDNIK: Ministre, izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Izrada plana je u toku. Što se tiče ovih 700 objekata, neće biti srušeni, oni su izuzeti iza linije Aerodroma.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 3. amandman su podneli zajedno Milorad Mirčić i Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman su zajedno podneli Zoran Krasić i Miljan Damjanović.

Zoran Krasić ima reč.

ZORAN KRASIĆ: Dakle, član 3. odnosi se na nešto što su definicije. U nemogućnosti da se dođe do dvadeset i nešto članova ovog zakona, pribeglo se kipovanju svega i svačega, i u članu 3. Predloga zakona nalaze se definicije koje već postoje u našem pravnom sistemu, prevashodno u Zakonu o vazdušnom saobraćaju.

Ali interesantna stvar je kako rezonuje predlagač: on kaže, povodom jednog amandmana, član 7. jedinstvenih metodoloških uputstava, metodologije za pisanje propisa, dozvoljava unošenje definicija. Oni kažu – možemo da definišemo. A kod ovog amandmana koji se tiče aerodromske naknade, pošto znamo s kim imamo posla, mi prepisemo odredbu iz Zakona o vazdušnom saobraćaju, oni kažu – a, ne, to ne može, to nije u skladu sa direktivom EU. Mi nismo članovi EU još; hvala Bogu, nikad nećemo ni biti. Evo, vidite tu podeljeno razmišljanje. Znači, samo da se napiše zakon po svaku cenu.

Inače, ja sam se malo trudio da pronađem da li još negde postoji sličan zakon, sa sličnim nazivom, zakon o upravljanju, i stvarno nigde nisam našao. Obično se to reguliše zakonom o vazdušnom saobraćaju. I naš Zakon o vazdušnom saobraćaju ima dvadesetak odredaba koje se tiču aerodroma: pa i korišćenje, pa i upravljanje, pa koja pravna lica, pa kako, pa operater, pa naknade, pa kakve naknade, pa sve ovo, pa sve ono, pa registar, pa sertifikati itd., itd. Ovde je očigledno nešto po sistemu – Beograd je na vodi, „Nikola Tesla“ je na zemlji, a u avionu je neko ko je bacio oko na nešto. Ja mislim da ovaj zakon nikako ne sme da se usvoji.

Sad da vas ispravim, pošto ste malopre izbrkali neke podatke: 2010. godine Aerodrom „Nikola Tesla“ imao je neto dobit 18,3 miliona evra, 2011. godine 15,1 milion evra, 2012. godine 6,3 miliona evra, 2013. godine 141.000 evra, 2014. godine 28,2 miliona evra, 2015. godine 27 miliona evra. Godine 2010. je bilo 420 zaposlenih, a 31. decembra 2015. godine 1.871 zaposleni: od toga, 1.253 stvarno zaposlena, a ovo drugo što je bilo na privremenom radu, oko 450 je preko omladinskih zadruga.

Samo da vam skrenem pažnju, pre dva dana je objavljen podatak, odnosno očekivanje da će Železara Smederevo u 2017. godini da ima dobit 20 miliona evra. Znači, 2015. godine je bilo 28 miliona evra na Aerodromu „Nikola Tesla“.

Mislim da bi ta priča o nekoj budućoj koncesiji, o nekoj budućoj prodaji morala malo da se pomeri sa strane. Moram da vam kažem, u zemlji se prodaje ono što ide. Niko neće da kupi fabriku traktora koja ne radi, kupuje se samo dobra roba. Neće niko da kupi kljuse, kupi se lipicaner, kupi se, znate, arapski, pasmina dobra se kupi. Ono što je loše, niko ne kupuje. Ali sve zavisi od prodavca, znate. Prodavac u Srbiji je ostao bez para. Nema više jeftinih kredita, postoji samo emitovanje hartija od vrednosti koje je skupo, i onda mora neto imovina da se krčmi. Radi očuvanja vlasti, mi smo pred velikom opasnošću da sve što je uspešno može da bude budzašto prodato da bi se očuvala finansijska stabilnost itd.

Ja mislim da ovaj zakon nikako ne smemo da donesemo. Ako se ukaže neka vrlo dobra ponuda za neku koncesiju u delu novih ulaganja, postojeći Zakon o javno-privatnom partnerstvu i koncesiji dozvoljava i takvu mogućnost, nema potrebe da idemo sa ovim posebnim zakonom.

Samo da vam skrenem pažnju još, mislim da je to vrlo važno, zabranjeno je prepisivanje normi iz višeg hijerarhijskog akta u niži hijerarhijski akt. Ovde imamo situaciju da je 90% odredaba modifikacija nekih odredaba iz postojećeg zakona. Zašto? Da bude nešto kao zakon o „Beogradu na vodi“, da bude otprilike slično. Znači, u praksi ne postoji poseban zakon o upravljanju ovim aerodromima. To je nešto što možemo da patentiramo, možemo da prodamo Evropskoj uniji, možemo da kažemo to je nova direktiva, to je nacrt nove direktive koju bi Evropska komisija mogla da usvoji za jedno 27 godina.

Ako se nekom žuri, shvatite, molim vas, svi, Srbija će biti član Evropske unije 2389. godine, pre toga ne može nikako. Ali vodite računa, vaše je pravo da želite, ali je naša obaveza da kažemo ako postoje štete zbog vaših želja. Vi u najboljim željama pričinjavate stvarno velike štete.

Kasnije, kad se budem javio, daću vam i dobre primere privatizacija, poput naših cementara koje su za pet godina dva puta izvukle kompletan kapital koji su uložili u te naše cementare. Zašto? Zato što su dobili i prirodni monopol. Aerodromi jesu vrsta monopola.

PREDSEDNİK: Na član 3. amandman su zajedno podneli Nataša Jovanović i Jovo Ostojić.

Reč ima Nataša Jovanović.

NATAŠA JOVANOVIĆ: Gospodo ministar, vidim da niste prihvatili ovu bolju definiciju šta je to operater, što smo mi hteli da ovim amandmanom popravimo u članu 3. u tački 5), ali ću iskoristiti ovaj amandman, pošto je vezan za upravljanje aerodromima, da vas upitam – gde je zapelo i šta se dešava, zašto je još uvek zaključana zgrada Aerodroma „Morava“? Naime, u prilici sam da veoma često prolazim tuda jer je moja porodična kuća na samo kilometar od ulaska u pristanišnu zgradu.

Želim da vam kažem da se to pitaju i meštani svih okolnih sela, što se tiče Aerodroma „Morava“, ali i 38 opština koje gravitiraju tom aerodromu. Projekat koji je započet 2012. godine doneo bi mnogo prihoda državi Srbiji,

najpre zbog toga što je u pitanju dva miliona potencijalnih putnika, po nekim projekcijama; ogromne investicije koje ljudi očekuju zbog toga što je to poljoprivredni kraj, pa je normalno i prirodno da se ljudi tome nadaju (ljudi se u dolini Zapadne Morave najviše bave voćarstvom i povrtarstvom). Tu je i najvažniji aspekt, a to je turistički potencijal: Gornja Trepča (odakle je predsednik Gojković), zatim Kopaonik, Goč, naši manastiri, najveće svetinje (Žiča, Studenica), Ivanjica, Guča. Treba li još nešto reći?

Tako da je to veliki problem, jer tome se ne vidi kraj. Normalno je da će meštani okolnih sela i svih tih opština da očekuju da neko jednostavno dođe, otvori ključ i kaže – od ovog dana kreće sa radom ovaj aerodrom. Po projekcijama vrlo ozbiljnih ljudi koji su se bavili analizama, on može da odvuče oko 30% putnika sa nekih drugih aerodroma u zemljama u okruženju. Naročito je to strateški važno za naše ljude, pogotovo za dijasporu sa juga Srbije, iz centralne Srbije.

Želim da mi danas, ako ste u prilici, konačno kažete koji je to mesec, po vašem mišljenju, po viđenju premijera i svih nadležnih u Vladi, kada će konačno Aerodrom „Morava“ početi sa radom. Hvala vam.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Mi smo u procesu zaključenja ugovora sa Ministarstvom odbrane, koje je investiralo u terminal. Dakle, Privredno društvo „Aerodromi Srbije“ napraviće ugovor sa Ministarstvom odbrane. Moram da priznam da to nije išlo nekom dinamikom, brzinom kako smo mi očekivali zbog toga što je Ministarstvo odbrane tražilo da im se isplati novac koji su uložili u izgradnju terminala. Trenutno vodimo razgovore i pregovore jer ja mislim da to ne može da bude smetnja, niti možemo da licitiramo o visini tog novca.

Nadam se, kada me pitate o mesecu, zaista se nadam da ćemo u prvoj polovini naredne godine konačno moći da pričamo da imamo saobraćaj na jednom aerodromu koji je napravljen, izgrađen i koji ima onakvu zgradu terminala kakvu ima.

PREDSEDNIK: Na Glavu II, naziv iznad člana i član 4. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Goran Ćirić.

GORAN ĆIRIĆ: Ovaj član govori o upravljanju aerodromima. Mi smo i u obrazlaganju prethodnog amandmana razgovarali sa ministarkom o tome na koji način smo predlagali ove amandmane „briše se“, upravo iz protesta zbog načina na koji se nameće ovaj zakon, nije bilo dovoljno vremena za intervenciju, o čemu smo razgovarali. Ali, meni je važno da makar zbog javnosti i zbog svih nas razjasnimo jer je očigledna najava, pre svega, davanja koncesije za Aerodrom „Nikola Tesla“.

Ovde se govorilo o infrastrukturi; ja nisam siguran da smo dobili prostora da govorimo i o amandmanu na član 3, a to je potreba za ulaganjem. Naravno da je motiv koncesije dalje ulaganje u infrastrukturu. Ako razgovarate, a

sigurno ima puno stručnjaka koji poznaju infrastrukturu aerodroma, mnogi kažu da aerodrom u Beogradu u ovom trenutku nema potrebu za novom pistom.

Evo, govorili smo o eksproprijaciji i mogućnosti da se izuzima zemljište i investira u novu pistu. Ova pista je u smeru koji je dominantno važan zbog vetrova koji duvaju i otežavaju sletanje na aerodrom Beograd. Ukoliko bi bilo potrebe za alternativom, onda bi to bilo ukrštanje pista. Očigledno je, ukoliko se investira dalje u aerodromsku infrastrukturu, onda bi se gradila i druga pista; sami smo svedoci kolika je frekvencija saobraćaja na Aerodromu „Nikola Tesla“, i pitanje je motiva potencijalnog koncesionara da ulaže u tom smislu. Dakle, voleo bih da čujem od gospođe ministarke upravo to mišljenje, i o načinu na koji će se upravljati budućim saobraćajem.

PREDSEDNIK: Na član 4. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nikola Savić i Zoran Krasić.

Reč ima Nikola Savić. Izvolite.

NIKOLA SAVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, podneo sam amandman na član 4. Predloga zakona o upravljanju aerodromima. Amandmanom sam tražio da se pomenuti član briše. Iz kog razloga sam to tražio? Jednostavno, iz razloga što postojeći propisi ne dozvoljavaju da jedno lice upravlja, a drugo lice koristi neki aerodrom.

Međutim, ovo nije jedina mana ovog zakona. Ovaj zakon ima mnogo nedoslednosti, mnogo nelogičnosti, tako da bi najbolje bilo da se povuče iz procedure.

Kada je u pitanju vlasnička struktura nad aerodromom, zakon je apsolutno diskriminatoran jer neke odredbe ovog zakona govore o tome da članovi zakona ne važe u slučajevima kada je upravljanje aerodromom predmet koncesije. Zaista ne znam zbog čega se Vlada odlučila na ovaj korak i zbog čega se favorizuju koncesionari.

Ovo ne govorim zato što dolazim iz Niša, znate da u Nišu postoji aerodrom (pored beogradskog, jedini koji je trenutno u funkciji i radi), ali ove koncesije su zaista nešto što će, po opštem mišljenju, svih ljudi u ovoj sali i šire javnosti, doneti samo štetu aerodromima. Niški aerodrom je još uvek u toj fazi da ne može biti predmet koncesije, još uvek nije došao do tog nivoa razvitka. Pre svega, ovo se odnosi na beogradski aerodrom.

Kada je u pitanju niški aerodrom „Konstantin Veliki“, on je zadnjih godinu, godinu i po dana pokazao izuzetne rezultate, broj putnika je mnogostruko povećan. Recimo, u 2014. godini broj putnika je bio oko dve-tri hiljade, a sada 2016. godinu završavamo sa brojem putnika oko 125.000, s tim što sve analize i tendencije govore da će broj putnika i te kako rasti.

Mi smo od ministarke čuli da se na sva usta hvali kako je Vlada, odnosno njeno ministarstvo u ovu oblast uložilo 4,5 miliona evra. Koliko je meni poznato, kada je u pitanju niški aerodrom „Konstantin Veliki“, otkad je ona ministar nadležan za ove poslove u taj aerodrom nije uložena ni jedna evro. Kada završim ovu moju diskusiju, voleo bih da čujem odgovor na tu temu.

Inače, niški aerodrom „Konstantin Veliki“ ima izuzetan značaj za Srbiju. Niš i sam aerodrom imaju izuzetan geografski značaj. U slučaju potrebe, on predstavlja alternativu mnogim aerodromima, kao što su sofijski aerodrom, aerodrom u Skoplju, čak i beogradski aerodrom, aerodrom u Prištini, ali, kažem, Vlada nekako ne vodi dovoljno računa o tom aerodromu jer vidimo da nisu uložili u zadnje vreme dovoljno sredstava u taj aerodrom. Naravno, moram da budem objektivan pa da priznam da je u prethodnom periodu Aerodrom „Nikola Tesla“ dao neku opremu, ali to je bilo u vreme dok je vlast vršila Demokratska stranka. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima ministar.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Pa, toliko ništa nismo uložili mi iz Vlade za ove dve godine da od 1.000 putnika, koliko je bilo pre nego što je formirana ova vlada, danas ih ima 70.000. To je verovatno tako došlo, pošto se ništa nije uložilo.

Znači, četiri miliona evra je uloženo od strane SMATSA, Direktorata i „Nikole Tesle“ – od opreme da može da se leti, odnosno da može da se vrši vazdušni saobraćaj i po lošem vremenu i noću, što nije bilo moguće pre dve godine, do svih stvari koje su bile neophodne da bi aerodrom mogao da ispuni osnovne uslove da uopšte dobije dozvolu, kada govorimo o bezbednosti, da možemo da koristimo takav aerodrom. Drugo, ono što se dalje ulaže u aerodrom jeste za novi toranj koji će se praviti, neka vrsta rezerve Aerodroma „Nikola Tesla“.

Prema tome, izvinjavam se, ne znam odakle vam ti podaci, ali apsolutno su netačni kada govorimo o ulaganju Vlade Republike Srbije, pre svega ovog ministarstva, da se aerodrom Niš podigne i da sledeće godine imamo gotovo 200.000 putnika.

PREDSEDNIK: Reč ima Goran Ćirić.

GORAN ĆIRIĆ: Koristim vreme poslaničke grupe po amandmanu.

Čuli smo ovo obrazloženje od ministarke, ispada da se od pre dve ili tri godine leti sa niškog aerodroma, što jednostavno nije tačno. Mislim da se moglo ulagati u tehnologiju i opremu, ali se letelo sa niškog aerodroma i pre 1999. godine, ali i onda kada je rekonstruisan. Tačno je da se najviše uložilo upravo zahvaljujući Gradu Nišu 2002. i 2003. godine i donaciji norveške vlade od šest miliona evra. To je bila investicija koja je izlečila rane koje je Niš nosio, sa 30 zaostalih projektila u pisti niškog aerodroma, i sa velikom hrabrošću ljudi koji su omogućili letenje sa niškog aerodroma. Dakle, letelo se i 2003, 2004. i 2005. godine. Tačno je, sa manjom frekvencijom, ali je tehnički, tehnološki sve to bilo pripremljeno i moglo je da se leti sa niškog aerodroma. Dakle, ovo što vi kažete – da je oprema koju ste donirali u poslednje dve ili tri godine omogućila letenje sa niškog aerodroma – jednostavno ne može da bude istina.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Živković.

Samo da produžim vreme. Poštovani poslanici, saglasno čl. 27. i 87. st. 2. i 3. Poslovnika, obaveštavam vas da će Skupština danas raditi i posle 18 časova zbog potrebe da raspravimo sve amandmane i donesemo zakone iz dnevnog reda ove sednice.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Samo radi istine, evo podataka ovde: 2014. godine 1.335 putnika na niškom aerodromu; 2015. godine 36.258 putnika; za sada, 2016. godine, imam ovde podatak iz oktobra, nemam decembarski, 81.723 putnika.

Nemojte da govorite nešto što nije tačno. Mnogo sam se borila za niški aerodrom i ne prihvatom da mi neko kaže nešto što nije tačno. Nijedanput, nijedne prethodne godine nije moglo da se leti u uslovima smanjene vidljivosti, niti je moglo da se leti noću. Zahvaljujući tome što smo u ove dve godine obezbedili svu opremu da to može, imamo ovaj broj putnika. Nikada nije bilo toliko kompanija, niti toliko linija da može da se napravi toliko broj putnika koji su leteli za Niš. Zaista, samo da budemo malo tačniji.

PREDSEDNIK: Izvolite.

GORAN ĆIRIĆ: Vreme poslaničke grupe.

Godine 2014, rekli ste, 1.300, 1.400 putnika. Pa, ko je vodio tada aerodrom i Grad Niš? Odlično je što raste broj putnika sada, u narednim godinama, ali 2014. godine takođe je katastrofalan podatak, a ko je vodio tada, u tom trenutku Grad Niš?

Nezavisno od toga, ja nisam govorio o broju putnika, govorio sam o infrastrukturi i onome što ste rekli, da je tek sa ulaganjem od pre dve ili tri godine moglo da se leti sa niškog aerodroma. Svi smo to čuli. Prosto, letelo se i 2002, 2003. i svih narednih godina, sa manjom frekvencijom, sa manjim brojem putnika. Doduše, „Jat“ je leteo i do Frankfurta i do Ciriha, leteo je neko kratko vreme i do Pariza, do „Šarla de Gola“, ali nije izdržao u tom trenutku da održi te linije. Sa lounost kompanijama se pravi ovaj veliki iskorak, i to je zaista važno.

Poštujte rad i nekih prethodnika. Nije počelo sve od trenutka kada ste vi došli na čelo Ministarstva, niti rad niškog aerodroma. Prvo je trebalo prenameniti... Dakle, 1999. godine smo imali nesreću i bombardovanje i destrukciju tog aerodroma, pa je trebalo prenameniti, jer je to bio vojno-civilni aerodrom. Onda je trebalo prenameniti i transformisati ga u civilno-vojni, uz veliko razumevanje vojske, i tada primiti donaciju norveške vlade, što je u tom trenutku bio uslov. Verovatno vi to dobro znate, ali pomenite i te ljude koji su u tom trenutku uradili dobar posao, što je i bio preduslov za rast niškog aerodroma, a, naravno, i mnogih drugih infrastrukturnih...

PREDSEDNIK: Reč ima ministar, replika.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Samo kratko, opet da znaju građani Srbije: gradska vlast u Nišu je do kraja 2013. godine plaćala „Montenegro erlajns“ da leti sa niškog aerodroma. Uložili su šest miliona evra da bi „Montenegro“ leteo. Da su taj novac uložili u niški aerodrom, onda bismo imali,

maltene, još jednog „Nikolu Teslu“. Samo da se zna. Mi smo to prekinuli i osposobili aerodrom i sada imamo komercijalne letove. Valjda je cilj da imamo komercijalne letove.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Milija Miletić.

MILIJA MILETIĆ: Zahvaljujem. Ja bih u potpunosti podržao ministarku, ovo što je rekla je tačno. U periodu do 2012. godine, znamo kolika su sredstva izdvojena iz budžeta Grada Niša za pomoć za let do Crne Gore. To su bila velika sredstva. Ali, pamtim i vreme unazad godinu-dve i kako je niški aerodrom počeo da ima ekspanziju putnika i infrastrukture i veliki broj letova. Mislim da je niški aerodrom stvarno mesto gde se vidi razlika kako je bilo do 2012. godine i kako je posle 2012. godine, odnosno 2014, 2015, 2016. godine, pa i sada. Mislim da je niški aerodrom drugi aerodrom koji će u periodu koji dolazi imati još veći intenzitet saobraćaja; računa se da će biti do 700.000 putnika, pošto se planira modernizacija piste i opreme.

Mislim da naša vlada, na čelu sa našim premijerom i ministarstvom koje vodite vi, ministarka, da je to nešto što godi građanima Niša, niškog regiona, jugoistoka Srbije, jer će Niš i niški aerodrom biti centar celokupnog dela jugoistočne Srbije, i u privredi i u poljoprivredi. Tu se vidi napredak celokupne te regije, gde je centar svih događanja niški aerodrom i kompletna ta infrastruktura.

U potpunosti vas podržavam, gospođo ministarka, i mislim da neki ljudi koji su bili u nekom prethodnom periodu na ključnim funkcijama u Nišu imaju puno da žale što u Nišu nešto nije urađeno, a sada se radi.

PREDSEDNIK: Na član 5. amandman su zajedno podneli Zoran Krasić i Marko Milenković.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

ZORAN KRASIĆ: Jeste, član 5. ima naslov „Uslovi i način obavljanja delatnosti upravljanja aerodromom i sticanja statusa operatera aerodroma“. Molim vas, status operatera aerodroma je potpuno regulisan Zakonom o vazdušnom saobraćaju i nema potrebe da ovde unosite tu odredbu. Jer, i kada nešto prepisujete, možete loše da prepisete pa da stvorite neku zabunu, pa onda ne znamo koji zakon se primenjuje za ove stvari.

Međutim, ovde je poenta u ovome – delatnost upravljanja aerodromom. E sad, i to je rešeno Zakonom o vazdušnom saobraćaju, to je nešto što se zove delatnost aerodroma, delatnost operatera aerodroma. Ali, ovde se upotrebljava reč „upravljanje“ da bi se napravila još bolja veza sa javno-privatnim partnerstvom i sa koncesijom, jer može da se prenese pravo upravljanja.

To je nešto što je Vuk Drašković izmislio još tamo negde 1996, 1997. godine kada je hteo da uvede francuski vodovod ovde. I, kad se to raščepkalo da se vidi šta je njihovo ulaganje, oni nemaju ulaganje. Čekajte, koja je njihova delatnost? Oni dobro čitaju vodomere, nepogrešivo čitaju vodomere.

E, ovde je ovo upravljanje upravo u toj funkciji.

Ja vam predlažem da ovaj zakon lepo stavite van dnevnog reda. Ako se pojavi ozbiljna koncesija, u postojećim propisima imate sasvim dovoljno prostora da taj posao završite, ali biste tada morali da poprilično dokažete veliki interes i za avio-saobraćaj, i za aerodrom, i za budžet, i za narod i za ovu vrstu monopolskog posla.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 5. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe DS. Reč ima narodni poslanik Gordana Čomić.

CORDANA ČOMIC: Zahvaljujem. Rubrum nad ovim članom 5. glasi: „Uslovi i način obavljanja delatnosti upravljanja aerodromom i sticanja statusa operatera aerodroma“. Ne valja rubrum. Dakle, da samo ovaj član ima u celom zakonu da se briše, trebalo bi da se briše, jer u članu 5. nema govora o tome kako se stiče status operatera aerodroma.

To je posledica tog procesa koji ja zovem normativni optimizam, čemu sam bila veliki protivnik, sa vrlo malim uspehom. Ne očekujem sada uspeh ni za sebe u stavu – hajde malo da pazimo na kopi-pejst, i sa idejom – ima ljudi koji čitaju, stvarno. Zašto? Jer se u članu 5. u četiri tačke definiše: „Delatnost upravljanja aerodromom može da obavlja:“, znači, on upravlja aerodromom, ne treba da ga stiče, to se dešava u Zakonu o vazdušnom saobraćaju, „1) javno preduzeće; 2) društvo s ograničenom odgovornošću i akcionarsko društvo, odnosno društvo kapitala, čiji je jedini vlasnik Republika Srbija, autonomna pokrajina ili jedinica lokalne samouprave, kao i zavisno društvo čiji je jedini vlasnik to društvo kapitala; 3) društvo kapitala u kome je većinski vlasnik Republika Srbija, autonomna pokrajina ili jedinica lokalne samouprave; 4) drugo društvo kapitala i preduzetnik kome je nadležni organ poverio obavljanje delatnosti upravljanja aerodromom.“ Ko od njih će da stiče status operatera? Vi ste ga stavili u zakon. Ko od ovih koje ste naveli stiče status operatera? Kako? Ne valja, promakne. Ali ima ljudi koji pažljivo čitaju.

Zašto član u celini ne valja? Zato što normativni optimizam podrazumeva da pokupim iz različitih zakona, ne pazeći kakve to posledice ostavlja u drugim zakonima, jer vam u tri poslednja stava ovaj član služi da kažete da se na poslovanje ovih društava kapitala, tačka 1) stav 1, primenjuju propisi koji uređuju, naravno, pravni položaj privrednih društava, da se kod poveravanja obavljanja delatnosti akcionarskom društvu primenjuju neki drugi propisi, da biste na kraju kazali da delatnost upravljanja aerodromom može biti predmet koncesije, kao i javno-privatnog partnerstva, u skladu sa zakonom kojim se uređuje javno-privatno partnerstvo i koncesije i ovim zakonom.

Šta ćete – tu bih morala da imam vrlo jasan odgovor – i kako ćete primeniti ovaj zakon na tačku koja kaže da već imate aerodrom koji je u koncesiji? Hoćete li raskidati ugovor o koncesiji? Hoćete li praviti ugovor između starog i novog koncesionara? Ko će o tome da odlučuje? Gde je država tu?

Dakle, naša želja da kažemo „obrišite član“ proizilazi samo iz jedne jedine činjenice, a to je da je član čije brisanje tražimo ili potpuno neprimenljivo, ili više sa papira o svojevrsnom legitimnom položaju za netransparentno, nejavno i uvek korupciji sklono delovanje kada je u pitanju upravljanje aerodromima.

Ne mislim da ćete prihvatiti jedan od amandmana, ali mislim da je dobro za buduće dijaloge – jer ćemo s ovim zakonom imati problema u primeni – da se setimo da je važno da zajedno uporedimo slike kako izgleda primenjen ovaj zakon da bismo znali koliko normativni optimizam ponekad ne valja. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Na član 5. amandman su zajedno podneli Gorica Gajić, Milan Lapčević i Dejan Šulkić.

Reč ima narodni poslanik Milan Lapčević.

MILAN LAPČEVIĆ: Mi smo predložili da se u članu 5. tačka 4) u prvom stavu briše. Stavovi 3. i 4, takođe, u istom članu brišu se, jer govore o mogućnosti da se aerodromi daju u koncesiju, protiv čega smo jer smatramo da to nije u ekonomskom interesu Srbije. Ono što je profitabilno, što je dobro, što je vlasništvo građana Republike Srbije, što je vlasništvo države Srbije, a pri tom daje veliku dobit, ne treba da bude plod koncesija, niti eventualnih mogućnosti za prodaju.

To je slučaj i sa drugim javnim preduzećima koja su u vlasništvu države Srbije, jer nacionalna dobra, nacionalno bogatstvo treba da služi državi i građanima da se od toga stiču prihodi, da se od tih prihoda koji idu u budžet Republike Srbije dalje razvijaju i aerodromi i druge delatnosti, kako bi građani od toga imali korist, a ne da se daje na koncesiju nekome ko će ubirati prihod na račun naših građana.

Mislamo da sve što se tiče koncesije za ono što je dobro ne treba da bude u ovom zakonu. Iz tih razloga smo predložili da se ovi stavovi u ovom članu brišu, smatrajući da to nije u interesu građana Republike Srbije.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Mihailo Jokić.

MIHAILO JOKIĆ: Mislim da ovaj amandman treba odbaciti zbog toga što koncesija nije nametnuta, nego je alternativa. Znači, ovde se kaže – može da bude, a ne mora. Prema tome, pričati unapred da će biti nešto i to komentarisati u amandmanu, mislim da je u ovom trenutku suvišno i nepotrebno i da amandman treba odbaciti. Naravno, tamo gde je upravljanje dobro, gde se stvara profit, tu neće ni doći koncesija. Tako sam ja bar razumeo. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 6. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su Zoran Krasić i Aleksandra Belačić i zajedno poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

ZORAN KRASIĆ: Pošto je sasvim očigledno da postoji većina i da će ovaj predlog zakona da ugleda svetlost dana, da će ovi naši amandmani da budu odbijeni, koristim priliku, a to daje baš član 6, da vam samo skrenem

pažnju da ovo nije jedini predlog zakona, da me pogrešno ne razumete, u moru naših zakona gde se otvaraju neke teme monopola itd.

Prosto se zaboravlja ustavna norma o vršenju javnih ovlašćenja. Avio-prevoz jeste javno ovlašćenje, delatnost aerodroma jeste javno ovlašćenje. Oduvek je bilo. Znači, oduvek je bilo. Vodite računa, kada kažete da u različitim svojinskim oblicima mogu biti preduzeća, društva kapitala koja vrše upravljanje ili delatnost na aerodromu, da oni nisu u istom pravnom položaju. Nisu u istom pravnom položaju. Vodite računa. Vodite računa, pre svega, zbog ustavne norme o poveravanju vršenja javnih ovlašćenja. To je jedna stvar.

Druga stvar, zašto ove stvari moraju da imaju kod nas dobit? Vi ste to proširili na komunalna preduzeća, javna komunalna preduzeća, tu logiku. Javna komunalna preduzeća treba da obezbede neophodne uslove za život i rad na određenom prostoru i da tu uslugu učine što jeftinijom, ne treba da budu dobitne organizacije. Kod nas, u opštem vapaju za parama, svuda želimo da napravimo dobit, potpuno nepotrebnu dobit.

Zapamtite, vršenje javnih ovlašćenja ne znači ovo što ste napisali u ovom predlogu zakona.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Goran Ćirić.

GORAN ĆIRIĆ: Zamolio bih da pročitate imena svih poslanika koji su potpisali amandman, a ne samo poslaničku grupu.

(Predsednik: Svi su.)

Pošto čitate sve ostale, možete i Poslaničku grupu DS.

(Predsednik: Ne mogu. Kada je cela poslanička, nije obaveza.)

Amandman definiše ko može upravljati aerodromima. Dakle, javna preduzeća, privredna društva, preduzetnici. Tu se postavlja pitanje javnog interesa, šta će se konkretno desiti. Ovde je bilo dileme – zašto unapred predviđamo da će biti koncesije, ili neće? Prethodni kolega je govorio o tome.

Pa, vi ste sami najavili. Mislim da se upravo govorilo čak i o ceni i o mogućnosti davanja u koncesiju Aerodroma „Nikola Tesla“. Zbog toga razgovaramo na ovakav način. Šta će se desiti kada dođe preduzetnik koji će upravljati aerodromom, recimo, „Nikola Tesla“ ili bilo kojim drugim, ali pre svega Aerodromom „Nikola Tesla“ kao najvećim i najznačajnijim, i forsira jednu ili dve kompanije ili samo jednu kompaniju u kojoj je, moguće, povezan interesno, kapitalom i na svaki drugi način?

Interes je, zbog toga ponavljam, većinsko vlasništvo države i kontrolna akcija nad infrastrukturom, upravo zbog toga da se ne bi ostvario monopol i da ne bi neko favorizovao jednu kompaniju ili operatera nad infrastrukturom.

Ovde se ne radi samo o aerodromima, nego i o drugim javnim sistemima, ali sada govorimo o aerodromima. Dakle, zbog toga je izuzetno bitno da vodimo računa o tome na koji način će to uticati na konkurenciju, na cene avio-karata, jer je, siguran sam, iskustvo koje vidimo u regionu upravo pokazalo da koncesionar, naravno, želi da u što kraćem roku izvuče svoja sredstva, da čak

ne želi puno da investira i ulaže, ali to znači da rastu cene aerodromskih usluga, što znači da će rasti i cene avio-karata.

Zbog toga smo mi na ovakav način intervenisali i zbog toga otvaramo upravo ovu temu i pitanje na ovom članu.

PREDSIEDNIK: Na naziv iznad člana 7. i član 7. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Na član 7. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Krasić i Vjerica Radeta.

Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Predložili smo da se član 7. briše, a u članu 7. su predviđene obaveze operatera aerodroma. Mislimo da ovo nije materija koju treba regulisati zakonom, pogotovo što na osnovu Zakona o vazдушnom saobraćaju postoji obaveza nadležnog ministarstva za donošenje podzakonskih akata, koji već i postoje, gde je regulisano i nesmetano i bezbedno korišćenje aerodromske infrastrukture, kvalitetno održavanje i zaštita aerodromske infrastrukture itd., tako da jednostavno mislimo da nije bilo potrebe da se ovo ugradi u ovaj predlog zakona.

Ministre, vi nekako izbegavate, i u načelnoj raspravi a i sada po amandmanima, da odgovorite na ključno pitanje – koji je ekonomski motiv za najavljene koncesije, pre svega za Aerodrom „Nikola Tesla“? Ako se zna, evo, Krasić je pomenuo, da je Železara poslovala sa dobiti, poslovaće sa dobiti od 20 miliona evra... Vučić i svi vi u Vladi se tim hvalite; ako tako bude, to i jeste za pohvalu, ako ništa drugo, zbog toga što više neće iz budžeta da se daju pare za Železaru. Ali, ako se hvalite sa tih 20 miliona, a još 2015. godine Aerodrom „Nikola Tesla“ je ostvario 27 miliona dobiti, gde je onda ekonomska računica za eventualnu koncesiju?

Mi bismo razumeli da ste koncesijom radili auto-puteve. Da ste to uradili, danas ne bismo bili jedna od najzaduženijih država i ne bismo imali, sa današnjih deset milijardi javnog duga, 3.102 milijarde dinara duga. Dakle, ne radite dobro, ne radite u interesu građana i ne ponašate se domaćinski, i to je naša generalna primedba na Vučićevu vladu.

PREDSIEDNIK: Na član 7. amandman je podneo Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije.

Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Pitam ministra da li prihvata ovaj amandman.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Da, prihvatom amandman.

PREDSIEDNIK: Amandman se prihvata. Hvala.

Na naziv iznad člana i član 8. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Gordana Čomić.

GORDANA ČOMIĆ: Rubrum člana 8. kaže: „Ovlašćenja osnivača, odnosno većinskog vlasnika operatera aerodroma“. Ovo je, uz član 5, još jedan kristalno jasan primer te sklonosti normativnom optimizmu.

Šta hoće da reši član 8. i šta je rešio loše? Da dodam, strašno želim da ovaj član nikada ne bude primenjen, nikada, da samo ostane na papiru, loš, dobar, izmenjen, kako god hoćete, zato što ovaj član 8. u svojim stavovima predviđa odredbe šta se dešava u slučaju poremećaja u obavljanju delatnosti upravljanja aerodromom. On je u tačkama i stavovima pomešao ovlašćenja koja Vlada inače ima, ovlašćenja koja agencije inače imaju, ovlašćenja iz vazdušnog saobraćaja, da bi na kraju u poslednjem stavu dodali: „Ako koncesionar nije više u mogućnosti da obezbedi uslove za kontinuirano obavljanje vazdušnog saobraćaja, davalac koncesije preduzima mere u skladu sa zakonom kojim se uređuje javno-privatno partnerstvo i koncesije i ugovorom o koncesiji“. Šta će ovaj stav u ovom zakonu? Šta će? Zašto se vi stavom u članu 8. pozivate na to da se primeni drugi zakon? Pa naravno da će se primeniti. Ili neće.

Kako da vam kažem, to ide kroz sve članove ovog zakona. Razumem zašto – zato što hoćete da ozakonite jedan proces koji vam se čini da nije dovoljno zakonit ako ga preduzmete na osnovu Zakona o koncesijama i javno-privatnom partnerstvu. A jeste, dovoljno je zakonit. Ovde samo unosite nepotrebnu nejasnoću, ostavljate prostor da razni tumače i mešamo delove zakona nepotrebno.

Ako hoćemo da govorimo o tome kad primeniti koncesije, morate da razumete da smo mi slušali predsednika Vlade, koji je u raspravi o budžetu govorio da sledeće godine Aerodrom „Nikola Tesla“ ide u koncesiju. Ako on to nije mislio, žao mi je; to ste morali s njim na Vladi da kažete da će to biti već nekada. On je rekao da će biti prihoda od koncesija aerodroma. Da li mu je izletelo? Nemam pojma. Dok samo misliš, svojim si mislima gospodar; kada izgovoriš svoje misli, onda si tim svojim rečima sluga. Mi zbog tih reči imamo ovu raspravu.

Zbog tih reči, možda pažljivije nego druge zakone, sa stanovišta koliko ima normativnog optimizma, gledam svaki od ovih članova. Zbog toga je rasprava. Ne postoji način da bilo ko na časnu reč i na „majke mi“, kako se to kaže kolokvijalno, prođe u ovoj skupštini, ko god bio, da li ga ja podržavala ili ga ne podržavala. Molim vas da tako razumete ovu diskusiju.

PREDSEDAVAJUĆI (Đorđe Milićević): Hvala.

Reč ima ministarka dr Zorana Mihajlović.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Pokušavam da razumem, ali mi je jako žao, pošto sada raspravljate sa puno energije, to mi je drago, o vrlo važnom zakonu, zašto nijedan amandman koji ste prosledili, napisali „briše se“, što niste dali neki predlog pa da zaista sada možemo da vodimo takvu vrstu rasprave. Ovako, svi vaši amandmani, na sve članove zakona su – briše se. To su, dakle, amandmani Demokratske stranke. Baš mi je žao zbog toga.

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu, narodna poslanica Gordana Čomić.

GORDANA ČOMIĆ: Koristim vreme ovlašćene predstavnice.

To je predlog. I dokle god ne budemo razumeli da se mana ovog zakona neće skloniti time što vi meni kažete – neću da razgovaram s tobom jer ti je amandman „briše se“, dotle ćemo imati zajednički problem.

Nisam vas pitala da li vam se sviđa moj amandman, pitala sam vas šta će vama stav u članu 8: „Ako koncesionar nije više u mogućnosti da obezbedi uslove za kontinuirano obavljanje vazdušnog saobraćaja“, o tome je član, koji u nastavku kaže: „davalac koncesije preduzima mere u skladu sa zakonom kojim se uređuje javno-privatno partnerstvo i koncesije“, to nije ovaj zakon, „i ugovorom o koncesiji“ – njega ne definiše ovaj zakon.

Dakle, možemo mi i dalje da razgovaramo tako da se vama ne sviđaju moji amandmani – razumem da se ja vama ne sviđam, vi se meni sviđate, po raznim osnovama, ali šta ćemo, kao i mnogi drugi koji hoće da se bave svojim poslom – ali nema od toga koristi.

Ako stavite ovaj stav na esej o aerodromu u Somboru, koji je ovde spomenut, koji je u koncesiji po Zakonu o koncesiji – ne može da obavlja – šta će da vam radi ovaj član, šta ćete da radite koncesionaru u Somboru? Ko će da postupa po ovome?

Stvar je mnogo ozbiljnija nego lakoća kojom možete sa pozicije moći da pokušate elokventno preziranje rada jednog poslanika, bio on opozicioni ili vladajući.

Za kraj, mnogo vam je bolje kada vas ja kritikujem, nego kada vam oni čitaju obrazloženje i pohvale, verujte mi. Videće to za koji mesec ili godinu.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem. Reč ima ministarka dr Zorana Mihajlović.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Samo mala dopuna. Razumem čak i taj način borbe, da napišete „briše se“ pa tako dobijate više vremena, ali vreme se dobija na izborima, a ne na amandmanima. Samo toliko.

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu, narodna poslanica Gordana Čomić. Izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Nema tih izbora koji vas mogu spasiti od, ne dao Bog, primene ovog člana na aerodromu u Somboru, koji je izdat koncesionaru. Naš nesporazum je banalan, ali dubok i nepremostiv.

Ako hoćete da meni uputite prezir zato što je 250.000 ljudi rešilo da glasa za Demokratsku stranku, vi arogancijom upućujete taj prezir i tim ljudima koji su glasali za mene. Poštujem svaki glas koji ste vi dobili, od srca i iskreno, jer ljudi koji za vas glasaju, 1.750.000 ljudi koji su glasali za SNS, imaju pravo na taj izbor. Branim njihov izbor, jer ako ne branim, ne mogu da branim ni svoje. Vi meni osporavate da govorim u ime 250.000 ljudi koji su glasali za nas.

Možda budete imali sreće, možda vam se to čini kao sreća, pa ne bude više nikog ko će hteti da glasa za Demokratsku stranku. Možda će vam se

tada činiti da ste rešili sve svoje probleme, a ja ću i tada, bilo gde i bilo kako, čitati zakone i pitati nekog drugog – zašto stavljate u zakon stav koji nema veze sa zakonom, ne može biti primenjen i zašto ga branite otvorenim prezirom prema Demokratskoj stranci? Od toga niko nema koristi, a najmanje budući koncesionari koji će čitati ovaj zakon i gledati šta treba da rade u slučaju da su privremeno sprečeni da upravljaju.

Lakoća kojom hoćemo da održimo prednost i učutkivanjem protivnika nikada nije lakoća kojom demonstriramo znanje koje posedujemo, ali je, naravno, folklor ovog parlamenta, bio i ostao. Ne zameram ja to vama, samo vas molim da kada budete radili podzakonske akte negde bude jasno šta radi poslednji stav člana 8. o kojem sada raspravljamo. Ništa više, ništa manje.

Na izborima, svima koji budu hteli da glasaju za koga god hoće, da glasaju slobodno, da glasaju zato što osećaju volju i želju da glasaju i neka vam poklone sve vreme koje smatraju da zaslužujete. To je, kako da vam kažem, stvar za koju se ja borim 26 godina i neću nikada prestati. Kao što se borim i za kulturu dijaloga. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministarka dr Zorana Mihajlović. Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Da opet bude jasno, nema emocija u poslu koji radimo upravo zbog toga što nema ni pozitivnih ni negativnih emocija. Naše je da stvorimo uslove da se, recimo, jedan ili svi aerodromi u Srbiji razvijaju, jer ovaj zakon se odnosi na sve aerodrome. Dakle, ja zakon branim rezultatima.

Ne želim sada ponovo da se vraćam na to, ali me terate – da li treba da pričamo o svim gubicima koji su postojali u „Jatu“? Da li treba da pričamo o svemu što se dešavalo na Aerodromu „Nikola Tesla“ dok nije počelo da se ulaže u Aerodrom i dok se nije izvršila privatizacija „Jata“? Sada smo u situaciji da možemo da ulažemo i stotine miliona evra na razne načine da bismo podigli taj aerodrom. Da li treba ponovo da se vraćam pa da mi vi kažete – eto, ponovo se pozivate na nas?

Rezultati kažu da je zaista bilo vrlo loše stanje u vazdušnom saobraćaju dok ga je vodila Demokratska stranka, da je sada stanje u vazdušnom saobraćaju takvo da je to jedini sektor saobraćaja za koji možemo slobodno... Ne mi, nego Evropa kaže da smo deo Evropske unije.

Samo toliko – rezultati, ništa drugo. Emocije? Emocije, o tome možemo da pričamo van ove sale, a ne ovde.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodna poslanica Gordana Čomić, po amandmanu. Izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Ne treba da pričamo o svemu tome. Treba da pričamo ovako: ja pitam kako ćete primeniti poslednji stav u članu 8. koji glasi: „Ako koncesionar nije više u mogućnosti da obezbedi uslove“ itd., onda će se obratiti zakonu koji uređuje javno-privatno partnerstvo i koncesije i ugovoru o koncesiji. O tome treba da pričamo.

Stav člana 8... Možete da odmahnete rukom koliko god hoćete, možete da kažete – man'te je, nemoj još odgovarati, ovo ostaje u zakonu. Bio je tako jedan što je napisao da treba zakon da stupi na snagu 31. aprila, pa sam ga pitala – da li si ti normalan, a on mi je odgovorio – napiši amandman. Neće da može.

Dakle, ono o čemu treba da pričamo jeste, pošto vi sa saradnicima nama donosite Predlog zakona, da mi kažete kako se i u kojim slučajevima primenjuje poslednji stav člana 8. Ni manje ni više. Možete uneti emocije u to, nemam ništa protiv emocija, ali ako me pitate o čemu treba da pričamo, o tome treba da pričamo. Zašto pravite zakon u kome je ključni stav kakva su ovlašćenja osnivača u slučaju poremećaja u obavljanju? Poremećaj u obavljanju je definisan Zakonom o vazdušnom saobraćaju.

Šta vam radi poslednji stav u članu 8, o tome treba da pričamo. Vi meni kažete – desi se ovaj poremećaj, a ovaj stav primenjujemo onda ovako i ovako. Sve ostalo može, ali je nekorisno. Malo je i posramotno, a za nekoga i pokorisno, šta da se radi.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem. Reč ima narodni poslanik Dragan Šormaz, po amandmanu. Izvolite.

DRAGAN ŠORMAZ: Ovde sada nije trenutno tačka dnevnog reda postavljanje pitanja Vladi, nego rasprava o amandmanima, a amandman kaže – briše se.

Uz dužno poštovanje, ja nikoga ne prezirem, naročito poštujem podnosioc amandmana, ali ne možemo da vršimo zamenu teza. Jasna je stvar da se amandmanom traži brisanje celog člana, ne samo nekog stava nego celog člana, što je neprihvatljivo.

Vlada Aleksandra Vučića je pokazala da zna da radi sve poslove, pa i u ovom sektoru, a naročito Ministarstvo. Napredak je vidljiv ne samo na Aerodromu „Nikola Tesla“ nego i na aerodromu u Nišu gde mesečno imamo povećanje broja letova; nije više pitanje da li u toku godine, nego se non-stop povećava broj letova iz Niša. Sve bolje i bolje radi taj aerodrom, i vazdušni saobraćaj u zemlji.

Treba podržati ovaj zakon, treba odbaciti ovakve amandmane zato što će primenom ovog zakona sve sigurno biti daleko bolje i kvalitetnije, veći priliv u budžet Republike Srbije i, što je još važnije, bolji kvalitet usluga za naše građane, što je obaveza Vlade, a i nas poslanika da omogućimo. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 8. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Krasić i Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

ZORAN KRASIĆ: Da ne ponavljam ono što se do sada čulo u raspravi povodom ovog člana, samo da skrenem pažnju – znate, osnivač ima neka prava i vlasnik kapitala u operateru aerodroma takođe ima, po osnovu

vlasništva, neka prava. Sve je to regulisano nekim drugim propisom koji je mnogo jači, pre svega Zakonom o preduzećima, pa, ako idemo dalje, i Zakonom o tržištu kapitala itd. Ne znam odakle potreba da se sada unosi taj poseban član gde bi se na poseban način definisalo nešto. Kada se radi o operateru aerodroma i problemima u vršenju njegove osnovne delatnosti, mi već imamo Zakon o vazдушnom saobraćaju koji propisuje šta se dešava, na kojoj relaciji. I, opet vraćam na ono vršenje poslova od javnog interesa.

Prosto ne znam zašto ovaj član, jer ovaj član po svom duhu je u suprotnosti sa mnogim odredbama postojećih zakona. On je u suprotnosti i sa Zakonom o javno-privatnom partnerstvu i koncesijama. Mi ćemo kasnije doći do člana 20, koji je u očiglednoj suprotnosti sa odgovarajućim članom Zakona o javno-privatnom partnerstvu i koncesijama.

Ovde se stvarno postavlja pitanje šta ste hteli ovim zakonom da postignete. Sve to što ste hteli da postignete, javno ili da se bavimo tumačenjem koji su vaši interesi, sve to je moglo da se ostvari drugim propisima koji su na snazi. Znači, napravili ste nešto što bi trebalo da bude leks specijalis, a on je leks konfuzija. Bukvalno rečeno, leks konfuzija. Zbog toga smo podneli ove amandmane.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 8. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Gorica Gajić, Milan Lapčević i Dejan Šulkić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Milan Lapčević. Izvolite.

MILAN LAPČEVIĆ: Kao i u prethodnim amandmanima, mi smo, analogno postupajući, podneli amandman i na ovaj član, da se st. 3. i 4. brišu zato što omogućavaju da se aerodrom kao javno dobro daje na koncesiju. Smatramo da za to nema ekonomskog opravdanja, da nema nikakve logike. Uporno postavljamo pitanje ministarki i njenim saradnicima da nam bliže objasne zašto se ovakva mogućnost sada naprasno stavlja u izmenu zakona i šta ćemo mi to dobiti ako Aerodrom „Nikola Tesla“ damo na koncesiju, šta ćemo više od toga imati i na osnovu čega izvodite zaključak.

Malopre sam čuo, prvo, da to neće biti na koncesiju, već se samo daje mogućnost. Bili bismo skloni da poverujemo tome da pre nego što je zakon došao u Skupštinu nismo čuli od premijera, iako ga niko za to nije pitao niti je aerodrom bio tema, u smislu da aerodrom pravi gubitke, da loše funkcioniše, da kaže – najbliži smo odluci o davanju koncesije za beogradski aerodrom (9. decembra) na 25-30 godina; on objašnjava koliko će se tu para dobiti itd.

Može li neko da nam kaže na osnovu čega su ovi zaključci izvedeni, zašto dobijamo tumačenje od premijera, odnosno najavu da će biti dat na koncesiju, a posle toga dobijamo zakon po kojem se omogućava da se ovo javno dobro daje u koncesiju? Da li to znači da sutra možemo da očekujemo da ćemo dobiti predlog zakona o davanju izvora vode na koncesiju, upravljanje auto-putem na koncesiju, nekog rudnika, ili šta god već?

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Lapčeviću.

Na član 8. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić. Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala, poštovani predsedavajući. Predložili smo da se drugačije definiše upravo ovaj stav 4. o kome se dosta govorilo. Treba da glasi: „U slučaju poremećaja u obavljanju delatnosti upravljanja aerodromom na način iz člana 7. ovog zakona, kada je delatnost upravljanja aerodromom predmet koncesije, davalac koncesije preduzima mere u skladu sa zakonom kojim se uređuje javno-privatno partnerstvo i koncesije i ugovorom o koncesiji.“

Mislimo da je bitno da se jasno definiše šta se dešava u svim onim slučajevima kada se dešavaju problemi, kako je to definisano u članu 7. ovog zakona, jer prethodni stav ovog zakona praktično oslobađa koncesionara bilo kakve obaveze delovanja, dok to postoji kao obaveza i ovlašćenje osnivača. Navode se slučajevi u kojima se preduzimaju mere i kakve se mere preduzimaju, i onda samo stav 3. kaže – ako je upravljanje aerodromom predmet ugovora o koncesiji, te odredbe se ne odnose na koncesionare.

Mislimo da je to loše. Očigledno je namera Vlade da koncesionara – ponavljam, sigurno već zna o kome se radi – oslobodi nekih obaveza, koje govore i o zaštiti životne sredine i o drugim stvarima. Mislimo da je to loše i da zakon treba da tretira koncesionara, odnosno korišćenje koncesije na isti način u pravima i obavezama kao i osnivača, u ovom zakonu.

Mislim da je važno da u ovoj raspravi... Pošto smo ponovo čuli od ministarke o nekim navodnim gubicima aerodroma u prošlosti, ja bih voleo da čujem tačno godine i iznose kad su bili gubici, jer sam sada proverio na sajtu Aerodroma Beograd, „Nikola Tesla“, podatke. Finansijski izveštaj može svako da proveri, da vidi kakvi su finansijski izveštaji. Za 2008. godinu dobit 1,35 milijardi dinara, 2009. godine 1,7 milijardi dinara, 2010. godine 2,24 milijarde dinara, 2011. godine 1,58 milijardi dinara. To su iznosi koji su manje-više isti u odnosu na dobit koju je aerodrom Beograd ostvario 2014. i 2015. godine, nisu ti iznosi nešto dramatično povećani. Kao što je i rast broja putnika, što takođe može da se vidi. Ja ću da pročitam, ako neko nema mogućnost da sada ode na internet, a može da pogleda: 2007. porast broja putnika za 13%, 2008. godine za 5%, 2009. godine pad za 10%, 2010. godine porast za 13%, 2011. godine porast za 16%, 2012. porast za 8% i, jeste, najveći porast 2014. godine – 31%. Da, neću sada da prećutim to. Ali u poslednje dve godine taj porast je samo 3%. Samo 3%, jer je aerodrom Beograd potpuno okrenut samo jednoj avio-kompaniji, „Er Srbiji“. Druge avio-kompanije nisu poželjni partneri aerodroma Beograd, one se sada preusmeravaju na druge aerodrome, što ne mora da bude loše.

Nadam se da će, recimo, aerodrom u Nišu dostići onaj nivo putnika koji ima aerodrom u Temišvaru. Aerodrom u Temišvaru ove godine ima milion putnika. Temišvar ima 320.000 stanovnika, gotovo isto kao Niš, a odatle leti

milijon ljudi. Voleo bih da vidim plan Vlade da i u Nišu za dve-tri godine imamo milion putnika. Ja bih to pozdravio i glasao za to u svakom slučaju, ali problem sa ovim zakonom i ovom koncesijom je problem cele politike Vlade.

Znači, slušali smo u raspravi o budžetu kako ta koncesija vredi nekoliko stotina miliona evra, koje će doći u budžet Republike Srbije. Postavljam pitanje – gde će te pare biti potrošene? Da li će biti potrošene na opraštanje duga „Petrohemiji“, recimo, 105 miliona evra koje treba da otpišemo do kraja godine? Evo, zakon je stigao, treba da otpišemo. Jeste, 105 miliona evra, kako pokazuje kolega, nema veze; kako došlo, tako otišlo. Sto pet miliona evra, poslovanje rukovodstva „Petrohemije“ koje je postavila ova vlada, njihov rad ili nerad ili neodgovoran rad mi sada treba da amnestiramo tako što će građani Srbije preuzeti taj dug na svoja leđa, bez da utvrdimo nečiju odgovornost u tom procesu. Mi smo protiv toga. Dok se ne bude radilo transparentno, mi nećemo podržavati ovakve zakone.

Ja sam sada izneo ministarki tačne podatke, koje sam našao na sajtu Aerodroma „Nikola Tesla“, pa bih voleo da opovrgne to. Nisam imao mnogo vremena i načina da istražim bolje od toga nego što sam otišao i pogledao finansijski izveštaj Aerodroma „Nikola Tesla“ od 2008. godine do danas. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministarka dr Zorana Mihajlović.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Prvo i najvažnije, što ću ponoviti kada god budemo razgovarali o ovom zakonu o upravljanju aerodromima, svaka odluka koju Vlada bude donela biće javna i transparentna. Vlada nije razgovarala niti je uopšte imala jednu jedinu tačku dnevnog reda na svojim sednicama vezano za odluku o tome da li će se ići u koncesiju ili se neće ići u koncesiju itd.

Trenutno, mi jesmo izabrali, kao što znate, privatizacionog savetnika, koji treba da nam da predloge šta bi bilo najbolje na osnovu mnogih analiza ne samo „Nikole Tesle“ nego na osnovu mnogih projekcija, na osnovu svega onog što se dešava u regionu, šta bi bilo dobro uraditi da se „Nikola Tesla“ i dalje razvija. Kada neko pita zašto to sada radite kada je „Nikola Tesla“ u odličnom stanju, pa zato što, da biste ostali na vrhu, mora da se izvrši ogromno ulaganje u „Nikolu Teslu“ koje Aerodrom u ovoj situaciji nema.

Znači, svaka odluka će biti pregledna, javna i transparentna. Ukoliko se odlučimo za koncesiju ili bilo šta drugo, proces će takođe biti javan i transparentan. Cela procedura će biti takva. Svedoci smo raznoraznih procedura koje su se činile od 2000. godine, koje su daleko od toga da su bile transparentne. Ova će biti pregledna i o tome će se razgovarati. To je za mene najvažniji deo ove priče koju ste sada pominjali, zato što se stalno provlači kako smo dali koncesiju, odlučili, kako neko postoji. Ne, ne postoji, odluka nije doneta, o tome se još nije razgovaralo. Znaćete je, svi ćemo je znati, o tome ćemo moći da pričamo.

Što se tiče pada poslovanja „Nikole Tesle“, pad je zaista bio u kvalitetu poslovanja, to svi znamo. Niti je bilo velikog broja destinacija, sada ih ima 57 ili 58, niti je bilo nekih vrlo važnih direktnih letova koji su neophodni da

postoje da bismo uopšte mogli da pričamo o aerodromu. U trenutku kada je privatizovan „Jat“, tog trenutka je bilo 3,2 miliona putnika, a danas idemo ka pet miliona putnika. To su dve godine.

PRESEDavajući: Hvala.

Na Glavu III, naziv iznad člana i član 9. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Demokratske stranke.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Radoslav Milojević. Izvolite.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Hvala, predsedavajući. Predlažemo brisanje ovog člana, kao i brisanje svih članova zato što u Srbiji, poznato je svima, ne vladaju institucije, u Srbiji ne postoji pravna država, već postoji donošenje zakona po sistemu „rekao je Vučić“. Nama je upravo Vučić ovde rekao da će se ići u koncesiju aerodroma u sledećoj godini i da ćemo od toga imati prihod u budžetskoj kasi. Zašto nama treba prihod u budžetskoj kasi kada je ta kasa, kako kažete vi iz Srpske napredne stranke, puna, imamo suficit? Onda je ovaj zakon sled tog događaja gde je rekao Vučić. Na osnovu toga „rekao je Vučić“, ministar, Ministarstvo i Skupština donose zakon koji je loš.

Pitam još jednom – zašto ovde niste stavili broj lične karte tajkuna Srpske napredne stranke koji je predviđen za koncesiju Aerodroma kada sve radite tako očigledno?

(Zoran Krasić: Kako se zove taj?)

Pa verovatno neki Zvonko Veselinović, verovatno. Ili neki drugi, pošto su svi tajkuni u Srpskoj naprednoj stranci.

PRESEDavajući: Pravo na repliku, narodni poslanik Vladimir Orlić. Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući. Biće ovo kratko, nema potrebe da bude drugačije.

Za slučaj da je neko propustio da primeti, autoprojekcija izgleda funkcioniše i utorkom pre podne i tokom dana. Dakle, kako to izgleda kada neko, na primer, konstantno ima potrebu da ustane, nešto kaže na temu SNS ili nama prebaci da bi se malo osećao važno, videli smo već u ovoj sali nebrojeno puta. Obično je to tragično, isprazno, kičasto, napadno, obično je vrlo glasno. A kako to izgleda kada mu papir zakasni pa ne zna da kaže ama baš ništa, videli smo malopre. Hvala lepo.

PRESEDavajući: Reč ima ministarka dr Zorana Mihajlović. Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Ponavljam još jednom, odluka nije doneta. Znači zašto treba novac u budžetu? Novac u budžetu je potreban zbog toga što treba da ulažemo u zdravstvo, školstvo, sve ono u šta vi niste ulagali. Razumem da vi... Mada je to šteta, kao strukovni ekonomista trebalo bi malo da znate šta su prihodi, rashodi itd., ali imajući u vidu da se niste nikad suočili s tim da imate novca u budžetu, pošto ste sve potrošili, evo, ja vam kažem zašto treba da se uloži.

Drugo, da ne budem gruba, nemojte samo vi iz Demokratske stranke da nam pričate o tajkunima. Nemojte, molim vas. Stvarno, to nema nikakve veze s ovom raspravom, a vi ne bi trebalo u tom smislu da nam govorite o tome.

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu, reč ima narodni poslanik Radoslav Milojević. Izvolite.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Hvala. Gospođo Mihajlović, ako se ne varam, rekli ste da vam je novac potreban da ulažete u zdravstvo. Pet godina je SNS na vlasti, a na samo 30 kilometara odavde, u opštini Mladenovac mole se roditelji koji dovode decu zbog visoke temperature da sa sobom ponesu sirup ili tablete, jer Dom zdravlja nema novca da to obezbedi našoj deci. Pa vi ste pet godina na vlasti, zašto vam je ovakvo stanje u zdravstvu? Zašto se deca i danas leče SMS porukama pošto vi vodite računa o zdravstvu?

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Milojeviću, nadoknadiću vam vreme ukoliko želite da govorite o amandmanu na Glavu III, naziv iznad člana i član 9.

(Radoslav Milojević: Rekao sam, vreme grupe.)

Ne možete vi koristiti vreme jer niste ovlašćeni predstavnik.

(Radoslav Milojević: Rekao sam, grupe.)

Grupe možete, izvinite, nisam vas razumeo.

Po amandmanu, narodni poslanik Marijan Ristićević.

MARIJAN RISTIĆEVIĆ: Zahvaljujem. Dame i gospođo narodni poslanici... Ovo vreme da mi ne računate dok vežbači vežbaju.

Dakle, ne treba prihvatiti amandman iz prostog razloga što obrazloženje koje smo ovde čuli ne stoji. Gotovo da je dirljivo kada neko iz „hajnekenske jurišne“ priča o tajkunima. Zato je neprihvatljivo prihvatati ovakvu vrstu amandmana, zato što je njima tajkun bio finansijski direktor stranke, kupio tri šećerane za tri evra. Kad oni pričaju o tajkunima, onda treba da znamo da su u njihovo vreme zajedno sa njima upravo vladali tajkuni i strani ambasadori. Koliko vidimo, u poslednje vreme se sve manje pitaju. Kad oni pričaju o pljački i lopovluku, recimo o „Petrohemiji“, treba da znamo da ovih 400 miliona evra duga „Petrohemije“ datira iz njihovog vremena i da su sada protiv kad ispravljamo njihove greške i plaćamo njihove dugove. Iz tih razloga, ove amandmane ne treba prihvatiti. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 9. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Krasić.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić. Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Na član 9. amandman su podneli Zoran Krasić i Miljan Damjanović, gospodine Milićeviću.

Mi tražimo samo da se stav 1. briše. Zašto? Zato što „izgradnja, dogradnja, adaptacija i rekonstrukcija aerodromskog kompleksa i aerodromske infrastrukture su u javnom interesu“, to postoji najmanje u tri zakona do sada. Kada se to izbriše, ništa se ne gubi. Znači, ništa ovaj član ne gubi. Ali, dobro,

nije to važno toliko. Mi smo samo hteli da skrenemo pažnju da se radi o delatnosti od javnog interesa i da kad bismo se mi pitali... Mi smo podneli dosta tih amandmana „briše se“ i kada odbijete te amandmane i sve to što ste napisali ostane, to je već drugi ili treći put da isto to postoji u nekom od naših zakona.

Ali nama je posebno stalo do sledećeg amandmana. Mi smo se tu malo cice-mice igrali s vama, da bi glavna stvar bio amandman koji sledi, a u vezi je s ovim amandmanom. O čemu se radi? Ako već morate da idete na javno-privatno partnerstvo i na koncesiju, onda može samo za onaj deo gde partner ulaže sredstva u izgradnju, dogradnju i rekonstrukciju, ali nikako da po tom osnovu stekne apsolutno pravo da upravlja kompletnim aerodromom, imajući u vidu da ovi aerodromi imaju neku svoju istoriju i istorijska ulaganja u njihovu izgradnju. Znači, što bi se reklo, koliko para toliko muzike. Ako je nova koncesija posvećena novoj aerodromskoj pisti, onda uzmite uticaj te piste u raspodeli dobiti, upravljanju itd., a ne po osnovu nove piste „evo vam ceo aerodrom“, jer imamo takvih iskustava kod nas. Zašto? Zato što se radi o monopolu.

Kako je krenulo u Srbiji, mi ćemo imati vodovod privatni, imaćemo isporuku struje privatno, iznošenje smeća, grejanje, čišćenje. Ma, nije poenta što će biti privatno, poenta je što će državni monopol u vidu fizičke prinude da tera ljude da to plaćaju i da pare odlaze privatniku i strancu, a svi će da se pravdaju javnim interesom – znate, država nema para da interveniše, lokalna samouprava nema para da uloži, hajde da idemo u taj privatno-javni koncept itd. I, polako, sve eminentno državne funkcije, državna odgovornost prelazi u privatne ruke. Pa ćete videti koliko će biti voda, pa ćete videti koliko će biti iznošenje smeća.

Nisu voda i smeće kao hleb – hoću da ga kupim, neću da ga kupim. Ne, ovo mora. Zašto? Država garantuje. Država garantuje i tom strancu kome je poverila te poslove da ih radi. Da li će biti stranac, da li će biti naš, da li će biti polustranac, to u ovom trenutku nije važno. Ovde je važno da se vrši najbrutalnija deatizacija. Država, kao garant opšte sigurnosti za sve građane, prepušta svoje eminentne funkcije privatniku! A vi sami možete da zamislite šta znači u Srbiji privatnik, kako god da ga zovete, da li tajkun, da li kriminalac, da li ovo, da li ono. E, to je ta opasnost.

Zato nisu potrebni ovakvi leks specijalis nerazumni propisi, nego su potrebni jasni propisi i jasna odgovornost države za sve ono što treba da funkcioniše, a ne samo – mi smo dali pa to funkcioniše, vidite da funkcioniše. Ne, i cena mora da bude prihvatljiva za građane.

Idete u Evropu? Pa dajte evropske plate. Dajte evropske plate pa idemo svi u Evropu. Onda samo budala ne bi išla u Evropu. Ko ne bi želeo da ide u Evropu ako ima evropsku platu? Pa, svi bi hteli da idu. A ne ovde priča o Evropi, a plate – kakve? Kakve plate? Kako ćete s tim platama sutra da plaćate, ne sutra, za tri, četiri, pet, šest godina, kada ode sve u privatne ruke? Doći ćete u situaciju da će da vam zakuca privatni izvršitelj zato što niste platili smeće. Evo, sada imamo takve situacije. Biće kao Kori Udovički – prodaj stan pa plati račun.

Ali, vi ćete da snosite odgovornost. Na vreme smo vas upozoravali. I ove smo na vreme upozoravali šta može da se desi. Isto: „imamo većinu, napravićemo“. Ma, ne sporim, imate većinu, ljudi, ko može da vam spori to? Narod je glasao za vas? Ma, glasao je narod za vas. Sve ćete to da napravite. Vi možete da se smežete našim amandmanima, možete da ih cepate, može da bude smešno, slažem se, ali da li ste rešili problem? E, to je stvar. Zato mi podnosimo ove amandmane, da vas upozorimo. Na ovaj način sigurno nećete da rešite problem. Eto, to je poenta.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 10. amandman su zajedno podneli narodni poslanici mr Aleksandra Jerkov, Goran Ćirić, Radoslav Milojević, Goran Ješić, Gordana Čomić, Balša Božović, Maja Videnović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na Glavu IV, naziv iznad člana i član 11. amandman su zajedno podneli narodni poslanici mr Aleksandra Jerkov, Goran Ćirić, Radoslav Milojević, Goran Ješić, Gordana Čomić, Balša Božović, Maja Videnović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Srđan Nogo, Boško Obradović, mr Ivan Kostić, Marija Janjušević, Zoran Radojević, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić.

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo. Izvolite.

SRĐAN NOGO: Smatramo da obrazloženje nije u skladu s onim što mi tvrdimo, jer ovde se postavlja pitanje šta je uopšte javni interes i kako se javni interes utvrđuje ako imamo zakon koji usvajamo po hitnoj proceduri, koji nije prošao javnu raspravu, ako taj zakon predviđa da „ako izgradnja pratećih objekata iz stava 1. ovog člana“, čije brisanje tražimo, „nije predviđena važećim planskim dokumentima, primenjivaće se uslovi organa odnosno organizacija nadležnih za poslove telekomunikacija, odnosno energetike na osnovu godišnjih planova razvoja tih mreža na teritoriji Republike Srbije, u skladu sa zakonom“ itd. Pazite, gde je tu javnost uključena, a radi se o javnom interesu?

Izgleda da javni interes u Srbiji definišu svi osim građana Srbije i same javnosti. Nije javni interes ono što tog dana odluči Aleksandar Vučić, ili neki od njegovih ministara ili direktora njegovih preduzeća, ili neki privatni strani koncesionar koji je došao u Srbiju s namerom da ovde profitira i zaradi.

Zaista mislim da bi trebalo još jednom da porazmislite i da glasamo. Svakako, kao što je rekao prethodni govornik, vi imate većinu i možete da izglasate i da je Zemlja ravna, ali ostaju posledice vaših dela, onoga što radite. Svakako računajte da svi treba da živimo u ovoj zemlji i ubuduće.

U kakvom stanju su naselja oko Aerodroma, dovoljan je pokazatelj naselje Radiofar, koje se graniči sa Aerodromom „Nikola Tesla“ u Beogradu: da bi išli u svoju Opštinu Surčin, ljudi moraju da prođu 35 kilometara, da odu do

Novog Beograda, tu da okrenu na auto-putu pa da idu u Opštinu. Inače, 800 metara puta niste mogli tu da probijete. Da li vi planirate da to naselje potpuno ugasite ili šta već? Kakav je vaš plan sa ljudima koji već žive u blizini Aerodroma? Jer, ovde je ključno, ovaj zakon se donosi zbog Aerodroma „Nikola Tesla“.

Mislim da građani Srbije i javnost zaslužuju da znaju kakav je to javni interes o kome vi govorite.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministarka dr Zorana Mihajlović.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Obrazloženje ste dobili, ali bih da pojasnim: znači, ovaj član zakona o upravljanju aerodromima potpuno je u skladu s članom 130. koji je samostalni član Zakona o planiranju i izgradnji, koji jeste materijalni propis za izgradnju, tako da to da je netransparentno, ne vidi se i da je to u odnosu na odluke nekih drugih lica, nije tačno.

Drugo, nekoliko puta smo rekli, ponoviću opet, 700 kuća je izuzeto iza linije Aerodroma, dakle, neće biti srušeno.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na naziv iznad člana i član 12. amandman su zajedno podneli narodni poslanici mr Aleksandra Jerkov, Goran Ćirić, Radoslav Milojević, Goran Ješić, Gordana Čomić, Balša Božović, Maja Videnović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 12. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Srđan Nogo, Boško Obradović, mr Ivan Kostić, Marija Janjušević, Zoran Radojičić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić.

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo. Izvolite.

SRĐAN NOGO: Upravo u skladu s prethodnim amandmanom, i ovaj amandman se odnosi na brisanje pomenutog člana 12, sa istim obrazloženjem, sa istim razlozima. Prosto, nastavljamo diskusiju od malopre.

To što u jednom zakonu stoji da će utvrditi Ministarstvo, ne znači da Ministarstvo može tek tako da utvrđuje javni interes. Valjda za taj javni interes treba da postoji neki veći društveni konsenzus. Danas je ministarka saobraćaja Zorana Mihajlović, a sutra možda Aleksandar Vučić odluči da to bude neko drugi, na primer Vladimir Đukanović, kao totalna suprotnost vama, da bude ministar na tom mestu. Drugačije može da shvati taj javni interes. To je opaska i napomena što se javnog interesa tiče.

Što se tiče ovih 700 kuća koje pominjete, da će biti izuzete, nisu sporne te kuće, sporni su uslovi u kojima ti ljudi žive, infrastruktura koja im ne omogućava normalan život. Znači, znate da su tamo uske ulice, nema javnog prevoza, nemaju kanalizaciju, a lokalna samouprava razrezuje poreze kao da žive u centru ili širem centru grada Beograda. Znači, poreska osnovica im je, mislim, 1.100 evra, što je zaista neverovatno za naselje koje nema osnovne uslove za život. I, da ne može da se probije 800 metara puta koji bi spojio naselje Radiofar s matičnom opštinom Surčin kojoj pripada, to je zaista neverovatno. Da li je tu,

recimo, postojao javni interes, da ga na vreme prepoznate pa da uradite eksproprijaciju i napravite taj put kojim biste ljude koji žive u tom naselju povezali s matičnom opštinom, kad već toliko pričate o javnom interesu?

Ili je javni interes u Srbiji samo neki strani investitor koji dolazi pa dobija jedanaest milijardi subvencija, dobija sve povlastice i priključke, koje ne mora da plaća za razliku od domaćih privrednika. Kada on ima nešto u interesu, da to bude javni interes. Da li je tako?

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministarka dr Zorana Mihajlović.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Svi investitori, i domaći i strani, u skladu sa zakonom, imaju prvo na subvencije ukoliko zapošljavaju ljude i ulažu u našu privredu. Naravno, uvek mora da postoji obostrani interes, što je prirodno.

E sada, dalje, javni interes se isključivo uređuje ovim zakonom, ne uređuje ga ni Zorana ni bilo koji drugi ministar. Dakle, u skladu je sa zakonom.

Kada govorimo o tim kućama, prvo o tih 700 kuća, verujem da ste u tome potpuno u pravu; nažalost, izabrali su tu da grade. Mislim da lokalna samouprava u svakom slučaju mora zajedno sa tim građanima da povede računa o onome što se zove uslovi za život, a to znači osnovne komunalne usluge. Postoji drugi deo, one kuće kod „Auto-komerca“; taj predajnik se praktično seli na Aerodrom te neće imati nekih drugih problema. U svakom slučaju, saglasna sam s vama da lokalna samouprava mora da se pozabavi time.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 12. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić. Izvolite

MARKO ĐURIŠIĆ: Izuzetno je interesantan ovaj član 12. koji govori o tome ko može biti korisnik eksproprijacije, administrativnog prenosa ili nepotpune eksproprijacije. Naime, u članu 12. stoji da korisnik eksproprijacije može biti pravno lice čiji je osnivač ili većinski vlasnik Republika Srbija, autonomna pokrajina ili jedinica lokalne samouprave.

Mi smo tražili da se obriše ovo „većinski vlasnik“. Po našem mišljenju i tumačenju, ovaj član uvodi mogućnost osnivanja pravnog lica gde će većinski vlasnik biti Republika Srbija, autonomna pokrajina ili jedinica lokalne samouprave, ali manjinski vlasnik će biti neko. Taj neko će kroz učešće u osnivanju pravnog lica postati vlasnik ekspropriisanog zemljišta ili nekog drugog dobra, kako to definiše ovaj član. Smatramo da je ovo jedno od mesta koja ukazuju na mogućnost korupcije. Po kom kriterijumu će neko dobiti zemljište kao manjinski deo vlasništva u pravnom licu koje je korisnik, odnosno vlasnik određenog zemljišta ili imovine?

Naravno, Vlada je odbila naš amandman govoreći o tome da korisnik eksproprijacije može biti samo pravno lice, a ne njegovi vlasnici. Nisam pravnik, ali mislim da je vlasnik pravnog lica koje koristi neku imovinu, u kolokvijalnom rečniku, sasvim sigurno vlasnik i raspolaže svom imovinom pravnog lica čiji je osnivač.

Mene zanima... Iako ministarka i dalje tvrdi (mene nije ubedila) da se ne zna ko će biti budući koncesionar, nekako sam skloniji da verujem onome što nam je rekao predsednik Vlade, a to je da će dogodine biti data koncesija za Aerodrom. Rekao je to ovde u raspravi o budžetu, a govorio je i o iznosima koje ćemo dobiti, da će stoga i sam budžet na kraju 2017. godine izgledati još bolje, sa još manjim deficitom. Sve ovo, ovakva priprema govori da se tačno ko će biti taj manjinski vlasnik. Mene samo zanima koji je to član Glavnog odbora SNS-a koji će biti manjinski partner u celom tom poslu, koji će graditi hotele ili ne znam šta uz aerodrome i time ostvarivati ekstraprofit u budućnosti. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na naziv iznad člana i član 13. amandman su zajedno podneli narodni poslanici mr Aleksandra Jerkov, Goran Ćirić, Radoslav Milojević, Goran Ješić, Gordana Čomić, Balša Božović, Maja Videnović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović.

Reč ima narodna poslanica Gordana Čomić. Izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Još jedan član koji je direktna ilustracija normativnog optimizma, nepotrebnog. Dakle, šta definiše član 13. i zašto ga treba brisati, kao i sve članove ovog zakona? Govori u rubrumu: „Predlog za eksproprijaciju, administrativni prenos i nepotpunu eksproprijaciju“. U prvom stavu kažete ko može da podnese predlog, što je inače definisano i zakonom kojim se uređuje eksproprijacija, a u drugom stavu da se po podnošenju predloga iz stava 1. dalji postupak sprovodi u skladu sa zakonom kojim se uređuje eksproprijacija. Šta će vam ovaj član u ovom zakonu? Da kažete da postoji Zakon o eksproprijaciji po kojem mora da se postupa. To je normativni optimizam.

Nemam ništa protiv da se ima strategija kojom će se iz mnogih zakona pokupiti odredbe u pokušaju da se napravi jedan kič leks specijalis. Imali smo mi ovde i originalni leks specijalis, kada se izgradnja „Beograda na vodi“ na silu proglasila javnim interesom. Komercijalni stanovi. To ostaje bruka na obrazu svakog ko je glasom „za“ rekao da je to izvanredno, ali... Evo, narodni poslanici dobacuju – šta fali „Beogradu na vodi“? Kod nas u Vojvodini se kaže – ima sve što mu fali.

Dakle, u želji da ovo ne bude pravi zakon umesto leks specijalisa, vi ovde uvodite ko može da podnese predlog za eksproprijaciju i šta posle s tim predlogom biva. Razlozi za naše protivljenje su što mi ne smatramo da je potrebno da se u ovakvom zakonu, gde imate, već smo razgovarali, stavova koje ne umete da mi objasnite, gde imate navedeno u rubrumu kako se stiče status operatera (kojeg nema u članu) i da sad imate u članu 13. ko podnosi predlog i šta posle s tim predlogom biva... Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Po amandmanu, reč ima narodni poslanik Marijan Ristićević. Izvolite.

MARIJAN RISTIĆEVIĆ: Zahvaljujem. Dame i gospodo narodni poslanici, ja bih možda i razumeo... A ovo stvarno ne razumem. Ja bih možda i

razumeo predlagачa amandmana, kaže: „Brisanje se predlaže iz razloga što predstavlja potencijalni izvor korupcije“. Najverovatnije to govori iz vlastitog iskustva. Možda bih prihvatio da među potpisnicima nije i bivši predsednik opštine Indija, koji je sa platom od 700 evra stekao oko sedam stanova, među njima i stan u Beču, zatvoreni bazen, penthouse, bez ikakvog privatnog biznisa, sve sa platom od 700 evra. Zato je za mene ovaj amandman neprihvatljiv. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodna poslanica Gordana Čomić, po amandmanu.

CORDANA ČOMIC: Imam potpuno razumevanje za sve koji nemaju dovoljno snage da razumeju išta i koji smatraju potpuno, predsedavajući je to pažljivo slušao, prirodnim da ovde obrazlažu da ne prihvataju amandman zato što ga je potpisao jedan narodni poslanik. Kada bi bilo reda, kao što nema razuma, kada bi bilo znanja, kao što nema časti, onda bi se razumelo koliko je to izrečeno u sali za sednice Narodne skupštine nedopustivo. Onda bi se razumelo kako neko samo iz svojih očiju posmatra svet i misli da su svi isti. Pa, nismo.

Dakle, meni je ovde rečeno da sam potpisala amandman zato što znam šta je korupcija. Da imam namere da raspravljam dalje, naravno da bih postupala po onome što piše, vladavini prava, kada bilo ko smatra da mu se može da zasenjuje prostaklukom, neznanjem i bahatošću. Pa, ne može. Nemojte da širite ruke. Svojih reči snosite posledice.

To što je to ružno, nije važno, ali je, kako da vam kažem, nezakonito. Kada oduzmete meni mandat na sednici na kojoj ćete glasati o skidanju imuniteta narodnoj poslanici Gordani Čomić, onda možete da osporite amandman koji sam potpisala, a koji je unet po osnovu toga što ste pronašli da ima krivičnih dela korupcije u mom postupanju. Dotle samo treba da vas bude sramota, jako.

Ali, da se zna šta je sramota, ne bi se sve ovo nama dešavalo što nam se dešava. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Marijan Ristićević, po amandmanu.

MARIJAN RISTIĆEVIĆ: Ja sam se trudio da razumem, ali ništa nisam razumeo. Ali sam se trudio. Imam iskustvo.

Ovde piše: „Brisanje se predlaže iz razloga što predstavlja potencijalni izvor korupcije.“ To je obrazloženje. Među potpisnicama je i predsednik opštine Indija, muškarac. Iz tog razloga sam osporio pravo da se ovaj amandman prihvati.

A ona rečenica „Ima sve što mu fali“ upravo je u Indiji nastala, upravo kod ovog predsednika opštine Indija, jer sve mu je falilo. Zajedno smo ušli u politiku, ja i dalje živim u roditeljskoj kući, na kraj sela, u poslednjoj ulici, u poslednjoj naseljenoj kući. Sad ispada da sam ja bahat, a ne onaj koji je kupio sedam stanova, stan u Beču, zatvoreni bazen.

To je razlog zbog čega sam tražio da se ovaj amandman odbije. Ne zbog gospođe, već zbog gospodina koji je bio predsednik opštine Inđija i koji je stekao i ima sve što mu je falilo. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Po amandmanu, narodna poslanica Gordana Čomić.

CORDANA ČOMIC: Zahvaljujem. Ostaje bez odgovora pitanje koje sam postavila, zašto je toliki normativni optimizam, šta krijemo, od koga krijemo i zašto. Ako iko misli da će bilo kakvim ponosom na neznanje i prostaklukom sakriti da ovde piše nešto što je višak kao član, onda je u zabludi.

Da li možete da usvojite zakon bez ikakve izmene? Već niste. Dakle, nije ušao u ovu skupštinu još nijednom zakon, a da je iz Skupštine izašao u obliku u kojem je ušao. To je priroda Skupštine, da postavljamo amandmane i da menjamo članove zakona. Vi ste već neke izmenili.

Moja obaveza je da vas upozorim da ćemo sa ovim zakonom imati problema u primeni, iz dva razloga: prvi je normativni optimizam, drugi je što predstavlja kič verziju leks specijalisa koji je već napisan za „Beograd na vodi“. Nije nam u interesu da imamo problem. Vi imate svoje motive zašto smatrate da tako treba da bude. Naš je posao da o tim motivima govorimo i da pokušamo da predupredimo probleme koji će nas sačekati kada ovaj zakon bude trebalo primeniti. To je sve.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Marijan Ristićević, povreda Poslovnika.

MARIJAN RISTIĆEVIĆ: Zahvaljujem. Dame i gospodo narodni poslanici, reklamiram član 106. i član 107, posebno član 107. koji u prvom stavu govori o dostojanstvu Narodne skupštine.

Gospodine predsedavajući, neću insistirati da se o ovome glasa, ali već drugi put, sa jasnom aluzijom prema meni, prethodni govornik je govorio o prostakluku, pa vas molim da uzmete prepis stenograma mojih današnjih nastupa, prepis stenograma u poslednjih godinu dana u ovom sazivu, prepis stenograma iz svih saziva i nađete jedan prostakluk, jednu psovku, da sam nekome možda rekao „đubre“, „stoko“, „primatu“, „majmune“ itd., da ne kažem gde su nas sve terali itd. Ako to nađete u mojim govorima, ja ću pristati da neko moje govore okvalifikuje kao prostakluk.

S obzirom na to da je koleginica često primenjivala razne mere prema opozicionim poslanicima u sazivima u kojima je predsedavala, ja ne tražim da takvu meru primenite prema gospođi, ali molim vas da ubuduće, ukoliko nema prostakluka iz ovih klupa, ukoliko nema prostih reči, ukoliko nema psovki, ukoliko ima samo jednostavnog rečnika, da me narod razume, upozorite moje kolege i dragu koleginicu da ubuduće ne prišiva taj epitet meni, jer to svojim govorom nisam zaslužio. A mogli bismo iz tih stenograma, prepisa da vidimo kakve smo sve psovke doživeli iz onog dela sale, šta smo sve doživeli i kakve su opomene predsedavajući morali da izreknu u tom smeru.

Zato vas molim da me na određeni način zaštitite od kvalifikacija za prostakluk, kada on ne postoji, da kolegistica bude na odgovarajući način makar upozorena na to. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Rističeviću. Koliko sam shvatio iz vašeg izlaganja, vi ne želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika? Zahvaljujem.

Reč ima narodna poslanica Katarina Rakić, po amandmanu.

KATARINA RAKIĆ: Zahvaljujem, poštovani predsedavajući. Nisam se javljala do sada mada sam imala zaista dosta razloga, ali smatram da je sad i meni i mojim kolegama već poprilično mrsko da slušamo predavanje od nekih koji čak nisu mogli da napišu obrazloženje za to „briše se“. U redu, ako smatram da je nešto loše, da nije valjalo i hoću da se to briše, onda bar znam šta hoću da piše, da bar dam predlog, obrazloženje kako želim. Ili je to ovog puta – e, pa sad neću ni kako ja hoću, hoću da ne bude nikako.

Ono što ne želim i što sigurno ne želi niko od mojih kolega, kojih zaista ima dosta za razliku od tih praznih redova kojima ste sada vi okruženi, jeste da se Srbija vrati u ono vreme kada ste vi odlučivali kako će to biti i kako će to izgledati. Upropastiti jednu kompaniju kao što je „Jat“, zaista, to je trebalo da uradi čarobnjak.

Sada nam vi držite pridike po svim amandmanima tako što želite da se briše nešto što smo mi uradili za dve godine, a vi ste upropastili nešto što se godinama stvaralo. Zaista, loši su vam amandmani, loše vam je obrazloženje. Mrsko nam je da slušamo vaše pridike i zaista nećemo, odbićemo vaše amandmane, a dobre zakone ćemo prihvatiti.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, ovlašćeni predstavnik Demokratske stranke, narodna poslanica Gordana Čomić. Izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Meni nije mrsko. Dok ne budemo naučili da ne može da nam bude mrsko da slušamo nekog kada govori ono što se razlikuje kao mišljenje od našeg (onda će početi razvoj), dok budemo sedeli ovde rešeni da nam jezik uvrede i omalovažavanja bude jedini način komunikacije, dajemo pravo da govorimo o smrti dijaloga i smrti razvoja u društvu. Meni nije mrsko da slušam bilo koga. Posao narodnog poslanika je obaveza da slušate svačije mišljenje. Ako samo malo uložimo napora u to da zaista slušamo one druge i da nam ne bude mrsko, da nam niko ne bude mrzak, ko zna šta sve dobro može da se dogodi u ovoj sali. Jedna stvar sigurno može; može da se dogodi zaista početak dijaloga o raznim temama, početak razmene argumenata, početak razgovora o tome šta je ono što se govori, a ne ko govori, jer je to razlog zašto skupštine postoje.

Imam puno razumevanja i za jak jezik i za politički folklor; imam čak i razumevanje za prostakluke, oni uvek pokušavaju da zasene strah od argumenata, činjenica i onoga što je realnost. Mrsko je slušati nekoga, nije lepo da se kaže u sali, zato što poriče suštinu sadržaja posla narodnog poslanika. Naš je posao da se slušamo i da čujemo. Zašto? Zato što kada u ovoj sali počne

proces da mi bez toga da nam je mrsko slušamo i čujemo jedni druge, onda oni koji nas gledaju s pravom kažu – evo, ovi se razgovaraju iz mojih interesa.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodo Čomić.

Po amandmanu, reč ima narodni poslanik Milimir Vujadinović. Izvolite.

MILIMIR VUJADINOVIĆ: Gospodine predsedavajući, dame i gospodo narodni poslanici, poštovana ministarko sa saradnicima, naravno da ću predložiti da amandman bude odbijen, pre svega zbog besmisla njegovog obrazloženja, pazite, dve reči – briše se.

Nama, naravno, nije mrsko da slušamo bilo koji predlog koji dolazi iz pozicije ili opozicije. Mi smo to pokazali. Međutim, ako već govorimo o građanima koji ovo gledaju, veoma je jasno kome je mrsko da uopšte sluša bilo kakav predlog koji dolazi sa ove strane. Meni je drago da su predstavnici opozicije konačno počeli da nas slušaju. Građani su imali priliku u poslednjim mesecima da se uvere u to da su nam okretali leđa i izlazili iz sale kada predstavnici građana iznose svoje stavove, predloge, kada iznose ono za šta su ih građani birali. Konačno, bar jedan napredak u opoziciji, slušaju nas i sede u sali. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 13. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Srđan Nogo, Boško Obradović, mr Ivan Kostić, Marija Janjušević, Zoran Radojičić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić.

Reč ima narodna poslanica Marija Janjušević. Izvolite.

MARIJA JANJUŠEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući. Ovde se u stvari radi o nizu članova ovog predloga zakona koji pominju eksproprijaciju. Naši amandmani na tih nekoliko članova imali su gotovo identično obrazloženje, priznajem, a isto takvo bilo je i obrazloženje predlagača zbog čega nisu prihvatljivi.

Moram da kažem, kada je eksproprijacija u pitanju, da je to izuzetno osetljivo pitanje. Čak i kada nema nijedne sporne tačke, velika je opasnost da dođe do zloupotrebe i da se sve ne reši na najpravičniji mogući način.

Zašto podozrenje? Na primer, mi smo mogli da imamo predlog o izmenama Zakona o vazdušnom saobraćaju i time bismo imali jednu zakonski i logično zaokruženu celinu, a ne da se sada pravi konfuzija sa mnogo zakona koji će se primenjivati u slučaju koncesije. Tako se, na primer, u samom članu 13. prvo govori o tome da će organi uprave jedinice lokalne samouprave na čijoj teritoriji se nalaze nepokretnosti koje su predmet eksproprijacije odlučivati o tome, a onda se vraćamo: „Po podnošenju predloga iz stava 1. ovog člana, dalji postupak se sprovodi u skladu sa zakonom kojim se uređuje eksproprijacija.“ A u samom obrazloženju predlagač se poziva na zakon kojim se uređuje planiranje i izgradnja. Dakle, imamo ponovo leks specijalis u pokušaju.

Dobro sam čula ministarku kada je rekla da radi bez emocija, i to verujem. Pogotovo to pamtim iz slučajeve kada smo imali zatrpavanje bazilike, sečenje hrasta, Južnog toka, potapanje manastira Gračanica itd. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Na naziv iznad člana i član 14. amandman su zajedno podneli narodni poslanici mr Aleksandra Jerkov, Goran Ćirić, Radoslav Milojević, Goran Ješić, Gordana Čomić, Balša Božović, Maja Videnović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 14. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Srđan Nogo, Boško Obradović, mr Ivan Kostić, Marija Janjušević, Zoran Radojičić, dr Dragan Vesović i prof. dr Miladin Ševarlić.

Reč ima narodni poslanik Dragan Vesović. Izvolite.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući. Uvažena gospođo ministarka, još jedan od male serije amandmana koji predlažu da se sva ova pitanja vezana za eksproprijaciju obrišu i regulišu tako što će se brisati članovi.

U obrazloženju ste dali da je to transparentno i javno. To možda vama izgleda, mi imamo pravo da nama izgleda da tako nije. Da tako jeste, postavljamo pitanje – zašto se to radi pod hitno, jer se zakon donosi po hitnom postupku? Često je u srpskom narodu – ono što je brzo, ponekad je i kuso. Možda nismo morali da radimo na taj način, po hitnosti, pa bismo možda mi shvatili ovo što nam kažete da je transparentno, a za nas nije.

Uvažene kolege ne moraju da se ljute kada mi podnesemo amandman da se neki član zakona obriše, jer ako ne vidimo da možemo da izbelimo zid koji je načinjen od blata i ne možemo da pravimo rezbariju od drveta koje je trulo, moramo da predložimo da se to briše.

Imamo jedan konstruktivan savet. Malopre ste, gospođo ministarka, spominjali ulaganje u aerodrom u Nišu. Da li znate da kada idete od Beograda ka Nišu, od naplatne rampe „Nais“ nigde nema table za aerodrom Niš? Proverite, stavite. Lično sam imao problema, moji prijatelji su imali problema. To je konstruktivan savet.

Drugo pitanje. Malopre ste spomenuli aerodrom Lađevci, plašim se da ono što rekli, da će biti za par meseci otvoren, neće biti tačno, jer sam drugačija objašnjenja dobijao od gospodina Ilića na Odboru. Neko od vas mi nije pričao identično. Da ne pokrećemo tu temu, hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministarka dr Zorana Mihajlović. Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Mi smo u procesu, kao što rekoh, potpisivanja ugovora sa Ministarstvom odbrane. Nadam se da će to ipak biti u prvoj polovini 2017. godine. Inače, na današnji dan, ovog trenutka, podatak iz Niša: 115.000 putnika na niškom aerodromu. A što se table tiče, biće.

PRESEDAVAJUĆI: Na naziv Glave V i član 15. amandman su zajedno podneli narodni poslanici mr Aleksandra Jerkov, Goran Ćirić, Radoslav Milojević, Goran Ješić, Gordana Čomić, Balša Božović, Maja Videnović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović.

Reč ima narodni poslanik Goran Ćirić. Izvolite.

GORAN ĆIRIĆ: Član 15 – Finansiranje izgradnje aerodromskog kompleksa i aerodromske infrastrukture. Dakle, ovde se navode mogući izvori finansiranja: prihodi operatera aerodroma, budžet Republike Srbije, sredstva privatnog partnera, krediti, donacije, pokloni i drugi izvori finansiranja.

Mi smo razgovarali o tome i tačno je da je pre ulaska ovog zakona u proceduru i rasprave u Narodnoj skupštini najavljena moguća koncesija, sa najvišeg mesta; predsednik Vlade je najavio moguću koncesiju, čak je govorio o mogućem iznosu potrebnih sredstava. Govorili smo i o dobiti Aerodroma „Nikola Tesla“ na nivou od 25 do 30 miliona evra. Kada smo kod finansiranja, postavljamo jedno logično pitanje – kakav je interes Republike Srbije da ulazi u ovakve aranžmane, sa pretpostavljenim nivoom sredstava od 300 miliona evra za koncesiju za Aerodrom „Nikola Tesla“, kada su procene da bi dobit, čak i sa ovakvim poslovanjem Aerodroma „Nikola Tesla“, u tih 25 ili 30 godina iznosila nekih 600–700 miliona evra? Gde je tu interes Republike Srbije i građana Srbije?

Još jednom postavljam pitanje o tome šta je interes koncesionara – brzo vraćanje uložених sredstava na način koji može da donese pad kvaliteta, ali i porast cena usluga na aerodromima koji bi se na ovakav način rešavali.

Mislim da su to zaista pitanja koja nisu ovde dobila odgovore i bilo bi dobro da dobijemo ovu informaciju. Iako ste govorili o transparentnosti i o tome da niko nije viđen kao mogući partner, jednostavno, to smo čuli od premijera pre početka ove rasprave.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministarka dr Zorana Mihajlović.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Ni predsednik Vlade nijednog trenutka nije govorio o nekom imenovanom partneru, nego baš onako kako ste na početku rekli, rekao je – moguća koncesija. A kada postoji mogućnost, videćemo, razgovaraćemo, u odnosu na sve podatke koje imamo, projekcije u Srbiji, regionu itd., videćemo šta je najbolje za Aerodrom. Ako pričamo o koncesiji, država ostaje vlasnik, postoji ne samo jednokratna uplata, postoji godišnja naknada itd.

Zašto uopšte treba razmišljati o nekom vidu daljeg ulaganja i investicija na Aerodromu? Zato što su one potrebne ako hoćemo da budemo zaista prvi u regionu; sada smo treći u regionu.

Da li ćemo odlučiti? Da, i biće javno. Ne znam da neko sada... Možda vi stvarno znate ime nekog budućeg, eventualnog koncesionara, ili znate kako će biti doneta odluka Vlade. Ja ne znam. Znam da je naš zadatak da stvorimo uslove da imamo mogućnosti da uradimo tako nešto, da sagledamo sve, na osnovu studija i svega što nam daje neki vrlo važan pregled na osnovu koga

ćemo eventualno doneti odluku kako ćemo da ulažemo u Aerodrom, iz kojih sredstava, iz kojih izvora, na koliko godina, kako će to da izgleda. Ali, zaista, sada je vrlo rano. Ovo je tema o kojoj može da se priča puno, i u raspravi o ovom zakonu, u redu, ali ne mogu da vam dam odgovore jer Vlada Srbije nije još ni sela da razgovara o tome.

Ponavljam još jednom, naša obaveza je da stvorimo uslove da takva mogućnost postoji, a svakako će da bude pregledna na osnovu javnog poziva.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po amandmanu, narodni poslanik Goran Ćirić. Izvolite.

GORAN ĆIRIĆ: Koristim vreme poslaničke grupe. Evo zbog čega to pitamo. Imali smo iskustvo sa jednim privatno-javnim partnerstvom, najpoznatijim u Srbiji, koje je prošlo kroz ovu skupštinu, projektom „Beograd na vodi“. Najavljivane su investicije od tri milijarde evra, za vrlo kratak period. Na kraju smo dobili nešto što nije imalo veze s tom vrstom najava.

Sada opet imamo najave u vezi s koncesijama, najave koje su najavile ovaj zakon o kome odlučujemo bez preciznih informacija. Otvorenost čitavog postupka je neophodna – govorili ste o transparentnosti – i zbog toga otvaramo tu temu.

Složićemo se da su bile potpuno različite najave projekta „Beograd na vodi“. Ako poredimo te najave s ovim što sada slušamo, zaista imamo razlog da pitamo, i očekujemo odgovore na ova pitanja.

PREDSEDAVAJUĆI: Po amandmanu, reč ima narodna poslanica Katarina Rakić.

KATARINA RAKIĆ: Hvala. Ovim amandmanom, konkretno, predlaže se brisanje za finansiranje izgradnje, dogradnje, adaptacije, rekonstrukcije aerodromskog kompleksa i aerodromske infrastrukture; obezbeđuju se razna sredstva. Što znači, oni traže da se briše napredak u bilo kojoj vrsti infrastrukture i aerodroma. To je upravo ono što mi ne želimo, mi želimo da se i aerodrom i sve drugo u Srbiji razvija. Zato smatram da je ono što je ovde loše predlog da se ovako nešto briše.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 15. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić.

MARKO ĐURIŠIĆ: Kao što je rekla prethodnica, ovaj član govori o finansiranju izgradnje aerodromskog kompleksa i aerodromske infrastrukture; navodi izvore finansiranja, a onda se nalazi ključna reč za netransparentnost i korupciju u Srbiji – izuzetno. Izuzetno, sredstva iz stava 1. tačka 2), a to su sredstva iz budžeta, mogu da se dodele... I onda se razrađuju tri stava o tome na koji će se način koristiti podsticaji u slučaju davanja koncesije.

Vi imate u planu... Možda na Vladi nije razgovarano, ali sam siguran da je u nekim kabinetima razgovarano i dogovarano ko će biti koncesionar i kako će se stvoriti uslovi za njegov rad u budućnosti.

Znači – izuzetno. Čemu zakon ako ovde stoji „izuzetno“, po pravilima koja će da usvoji Vlada, kako kaže poslednji stav? Tu se krije korupcija, tu se krije netransparentnost. To je problem svih zakona koji dolaze ovde u mandatu ove vlade, to što se ostavlja da Vlada odlučuje, bez jasnih kriterijuma koji su poznati javnosti. Koliko god vi nama, potpredsednice Vlade, objašnjavali da će to biti drugačije, kažem vam da neće.

Vaš kolega iz prethodne vlade je ugovor o upravljanju Železaram Smederevo godinu dana krio od javnosti. Plaćao je kazne zato što je kršio zakon, opet parama iz budžeta građana. Nije hteo da nam kaže koliko je ekspertsko, najbolje rukovodstvo na svetu, angažovano od strane Vlade za upravljanje Železaram, plaćeno. Mi to ni danas ne znamo. Ali znamo rezultat upravljanja Železaram od strane tog rukovodstva – 145 miliona evra duga u 2015. godini. Zato je problem sa ovim vašim zakonima, u vašem radu nema transparentnosti.

Vi hoćete da vam verujemo. Ne verujemo vam. Nema potrebe da stoje ovi stavovi – izuzetno, pa dalje – izuzetno, Vlada će ovo, Vlada će ono. To nije transparentno. Ne može u zakonu da stoji reč „izuzetno“. Čemu onda nabranje i prethodno definisanje uslova i pravila, svega, čemu zakoni ako može da stoji reč „izuzetno“? To znači da ne važi zakon.

To je problem sa celim ovim zakonom. To je jedan leks specijalis koji vi krijete, puniti ga nekim stavovima, prepisujete iz drugih zakona da bi izgledao kao zakon. Mogao je da ima tri člana, gde piše – dajemo koncesiju toj i toj firmi. Pošto to nećete da kažete, napisali ste zakon od tridesetak članova i mi sada pokušavamo da rešimo rebus kako se zove firma kojoj ste namenili koncesiju Aerodroma „Nikola Tesla“. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministarka dr Zorana Mihajlović. Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Vi ne pitate, vi donosite zaključke, vi donosite presudu, vi ste već rekli – to je dogovoreno u nekim kabinetima itd. Pretpostavljam da je to u vaše vreme dogovarano u kabinetu vašeg predsednika stranke. Na kraju krajeva, imali smo primere, možemo da pričamo i o tim primerima. Možemo da pričamo o primerima kako ste privatizovali NIS, zašto da ne. To je bilo u vreme Tadića, koliko znam, i ne beše nikakvog javnog poziva ni tendera, ničega nije bilo. To je potpisivao i radio upravo predsednik vaše stranke.

Ovde nije takav slučaj. Mi smo javno prvo izabrali savetnika. Sve studije koje savetnik bude uradio, svi podaci koje bude napravio biće javno dostupni. Svaka vrsta odluke koju budemo donosili će se znati.

I, znate kako, kad već pominjete Železaru Smederevo, ne znam šta je po vama alternativa, da li je po vama bila alternativa da je zatvorimo? Ja ne mislim da je trebalo da je zatvorimo, valjda treba da radi. Toliko.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem. Gospodin Đurišić, po amandmanu.

MARKO ĐURIŠIĆ: Možda grešim, možda nije doneta odluka u kabinetima, nego ste bili dole na večeri u Geozavodu, ili gde već idete tamo, u toj zgradi koju ste svojim partnerima dali, poklonili, na 30 godina, da je koriste. Znači, kao što je priča o „Beogradu na vodi“, milijarde, ne znam ni ja, a onda smo dobili 20 miliona ulaganja stranog partnera i ne znam koliko desetina miliona kredita.

Doneta je neka odluka, ne znam da li je vi znate, možda stvarno ne znate. Možda ste zato baš vi danas ovde da branite ovaj zakon, što bi rekli – prošli biste poligraf, na njemu bi se videlo da stvarno ne znate. Možda vi stvarno ne znate, ali onaj ko upravlja ovom zemljom sigurno zna.

Kad govorite o nekim prošlim vremenima, govorite o sporazumu vezanom za prodaju NIS-a. On je bio ovde u parlamentu, usvojila ga je Skupština. Da li ćete vi ugovor doneti ovde u parlament, da vidimo? Sumnjam, ali videćemo u narednom periodu šta će biti.

Ne vidim tu političku logiku koju SNS ovde pet godina koristi u svim situacijama – vi ste radili isto to, pa možemo sad i mi. Ne vidim kako mislite da to doprinosi boljitku građana Srbije. Ako smo mi radili nešto što nije trebalo, valjda ne treba ni vi to da radite, a ne da kažete – vi ste radili ovako ili onako, možemo sada i mi. Pri tom, ne govoreći istinu, koristite jedan primer koji je potpuno suprotan od svega onoga što vi danas radite. Stavljate odgovornost na tadašnjeg predsednika Republike Borisa Tadića, koji nije imao većinu u Vladi kada je konkretno taj sporazum dogovaran, već ga je dogovarala Vlada u kojoj Demokratska stranka nije učestvovala pa se uključila u nekom trenutku. Ali je donet na kraju glasovima svih u Skupštini.

Želim da vam kažem vezano za Železaru, naravno da je nije trebalo zatvoriti, ali da li je trebalo poslovati tako da se napravi 145 miliona evra duga? Godine 2012, taj dug je bio 20 miliona, 2013. je bio 35 miliona i onda dramatično raste. O tome se radi. Ko je odgovoran za tako loše poslovanje? Ne radi se o tome da li je trebalo ili nije trebalo, nego zbog čega se poslovalo sa tako lošim rezultatima. Jer, očigledno je tu postojala svesna namera da se neke pare izvuku. Hvala.

PRESEDAVNIK: Hvala. Reč ima ministar.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Prvo, da se razumemo, parlament je usvajao sporazum, kao što uvek usvaja sve sporazume. Ugovor nije bio ovde.

Drugo, taman posla da radimo isto onako kako je radio Tadić! I taman posla da se u kabinetima dogovaraju prodaje, od NIS-a pa nadalje. Taman posla! Ili, u ono vreme kada se prodavao „Sartid“, kako je prodat i šta se sve desilo, i koliki je dug uopšte bio „Sartida“ u trenutku kad su se Amerikanci povukli itd. Prema tome, daleko od toga.

Ono što ovaj zakon treba da omogući jeste da stvari budu javne. Da li ćete vi da verujete ili ne... U nekom periodu ispred nas, u nekim mesecima

ispred nas, kada budemo donosili odluku o tome šta i koliko ulažemo i koliko je potrebno da se uloži u Aerodrom „Nikola Tesla“, to će biti javno i moći ćemo da pričamo da li je to takva vrsta investiranja, da li tu treba da uložimo ili na nekom drugom mestu, moći ćete uvek da kažete i pomognete da odluka bude bolja.

PREDSIEDNIK: Na član 15. amandman je podneo Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije.

Molim ministra da se izjasni pošto Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Saglasna sam sa amandmanom.

PREDSIEDNIK: Amandman se prihvata. Hvala.

Na Glavu VI, naziv iznad člana i član 16. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li želite reč?

Reč ima narodni poslanik Gordana Čomić.

GORDANA ČOMIĆ: Amandman je na član čiji je rubrum „Donošenje Nacionalnog programa“, a član glasi: „Radi obezbeđivanja uslova za dugoročni razvoj i unapređenje aerodroma u Republici Srbiji, donosi se Nacionalni program razvoja aerodroma u Republici Srbiji (u daljem tekstu: Nacionalni program.“ Taj nacionalni program donosi se na period od pet godina (u drugom stavu). I, Nacionalni program donosi Vlada, na predlog ministarstva nadležnog za poslove saobraćaja.

Drugi član je onaj koji razrađuje sprovođenje Nacionalnog programa.

Ono što je moje pitanje jeste – šta ste smislili da napišete u nacionalnom programu? Da li je to dokument gde ćete nam govoriti o planu koncesije? Malopre kažete, sve će biti javno. Ovaj nacionalni program neće biti u Skupštini, on je dokument Vlade, kao i neke druge strategije. Ja nisam protiv, mislim da jedan broj strategija i programa i treba da bude u nadležnosti Vlade, a da Skupština samo izveštava.

I kakav je to dugoročni razvoj od pet godina? Šta vam je onda kratkoročni razvoj, srednjoročni? Mesec i po, godinu dana?

Sad ste kazali, ugovor o koncesiji imaće uvid u Skupštini. Ovde u zakonu ne piše. Ako je vaša tvrdnja da će Skupština da ima raspravu o ugovoru o koncesiji, to je meni potpuno nov podatak. Ili ja nisam vas dobro razumela u odgovoru za bilo koji budući ugovor o koncesiji.

Ali, ova tri kratka stava vam pokazuju zašto je ovo kič leks specijalis u odnosu na pravi leks specijalis koji smo imali za „Beograd na vodi“. Dakle, samo da kažete da se dugoročni razvoj i unapređenje donosi na pet godina. Šta vam je onda kratkoročno?

PREDSIEDNIK: Ministar ima reč.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Kada se kaže da važi pet godina, ne misli se da će se Nacionalni program napraviti samo za period od pet godina,

nego je normalno i ako napravite strateški... Prvo, taj nacionalni program treba da sadrži sve o svim aerodromima koje imamo, dakle, viziju kako oni treba da se razvijaju, mi očekujemo, 10 ili 15 godina. Normalno je i može da se desi da u tih pet godina eventualno postoji određena promena, dešava se nešto u regionu, svuda, te moramo da promenimo Nacionalni program. U tom smislu, mi ga menjamo i imamo pravo da ga proverimo svaki put, da ga iskontrolišemo još jednom na pet godina.

Rekli ste da strategije nisu javne. To zaista nije tačno. Svaka strategija koju smo donosili... Mi sada pripremamo, u tvining smo programu za strategiju razvoja saobraćaja. Dakle, potpuno je javno, imaćemo i rasprave o tome.

I ovaj nacionalni program će biti javan i moći ćete da ga čitate, gledate. Na kraju krajeva, kada budemo napravili javnu raspravu, svakako ćete moći da date svoj doprinos i svoje viđenje toga. Tako da se ne slažem. Izvinjavam se, niste u pravu.

PREDSEDNIK: Reč ima Gordana Čomić. Izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Razumem da vi imate zamisao o ovom zakonu, ali vaša zamisao ne piše u stavovima ovog zakona. Ovde piše, drugi stav: „Nacionalni program donosi se za period od pet godina“, tačka. Da li razumete da ja ne mogu da komuniciram sa vašim idejama, koje podržavam? Dakle, to što predstavljate kao sliku, to dobro izgleda, ali to ne piše ovde. Ovde piše u prvom stavu: „dugoročni“, a onda piše da se donosi za period od pet godina. Ta dva ne mogu u istom članu, osim ako se ne dogovorimo da je dugoročno pet godina, a slažemo se da nije.

Kada sam govorila o javnosti, rekla sam da smatram da strategije treba da budu u izvršnoj vlasti, jedan dobar deo njih. Ne smatram da strategija razvoja obrazovanja treba da bude u Vladi, ostala sam tu u manjini, ali smatram da dugoročni nacionalni program razvoja aerodroma treba da bude na Vladi. Ali nemojte da pišete, kao što piše u ovim članovima, da je to pet godina. Niko nijednu vladu, nijednog ministra ne sprečava da menja strategiju kad to hoće, u vašim je rukama. Kao što je u rukama narodnih poslanika zakon; koji god hoćemo, možemo da promenimo kad mi hoćemo.

(Zoran Krasić: Ako imaš većinu.)

Ako imaš većinu, dopunjavaju narodni poslanici s pravom. Podrazumeva se da imaš većinu, ne možeš da menjaš ako nemaš većinu.

Mislim da smo sada ipak počeli da se čujemo i razumevamo. Imaćemo problem kada ovaj zakon usvojimo. Taj problem će biti zajednički, neće biti vaš. Neće se on rešiti da ja dođem pa da onda kao deca govorim – jesam vam kazala, jesam vam kazala. Nije u tome stvar, stvar je u tome da svi znamo šta ovde piše i da ja imam obavezu da pitam zašto je kod vas dugoročni razvoj, Nacionalni program razvoja radimo na pet godina. Ništa više. Ne zahtevam odgovor.

PREDSEDNIK: Na član 16. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Gorica Gajić, Milan Lapčević i Dejan Šulkić.

Da li neko želi reč? Ne.

Na naziv iznad člana i član 17. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč po ovom amandmanu? Ne.

Na član 17. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Gorica Gajić, Milan Lapčević i Dejan Šulkić i zajedno Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala. Pa, ovaj član 17. i ova dva stava koja smo predložili da se brišu očigledno su tu da bi upotpunili ovaj zakon da izgleda bogato. Sad se tu svašta navodi i tako se u stavu 2. govori da operativne poslove u postupku sprovođenja ovog čuvenog nacionalnog programa obavlja Privredno društvo „Aerodromi Srbije“ d. o. o. Beograd. To onako deluje... Dalje se razrađuje šta i koje mere treba da preduzme, mogućnost promene i akta o osnivanju preduzeća „Aerodromi Srbije“ d. o. o. Ali fakat je da je to preduzeće, čini mi se, osnovano tek prošle godine, ili ove godine. Vrlo skoro je osnovano i ima, čini mi se, dva zaposlena. Znači, u ovom zakonu se za jedan veliki posao sprovođenja nečega što zovemo nacionalni program prebacuje da operativno sprovodi preduzeće koje ima dva zaposlena.

Mislim da to govori o tome da se unapred zna šta će se i kako raditi, da se ovde pravi maska da sada treba da postoji ovo preduzeće. Možda će ono dobiti neke dodatne zaposlene; sasvim sigurno, svi će biti iz Srpske napredne stranke pa će neki možda raditi na sprovođenju Nacionalnog plana, a najveći deo neće, nego će primati plate i raditi botovske poslove.

Smatramo da je potrebno obrisati ova dva stava zato što smatramo da se zakonom ne mogu dodeljivati nadležnosti privrednom društvu koje je osnovano za druge namene i da ne može primena zakona da zavisi od procene osnivača da li će se menjati osnivački akt ili ne. Znači, mnogo otvorenih pitanja se ostavlja ovako definisani stavovima 2. i 3. člana 17.

PREDSEDNIK: Na Glavu VII, naziv iznad člana i član 18. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li želite reč?

Reč ima narodni poslanik Goran Ćirić.

GORAN ĆIRIĆ: Ovde se radi o članu koji definiše šta je predmet koncesije po predlogu ovog zakona.

Ponoviću stav koji sam izneo na početku, a to je stav poslaničkog kluba Demokratske stranke vezan za stanje u javnim preduzećima i način na koji bi se rešavao taj problem, pre svega, infrastrukture i operacija. Predlog i suština ideje jeste razdvajanje infrastrukture i operacija.

S jedne strane je infrastruktura, u kojoj država, po nama, mora da ima kontrolni paket akcija, dakle ne manje od 51%. Moguće je, i poželjno naravno, naći investitore koji bi bili spremni i imali poverenja u državu da investiraju i u tom delu infrastrukture, ali mislim da je to važno pre svega zbog podsticaja tržišne utakmice i boljih uslova za građane Srbije, a to jeste odgovornost države.

S druge strane, predmet koncesije, ugostiteljski objekti, bezbednost i mnogi drugi segmenti koji su pomenuti u ovom članu, naravno da nismo protiv toga da deluje tržišna ekonomija i privlačenje investitora koji bi u tom delu investirali, ali sa jasnim stavom da država zaista mora da ima kontrolni paket akcija nad ključnom infrastrukturom kada se radi o pisti, kada se radi o prugama, kada se radi o elektromreži, jer na takav način štitimo korisnike, a to su građani Srbije. Dakle, ukoliko dođe koncesionar koji će imati apsolutnu kontrolu nad čitavom infrastrukturom, naravno da će je usmeravati u skladu sa svojim interesima i davati najpovoljnije uslove možda jednom avio-prevozniku, što znači da će on imati monopol na ovom tržištu, što znači da će omogućiti podizanje cena karata i lošiji kvalitet usluga. Zbog toga smo na ovakvom stanovištu.

PREDSEDNIK: Na naslov Glave VII i član 18. amandman su zajedno podneli poslanici Gorica Gajić, Milan Lapčević i Dejan Šulkić.

Da li se neko javlja za reč? (Ne.)

Na član 18. amandman su zajedno podneli poslanici Zoran Krasić i Milorad Mirčić.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

ZORAN KRASIĆ: Da nastavim tamo gde sam stao kod prethodnog amandmana. Mislim da je ovo najvažnija stvar ovog predloga zakona, bez obzira na sve naše prigovore i predloge koje smo davali povodom ostalih članova ovog predloga zakona.

Napraviću jedan mali uvod. Nekada je bilo najkorektnije ulaganje iz inostranstva tzv. zajedničko ulaganje: izračuna se to ulaganje i ako je to ulaganje nekih 40% u neko privredno društvo, onda se 40% učestvuje u delatnosti, upravljanju itd.; na kraju godine, ako se pojavi dobit, ona se deli u taj srazmeri. To je najpošteniji i najčistiji oblik, ako se može reći, tzv. stranih investicija.

Loša su iskustva u našem okruženju sa koncesijama povodom postojećih aerodroma. Mislim da nam ta iskustva ukazuju na neke apetite koji postoje kod nekih ljudi koji su voljni da uđu u ovaj posao, da žele da ostvare maksimalni monopol.

Mi smo ovim amandmanom hteli da skrenemo pažnju da bude taj neki princip – za onaj deo posla na aerodromu za koji si uložio sredstva, u tom delu treba da učestvuješ u upravljanju i da stičeš neku dobit. Tu postoji matematika kako može da se izračuna ta koncesiona naknada i sve drugo. Želeli smo, pre svega, da promovišemo taj princip da tvoje ulaganje u odnosu na

postojeću infrastrukturu i na ono kako treba da izgleda treba da bude neka matematika koja bi naterala i Vladu, koja u krajnjem slučaju odlučuje o koncesiji, i potencijalne partnere da znaju da ovde mora biti politika čistog računa, ne nekih popusta.

Mi nemamo neke sreće sa koncesijama. Sećam se, svojevremeno, pre desetak godina, bila je najava koncesije za neki auto-put; demokrate dođoše na vlast, sve su to zgužvali zato što su pronašli neki veliki kriminal, pa taj ugovor o koncesiji nije čak ni objavljen. Mislim da je prošlo vreme za koncesije. Jednostavno, prošlo je vreme za koncesije i tu treba biti oprezan da se ne napravi greška, jer koncesije prema svom roku trajanja mogu u tom periodu da prouzrokuju i nesagledivo veće štetne posledice.

PREDSEDNIK: Na naziv iznad člana i član 19. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li želite reč? (Ne.)

Na član 19. amandman su zajedno podneli poslanici Gorica Gajić, Milan Lapčević i Dejan Šulkić.

Da li se neko javlja za reč? (Ne.)

Na član 19. amandman su zajedno podneli poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala. Da budem otvoren, mi smo predlažući ovaj amandman obrnuli logiku, hteli smo da vidimo kako Vlada reaguje kada mi radimo ono što je ona uradila sa ovim predlogom zakona. Predložili smo da se proširi zakon i da se u njega praktično u ovom stavu prepisu određene odredbe koje se nalaze u članu 112. Zakona o vazдушnom saobraćaju.

Kao što smo kritikovali to što su u brojnim članovima prepisivani neki stavovi iz drugih zakona ili su dodavani određeni stavovi i celi članovi koji su tu samo da bi ovaj zakon upotpunili, hteli smo malo da testiramo predlagača, da vidimo kako reaguje kada mi krenemo sa njihovom namerom da ovaj zakon izgleda što ozbiljnije. Predložili smo da se doda jedan stav, jedna rečenica koja se već nalazi u Zakonu o vazдушnom saobraćaju i Vlada je to odbila.

Mislim da se jedino postavlja pitanje doslednosti Vlade u načinu pisanja ovakvih zakona. Znači, Vladi je ceo ovaj zakon trebao da sakrije da se radi o leks specijalisu. Dodavali su, prepisivali i iz Zakona o vazдушnom saobraćaju razne stavove.

Ovde, kada smo mi predložili da se prepíše nešto, na osnovu vladine logike da ovaj zakon treba da bude mesto gde se nalaze razne stvari koje se nalaze i u drugim zakonima, Vlada to nije prihvatila. Očigledno, zato što dolazi sa ove strane, od strane predlagača amandmana iz opozicije, i sa porukom da mi nismo dovoljno sposobni, ne možemo u roku manjem od šest dana, dok traje rasprava o budžetu, da se pripremamo i pišemo amandmane na ove zakone. Mislimo da je to loša politika, generalno.

Evo, i sada, dok mi ovde raspravljamo, najveći deo kolega sedi i analizira zakone, koji će verovatno za neki dan doći na raspravu u Skupštini, a juče su ušli u parlamentarnu proceduru, koje mi sada treba da pogledamo, šta se u njima radi, da napišemo neke amandmane i za sve to imamo rok od jedan, dva, tri dana. A ovde donosimo zakone kojima treba da uradimo posao koji Srbiji treba da donese nekoliko stotina miliona evra. Nemamo mogućnosti da sve analiziramo...

PREDSEDNIK: Samo da vas vratim na amandman, pošto ste me jutros opomenuli.

MARKO ĐURIŠIĆ: Da, ali vi ste jutros pustili i time ste napravili okvir da možemo malo i da izađemo van samog amandmana.

PREDSEDNIK: Nije baš tako, ali pričajte šta god želite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Evo, ja sam čekao da me prekinete. I dobro je da ste me prekinuli, da vidimo da nemate isti aršin. Znači, kada kolega govori o našem amandmanu, o članu...

PREDSEDNIK: Bez agresije. Četiri i po sata sam pustila, ali ovo sam vam vratila za ono jutros.

MARKO ĐURIŠIĆ: Za amandman na član 1. on priča o aerodromu u Subotici i priča minutima i minutima, a vi ne reagujete.

PREDSEDNIK: Poslaniče, budite ljubazni, malo morate imati smisla i za duhovitost.

MARKO ĐURIŠIĆ: Izuzetno sam duhovit, kao što znate, i nemam problem s tim.

Znači, Vlada je nedosledna, sastavlja zakone zbrda-zdola, želi ovde da sakrije ono što je namera, a namera je da se posao što više olakša već određenom koncesionaru. Saznaćemo ime i prezime tog koncesionara, možda i do kraja ovog zasedanja, ako uspemo da rešimo ovaj rebus. Ako ne, kako reče ministarka, saznaćemo to vrlo brzo, transparentno. Čisto sumnjam. Do sada se to nije dešavalo, pa ne verujem da će se desiti ni u ovom slučaju. Hvala.

PREDSEDNIK: Nemam ništa protiv da trošite vreme na šta god želite, nego samo vraćam za ono jutros, ništa drugo.

Na naziv iznad člana i član 20. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Reč ima narodni poslanik Goran Ćirić.

GORAN ĆIRIĆ: Ovde se govori o sadržini ugovora o koncesiji za upravljanje aerodromom i definišu tačke koje taj ugovor treba da sadrži: dakle, obaveza koncesionara i vreme trajanja ugovora, obaveza davaoca koncesije, uređivanje pitanja koja se odnose..., uslovi primopredaje itd.

Evo, sada govorimo o tom zakonu, govorimo o ovom članu, govorimo o transparentnosti postupka, neophodnoj transparentnosti postupka, i ovaj član upravo o tome govori, a mi smo u javnosti, pre ulaska u ovu skupštinsku salu, već čuli neke od najvažnijih elemenata tog ugovora. Čuli smo da se očekuje nekih 300 miliona i da je ta vrednost oko 300 miliona evra, čuli

smo da će to verovatno biti 25 ili 35 godina, koliko već, i to je ono što je svakako naša primedba. Mi očekujemo da taj postupak zaista bude otvoren, transparentan i da dobijamo mnogo bolje uslove od onoga što smo čuli u najavi predsednika Vlade.

Dakle, mnogo tih obećanja smo slušali i zbog toga smo sumnjičavi u vezi s ovim zakonom i zbog toga podnosimo ove amandmane. To je ono što ste i vi kao ministarka potpisali, to je taj ugovor o „Beogradu na vodi“ – dakle, privatno-javno partnerstvo koje je najavljivano kao najveći projekat veka u Srbiji, tri milijarde evra investicije. A kasnije smo dobili, ne znajući kakva će biti struktura u vlasništvu čitavog projekata, gde strani privatni partner dobija preko 60%, država dvostruko manje, sa nesrazmerno većim, očigledno potrebnim ulaganjima Srbije u taj projekat. To je nešto što nas je svakako navelo da postavimo pitanje u tom smislu – kako objašnjavate to da smo dobili najavu ukupne vrednosti tog koncesionog ugovora oko Aerodroma „Nikola Tesla“, a da ovim članom definišemo na koji način će se sprovesti transparentno čitav postupak?

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Blaža Knežević.

BLAŽA KNEŽEVIĆ: Hvala, predsedavajuća. Neverovatno je da jedna poslanička grupa, od početka sam pažljivo pratio raspravu, ima problema i na sve ima sumnje i zamerke vezane za, kako sami kažu, koruptivne elemente. Kažu, naravno, da se polazi pre svega od sebe. Ne mogu da shvatim odakle ovolika histerija i ovoliki napadi i kritike na sve što je dobro i što se uspešno radi u zemlji Srbije. Vidim da su neki ovo veoma malo ili gotovo nikako shvatili. Baš je ovako lepo napisan ovaj predlog zakona, ali mislim da to nikako nisu razumeli.

Ja bih to pokušao malo drugačije da objasnim: kada uveče krenete auto-putem Beograd – rumska raskrsnica i pogledate malo u nebo, jedino što je svetlelo za vreme vladavine ovih prekoputa bile su zvezde, i to kada je bilo vedro. Na današnji dan, kada krenete auto-putem Beograd – rumska raskrsnica, videćete minimum deset aviona koji uzleću, sleću ili kruže čekajući na red da slete na Aerodrom „Nikola Tesla“. Toliko o tome, o radu njihove vlade i o radu sadašnje Vlade Republike Srbije. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 20. amandman su zajedno poneli Gorica Gajić, Milan Lapčević i Dejan Šulkić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 20. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Živković.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman.

Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Reč ima narodni poslanik Zoran Živković.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Hvala. Koristiću i onih pet minuta.

Ovo je jedan od 60 amandmana, koji je prihvaćen i trebalo bi da budem zadovoljan zbog toga. Mogu da kažem, da, naravno, ta vekovna borba moja za čistotu srpskog jezika je ovde prihvaćena i meni je drago da Vlada, ako ne u prvom koraku, onda u drugom koraku, ima razumevanja za razumevanje srpskog jezika. Ali moram da vam kažem da ste opet napravili grešku. U mišljenju koje je Vlada poslala piše: „Vlada predlaže Narodnoj skupštini da prihvati amandmane narodnih poslanika...“, a onda ima samo jedan. Znači, da se ispravi to, sledeći put da napišete – da prihvati amandman narodnog poslanika Zorana Živkovića. A ne da trošite samo ovaj templejt koji trošite. To je jedan, da kažem, šaljivi deo priče.

Naravno da nisam zadovoljan. Nisam podneo puno amandmana na ovaj zakon. Uz sve poštovanje kolega iz Demokratske stranke koje su upotrebile jedan moj manir da se obriše ceo zakon ako mislim da ne valja, ja mislim da je to potpuno korektno, to je način da jedna politička opcija, jedna poslanička grupa kaže da se ne slaže s tim zakonom, a da po restriktivnom Poslovniku nađe i vremena da objasni zašto se ne slaže s tim. To je potpuno normalno, to je bit parlamentarizma.

Podneo sam malo amandmana, dva samo, jedan je prihvaćen, u ubeđenju da je koncesija dobra stvar, uopšte gledano. Privatizacija je dobra stvar, i koncesija je dobra stvar – ako se uradi dobro. Ima samo to „ako“. Mi imamo masu demagoških rasprava od početka privatizacije do dana današnjeg, od 2001. godine do dana današnjeg, o tome da je to pljačka, kriminal, da je to uništilo materijalnu osnovu države, građana, da su svi opljačkani, da je puno više ovoga, manje onoga što je dobro. To je tačno, ali ne zbog privatizacije kao takve, zbog pojma privatizacije i neophodnosti, a time i koncesije, da se ona desi, nego zato što ima puno primera kriminalizovanja tih dobrih stvari.

Zato sam ja pustio Vladu Srbije da ovaj zakon prođe. Imao sam i ja primedbe, bez mog amandmana naravno. Naravno da će on biti izglasan od strane onih prekoputa, što reče kolega, ali u vreme kad ste vi prekoputa bili vlast prvi put, na toj raskršnici su leteli NATO avioni i bombardovali Srbiju, koja je pre toga deset godina bila pod sankcijama, da ne zaboravite i to. Ali to nije tema danas. Tema je da ... Ako, neka ide zakon, imam i ja primedbe na to da je prenormiran, komplikovan, da je kolaž ili mozaik nekih drugih zakona. Sve te primedbe imaju osnova, ali razumem potrebu da se donese jedan zakon koji bi posebno definisao ovu oblast.

U načelnoj raspravi sam pitao ministarku – da li znate ko će uzeti koncesije? Nisu vam rekli još. Vi ste bili zamenica direktora, ako se ne varam, ili predsednica Upravnog odbora ili savetnik na Aerodromu, tako da je nesumnjivo da znate tu oblast. Ako se još uvek ne zna, biće jako interesantno. U tom oglasu, tenderu, kako li će se već zvati, pozivu koncesionarima, bilo bi dobro da se definišu mnoge stvari koje u ovom zakonu, bez obzira na to što je prevelik, nisu na pravi način rešene.

Mislim da je bolje da se da koncesija, ali prava, na pravi način, nego da Aerodrom ostane u državnoj svojini. Mnogo je demagoški prihvatljivije i korisnije sada da kažete – ne damo ništa, sve su pokrali stranci, domaći tajkuni. Nije tačno. Ne postoji javno preduzeće koje radi sa profitom. Ne postoji. To su knjigovodstvene igrarije. Ne postoji ni velika uspešnost beogradskog aerodroma. On bi bio mnogo uspešniji da je u privatnim rukama.

Naravno, država treba da ima svoju nadoknadu za to što je nekome dala pravo da ostvaruje profit. To može da se uradi, a da država bude zaštićena, ne tako što će neko da da unapred dvesta, trista miliona ili koliko već za 20–30 godina koncesije, nego da se napravi ugovor o koncesiji gde država uzima 50% od profita, koji je utvrdio svake godine i onda nemamo nikakav problem s tim.

Sigurno je da će privatni vlasnik aerodroma, ili bilo čega što može da se privatizuje, biti poslovniji nego što je država. U svakom javnom preduzeću imamo od 10 do 50% viška zaposlenih. I, to nije bila socijalna uloga tih javnih preduzeća da zaposle siromašne ljude, ne, to je bilo uterivanje partijskih kadrova, od onih što su nekada lepili plakate, oni se sad zovu botovi, pošto su plakati drugačiji malo... To, naravno, nije počela ova vlast, da budemo jasni, ali nije ni uradila ništa da to promeni nabolje. Naprotiv, to je dignuto na još gori nivo i svaki dan imamo primere za to.

Kod privatnika, ako je najveći deo privrede privatizovan na pravi način, ne od kriminalaca nego od firmi sa renomeom, koje imaju svoj rejting, status u regionu, Evropi, svetu, to ne može da se desi. Neće niko kao privatnik da zaposli nesposobnog rođaka, a kamoli nesposobnog partijskog saradnika. Ne, možda mu da neku pomoć, socijalnu, možda mu da pare na pozajmicu da počne neki biznis, ali da ga stavi kod sebe da mu on bude na grbači, neće sigurno.

Drugo, kad je privatno vlasništvo, onda država ima jedan jedini posao – da juri porez, a ne da gleda ko je čiji rođak, ko je kome namestio posao, ko je koga zaposlio, ko je koga doveo, da prati koje su porodične linije po javnim preduzećima, do onog vica da u javnim preduzećima nema erotike uopšte, jer bi bio incest, svi su u nekom rodu. Ima dve-tri porodice u tim firmama od po deset, petnaest hiljada ljudi.

Znači, treba da se uradi dobra koncesija, treba da se uradi dobra privatizacija. Uslov za to je da vlast bude poštena. Nikakav zakon, pa ni ovaj, neće sprečiti da u zatvor budu poslani oni koji se igraju sa državnom, narodnom imovinom.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 20. amandman je podneo Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije.

Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Molim ministra da se izjasni da li prihvata amandman.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Prihvatam.

PREDSEDNIK: Amandman se prihvata.

Na član 20. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić.

MARKO ĐURIŠIĆ: Ono što je dobro, ako nešto dobro može da se nađe u ovom zakonu, jeste ovaj član koji govori o sadržini ugovora za upravljanje. U krajnjoj liniji, dobro je što je predlagač zakona stavio ovu tačku 5), u kojoj smo mi intervenisali, da se uređivanje radnopravnog statusa lica koja su zaposlena kod prethodnog operatera aerodroma u vreme zaključenja ugovora o koncesiji nađe kao deo ugovora.

Mi smo predložili da se ode jedan korak više, da se onemogući budućem koncesionaru otpuštanje radnika. To je možda i nerealno za očekivati, jer koncesionaru, ukoliko dođe sa stvarnom namerom da razvija posao, treba dati otvorene ruke da organizuje posao onako kako smatra da je najbolje da razvije taj posao. Ali hteli smo da u raspravi o ovom amandmanu ukažemo na činjenicu da se do sada nažalost dešavalo kod koncesija (kojih, doduše, nije bilo mnogo), a pre svega privatizacija, da su otpušteni brojni zaposleni, ili je, kao što je bio slučaj kod transformacije „Jata“ u „Er Srbiju“, prebacivano rešavanje njihovog statusa, otpremnina i svega na budžet i na račun građana Srbije. Onda su se stvarni troškovi stvaranja „Er Srbije“ sakrivali. Čini mi se da je 1.300 ljudi iz bivšeg „Jata“, kada je formirana „Er Srbija“, prebačeno na budžet Republike Srbije. Onda su se pojavljivali brojevi o nekom novom zapošljavanju, navodnom, i nije se govorilo o toj strani. To je loše.

Ponavljam, problem ovog zakona pre svega jeste što se on piše po volji naručioca. Zna se ko je, mislim da se to znalo još kada je formirana „Er Srbija“, da je pravljen jedan paket, pa je onda trebalo da prođe neko vreme da bi se taj paket ostvario. To je problem za razvoj avio-industrije u Srbiji, jer je posle preuzimanja, odnosno formiranja „Er Srbije“, kada je ostvaren značajan napredak u broju putnika i poslovanju aerodroma u Srbiji, došlo do stagnacije. Znači, u 2015. i 2016. godini broj putnika se povećava po stopi od 3%, prosek povećanja u Evropi je 6%, svetski prosek je 6,5%, a mislim da je u regionu prosek rasta broja putnika po aerodromima u dvocifrenim procentima.

Loše je za Srbiju što je razvoj aerodroma Srbije vezan isključivo za „Er Srbiju“. Znači, stope rasta, govorio sam ovde, ministarka: 2010. godina 13%, 2011. godina 16%, 2012. godina 8%, to su bile stope rasta zato što su dolazile razne kompanije na beogradski aerodrom i otvarale nove linije. Rast od 31% iz 2013. godine jeste, naravno, vezan za „Er Srbiju“, ali dalji rast je isključivo vezan za „Er Srbiju“. Ovaj koncesionar koji dolazi, dolaziće da razvija posao sa „Er Srbijom“, a ne sa drugim kompanijama. To ćemo videti u godinama koje su pred nama. Zato smatramo da je taj posao koji ste namerili da uradite naredne godine loš. Hvala.

PREDSEDNIK: Na Glavu VIII i član 21. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Reč ima narodni poslanik Gordana Čomić. Izvolite.

GORĐANA ČOMIĆ: Rokovi. Ovaj član i drugi u prelaznim i završnim odredbama govore o rokovima. To je najveći problem normativnog optimizma – mi stavimo u odredbe rokove u kojima se menjaju osnivačka akta ili će se doneti podzakonska akta, i onda se to ne desi. I to će da bude, odnosno ne treba da bude, ozbiljan problem. Skupština Srbije je juna 2013. godine čak donela rezoluciju o zakonodavstvu u Srbiji kojom je obavezala Vladu bar za objašnjenje zašto nam zajedno sa predlozima ne dostavlja i podzakonske akte.

Dakle, u prelaznim i završnim odredbama vi tražite da osnivači operatera aerodroma i operateri aerodroma usklade osnivačka akta sa odredbama ovog zakona u roku od tri meseca od dana stupanja na snagu. Operateri aerodroma dužni su da svoja opšta akta usaglase sa ovim zakonom i osnivačkim aktom u roku od 60 dana od dana usklađivanja osnivačkih akata sa odredbama ovog zakona.

Na izbor predlagaču da ima procenu da će se, znači, do kraja marta kompletan posao završiti. Tako bi trebalo da bude da bi ovaj zakon bio u primeni zaista. Ja navijam da tako bude jer bi to značilo pomak napred u odnosu na to što nam je svima zadatak, a to je primena i nadzor nad primenom zakona.

Pošto ćete ostati kod ovih rokova, mi ćemo ostati pri obećanju da ćemo pitati za tri meseca kako je primenjen član 21, da li su operateri doneli i uskladili osnivačka akta. To je način koji će kod vas možda naići opet na reakciju – ma šta gnjavite, ali to je način da pomažemo izvršnoj vlasti. To nam je posao.

PREDSEDNİK: Na član 21. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč?

SRĐAN NOGO: U našem amandmanu predlažemo skraćivanje ovih rokova – umesto tri meseca koliko je potrebno da se osnivačka akta osnivača operatera aerodroma i operatera aerodroma usklade sa odredbama ovog zakona, predlažemo dva meseca; odnosno, da svoja opšta akta usaglase sa ovim zakonom i osnivačkim aktom, umesto 60 dana, 45 dana.

Smatramo da je to primereno s obzirom na to da ovaj zakon usvajamo po hitnom postupku. Ako neko želi da bude operater aerodroma i da upravlja aerodromima, što je izuzetno složen i kompleksan poduhvat i proces, neverovatno je da mu treba pet meseci da završi ukupnu transformaciju svih svojih akata.

Smatramo da je tri i po meseca, koliko kada se saberu svi ovi rokovi mi predlažemo, daleko praktičnije i ima više smisla i više odgovara hitnosti donošenja ovog zakona, pogotovu što u samom odgovoru na ove amandmane kažete da je ovo maksimalan rok i da će verovatno taj rok za ostvarivanje ovih radnji biti kraći nego što je predviđeno.

Pridružio bih se inicijativi da mi u Narodnoj skupštini čak i u kraćem roku od tri, odnosno dva meseca, koliko ste vi ovde stavili, postavimo pitanje da li su oni ispunili te rokove, jer imamo problem sa rokovima.

Malopre ste pominjali tablu ka aerodromu u Nišu, a ja bih pomenuo i naplatnu rampu kod Vrčina, koja devet meseci kasni. Prosto, do sada nikad nije bilo odgovornosti za rokove, pa se bojim da i u ovom slučaju ne bude identična situacija.

Morao bih da se osvrnem i na mišljenje naše poslaničke grupe vezano za ovaj zakon, pogotovu iniciran izlaganjem jednog od prethodnih govornika. Smatramo da je ovaj zakon suvišan i nepotreban, i to smo jasno rekli, ali takođe smatramo da nije tačno da je isključivo privatizacija ili koncesija dobra stvar, pogotovu za aerodrome, jer aerodrom je prirodni monopol. A gora stvar od prirodnog monopola države jeste prirodni monopol privatne kompanije. Svakako, iskustvo nam pokazuje da nigde to nije donelo neki prosperitet za građane. S druge strane, zašto bismo davali nešto što dobro posluje? Dokaz za to je da u privredama zemalja OECD-a, najrazvijenijih država sveta, oko 20% bruto nacionalnog dohotka direktno ostvaruje država. Direktno država ostvaruje 20% bruto nacionalnog dohotka.

Mislim da je demagogija ono što smo slušali prethodnih 16 godina od te famozne bolje postpetooktobarske budućnosti koja nam je obećana, a to je da moramo da vršimo liberalizaciju i privatizaciju. Zaista, jedino sa tim mogu da se složim, umesto privatizacije, dobili smo pljačku. Apsolutno smatram da nije neophodno sve privatizovati. Jer, imate brojne segmente gde isključivo država može da upravlja, kao što su javna preduzeća ili komunalna preduzeća, gde profit i ne treba da bude primarni cilj, već briga o građanima.

S druge strane, reći da država nije sposobna nečim da upravlja... Kako onda država može da upravlja državom? Jer, država i upravljanje državom, odnosno ovo što radi Vlada Republike Srbije, pa koja god to bila vlada, daleko je kompleksnije i složenije od najsloženije firme i najsloženijeg preduzeća.

Tu se vidi razlika između politike koju zastupaju Dveri i politike koju zastupa, očigledno, veliki broj poslanika, mnogo veći nego vladajuća većina u ovoj sali. Mi smatramo apsolutno suprotno, da nacionalni resursi ne treba da se prodaju i da to treba da ostane u vlasništvu građana Srbije.

PREDSEDNİK: Na član 22. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Reč ima Gordana Čomić.

CORDANA ČOMIC: Zahvaljujem. Član 22. u prelaznim i završnim odredbama obavezuje u primeni zakona da podzakonski akt iz člana 15. stav 4. ovog zakona bude donet u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Šta je stav 4. člana 15? Kaže da Vlada bliže uređuje način i kriterijume, odnosno merila za dodelu podsticajnih sredstava za aerodrome. Dakle, o tome će Vlada doneti podzakonski akt i obavezuje sebe da to bude u roku od 90 dana.

Ovaj član, koji smatram neminovnim kad se pravi ovakav kič leks specijalis, povod je da prvo, kao i sve ostalo, tražim da ovaj zakon i ne stupi na snagu i da ga nema, da se po postojećem Zakonu o koncesiji rade poslovi, a pokazuje da ni mi iz Skupštine ne poštujemo sopstvene akte.

Dakle, iz mnogo dobrih razloga (ovo nema veze sa vladom, bilo kojom), Narodna skupština je donela rezoluciju o zakonodavnom procesu gde je propisala da uz predlog zakona dolazi i predlog podzakonskog akta. Otpor da se to stvarno dogodi, sa potpuno besmislenim obrazloženjima, kao – ne možemo da znamo kako će izgledati zakon pa zato ne možemo da imamo podzakonski akt. Pa možeš da znaš kako će da izgleda podzakonski akt kad imaš zakon. A ako je obrazloženje „ne možemo da znamo kako izgleda zakon“, pa, niste znali kako će izgledati ni ovaj zakon, prihvaćeni su amandmani, promenjen je, nije onakav kakav je ušao u Skupštinu.

Na moju veliku žalost, mi u Narodnoj skupštini nemamo dovoljno snage i svesti o tome da svaku vladu treba da obavežemo da nam podnosi i predloge podzakonskih akata. Hipotetički, samo zamislite da je uz ovaj zakon došao predlog podzakonskog akta, u skladu sa odredbama kako ste ga predložili, da niko ništa ne menja, koji bi odredio, kako Vlada kaže, kriterijume i način odnosno merila za davanje podsticajnih sredstava – koliko bi stvari bile jasnije, koliko bi i meni i vama bilo lakše, koliko bi bilo bolje za ljude u Srbiji da imamo i taj akt koji podrazumeva da mora biti donet za 90 dana.

PREDSEDNİK: Na član 22. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Smatramo da je Ministarstvo dužno da podzakonske akte donese u kraćem roku. Ponavljam, malopre smo to istakli, ukoliko usvajamo jedan zakon po hitnom postupku, smatramo da nije baš primereno da se podzakonski akti izrađuju tri meseca. S obzirom na to da ovo nije zakon koji ima veliki broj članova, da ovde nema ništa novo u ovom zakonu koji se praktično uvodi, što se normira, jer već smo konstatovali da većinu tih odredaba možemo naći u drugim zakonima koji regulišu ovu materiju, ne vidimo zašto bi tri meseca trajalo donošenje zakona.

Ja sam imao jedan dijalog sa ministarkom u načelnoj raspravi baš o toj tematici, kada je ona rekla da tri lica rade kod nje u Ministarstvu na donošenju podzakonskih akata u ovoj oblasti. Mada, ostaje da nam pokaže sistematizaciju radnih mesta, jer ja i dalje mislim da je preko sto zaposlenih u Sektoru za avio-saobraćaj. Ali, dobro, videćemo, svakako ću dobiti sistematizaciju i negde će biti prilike da o tome vodimo diskusiju dalje.

Mislim da bi trebalo da prepolovimo taj rok za donošenje podzakonskih akata. Kad već donosite zakon po hitnom postupku, i državni organi bi morali da rade malo hitnije i ekspeditivnije. Očigledno ste imali neki razlog da žurite, zašto već niste pripremili podzakonske akte? Da ne govorim, što je poslanica pre mene rekla, da bi bilo, po toj rezoluciji koja je usvojena pre nego

što sam ja postao narodni poslanik, čak primereno i da podzakonski akti budu uz sam zakon.

Niste mi odgovorili za ovo probijanje rokova kod Vrčina. Postavlja se pitanje da li je ikada iko kažnjen i da li je ikada iko odgovarao za probijanje rokova. S obzirom na to da ista firma koja gradi naplatnu rampu kod Vrčina nedaleko odatle gradi „Ikeu“, kod „Ikee“ nema kašnjenja, a u poslu sa državom ima kašnjenja, prosto bih voleo da mi to prokomentarišete.

PREDSEDNIK: Na član 22. amandman su zajedno podneli Gorica Gajić, Milan Lapčević i Dejan Šulkić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 23. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Pošto smo završili pretres o ovim amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Prelazimo na 16. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O STANOVANJU I ODRŽAVANJU ZGRADA (pojedinosti).

Primili ste amandmane koje su na Predlog zakona podneli narodni poslanici.

Pismenim putem amandmane su povukli poslanici Sonja Pavlović i Snežana Paunović.

Primili ste izveštaje ovlašćenih odbora i mišljenje Vlade o podnetim amandmanima.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na Glavu I, naziv iznad člana 1. i član 1. amandman je podnela narodni poslanik Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela poslanica Branka Stamenković.

Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo odbacio je ovaj amandman.

Na naziv iznad člana 2. i član 2. amandman je podnela narodni poslanik Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 3. i član 3. amandman je podnela narodni poslanik Gordana Čomić.

Reč ima narodna poslanica Gordana Čomić.

GORDANA ČOMIĆ: Zahvaljujem. U članu 3. u rubrumu „Značenje izraza“ ima stav zbog kojeg... Član je inače obiman i podrazumeva vrlo detaljno definisanje svih izraza u celoj ideji zakona, i u načelnoj raspravi sam obrazložila zašto smatram da ceo Predlog zakona neće biti primenjen, niti će doneti boljitak, jer nije izmereno ono što ovim zakonom hoće da se menja. Ko ne ume da meri, taj ne ume ni da upravlja. Ne radi se o ministarki ili o Vladi, radi se generalno o našem narativu da volimo napamet da predlažemo rešenja.

S obzirom na to da znam vrlo dobro svoje razloge zašto hoću brisanje svakog člana, mislim da mi je obaveza da kažem i kog mi je stava za brisanje strašno žao. Da postoji način da ostane samo ovaj stav u članu 3, ja bih napisala amandman, ali ne može. Dakle, prvi stav u članu 3. kaže: „Svi termini u ovom zakonu upotrebljeni u muškom rodu podrazumevaju se i u ženskom rodu i obrnuto.“ Za ovaj stav je trebalo hrabrosti, trebalo je znanja i trebalo je svesti o tome kolike posledice, dobre, može da proizvede čak i u ovakvom zakonu.

S obzirom na to da stojim kod ideje da ne želim da na bilo koji način poboljšavam zakon jer smatram da to nije moguće pre nego što počnemo od osnovnih stvari, a to je koliko ima skupština stanara, zaista smatram da mi je obaveza da kažem ministarki da će ovo ostati zapamćeno. I da je sreće, bilo bi u svakom zakonu. Zašto je važno? Zato što se ovde razgovara o imovini, o pravima koja su se uvek definisala samo sa muškim rodnom. U ovom predlogu kaže nam se – postoji i ženski rod u Srbiji. Mislim da je dobro da to zabeležimo. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 3. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman su zajedno podneli poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Zdravko Stanković i Nenad Konstantinović.

Reč ima narodni poslanik Nenad Konstantinović. Izvolite.

NENAD KONSTANTINOVIĆ: Poštovana predsednice, uvažena ministarko, dame i gospodo narodni poslanici, mi smo podneli amandman na član 3. i taj amandman je odbijen.

Suština ovog amandmana je da ukoliko već donosimo jedan zakon koji treba da unapredi kvalitet stanovanja, prosto smatramo da pojam stana mora da bude određen na taj način da se radi o stanu koji ima najmanje jednu prostoriju i kupatilo. Ne možemo u 21. veku zvati stanom nešto što ima jednu prostoriju, a praktično kupatilo uopšte nema. Mislim da je bilo logično da se ovakav amandman prihvati.

S druge strane, predložili smo da se u pojmovima definiše da dogradnja može da se radi samo u skladu sa Zakonom o planiranju i izgradnji, što je tačkom 33), kad je u pitanju nadzidiivanje, predviđeno. Dobili smo odgovor da nema potrebe, da se podrazumeva. Ako se podrazumeva i nema potrebe, zašto onda u tački 33) piše da se nadzidiivanje radi u skladu sa Zakonom o planiranju i

izgradnji, a za dogradnju ne može da piše da se radi u skladu sa Zakonom o planiranju i izgradnji?

Takođe, predložili smo da u tački 42) bude precizirano ko su članovi porodičnog domaćinstva i da članovi porodičnog domaćinstva budu sva lica koja jesu u tom porodičnom domaćinstvu; među njima to svakako mogu biti i unuci, da kažem, roditelja i oni koji imaju stanarsko pravo na određenom stanu. Nema razloga da unuke ne pomenemo ukoliko oni nemaju na drugi način rešeno stambeno pitanje i nalaze se u porodičnom domaćinstvu. Hvala.

PRESEDNIK: Na član 3. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? Ne. Vi? Sreto Perić?

(Sreto Perić: Kao ovlašćeni predstavnik.)

Da, da, nego na ovaj amandman 3?

Izvolite.

SRETO PERIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, gospodo ministar, mi u Srpskoj radikalnoj stranci pretpostavljamo da ste vi želeli da ovim zakonskim predlogom izvršite kodifikaciju ove oblasti, jer ovo što pokušavate zakonom o stanovanju i održavanju stambenih zgrada do sada je bilo regulisano u tri zakona koja takođe regulišu ovu oblast. To su: Zakon o stanovanju koji je donet 1992. godine, naravno sa izmenama i dopunama, Zakon o socijalnom stanovanju je donet nešto kasnije, 2009. godine i Zakon o održavanju zgrada donet 1995. godine.

Kad se pogleda član 3. koji reguliše osnovne pojmove koji će se koristiti prilikom primene ovog zakona, znate, ovaj zakon će se odnositi na veliki broj građana Srbije koji nisu stručna lica, ali bi trebalo da određene pojmove razumeju potpuno i precizno. Evo, recimo, vi niste u ovom članu 3. u ovim pojmovima definisali tačno šta je zgrada. Naravno, jeste, tu ima jedan stav koji potpuno profiliše i definiše zgradu, ali imate i to da kažete da se zgradom smatraju i one površine koje imaju nadstrešnicu. Imate i ovu situaciju, kažete da se stanom smatra najmanje jedna prostorija u određenoj zgradi. Nije stan nešto u šta se dolazi, trenutno se boravi i odlazi; u stanu najčešće ljudi borave, da ne kažem, celodnevno, i tu ste morali da definišite na jedan drugačiji način šta se tu podrazumeva i šta je stan.

PRESEDNIK: Na član 3. amandman je podnela Sonja Pavlović.

Reč ima narodni poslanik Sonja Pavlović.

SONJA PAVLOVIĆ: Hvala. Član 3. stav 2. tačka 42) kojom se smanjuje, prema predloženom zakonu, broj priznatih članova porodičnog domaćinstva. Smatram da je to jedna od najnepravednijih tačaka ovog zakona, jer mi u ovim uslovima, zapravo neuslovima življenja, gde po tri generacije stanuju u jednoj stambenoj jedinici, smanjujemo mogućnost da ta stambena jedinica bude realno odmerena prema potrebama faktičkog stanja članova domaćinstva na terenu.

Šta to znači? To znači, kada radimo, recimo, stanove za preseljenje, mi ne računamo u tim stanovima supružnike ili vanbračne partnere dece koji su vlasnici, zakupci stanova, ne računamo unuke koji u tom stanu stanuju. To dalje znači da smo suzili, smanjili stambenu jedinicu koja se dobija za preseljenje, i ljudi, gde postoji realno pet ili šest članova domaćinstva, dobijaju stambenu jedinicu koja je adekvatna za dva do tri člana domaćinstva.

Osim toga, navedena odredba suprotna je definiciji člana porodičnog domaćinstva iz člana 4. stav 4. Zakona o prijavljivanju i evidentiranju zakupaca na neodređeno vreme u stanovima u svojini građana, zadužbina i fondacija. U interesu jedinstvenog javnog poretka i njegove usklađenosti, ne sme se dozvoliti da dva propisa isti pojam definišu na različite načine. Stoga je navedenu odredbu potrebno uskladiti sa već postojećim, usvojenim zakonom.

Znači, imamo i pravni osnov a imamo i onaj koji se zove humani, realni osnov, šta se dešava na terenu, da uskladimo te dve stvari. Nemojte da se vraćamo u sedamdesete i osamdesete kada su mnogi unuci izgubili stanove jer nisu bili priznati članovi domaćinstva. Hvala.

PREDSEDNİK: Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Snežana Paunović.

Da li želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije.

Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Pitam ministra da li prihvata amandman.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Prihvatam amandman.

PREDSEDNİK: Na Glavu II, Odeljak 1, naziv iznad člana 4. i član 4. amandman je podnela Gordana Čomić.

Da li želite reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 5. i član 5. amandman je podnela poslanica Gordana Čomić.

Da li želite reč? (Ne.)

Na član 5. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li želite reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 6. i član 6. amandman je podnela poslanica Gordana Čomić.

Da li želite reč? (Ne.)

Na član 6. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li želite reč? Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Smatramo da je u praksi vrlo retka situacija da neko ustupi deo svog posebnog dela u zgradi, mada ste vi u obrazloženju naveli

da je teoretski moguće i da treba da ostane. Nekim opštim normama imovinskog prava moguće je urediti takav odnos, po kojim modalitetima bi neko... Kako ste naveli u obrazloženju, na primer – posebni deo može da bude poslovni prostor, odnosno manja prostorija čiji vlasnik bi bio zainteresovan da ga proda ili pod nekim drugim uslovima prenese u zajedničku svojinu. To bi se moglo urediti nekim drugim normama koje regulišu opšte imovinsko-pravne odnose, nije potrebno normirati u ovom zakonu, pogotovo što otvara eventualno mogućnost zloupotreba ako su u pitanju starija lica, pravno neuke stranke i slično.

Eto, samo toliko, ali niste prihvatili, šta da radim.

PREDSEDNIK: Ministar.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Malo objašnjenje. Naš stav je da je dovoljno da se pojavi jedan jedini slučaj i da ga treba urediti.

Ali sada moram da iskoristim priliku da kažem da mi je veoma žao što je upravo vaša poslanička grupa tražila amandmanom da se izbriše, u članu 1. mislim, rodno ravnopravno izražavanje. Vrlo mi je žao zbog toga.

PREDSEDNIK: Rekla je da joj je žao što ste vi podneli amandman. Možete o amandmanu, obrazložite ga.

SRĐAN NOGO: Taj amandman nam je prošao malopre. Tu smo i stavili, kao što ste videli u obrazloženju našeg amandmana, ako već pričamo o njemu – suvišna je ta napomena s obzirom na to da nijednim propisom nije utvrđena obaveza definisanja rodne neutralnosti izraza koji se upotrebljavaju u propisima. Tim pre što je odredbom člana 43. Jedinstvenih metodoloških pravila za izradu propisa propisana upotreba roda, pa se shodno sadržini istog izrazi u propisu upotrebljavaju u muškom rodu, osim ako priroda stvari ne zahteva drugačije.

Ovo što ste vi uradili... Pazite, ovo su Jedinstvena metodološka pravila za izradu propisa, a vi ste ovim članom zakona izvršili jedan prodor radikalnog feminističkog pristupa i utvrđivanja nekakve džender ideologije, koja je, vidim, sada moderna i na velika vrata pokušava da prodre u Srbiju, čiji ste vi glasnogovornik, što stvarno nema nikakvog smisla.

Sećam se, gledao sam televizijske prenose svojevremeno, dok je sadašnji predsednik parlamenta bila opozicioni poslanik, kada su iz Demokratske stranke prvi uvodili takozvane prodore te džender ideologije i radikalnog feminizma, vi ste se, gospođo predsednice, tada suprotstavljali govoreći da vi niste narodna poslanica nego gospođa narodni poslanik.

To je, evo, danas eskaliralo, da nešto što postoji kao praksa desetinama godina... Evo, može i kolega Martinović iz grupe SNS da kaže da je prirodno da se izrazi upotrebljavaju u muškom rodu i da se odnose i na muški i na ženski rod. Da vi sada menjate, dajući im nekakvo značenje, zato što je to od vas tražio poverenik za rodnu ravnopravnost, zaista je neverovatno i smešno.

PREDSEDNIK: Znači, ne bi trebalo da kažem ni „dame i gospodo“, nego „gospodo i gospodo“? Dobro.

Na naziv iznad člana 7. i član 7. amandman je podnela poslanica Gordana Čomić.

Da li želite reč?

GORDANA ČOMIĆ: Zahvaljujem. Smatram da će i ovaj amandman na član 7, kao i ceo zakon, proizvesti više problema nego što će napraviti koristi, da neće biti primenljiv i zato želim da se briše. A dokaz je drugi stav ovog člana 7, koji govori o promeni namene posebnog dela zgrade. Ovde se u Predlogu zakona kaže: „O promeni namene odlučuje se na zahtev vlasnika posebnog dela u postupku propisanom ovim zakonom i propisima kojima se uređuju planiranje i izgradnja.“

Kada stavite u stav dva propisa koja su slična, naravno, jer se odnose na istu materiju, onda možete samo da napravite problem, u zavisnosti od toga ko će da tumači kako se primenjuju delovi postupka propisani ovim zakonom, a kako o planiranju i izgradnji.

Da ne bi slučajno ostalo bez komentara, recimo, kod ovog određivanja postupka, ako je svejedno da li to rade muškarci ili žene, neka onda samo rade žene; neka piše kada je svejedno. Ako je svejedno da li su građani i građanke, neka onda budu samo građanke, ako je svejedno. Ili, ako je vlasnik i vlasnica svejedno, onda neka budu samo vlasnice. Mislim, kad je već svejedno.

Zato što nije svejedno da li smo žene ili muškarci, tako nije svejedno kad stavite u ovaj stav postupak iz jednog zakona i iz drugog zakona.

Ne tražim da mi objasnite, ali znam da čitam zakone koji pokazuju – ovde će da se pojavi problem. Poseban deo zgrade, neko treba da odlučuje – koristiće se po nekoga povoljniji propis.

PREDSEDNIK: Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Kratko samo, pošto je ovo očigledno bilo na moju adresu, mada, gospođo Gojković, dužni ste onaj odgovor još dok ste bili opozicioni poslanik. Vas sam citirao, kada ste vi kritikovali ovo što ja sada kritikujem. Samo da vam postavim pitanje – šta ćemo sutra kada se jave oni koji se ne osećaju ni muškarcima ni ženama, pa onda oni koji su transrodni ili već kakvi? Hoćemo li, kao onaj nemački poslanik koji je u parlamentu govorio jedno 20 minuta uvoda navodeći sve te oblike savremene, morati i njih da navodimo sledeći put? Znači, da recimo zbirna imenica koja je do sada važila i za muški i za ženski rod, vi ste rekli građani, sada mora da bude „građani i građanke, dame i gospodo“, otvara sednicu predsedavajući i kaže „i svi oni koji se ne osećate ni gospodom ni damama, oni transrodnog duha“ ili već kakvih čuda.

Hajde da ne pravimo sprdnju od parlamenta i hajde da zaštitimo naše društvo od te džender ideologije, koja je zaista nešto štetno i nema veze sa ljudskim pravima i sa zaštitom žena.

PREDSEDNIK: A drugovi i drugarice?

Gordana Čomić.

GORDANA ČOMIĆ: Zahvaljujem. Potpuno je akcenat koji ne izgleda da je deo zakona, ali samo zakonodavstva Republike Srbije radi –

govoriti o različitim polovima i razlikovati uloge rodova je zakonom obavezno. Mi imamo zakon protiv diskriminacije, imamo zakon o kojem smo glasali, koji zabranjuje ponašanje zasnovano na predrasudi. U svojoj glavi možemo da imamo predrasuda koliko god želimo, sa svojim predrasudama kao sa svojim demonima da se borimo kako god znamo i umemo, ali nam je zakonima Republike Srbije zabranjeno da te svoje predrasude pretvaramo u ponašanje, u dela.

Zbog toga je bila moja opaska da je uvesti takav stav, zasnovan na zakonodavnom sistemu Srbije, i u ovaj zakon važna stvar. I dobro je što se neko usudio da to uradi. Nije dobro rugati se nekome na osnovu ličnog svojstva, nije dobro po onoga ko se ruga, zato što takva vrsta komunikacije uvek govori više o nama kada to izgovaramo nego o onome kome hoćemo da se narugamo zbog bilo kog ličnog svojstva, da li je žena, da li je muškarac, da li je transrodna osoba, da li ima različito seksualno opredeljenje, boju kože, kulturu, veru, naciju, to su lična svojstva. Ako ima stvar na koju sam ponosna kada je Srbija u pitanju, to je što smo uspeli da donesemo propise kojima smo jasno kazali – to je zabranjeno. Ponašati se tako što ćete ljude kvalifikovati na osnovu ličnih svojstava, zabranjeno je ponašanje.

(Srđan Nogo: Replika.)

PREDSEDNIK: Ne može replika na amandman. Vama je to bilo obrazloženje amandmana. Izvolite.

Marija, izvolite vi, povreda Poslovnika.

MARIJA JANJUŠEVIĆ: Reklamiram povredu Poslovnika, član 104, pošto je izlagač bio pogrešno shvaćen.

Zahvaljujem vam što ste mi pružili priliku da i ja kao žena danas iznesem stav Dveri i moj lični da nam je najvažnija suština, da se ženama zaista pomogne, ali na pravi način. Ne vidim kako će se to u ovom zakonu nešto značajnije promeniti.

Šta je realan život u Srbiji? Žene koje primaju dečji dodatak i sede kod kuće zato što nemaju posao, a želele bi da rade, doživljavaju da im neko kaže – sede kući, a mogu konju rep da išćupaju. Dakle, nama je važno da žene dobiju pravu pomoć, istinsku, i privilegije koje zaslužuju kao majke ili istaknute u svojoj karijeri, a ne da se samo zadovoljava forma koja, nažalost, najčešće dolazi iz EU i te glomazne birokratije koja nam sama oduzima dragoceno vreme. Hvala.

PREDSEDNIK: Ako je 104, nismo čuli ništa o članu 104, a po članu 103. stav 8. uzimam vam dve minute pošto ste sami sebi dali repliku.

Na član 7. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 8. i član 8. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 9. i član 9. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 9. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo. Izvolite.

SRĐAN NOGO: S obzirom na to da član 9. reguliše raspolaganje zajedničkim delovima zgrade, što je prenos prava svojine nad zajedničkim delovima zgrade, smatramo da u stavu 4. reči „overa potpisa“ treba zameniti rečima „promet nepokretnosti“.

Ovde imamo zaista promet nepokretnosti, imamo raspolaganje privatnom svojinom, raspolaganje pravom svojine. Samim tim, smatramo da je treba tretirati na isti način kako je regulisan promet nepokretnosti zato što je forma kod prometa nepokretnosti daleko ozbiljnija i odgovornija. To nije bez razloga, znači, nije tu forma *ad solemnitatem* bez razloga uspostavljena kod prenosa nepokretnosti.

A ovde imate promet nepokretnosti u formi koja je daleko slabija u odnosu na formu koju mi zahtevamo – prosto, overa potpisa. Ipak, ovde je predmet ugovora na koji se overa potpisa radi promet prava nepokretnosti. Zaista ne mislim da je obrazloženje da je dovoljna forma uređenje overe potpisa... Zašto onda ne promenimo i promet nepokretnosti pa uvedemo prosto overu potpisa, čemu je tamo solemnizacija tih ugovora potrebna?

Još jednom vas molim da razmislite. Pre svega, molim kolege pravnike da dobro razmisle. Nema nikakvog razloga da ovde ne propišemo jedan stroži stepen forme zato što već imamo prenos prava svojine na nepokretnostima. Zašto ga onda ne bismo tretirali kao što se tretira u odgovarajućim zakonima?

PREDSEDNIK: Na član 9. amandman su zajedno podneli Milena Bićanin, Meho Omerović i Muamer Bačevac.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 9. amandman je podnela Ljupka Mihajlovska.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 10. i član 10. amandman je podnela poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 11. i član 11. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima Srđan Nogo. Izvolite.

SRĐAN NOGO: Ovim amandmanom hteli smo da propišemo obavezu komunalnih preduzeća koja održavaju sisteme koje potrošači koriste, bilo vodovodnu mrežu bilo elektroenergetsku mrežu, da odgovaraju za tu mrežu ne samo do merila, već do priključka potrošača. Često u praksi imamo probleme da distributer električne energije ili Vodovod ne izlazi u susret potrošačima i korisnicima usluga kada nastane neki problem zato što gledaju samo do merila. Ali kada nema merila, onda znate da primenite do mesta priključka, tako da ako već može na štetu građana, zašto ne bi nešto bilo i na korist građana? Pogotovo što su distributeri električne energije ili vodosnabdevači ipak monopolisti, velika i ozbiljna preduzeća i u daleko su boljoj poziciji nego običan građanin.

Hajde da ovde napravimo jedan mali iskorak u korist običnih građana, jer se stalno donose zakoni na štetu tih građana koji plaćaju usluge koje dobijaju. Zašto ne bi plaćali ono što dobijaju? Znači, ja sam dužan da od trenutka ulaska elektromreže ili vodovodne mreže u moj stan preuzmem odgovornost i obavezu za tu mrežu. A ako ga stavite do brojila, od brojila do stana može da nastane iks, ipsilon kvarova. Ko je odgovoran za te kvarove? Pa ne možete po dva dana da ujurite ni elektrodistribuciju ni vodovod da dođe i to vam popravi. To je jedan veliki problem u praksi.

Malopre ste rekli da ako postoji ijedan slučaj u praksi, kod prethodnog amandmana koji ste odbili, mislite da ga je potrebno normirati. Ovde postoji veliki broj slučajeva, veliki problem predstavlja građanima. Hajde onda i to da normiramo, u korist građana. To bi bio veliki napredak, da konačno ova vlada uradi nešto i u interesu građana, a ne samo po džepu građana.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Milimir Vujadinović. Izvolite.

MILIMIR VUJADINOVIĆ: Poštovana predsedavajuća, dame i gospodo narodni poslanici, predstavnici Vlade Srbije, predlažem da odbijemo predloženi amandman.

Prihvatanje ovog amandmana dovelo bi u diskriminatorski položaj vlasnike individualnih stambenih objekata. Onda bi svako ko je vlasnik individualnog stambenog objekta mogao zahtevati održavanje celokupne mreže, bilo da je u pitanju električna energija, vodovod ili bilo šta drugo, u svom objektu, isto kao što je to u stambenim zgradama. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo, po amandmanu. Izvolite.

SRĐAN NOGO: Samo da konstatujem da mi je zadovoljstvo da je kolega iz Srpske napredne stranke rekao da ne žele da izađu u susret građanima i da SNS ne radi u interesu građana.

PREDSEDNIK: Reč ima ministar. Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Samo radi javnosti, da ne bi bilo nekih drugačijih razmišljanja, i te kako vodimo računa upravo o interesima građana. Sve je definisano Zakonom o energetici, ovo o čemu vi pričate. To je, između ostalog, napisano i u obrazloženju.

PREDSEDNIK: Na član 11. amandman je podnela poslanica Sonja Pavlović.

Da li želite reč? (Da.)

Reč ima Sonja Pavlović. Izvolite.

SONJA PAVLOVIĆ: Hvala. Član 11. stav 4. kaže: „Ako na mreži ne postoji merilo, delovi mreže u zgradi u svojini su subjekta koji pruža uslugu tom mrežom...“. Smatramo da ako na mreži ne postoji merilo, delovi mreže u zgradi smatraju se zajedničkim delom zgrade, a ne operatora mreža, a delovi koji su inkorporirani u posebne delove pripadaju vlasnicima tih posebnih delova.

Šta to u praksi znači? Ovaj član zakona kao da je nekom operatoru telekomunikacionih usluga odgovarao. Zapravo, daje mu ekskluzivno pravo na većini objekata da bez konkurencije može celu mrežu u nekoj zgradi da prisvoji, a znamo da su vlasnici posebnih stambenih jedinica, recimo, kablovsku mrežu, telefonsku mrežu sami finansirali u svojim posebnim jedinicama.

Znači, mi smatramo – ako na mreži ne postoji merilo, delovi mreže u zgradi smatraju se zajedničkim delom zgrade, a delovi mreže koji su inkorporirani u posebne jedinice su u vlasništvu vlasnika tih posebnih jedinica, jer oni su ih sami finansirali. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 11. amandman je podneo Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije.

Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Reč ima ministar. Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Prihvata se amandman.

PREDSEDNIK: Prihvata se amandman.

Na Odeljak 2, naziv iznad člana 12. i član 12. amandman je podnela Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 12. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 12. amandman je podnela Sonja Pavlović.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 12. amandman su zajedno podneli poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Nenad Konstantinović. Izvolite.

NENAD KONSTANTINOVIĆ: Poštovana predsednice, uvažena ministarka, dame i gospodo narodni poslanici, ne mogu da razumem zašto SNS neće da prihvati amandman da vlasnik posebnog dela koji je invalid (ili ima nekoga u porodici, člana domaćinstva, ko je invalid) može da izvrši popravku ili radove na zajedničkom delu koji su potrebni radi prilagođavanja tih delova zgrade tako da se mogu koristiti u skladu sa njegovim potrebama, odnosno potrebama člana porodičnog domaćinstva. Dakle, ako imate rampu za invalide na ulazu u zgradu, zašto ne omogućite vlasniku nekog od stanova da popravi tu rampu ukoliko je porušena, urušena ili oštećena?

U odgovoru zašto se ne prihvata amandman kažete – zato što se time zadire u Zakon o planiranju i izgradnji i prekršilo bi se pravilo predviđeno članom 145. Zakona o planiranju i izgradnji. To prosto nije tačno. To nije tačno. Kako ste u tački 2) rekli da vlasnik posebnog dela može da popravi i izvrši radove na zajedničkom delu ukoliko to preti da napravi štetu njegovom stanu? Dakle, može da popravi fasadu, za koju mu takođe treba dozvola po članu 145. Znači, može da izvrši neku popravku ako to šteti njegovom posebnom delu pa će da mu prokišnja, ali ne može da izvrši popravku rampe za invalide. Šta SNS ima protiv invalida? I zašto vi to onemogućavate?

Da li je za to potrebna dozvola ili za to nije potrebna dozvola, to rešava Zakon o planiranju i izgradnji i tim zakonom će to biti i uređeno.

PREDSEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Reč ima ministar dr Zorana Mihajlović. Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Mislim da je svima jasno da niko nema ništa protiv invalida, kako vi kažete, nego činimo sve da poboljšamo uslove, ali brkate dve stvari. U članu 2. govori se o hitnim intervencijama i zato stoji ta definicija koju ste rekli, a u ovom članu o kojem pričamo, članu 11, u obrazloženju jasno stoji da se taj posao rešava po skraćenom postupku. Da stavimo ovako kako ste vi smatrali da treba da stavimo, to bi bilo u suprotnosti sa Zakonom o planiranju i izgradnji. Inače, sad u prevodu, a to vi vrlo dobro znate, ne postoji nikakav problem da se to završi, ali će biti u skraćenom postupku.

Kad smo već kod teme koju ste pokrenuli, mislim da ste vi imali određen broj amandmana koje smo mi upravo u tom delu koji se tiče prava invalida prihvatili. Toliko.

(Nenad Konstantinović: Replika.)

PREDSEDAVAJUĆI: Možete samo po amandmanu, gospodine Konstantinoviću.

(Nenad Konstantinović: Ministarka me nije dobro razumela, meni se obraćala.)

Ja ne razumem, vi ste pravnik. Samo obraćanje ne znači da ste ostvarili pravo na repliku. Mora da bude ili uvredljivo ili da vas nije razumela. Koliko sam ja video, nije bilo ni jedno ni drugo.

Možete po amandmanu da joj objasnite. Nemate pravo na repliku.

NENAD KONSTANTINOVIĆ: Jasno mi je da SNS hoće da potroši vreme opozicije što pre, ne bi li lako mogao da pređe preko svih amandmana.

Ministarka, ja nisam ništa pobrkao, nego vama vaši savetnici loše govore. Tačka 2) ne podrazumeva nikakve hitne intervencije, jasno piše da vlasnik stana može da „izvrši popravku ili druge radove na zajedničkim delovima zgrade koja je neophodna radi otklanjanja opasnosti od prouzrokovanja štete na njegovom posebnom delu“.

Pitam vas zašto isto ovako ne može da izvrši radove na otklanjanju štete na rampi za invalide jer ne može kolicima da uđe u zgradu, jer se urušila rampa za invalide. Kakav član 145?

Da li je za te radove potrebna dozvola i po kom članu, to će utvrditi organ koji izdaje dozvolu. Nema ovde nikakvog skraćenog postupka, i za jedno i za drugo vam treba dozvola.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministar dr Zorana Mihajlović. Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Ja sam vas odlično čula, ali vi niste dobro pročitali. Dakle, ima neki problem.

U tom članu koji vi pominjete kaže se: „... izvrši popravku ili druge radove na zajedničkim delovima zgrade koja je neophodna radi otklanjanja“, pa sad da kažem reč koja nedostaje i koju niste rekli, „opasnosti od prouzrokovanja štete“. Nije isto kad kažete „opasnosti“ i kad kažete samo „štete“. Nije isto. Što bi rekli – nije svejedno.

PRESEDAVAJUĆI: Na naziv iznad člana 13. i član 13. amandman je podnela narodni poslanik Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? Ne.

Na član 13. amandman je podnela narodni poslanik dr Ana Stevanović.

Da li neko želi reč? Ne.

Na član 13. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nenad Čanak, Goran Čabradi, Marinika Tepić, Nada Lazić i Olena Papuga.

Reč ima narodni poslanik Olena Papuga.

OLENA PAPUGA: Hvala, predsedavajući. Liga socijaldemokrata Vojvodine predložila je da se u Predlogu zakona u članu 13. stav 7. menja i glasi: „Ako ima više takvih vlasnika posebnih delova zgrade koji bi zajednički deo pretvarali u stan za stanovanje porodice, odluku donosi stambena zajednica.“

Znači, članom 13. stav 7. predviđeno je da ako ima više takvih vlasnika posebnih delova koji bi zajednički deo pretvorili u stan za stanovanje porodice, prednost ima vlasnik posebnog dela koji ima više članova domaćinstva.

Predloženo rešenje moglo bi da izazove brojne probleme u praksi i daje široke mogućnosti za manipulaciju. Smatramo da bi praktičnije bilo da ovakav spor rešava stambena zajednica, uz određene smernice, umesto što se zanemaruju sve druge okolnosti osim broja prijavljenih osoba na određeni stan.

Vi ste rekli da je u zakonu dat precizan kriterijum za utvrđivanje prednosti za to, ali nekako nam nije bilo jasno pa smo ovim amandmanom hteli da to promenimo.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li još neko želi reč? (Ne.)

Na član 13. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 14. i član 14. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 14. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 14. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Aleksandra Čabraja i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodna poslanica Aleksandra Čabraja.

ALEKSANDRA ČABRAJA: Zahvaljujem. Ovim amandmanom sam predložila brisanje tačke 6). Naime, reč je o tome da je vlasnik posebnog dela zgrade ili samostalnog dela zgrade u obavezi da dozvoli ulazak i korišćenje u svoj deo zgrade zbog popravki ili održavanja.

Mislim da je krajnje neozbiljno da imamo ovakav član zakona ukoliko nisu bliže određeni ili precizno određeni uslovi pod kojima se ovo može dogoditi. Naravno da je ponekad neophodno da se odobri ovakav pristup ili korišćenje određenog dela zgrade, stana itd., međutim, ne možemo da kažemo tek tako da možemo imati ovakav član zakona koji bi bio veoma podložan različitim tumačenjima i, usudujem se da kažem, zloupotrebama.

Navešću jedan najbanalniji mogući primer: šta se dešava ukoliko je, recimo, za održavanje ili popravku nekom našem komšiji prosto zgodnije da neke popravke izvodi iz našeg stana umesto da ih izvodi iz hodnika, sa spoljnog dela zgrade itd.?

Mislim da je, s obzirom na to kako je formulisan – ne kažem da ne bi neka druga formulacija bila odgovarajuća – ovaj član zakona, odnosno tačka 6) u sukobu sa Ustavom Republike Srbije, koji u članu 40. garantuje nepovredivost stana, a u članu 58. jamči mirno uživanje svojine i drugih imovinskih prava stečenih na osnovu zakona.

Dakle, da bi ovakav član zakona ili ovakav stav mogao da postoji, on bi morao da bude preciznije formulisan. Ukoliko to nije slučaj, mislim da ga treba brisati. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar Zorana Mihajlović.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Hvala. Prvo, ne nalaže se da ikoga pusti u taj prostor, a Zakon o planiranju i izgradnji je vrlo jasan i kaže da je u vršenju inspeksijskog nadzora građevinski inspektor ovlašćen da uđe bez odluke suda i u posebni fizički deo zgrade u kojem se izvode radovi za koje je po ovom zakonu predviđen inspeksijski nadzor itd.

Mislim da smo bili vrlo precizni da samo građevinski inspektor, zna se u kojim situacijama, može bez odluke suda da uđe.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li još neko želi reč? (Ne.)

Na član 14. amandman je podnela narodni poslanik Sonja Pavlović.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Sonja Pavlović. Izvolite.

SONJA PAVLOVIĆ: Član 14. stav 1. tačka 6) – vlasnici su u obavezi, čitam kako piše u Predlogu zakona, da dozvole prolaz kroz svoj posebni deo zgrade ili njegovu upotrebu na drugi primeren način ako je to neophodno za popravku.

Popravke i održavanje drugih delova zgrade su uvek neophodni, međutim, privatna svojina u demokratskim društvima može se narušavati samo ako nema drugog načina da se popravka izvrši osim povredom prava svojine na posebnom delu.

Znači, mi ne možemo reći da je ovaj stav sam po sebi dobar. Ako ne postoji drugi način da se izvrši popravka, onda postoji mogućnost da se to uradi kroz posebnu stambenu jedinicu. Šta u praksi to znači? Ja volim da odmah ove zakone prebacim u praksu. U praksi to znači da uvek postoji način, takoreći

uvek, da se izvrši neka opravka. To može da se uradi postavljanjem skele, može da se uradi postavljanjem auto-dizalice ili na neki drugi primeren način, a da se pritom ne narušava privatna svojina vlasnika posebnih delova stambenih jedinica. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li još neko želi reč? (Ne.)

Na član 14. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Ivan Kostić, Miladin Ševarlić, Marija Janjušević, Zoran Radojičić i Dragan Vesović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Član 14. propisuje prava, odnosno obaveze koje vlasnik posebnog dela ima i kako je dužan da upotrebljava svoj posebni deo. Ovde u tački 6) stava 1. vi dajete jednu vrlo čudnu i široku formulaciju, gde precizno navodite u svih šest tačaka obaveze koje vlasnik stana ima. Kažete: „Dužan je da dozvoli prolaz kroz svoj poseban deo zgrade ili njegovu upotrebu na drugi primeren način ako je to neophodno za popravku, odnosno održavanje drugog dela zgrade“, to nije sporno, međutim, ovaj krajnji deo: „ili ispunjenje druge zakonske obaveze“ može da bude vrlo sporan zato što je neprecizno tumačenje u pitanju i zaista daje jednu širinu i mogućnost, eventualno, zloupotrebe. Već imate sve precizno normirano i zaista ne vidim koja je to druga zakonska obaveza koju već niste predvideli u prethodnim tačkama, pa i u samoj tački 6) stava 1. člana 14. zakona.

Zamislimo sada neku situaciju u praksi da imamo npr. prinudnu upravu u zgradi, pa tog profesionalnog upravnika koji je nametnut prinudnom upravom, koji je zaposlenik jedne organizacije profesionalnog upravljanja koja je u vlasništvu SNS-a (ovaj je, znači, partijski bot); tako možete da nakalemite različite obaveze vlasnicima stanova, odnosno posebnih delova u zgradi zato što je ova norma vrlo neprecizna i daje priličnu arbitrarnost.

Ponavljam, imate već sve precizno definisano, a jedno ovakvo postojanje arbitrarnosti je suvišno, ili krije neku potencijalnu zlu nameru.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li još neko želi reč? (Ne.)

Na Glavu III, Odeljak 1, naziv člana 15. i član 15. amandman je podnela narodni poslanik Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 15. amandman je podnela narodni poslanik dr Ana Stevanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 15. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Goran Ćirić, Radoslav Milojević, Maja Videnović, Goran Ješić, Balša Božović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, Aleksandra Jerkov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Radoslav Milojević.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući. Ne znam zašto vam je tako teško da čitate imena i prezimena poslanika Demokratske stranke.

Demokratska stranka u članu 15. stav 1. tačka 3) želi brisanje profesionalnih upravnika. Ja znam da je Srpska napredna stranka, sa Goranom Vesićem na čelu, u nameri da svoje botove pregrupiše u profesionalne upravnike, htela da nametne još jedno plaćanje ionako osiromašenim građanima Srbije, da sada građani Srbije plaćaju partijske poslušnike i botove Srpske napredne stranke. Vi ste to preformulisali u profesionalne upravnike. Mi želimo brisanje profesionalnih upravnika.

Vaše tapšaće iz Srpske napredne stranke, one koji vam lepe plakate i sve ostale stvari zaposlite na vašoj grbači, a ne na grbači građana Srbije, kojima ste smanjili plate, kojima ste smanjili penzije, kojima ste smanjili subvencije za poljoprivredu i sada želite ...

PREDSEDAVAJUĆI: Hajde malo o amandmanu, kolega Milojeviću.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Gospodine Arsiću, ne znam zašto me prekidate stalno. Ako nemate argumente da odgovorite na sve ovo što je Demokratska stranka podnela, nemojte da me prekidate. Molim vas da mi vratite deset sekundi koje ste mi oduzeli.

PREDSEDAVAJUĆI: Gospodine Radojeviću, imam pravo da vas prekinem kada ne govorite o temi.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Gospodine Arsiću, prvo pogodite moje prezime.

PREDSEDAVAJUĆI: Dobro, u redu, gospodine Milojeviću, u čemu je problem?

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Tako. Nisam Radojević, ne znam kome se vi obraćate.

PREDSEDAVAJUĆI: Izvinite.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Da li mogu da završim?

PREDSEDAVAJUĆI: Završite, po amandmanu.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Po amandmanu. Ne znam zašto samo poslanici Demokratske stranke ne mogu da kažu ni jednu jedinu reč koja nije u skladu sa amandmanom.

Da li je istina da ste po nalogu Gorana Vesića i Aleksandra Vučića uveli profesionalne upravnike? Istina je. Da li je istina da profesionalni upravnici, članovi Srpske napredne stranke, treba da budu plaćeni novcem građana Srbije? Istina je.

Molim vas da nam omogućite da ovde nesmetano govorimo i da nam vaše kolege iz Srpske napredne stranke ne dobacuju. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Pa vi ste vidoviti, gospodine Milojeviću.

RADOSLAV MILOJIČIĆ: Molim?

PRESEDAVAJUĆI: Vi ste vidoviti.

RADOSLAV MILOJIČIĆ: Gospodine Arsiću, ako želite da polemishete sa mnom i ako smete da polemishete sa mnom, sidite u klupe poslanika Srpske napredne stranke pa mi odgovorite.

PRESEDAVAJUĆI: Odgovoriću vam na nešto drugo, kolega Milojičiću. Kada ste već spominjali imena narodnih poslanika i da li je meni teško da čitam, moram da vas upoznam da sam tu praksu, to iskustvo stekao od koleginice Gordane Čomić, pored koje sedite, i ne zameram joj da je to loše uradila.

Pravo na repliku, narodni poslanik Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući. Ovo će biti kratko, kao i svaki put kada repliku izazove isti čovek koji ju je izazvao i malopre, nema potrebe da bude drugačije.

Slušali smo u ovom obrazloženju uglavnom o Srpskoj naprednoj stranci i o nekim fantastičnim idejama koje je taj čovek izneo, a nije ih sam osmislio, što je više nego jasno, između ostalog i zato što ne očekujem takvu kreativnost niti bilo kakvu kreativnost od istog lica. Pričao je o Srpskoj naprednoj stranci i o pitanju profesionalnih upravnika. Ako ikada tokom ove sednice čujemo od istog lica npr. šta znači ta kategorija profesionalnih upravnika, na koji način se uopšte uvodi u angažman i da li je neophodna ili nije neophodna, a kamoli bilo šta iza toga, ko bi ih mogao činiti, pod kojim uslovima itd., možda bude bilo vredno bilo kakvog komentara više. Ja tvrdim da on to i ne zna, niti može da uopšte pruži bilo kakvo obrazloženje te vrste.

Zašto tako upadljivo i drsko svaki put kada se za reč javi govori o Srpskoj naprednoj stranci, mislim da dovoljno oslikava jedna etiopska narodna poslovice: „Što je gušter manji, veća je njegova želja da postane krokodil“. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Po Poslovniku, narodni poslanik Radoslav Milojičić.

RADOSLAV MILOJIČIĆ: Gospodine predsedavajući, ja ne želim, kao što je prethodni govornik govorio o životinjama, o gušterima, da sada govorim o majmunima, to nije tema. Želim da reklamiram član 100 – predsednik Narodne skupštine, kada predsedava sednici Narodne skupštine, ako želi da učestvuje u raspravi, svoje mesto prepušta jednom od potpredsednika. Tako da ste, gospodine Arsiću, prekršili član 100. Ako želite da polemishete sa mnom, sidite kao gospođa predsednica u poslaničke klupe, naučite nešto i od nje, i onda mi dobacujte, polemishete sa mnom. Ne možete sa tog mesta da polemishete sa bilo kojim poslanikom, pa ni sa poslanicima Demokratske stranke.

Mi smo predložili da se prethodni član briše, kao što će DS obrisati sa političke scene SNS na predstojećim izborima.

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Milojeviću, prvo da vam kažem, vi ste meni postavili pitanje zašto mi je teško da čitam imena. Da li imam pravo da vam odgovorim kao predsedavajući? Imam.

Drugo pitanje koje ste postavili... Vaš zahtev je bio da umirim narodne poslanike Srpske napredne stranke da biste mogli da imate svoje izlaganje. Nije bilo potrebe da ih umirujem, jedino da ste vi vidoviti pa da unapred znate da će nešto da se desi. Ja sam samo o tome govorio, ne znam o čemu ste vi mislili.

Po Poslovniku, narodni poslanik Maja Gojković. Izvolite.

MAJA GOJKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedniče, što ste mi dali reč. Povreda Poslovnika, ne znam koji član nije povređen, ali da krenemo od čl. 106, 107, 108, 109. itd.

Član 106. kaže da govornik može da govori samo o tački dnevnog reda, što bi se u ovom slučaju odnosilo na amandmane. Primetno je da poslanik zaista, kad god se javi za reč, nikada ne govori o tačkama dnevnog reda. Moja velika pretpostavka je da on nikada i ne zna šta tačno imamo na dnevnom redu, koji su to predlozi zakona, a kamoli, suštinski, do kog amandmana smo mi stigli.

Neverovatno je kako dozvoljavate da neko ko je očigledno, ako smem sebi da dam slobodu da tumačim izlaganja poslanika, opsednut Srpskom naprednom strankom, opsednut Aleksandrom Vučićem, a, evo, najnovija opsesija danas, to je svakako i spominjanje Gorana Vesića... Ne vidim kakve veze imaju nekakvi prinudni upravnici, profesionalni upravnici zgrada ili stambenih objekata s ovim amandmanom. Ako je neko tražio da se uvedu ovi upravnici, to su svakako svi oni članovi Demokratske stranke koji su nakon gubitka izbora ostali bez funkcija pa sada verovatno preko vas traže nekakvo uhlebljenje.

Molim vas da primenjujete ovaj poslovnik i da u skladu sa članom 27. vodite sednicu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala. Reč ima ministar dr Zorana Mihajlović. Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Prvo, nije nikakav problem i nije greh da nešto ne znate. Ne znate, u redu, mi smo tu da razgovaramo i da nešto objasnimo. I zbog tih 250.000, kako kažete, glasova koje imate, ja ću sada da vam objasnim.

Dakle, profesionalni upravnici nisu obaveza. Svaka stambena jedinica, odnosno svaka stambena zgrada i objekat bira svog predsednika, tzv. predsednika kućnog saveta, do sada se tako zvao, sada će biti upravnik. Ukoliko ne može da izabere upravnika, onda može da izabere profesionalnog upravnika, koji će pomoći da upravlja i održava zgradu. Nikakvih dodatnih obaveza nema.

Ja razumem, i to mogu da razumem, da taj predmet niste skroz učili, budući da ste neki strukovni ekonomista – izvinjavam se za „neki“, strukovni ekonomista – jer onda ne biste mogli sa budžetom od 800 miliona dinara da preuzmete obaveze od 2,2 milijarde dinara u svojoj opštini. To je

moguće. Ali nemojte da govorite o grbači naroda i nemojte da govorite neistine, nego hajde da govorimo kako zaista stoji i kakve činjenice jesu. To je prvo.

Drugo, da li ćete vi nas da nazivate botovima, da li je Zorana bot ili bilo ko – pa šta, okej, u redu je, jeste, u pravu ste, evo, Zorana je bot. Ali, isto tako, ovo ministarstvo će doneti zakon koji će konačno prvi put urediti oblast stambene politike. Ponavljam još jednom, kad ne znate, pitajte, objasnićemo vam.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Radoslav Milošević.

RADOSLAV MILOŠEVIĆ: Gospodo Mihajlović, uz sve uvažavanje, vi prvo objasnite sebi da li ste u sukobu sa članovima vaše Srpske napredne stranke, da li ste u sukobu sa vašim predsednikom Tomislavom Nikolićem, da li ste u sukobu sa nama iz Demokratske stranke (mi ne želimo, niti izazivamo bilo kakve sukobe), da li ste u sukobu sa vašim nekadašnjim predsednikom Mladanom Dinkićem, da li ste u sukobu sa vašim direktorom Aerodroma (pošto ste bili zamenik direktora Aerodroma do 2010. godine ili nešto u Aerodromima Srbije). Tako da ste vi na vlasti sve vreme, uz svaku vlast. Poštujem vaše prilagođavanje svakoj vlasti. Sada verovatno već tražite kontakt u Demokratskoj stranci, da dođete u Demokratsku stranku, pošto će SNS da izgubi izbore. Ali, pošto ste promenili sedam partija, nadam se da vam promena i te sedme partije i prelazak u osmu neće teško pasti.

Prvo se razračunajte sa vašim poslanicima ovde, Đukanovićem i ostalima, s kojima ste u sukobu svakog dana, pa onda možete da razgovarate sa nama iz Demokratske stranke, s tim što mi ne želimo da polemišemo s vama o nekim stvarima koje nisu vezane za dnevni red.

Ne znam šta je vama sporno u tome da u članu 15. stav 1. tačka 3) želimo brisanje profesionalnih upravnika. O tome govorimo, ni o čemu više. Ne znam zašto skrećete s teme. Verovatno nemate ni jedan jedini argument, pa onda skrećete sa teme na neke druge stvari. Možemo govoriti i o tim drugim stvarima, samo mislim da te stvari vama neće ići u prilog.

Znam da patite zbog toga što vaša stranka neće da vas kandiduje za predsednika Republike, ali mi ne možemo da vam pomognemo. To morate u vašim redovima da se razračunate, ko će biti predsednik i šta ćete raditi.

PRESEDAVAJUĆI: Po Poslovniku, narodni poslanik Maja Gojković.

MAJA GOJKOVIĆ: Ovog puta je povređen Poslovnik, član 107, da je govornik dužan da poštuje dostojanstvo Narodne skupštine. Ako govornik ne zna da na malo intelektualniji ili finiji način replicira ministarki Zorani Mihajlović, onda to ne treba ni da radi, niti vi da mu dozvoljavate. Zaista smo prisustvovali salvi uvreda na račun ministarke Zorane Mihajlović. Mislim da to nije njegov problem, da proziva s kim jeste a s kim nije Zorana Mihajlović u sukobu. Samo maštajte o tome, Zorana Mihajlović je poštovani...

Da, jer vi ne poštujete dostojanstvo Narodne skupštine, upravo vičete sada na predsednika i pokušavate da nas zasenite vašim nepristojnim ponašanjem.

Dakle, Zorana Mihajlović je uvaženi član Srpske napredne stranke. Ona je potpredsednik Vlade Republike Srbije. Dobro radi svoj posao i Srpska napredna stranka i naša poslanička grupa joj daje punu podršku. Nemojte da brinete uopšte za Zoranu Mihajlović i za Poslaničku grupu Srpske napredne stranke, niti za Vladimira Đukanovića itd.

Bolje bi bilo da opomenete uvaženog poslanika Milojevića da se zabrine gde su poslanici iz njegove poslaničke grupe. Mene interesuje, zbog dostojanstva Narodne skupštine Republike Srbije, gde se nalazi Bojan Pajtić, ja bih pre bila zabrinuta za to. Znači, da nam da obaveštenje o radu njegove poslaničke grupe, našu neka ostavi na miru, mi smo tu. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Koleginice Gojković, znate i sami da smo više puta pokušavali da utičemo na gospodina Milojevića, ali do sada nije bilo efekta.

Po Poslovniku, narodni poslanik Marijan Ristićević.

MARIJAN RISTIĆEVIĆ: Dame i gospodo, reklamiram čl. 106, 107, 103. Gospodine predsedavajući, upravo prisustvujete činu ometanja govornika, jer u Poslovniku piše da on može da bude ometen na bilo koji drugi način. Ovi što su okrenuli leđa grbu i zastavi, svojim biračima, to je njihov problem, ali kad to učine pred predsedavajućim na sednici Narodne skupštine i time ometaju govornika koji upravo govori, time su povredili Poslovnik. Kao što su ga povredili malopre kada su dobacivali dok je govorila narodni poslanik Maja Gojković.

S tim u vezi, verujem da ste vi liberalni prema opoziciji poučeni onim što je sa tog predsedničkog stola radio njihov predsedavajući u vreme kada su oni bili vlast, koja je olako izricala opomene, izbacivala celu poslaničku grupu. Verujem da ste vi iz tih razloga tolerantni, ali vas molim da ubuduće, posebno kada budu ovakvi prostakluci, kao što trenutno jedna opoziciona stranka pravi predstavu, opominjete i predstavnike opozicionih stranaka bez obzira na to koliko buku ovde podižu. A birači, shodno vašoj reakciji, treba da procene na šta je jedna, nekada ugledna i moćna, stranka spala.

S tim u vezi, molim vas da, bez obzira na količinu buke, primenjujete s vremena na vreme Poslovnik. Poštujem to što ste tolerantni. A ovu buku razumem po onoj izreci – prazne tikve uvek prave veću buku. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Gospodine Ristićeviću, dobrim delom se slažem s vašom diskusijom, ali dozvoljavam ovakve stvari da bi građani videli kakvi su predstavnici političkih stranaka i za koga glasaju i da se prema tome opredeljuju na sledećim izborima, kojih će biti svakako. Smatram da ne treba za takve stvari izricati opomenu.

Pravo na repliku, narodni poslanik Vladimir Đukanović.

VLADIMIR ĐUKANOVIĆ: Hvala, uvaženi predsjedavajući. Moram da priznam da ne znam ni što sam pomenut, nisam ni učestvovao nešto posebno u današnjoj diskusiji. Ali, znate, ima jedna narodna poslovice, jako lepa, kaže: „Miš, i kada se popne na brdo, ostaje miš“. To vam je to. Znači, čivava ne može da pobedi rotvajlera, ne postoji mogućnost. Koliko god neko grickao, grickao, on je tu gde je. I džaba mu sva ova teatralnost, gde on pokušava zapravo da napravi konflikt i sa vama i sa nama, da isprovocira replike, da isprovocira da su oni navodno ovde terorizirani od većine. Ako neko terorizira, upravo ova agresivna manjina terorizira ovdašnju većinu.

Znači, o sukobima... Pa, to je potpuno besmisleno. Da svi mi isto mislimo, pretpostavljam da bismo pravili novi Savez komunista. A upravo je SNS nešto što je daleko naprednije od toga iz čega su oni izašli, iz tog Saveza komunista. Kod nas postoje različita mišljenja, mislim da je to super i da je to odlika demokratije, za razliku od nekih koji su svakog svog protivnika i neistomišljenika izbacivali iz partije. Onda su napravili sto stranaka, manjih ili većih, pa, kako im potreba nalaže, nekada se ujedinjuju, nekada se razjedinjuju, onda kažu – pa mi smo se sada ponovo sjedinili u neki DOS, pa se razjedinjuju, pa već ne znam šta rade. Suština u svemu je – ta stranka je nekada imala jednog Mićunovića, jednog Pekića, zaista divne ljude koji su ostavili veliki trag u istoriji naše političke misli i uopšte kulturne, kako god hoćete, a možete zamisliti na šta se svela ta stranka kada je došla na Šuleta i Kenu. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Po Poslovniku, reč ima narodni poslanik Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Samo bi hteo da ukažem da član 104. stav 1. reguliše kada može da se dobije pravo na repliku – kada se narodni poslanik na sednici uvredljivo izrazi o narodnom poslaniku koji nije član iste poslaničke grupe, navodeći njegovo ime, prezime ili funkciju, odnosno pogrešno protumači njegovo izlaganje.

Ukazujem da je uvaženi kolega Đukanović bio samo pomenut. Govornik Milojević se nije uvredljivo izrazio o Đukanoviću, niti je pogrešno protumačio njegovo izlaganje, jer Đukanović nije danas uopšte uzimao reč u diskusiji.

Želim da vam ukažem, poštovani predsjedavajući, da ako tako dajete pravo na repliku, treba da zadržite taj kriterijum do kraja. Jer, kada su poslanici vlasti u pitanju, svako pominjanje njihovog imena ili pak tumačenje da je reč o tom poslaniku jeste osnov za repliku, a kada su u pitanju poslanici opozicije zahtevate da je bilo neko direktno obraćanje, uvredljivog karaktera, odnosno direktno pominjanje imena ili izlaganja. Tako da molim za ujednačen kriterijum.

PREDSEDAVAJUĆI: Gospodine Nogo, vi izgleda volite to da tumačite kako vama odgovara. Koliko ja znam, kolega Đukanović je prozvan imenom i prezimenom i optužen da je u svađi s ministrom. To nije razlog za repliku?

(Srđan Nogo: Ako je tako, onda dobro.)

Pravo na repliku, ministar dr Zorana Mihajlović. Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Pa, opet prvo neistine, opet ne znate. I opet kažem, nije greh da ne znate, tu smo da objasnimo, da kažemo. To je jedno.

Drugo, nijednog trenutka niste jasno objasnili član i amandman koji želite da objašnjavate i zato ja uzimam sebi za pravo da vam kažem nešto o profesionalnim upravicima. Pre toga, samo za vašu informaciju, dakle aerodrom Srbije, u kojem sam radila, ne postoji, postoji Aerodrom „Nikola Tesla“. Zamenik direktora na Aerodromu? Ne, savetnik za energetske efikasnost.

Zatim, Demokratska stranka. Dakle, 2006, 2007. i 2008. godine zvali su me u Demokratsku stranku; ja tada nisam bila ni u jednoj političkoj partiji. Ja to nisam prihvatila, jer u takvoj Demokratskoj stranci nisam želela da budem. Kao što ni danas nikada ne bih bila u Demokratskoj stranci u kojoj imate Šutanovca za predsednika, u kojoj imate čoveka koji na pašnjacima pravi svoje zgrade, ili imate Pajića, koji zaista ugrozi dom za decu itd.

Prema tome, zato što niste čitali zakon i nemate šta da kažete pokušavate da napravite neki problem sa Srpskom naprednom strankom. Ne možete to da uradite. Evo, to vam kaže jedna Zorana Mihajlović, koja je trenutno u SNS i tu će ostati. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Gordana Čović.

GORDANA ČOMIĆ: Zahvaljujem. Kao ovlašćena predstavica Demokratske stranke.

Na nivou folklora je ovo bavljenje Demokratskom strankom. Ako se meri privrženost i lojalnost svojoj stranci time što ćete ružiti drugu stranku, ja onda imam jedno lepih sat i 45 minuta da objašnjavam zašto nikada ne bih bila u Srpskoj naprednoj stranci. Evo, dobacuju narodni poslanici – nemojte, molim vas. Neću, naravno, pošto mislim da je to stil koji ova skupština ne zaslužuje.

A da je zanimljivo da se bavite Demokratskom strankom, to razumem, apsolutno, da u replikama pomešate da je narodni poslanik Dragoljub Mićunović živ, a da je pisac Borislav Pekić pokojni, to isto razumem, ponese čoveka. Kaže – to je stranka u kojoj su bili Mićunović i Pekić. Dragoljub Mićunović je u stranci, živ i zdrav, ja mu od srca želim da tako i nastavi.

Sa potpunim razumevanjem da je neophodno da se diskvalifikuje neko drugi zato što pripada stranci, ja vas ipak molim da to ne činimo, jer ako takva pravila budu važila, izgubićemo jedan dobar ritam rasprave koji smo imali s vremena na vreme i nerviraćemo ljude koji gledaju ovo. Nećemo naše navijače, oni to vole, pa onda šalju SMS, pa „udri ga“, „udri ga“, „udri ga“. Ali, nismo mi ovde zbog naših navijača, mi smo ovde zato da ljudima u Srbiji objasnimo šta treba i šta umemo o zakonu o stanovanju. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Radoslav Milojević, kasnije Vladimir Đukanović, pravo na repliku.

RADOSLAV MILOJIČIĆ: Kaže gospodin Đukanović, citiram: „Gospođa Zorana Mihajlović ništa nije uradila, željna je fotelje, ulepšava je fotošop, i tu je samo s jednim razlogom, da zavadi Tomislava Nikolića i Aleksandra Vučića, njoj ta svađa ide najviše u prilog.“ To je rekao gospodin Vladimir Đukanović.

Ako vi, gospođo Mihajlović, to niste videli, evo, mogu da vam dostavim tu izjavu gospodina Đukanovića. Izvinjavam se što se mešam u vaše unutarstranačke odnose, ali ako to o vama misle vaši partijski drugari, vaše partijske kolege, žao nam je. Mi ćemo pokušati da vas odbranimo kao ženu, kao majku, kao ministarku. Mi ne pristajemo na ovakve uvrede bilo kome, u bilo kojoj stranci da se nalazi.

(Aleksandar Marković: Samo nemoj ti.)

Molim gospodina Markovića da ne dobacuje. Ako ima nešto pametno da kaže, neka se javi za reč, a ne da dobacuje.

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Milojičiću, nemojte vi da radite moj posao, molim vas.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Đukanović, pravo na repliku.

VLADIMIR ĐUKANOVIĆ: Gle čuda, kažu nam da se ne bavimo Demokratskom strankom, a onda se oni sve vreme bave nama.

Opet ponavljam, da, ja jesam to rekao. Rekao sam još dvadeset sličnih izjava. Ne znam da li vi razumete nešto – mi nismo Savez komunista, mi razmišljamo različito, ali smo jedan veliki narodni pokret koji je okupio, između ostalog, i ljude koji su sa leve strane, i sa desne i iz centra, zato što to jeste Srbija. A vaš problem je, i to je ono što vas diskvalifikuje u svemu, upravo to što ko god da je neistomišljenik, vi ga izbacite iz stranke, sveli ste se na Šutanovca i na vas.

Inače, skandalozno je što ste mi stavili u usta da sam rekao da je gospodin Mićunović umro. Daleko bilo! Samo sam rekao da je ta stranka imala jednog Mićunovića, u tom smislu što ste ga oterali, čak i da više nije predsednik Političkog saveta. Kako vas nije sramota, prema čoveku ste se tako poneli i sad vi meni pričate kako sam ja navodno rekao da je čovek umro? Ja tvrdim da je on naš najveći živi filozof trenutno, evo, ako hoćete baš da bude da imam toliko poštovanja prema njemu. Ali skandalozno je šta ste vi sada uradili i pokušali na jedan vrlo ružan način da nešto meni imputirate. Bolje gledajte sebe, zašto ste jednog takvog čoveka sklonili, a, recimo, doveli Kenu da vam bude u vrhu partije. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: U skladu s članom 112. Poslovnika, određujem pauzu u trajanju od pet minuta.

(Posle pauze – 16.10)

PRESEDAVAJUĆI (Đorđe Milićević): Nastavljamo sa radom.

Na član 15. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, mr Ivan Kostić, prof. dr Miladin Ševarlić, Marija Janjušević, Zoran Radojičić i dr Dragan Vesović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo. Izvolite.

SRĐAN NOGO: Kao što smo ukazali, ovaj predlog zakona je možda dobar za Švajcarsku, ali svakako nije dobar za Srbiju. Ovo je još jedno, dodatno uvođenje nameta i obaveza građanima Srbije koje oni zbog ekonomskih prilika, odnosno neprilika u kojima se nalaze već sada ne mogu da podnesu.

Naime, vi ovde formirate stambenu zajednicu kao pravno lice i primenjujete odredbe Zakona o udruženjima, da se odnose sada na stambenu zajednicu. Ovde je nebitno kolika je taksa za registraciju stambene zajednice, jer to je, naravno, isto izdatak, ali je druga stvar u pitanju. Stambena zajednica, ovako definisana kao pravno lice, odnosno da se na nju primenjuju odredbe Zakona o udruženjima, imaće obaveze u smislu Zakona o računovodstvu i reviziji. Do sada su stambene zgrade bile izuzete iz primene Zakona o računovodstvu i reviziji, a sada će potpadati pod taj zakon, što znači da namećete jednu finansijsku obavezu da svaka stambena zgrada mora da vodi knjigovodstvo, znači da ima knjigovođu, i da podnosi završni račun, prosto, da posluje kao udruženje građana. To je, svakako, izdatak, jer vi treba da imate stalnog knjigovođu, da podnesete završni račun, sve uplate i isplate vam idu preko računa, tako da je to dodatan namet na građane Srbije.

Kada saberemo čitav opseg nameta koje Srpska napredna stranka uvodi za ovih pet godina vlasti, zaista se postavlja pitanje da li vi imate dobru nameru prema građanima Srbije. Sva ta vaša slika prosperiteta Srbije i konsolidovanih javnih finansija upravo je na štetu građana Srbije. Ne postoji nijedan slučaj da vi radite nešto u korist građana Srbije. Čak ni u ovom zakonu; svaki amandman koji bi bio u skladu sa interesima građana Srbije, od forme overe potpisa koju smo tražili pa do ovoga, vi odbijate, što je dokaz da nemate neku dobru nameru s ovim zakonom.

Da li ste vi svesni da se svim nametima koje dajete građanima Srbije – možemo da ih nabrajamo, od poreza na imovinu, preko akciza na struju, pa do nameta koje uvodite ovim zakonom – odnosite prema građanima Srbije gore nego Turci u periodu dok su okupirali Srbiju?

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar dr Zorana Mihajlović. Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: I te kako vodimo računa o interesima građana Srbije. Prvo, stambena zgrada sada ima svojstvo pravnog lica u poslovima upravljanja i održavanja – dakle, svaka stambena zgrada – i u opštini plaća administrativnu taksu za evidentiranje. Po ovom zakonu, dobija status pravnog lica u punom smislu, u svim poslovima, u tzv. pravnom saobraćaju, s tim što je izuzeta i ne mora da ima knjigovođu, ne mora da podnosi finansijske izveštaje, tako da sve to što ste vi nabrojali... Prosto, nema nikakvih dodatnih nameta i troškova o kojima ste pričali.

PREDSEDAVAJUĆI: Nemate osnova za repliku, ali možete po amandmanu.

Da li želite da govorite po amandmanu?

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo. Izvolite.

SRĐAN NOGO: Mislim da sam imao osnov za repliku, ali nema veze, ovde se selektivno primenjuje pravo na repliku prema poslanicima vlasti, odnosno poslanicima opozicije.

Voleo bih da mi ministarka navede gde se u zakonu reguliše da se samo na upravljanje zgradama odnosi taj zakon koji reguliše udruženja, odnosno da se pravni položaj stambene zajednice izjednačava sa pravnim položajem udruženja građana samo u smislu upravljanja zgradama, a da se ne odnosi Zakon o računovodstvu i reviziji, jer ja nigde to ne vidim. U ovom članu, odnosno stavu koji predlažemo da brišete, tako nešto ne pominjete. Iz ovoga zakona nigde ne proizilazi da se Zakon o računovodstvu i reviziji neće odnositi na stambene zajednice. Čak imamo u sledećem amandmanu, vi ste dali obrazloženje koje upravo suprotno ukazuje. Nijednom rečju ne komentarišete Zakon o računovodstvu i reviziji, nego komentarišete tu obavezu.

To što vi kažete apsolutno ne stoji u zakonu i ne može vaša reč da bude jača od zakona.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar dr Zorana Mihajlović. Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Apsolutno ste u pravu, moja reč ne može da bude jača od zakona. Zakon o računovodstvu jasno kaže da izuzima stambene zgrade od knjigovodstva, odnosno podnošenja finansijskog izveštaja. Naći ćemo i član, ne znam tačno koji član. Kažu, član 4, ali da vidimo.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo, po amandmanu. Izvolite.

SRĐAN NOGO: Ja ću vam naći taj član Zakona o računovodstvu i reviziji. Tako je. Nije se do sada primenjivao član 4. stav 4. Međutim, sada kada definišete stambenu zajednicu kao udruženje, Zakon o računovodstvu i reviziji se primenjuje, jer ovde kažete da se pravila Zakona o udruženjima, čitava ta pravna forma udruženja se sada odnosi na stambenu zajednicu. Automatski se odnosi i Zakon o računovodstvu i reviziji. Nigde niste to stavili, rekli ili precizirali. Morate da uskladite Zakon o računovodstvu i reviziji sa ovim zakonom koji ste doneli.

PREDSEDAVAJUĆI: Na naziv iznad člana 16. i član 16. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Reč ima narodna poslanica Gordana Čomić. Izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Zahvaljujem. Kao i za sve druge članove, želim da izbrišem i ove odredbe, odnosno ne želim da zakon u ovakvom obliku, amandmanima popravljen, stupi na snagu. S vremena na vreme ću argumentovati zašto to smatram ispravnom odlukom.

Dijalog koji upravo prolazi od člana 15, pa sada na član 16. koji u rubrumu kaže „Pojam i pravni status stambene zajednice“... Znači, u osam ili devet stavova definiše se stambena zajednica. Šta je stambena zajednica? Naš ulaz jedan, mi smo stambena zajednica, i bismo skupštinu, skupština bira

upravnika. Ako ne umemo, ako ne možemo, onda dobijamo prinudnog upravnika. To je, otprilike, kroz stavove, definisanje pojma i pravnog statusa stambenih zajednica.

Poslednji stav u ovom članu kaže: „Stambena zajednica ima matični broj, PIB i tekući račun“. Vezan je za diskusiju od malopre zbog toga što ćete ostaviti da se tumači Zakon o računovodstvu.

Pogledala sam član 4. i kako se tretira. Znam skupštine stanara koje sada imaju ugovor, imaju tekuće račune i ne podnose izveštaje. To su samo one skupštine stanara koje imaju neke prihode; da li imaju prihode od zakupa lokala u svom prizemlju, da li imaju prihode od (bilo je i toga) zakupa antena koje traži „Telekom“, VIP, šta znam. Šta god bilo da bilo, oni imaju neke prihode i ti prihodi, naravno, idu kroz tekući račun. Oni za održavanje, uglavnom, sa malim i srednjim preduzećima koja održavaju sklapaju ugovore za tekuće, da ne govorim o investicionom održavanju.

Kada budete tražili određeni rok da to rade svi, i oni koji nemaju prihode, i bez uputstva da oni ostaju, u dosadašnjoj praksi, za ovaj vrlo mali broj ljudi koji su sa prihodima za svoje stambene jedinice, biće neophodno da ili zajedno sa Ministarstvom finansija ili direktno date jasno uputstvo i tumačenje člana koji se odnosi na obavezu davanja finansijskih izveštaja.

Ne tražim da se to izrikom stavi u zakon, ali mislim da će proizvesti nepotrebnu zabunu upravo zbog toga što se sada svima stavlja zahtev da dobiju matični broj, da dobiju PIB i, naravno, da otvore tekući račun.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministarka dr Zorana Mihajlović. Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Samo da budemo jasniji, član 4. Zakona o računovodstvu je sasvim jasan, 4. stav kaže: „Odredbe ovog zakona“, dakle Zakona o računovodstvu, „ne odnose se na budžete i korisnike budžetskih sredstava, stambene zgrade, kao i na organizacije obaveznog socijalnog...“ itd. Znači, vrlo jasno piše da stambene zgrade neće podnositi nikakav finansijski izveštaj. Poslovne zgrade će biti organizovane kao udruženja i one hoće, ali stambene zgrade neće, i to jasno piše. Piše u Zakonu o računovodstvu. Ne znam šta još treba da se uradi da bude jasno, da se čita zakon.

To da li su neke zgrade kod nas do sada imale, primenjivale zakon ili nisu – pa, mi upravo sad hoćemo to na neki način zajednički da rešimo. Oni neće podnositi finansijski izveštaj.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 16. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Goran Ćirić, Radoslav Milojević, Maja Videnović, Goran Ješić, Balša Božović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, mr Aleksandra Jerkov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 16. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, mr Ivan Kostić, prof. dr Miladin Ševarlić, Marija Janjušević, Zoran Radojičić i dr Dragan Vesović.

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo. Izvolite.

SRĐAN NOGO: Tražimo brisanje stava 2. ovog člana zakona: „Stambena zajednica ima status pravnog lica, koji stiče trenutkom kada najmanje dva lica postanu vlasnici dva posebna dela.“

Smatramo da će veliki broj građana bez potrebe biti opterećen stvaranjem stambene zajednice sa statusom pravnog lica. Zamislite sada situaciju: jedna porodična kuća, čovek ima dvoje dece i ostavi im ili prepusti tu kuću, oni naprave dve zasebne celine i sada moraju da organizuju stambenu zajednicu kao pravno lice. Veliki broj ljudi će potpasti pod udar ovog zakona i to im donosi troškove.

Opet vas vraćam, ministarka, na onu raspravu od malopre, molim vas da me saslušate. Tačan je taj zakon, uputio sam vas, član 4. stav 4. Zakona o računovodstvu i reviziji, to se odnosilo na stambene zgrade kako je bilo do sada u zakonu formulisano. Međutim, u našem prethodnom amandmanu na član 15. mi smo jasno ukazali da kada kažete da vlasnici posebnih delova osnivaju pravno lice u skladu sa odredbama zakona kojima se uređuju osnivanje i pravni položaj udruženja, pazite, vi sada stambenoj zajednici koju uvodite (znači, do sada je bila stambena zgrada, sada je stambena zajednica, vi nju uvodite) dajete tretman kakav imaju udruženja. Onda se primenjuje član 2. stav 1. tačka 2) Zakona o računovodstvu i reviziji i na te stambene zajednice s obzirom na to da one imaju pravni tretman kao udruženja.

Razumem da možda niste to primetili, da niste shvatili da postoji potreba da se uskladi i precizira, ali ovo je zaista jedna neprecizna pravna situacija. To ću da prihvatim, i ako obećate da ćete da ispravite i precizirate dodatno, u što skorijem roku, u redu, mogu da se složim. Međutim, ukoliko i dalje ostane ovako, to je onda samo želja da se građani Srbije opterete jednom dodatnom finansijskom obavezom, jednom dodatnom zavrzlamom, koja ima veliku, veliku štetu.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 16. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Nenad Konstantinović. Izvolite.

NENAD KONSTANTINOVIĆ: Poštovani predsedavajući, ministarka, dame i gospodo narodni poslanici, sličan je kao prethodni amandman. Ministarka ništa nije odgovorila mom prethodniku.

Mislim da ste lepo definisali u članu 3. da porodična kuća može da se sastoji od dva stana, a da stambena zgrada ima tri ili više stanova. Zašto sada u ovom članu dajete obavezu tamo gde postoje samo dva stana? Dakle, porodična kuća, može to da bude posledica toga što su nasledili brat i sestra, mogu da budu

vlasnici muž jednog stana, žena drugog stana... Zašto uvodite stambenu zajednicu i skupštinu stambene zajednice tamo gde imamo dva vlasnika? Mislim da je to previše i da bi trebalo to da korigujete. Besmisleno je da muž i žena sede u stambenoj zajednici i biraju među sobom upravnika itd.

Bilo bi dobro da uvažite ove argumente. Kao što znate, mi smo se potrudili da popravimo ovaj zakon; prihvaćeno nam je 16 amandmana, razmislite i o ovim drugim amandmanima, da ih prihvatite.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 16. amandman, sa ispravkom, podnela je narodna poslanica Sonja Pavlović.

Da li neko želi reč? Da.

Reč ima narodna poslanica Sonja Pavlović. Izvolite.

SONJA PAVLOVIĆ: Što se tiče ovog amandmana, član 16 stav 3, molim predlagača da još jednom razmisli o tome, jer zaista ne mogu da verujem da nije omaška ovo što je urađeno ovde. Da li smatrate ispravnim da u javnopravnim odnosima i postupcima u kojima je propisano da se vlasnik zgrade pojavljuje kao stranka svojstvo stranke u tim postupcima ima stambena zajednica? Mi smatramo da ispravka treba da glasi – ima i stambena zajednica, čime se vlasniku zgrade ne uskraćuje pravo učešća i zaštite svojih prava u navedenim javnopravnim odnosima i postupcima.

Da li smatrate da je ispravno da treba da ima samo stambena zajednica, ili treba da ima vlasnik zgrade i stambena zajednica? Volela bih da mi pojasnite čime ste bili rukovođeni kada ste ovakav stav člana 16. definisali.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 16. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.

Da li neko želi reč? Da.

Reč ima narodni poslanik Dušan Pavlović. Izvolite.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Zahvaljujem. Dame i gospodo, poštovani građani, predložio da se ovde dodaju dva stava po kojima se stambene zajednice u potpunosti oslobađaju plaćanja poreza. Naime, prema Zakonu o porezu na dobit pravnih lica, nedobitne organizacije oporezuju se ukoliko prevaziđu nivo od 400.000 dinara godišnje. Predložio sam da se i to u potpunosti izbriše zbog toga što se ceo prihod koji stambena zajednica ima troši za održavanje zgrade. Dakle, stambena zajednica nije profitna organizacija, ne postoje dividende koje se isplaćuju njenim vlasnicima, te otuda nema potrebe da... Čak i ako pređe, ako ima neki prostor koji se iznajmljuje, pa pređe prihod od 400.000 dinara, bolje je da stambena zajednica iskoristi sav taj novac za investiranje.

Nejasno je povodom ovog člana, zamolio bih za obrazloženje: pošto se kaže da su zgrade prethodnici stambenih zajednica (u članu 137), da će stambene zajednice naslediti pravno stambene zgrade, da li se sada stambena zgrada gubi kao pojam iz zakona i postaje pravno lice koje će biti podložno kako Zakonu o računovodstvu i reviziji, tako i zakonu o porezu na imovinu pravnih lica? Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministarka dr Zorana Mihajlović.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Pre svega, postoji pojmovnik gde tačno stoji stambena zgrada i sve.

Govorili ste o oslobađanju od poreza. Mi smo objasnili, na vaš amandman smo dali obrazloženje – nismo želeli da na taj način tražimo od stanara i vlasnika stanova; njihov novac je u pitanju, njihovo je pravo da taj novac koriste kako oni žele. Vi ste napisali – investiciono održavanje, ali to ne mora da bude. Dakle, njihov novac, njihovo pravo.

U tom smislu, mi ne možemo da predložimo da se izuzmu od plaćanja poreza kada, recimo, iznajmljuju prostorije, ili šta već rade.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po amandmanu, narodni poslanik Dušan Pavlović. Izvolite.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Ja bih samo da pročitam obrazloženje pošto mi je to takođe sporno. U obrazloženju piše: „Amandman se ne prihvata, s obzirom da odluku o oslobađanju plaćanja poreza može doneti jedino organ nadležan za poslove utvrđivanja poreske obaveze u skladu sa zakonom...“. Pa mi smo taj organ. Mi smo Skupština koja donosi zakone i može da odredi da neko ili plaća ili ne plaća porez.

Dakle, moj predlog je bio da se stambena zajednica ili zgrada, kako god hoćete da je zovete, oslobodi plaćanja poreza s obzirom na to da se ta sredstva najviše troše na održavanje zgrada. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu, reč ima narodni poslanik Marijan Ristićević. Izvolite.

MARIJAN RISTIĆEVIĆ: Zahvaljujem. Dame i gospodo narodni poslanici, ja bih bio rad da glasam za ovaj amandman, ali, bože moj, kako da glasaš za amandman ljudi koji okrenu leđa i neće da slušaju druge govornike. Demokratija nije samo da kažeš šta hoćeš, nego da nešto i slušaš.

S ovim u vezi ide i set poreskih zakona. Mi ovim zakonom ne možemo da derogiramo druge zakone. Dakle, Poreska uprava postupa po poreskim zakonima, a ne po ovom zakonu.

Ukoliko cenjeni kolega, koji je izbegao da razmenimo mišljenje, neko bi rekao – pobegao, upodobi to s nekim poreskim zakonima, ja ću svakako glasati za ovo, ali je nemoguće da poreskih davanja oslobodiš obveznika na osnovu ovog zakona zato što su poreski zakoni na osnovu kojih Poreska uprava postupa daleko stariji i doveli bi u koliziju dva zakona. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Narodni poslanici Goran Ćirić, Radoslav Milojević, Maja Videnović, Goran Ješić, Balša Božović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, mr Aleksandra Jerkov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović podneli su amandman kojim predlažu da se posle člana 16. doda naziv člana i novi član 16a.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 17. i član 17. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodna poslanica Gordana Čomić. Izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Rubrum člana 17. kaže: „Pravila o međusobnim odnosima vlasnika posebnih delova u stambenoj zajednici“. Malopredloženi dijalog – dva vlasnika u stambenoj zajednici, pa skupština stanara, pa stambena zajednica – može lako da dovede u situaciju da imamo novi izraz u onim čuvenim rečenicama „Rastaju se od stola, postelje i stambene zajednice“, tako da bi trebalo da razmislite o tome da za samo dva stanara ne bude rešenja.

Ovaj član 17. je uvod u kasniji član o registru stambenih zajednica. Ono što je bolika zakona uopšte, zbog čega smatram da ne treba da stupi na snagu ni u kakvom obliku, čak ni u amandmanski promenjenom, jeste da imate stavova kao što su tri poslednja stava u ovom članu 17. koji kažu ovako: „Svaki vlasnik posebnog dela zgrade može pokrenuti inicijativu za donošenje pravila vlasnika. Uvid u sadržinu pravila vlasnika može izvršiti svako zainteresovano lice. Pravila vlasnika registruju se i objavljuju u registru stambene zajednice u skladu sa ovim zakonom.“ Pritom, sastavni deo pravila vlasnika je evidencija posebnih i zajedničkih delova zgrade.

Dakle, kad napišete ovako stavove, doći ćemo u situaciju, kada se bude ustanovljavao registar stambenih zajednica i kada budemo pokušali po ovom zakonu da uvedemo reda, da ćemo imati goru reakciju nego što je bila kada smo uvodili e-upravu pa smo onda još punih sedam godina imali ljude koji traže fotokopiju lične karte koja ima čip. Ovo je još gore zato što ostavlja još više prostora za tumačenje. Kao što član 4. u Zakonu o računovodstvu ima stambene zgrade, ovaj ima stambene zajednice. Svi mi koji smo hodali po upravi znamo šta govorimo. Nemojte to tako ostaviti.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 17. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Nenad Konstantinović. Izvolite.

NENAD KONSTANTINović: Poštovani predsedavajući, ministarka, dame i gospodo narodni poslanici, mislim da ste članom 17. urušili ceo koncept ovog zakona.

Podržavam da se u ovu oblast uvede red. Ovi zakoni su konceptualno bolji nego što su stari, prastari Zakon o stanovanju i Zakon o održavanju stambenih zgrada, ali vi ste članom 17. omogućili vlasnicima stambenih zgrada da u potpunosti izmene ovaj zakon. Omogućavate da oni mogu da naprave među sobom pravila, pravila vlasnika stanova, i da tim pravilima promene nadležnost stambene zajednice, da promene način odlučivanja o svim bitnim pitanjima.

Nije tačno da mora da bude apsolutna većina kod nadzidiivanja ili dogradnje. Ne mora da bude više ni pola, mogu se dogovoriti vlasnici stanova da tu odluku donose prostom većinom. Mogu se dogovoriti koliki će biti kvorum.

Mogu se dogovoriti o svemu. Mogu se dogovoriti da kreditno zaduživanje donesu manjinski, a ne većinskom odlukom.

Dakle, vi ste ovim članom derogirali ceo zakon. Dovodite do situacije da će svaka zgrada u Srbiji imati drugačija pravila. Pa ko je sposoban da prati pravila svake zgrade, koja su drugačija od pravila koja važe za neku drugu zgradu? Nema svrhe da donosimo ovaj zakon ako svako može da odredi svoja pravila kako hoće. Nemate minimum. Mi tražimo ovim amandmanom da postoji minimum, a da preko toga oni mogu da odlučuju sami kako hoće.

Dakle, vi ste doveli laike, a građani su laici, do toga da svako mora da uzme advokata da bi mogao da učestvuje u izradi pravila. Ja se kao advokat bavim ovim poslovima; građanima to nije jasno. Budite sigurni da će jedan koji je malo vispren u stambenoj zgradi da kaže – moraju da se donesu pravila, moraju jednoglasno da se donesu pravila, evo, mi smo pripremili sve u skladu sa zakonom, odlučuje se većinom. Građani ne razlikuju prostu većinu, kvalifikovanu većinu, dvotrećinsku većinu, tročetvrtinsku većinu.

Potpuno ste sami sebe derogirali. Nema svrhe da donosimo ovaj zakon ako ne prihvatite naš amandman.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministarka dr Zorana Mihajlović. Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Pravila vlasnika se donose jednoglasno. To je vrlo važno, zato što sva pravila koja se budu donela u stambenim zajednicama moraju biti doneta jednoglasno. U isto vreme, donošenjem takvih pravila moraju da se poštuju obaveze koje su propisane zakonom. To piše, između ostalog, u ovom članu 11. Dakle, odnosi se i na održavanje, a odnosi se, isto tako, i na štetu nanetu trećim licima.

Suština je da ovde ne idemo na većinu ili na kvorum, nego upravo kod pravila, zato što su vrlo važna, mora da bude jednoglasna odluka, moraju svi vlasnici da se slože s onim što se bude stavljalo u pravila.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Nenad Konstantinović, po amandmanu. Izvolite.

NENAD KONSTANTINOVIĆ: Ministarka, u najboljoj nameri vas molim da ovo razumete. Mislim da vi ne poznajete Srbiju i da se očigledno ne krećete po Srbiji. Da li znate da građani ne razumeju ovu temu, da oni ne znaju šta u zakonima piše? Oni su laici. Vi, ako ste u zgradi, pošto ste vi pisali zakon, možete da navedete sve u vašoj zgradi, da im kažete – moramo da donesemo pravila po zakonu, pravila se donose jednoglasno, evo, moj advokat je napisao pravila, tako treba. Ljudi ne razumeju šta tu piše. Nemojte terati sve građane u ovoj zemlji da uzimaju advokata da bi mogli da dođu do pravila.

Vi omogućavate da se na prevaru dođe do toga da većina može da bude prosta, da ne mora da bude dve trećine, što ste sami propisali zakonom, za nadzidiivanje, da za kreditno zaduživanje ne mora da bude kvalifikovana većina. Oni će se tako dogovoriti, neko će im podmetnuti tekst.

Ko može ovo da razume i da pročita? Zašto to radite? Čemu služi zakon? Zašto onda ne napišete u jednoj rečenici – svaka stambena zajednica treba da donese pravila. Pa nek ljudi donesu pravila kakva hoće i nek rade kako hoće. Evo, nek jednoglasno donesu pravila.

Zašto ste sve ovo precizirali? Zašto ovde imamo sto strana zakona ako sto strana zakona može da se promeni pravilima koje donose sami vlasnici? A onda još kažete – pošto je to obiman tekst, ne treba da se objavi na oglasnoj tabli. Ne treba da se objavi. To je problem, da postoje pravila objavljena na oglasnoj tabli, da svi u zgradi znaju šta u tim pravilima piše.

Mislim da ovo nema smisla. Nemojte prosto tvrdoglavo sad držati stav zato što ste tako napisali. Ova skupština služi da se čujemo i da možemo da uvažimo argumente druge strane. Prosto, ovo što predlažemo je razumno. Neka pravilo bude dve trećine minimum; oni mogu da pooštre. Neka pravila budu onakva kakva su po zakonu; mogu sami da ih pooštre, a ne da ih derogiraju u potpunosti. Znači, nema imperativne norme.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministarka dr Zorana Mihajlović. Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Mislim da ne treba da potcenjujete, prvo, ni građane ni građanke ove zemlje. Isto tako ste govorili kad smo uveli elektronsku građevinsku dozvolu, da to niko živi u Srbiji neće razumeti i niko neće moći uopšte da uzme elektronsku građevinsku dozvolu – ne znate vi kako izgleda Srbija. Da vam kažem nešto...

(Nenad Konstantinović: Nije tačno.)

Dakle, tako ste govorili i za elektronsku građevinsku dozvolu, pa mi sada imamo 2016. godinu kao najbolju godinu u izdavanju elektronskih građevinskih dozvola, na primer.

Takođe, govorite da neko hoće nešto na prevaru. Vrlo je zanimljivo da svi navodno podržavate uvođenje reda u sve ono gde nije uveden prethodnih deset-dvadeset godina, a kada red treba da se uvede, e onda ništa ne valja. Neke stvari moraju da se preciziraju. To je učinjeno upravo ovim zakonom.

Sve što govorite, govorite reči „prevara“ i sve ostalo, zaista ne stoji. Na kraju krajeva, primena zakona će to pokazati. Pred parlamentom i pred odborima govorićemo kako izgledaju efekti ovog zakona, pa ćemo tada imati prilike da govorimo da li je tako kao što vi govorite, ili će se zakon primenjivati. Kao što smo pružali pomoć i vršili obuku za sve prethodne zakone, radićemo i za ovo, samo u cilju da konačno imamo uređene stambene objekte onako kako je to, rekla bih, svuda u svetu, a nažalost kod nas još uvek nije.

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu reč ima narodni poslanik Srđan Nogo. Izvolite.

SRĐAN NOGO: Zaista ne vidim razlog zašto ne bismo izašli u susret i precizirali kada pravila vlasnika ne bi mogla da se primenjuju, odnosno ono što zakon propisuje kao neki obavezni minimum, kao što je uzimanje kreditne obaveze za stambenu zajednicu ili raspolaganje zajedničkom svojinom.

Smatram da zaista nema razloga da se ne prihvate amandmani koje je podnela ova poslanička grupa. S tim u vezi, imamo i mi neke slične amandmane kasnije u daljem tekstu zakona.

Ali ovde je kod pravila vlasnika jedna druga stvar zanimljiva. Vi dajete slobodu stambenoj zajednici, što je izuzetno pohvalno, da međusobno uređuje svoje odnose unutar zakona i zakonskog okvira. To pozdravljamo, međutim, opet bih vas vratio na član 15, o kojem smo ranije vodili dijalog i uporno izbegavate da mi date odgovor. Udruženja građana osnivaju se slobodnom voljom, a vi ovde namećete stambenu zajednicu zakonom. Kako možete da primenjujete propise o udruženju građana na stambenu zajednicu kada je ovde namećete zakonom? Udruženja građana se osnivaju slobodnom voljom. Pozdravljam to što već dva člana kasnije ponovo afirmišete tu slobodnu volju, ali su vam sve te norme, moram priznati, u koliziji.

PREDSEDAVAJUĆI: Na naziv iznad člana 18. i član 18. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Reč ima narodna poslanica Gordana Čomić. Izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Još jedan član, sa rubrumom „Registar stambenih zajednica“, kojeg ne bi trebalo da bude. Dakle, u dva kratka stava ovaj član kaže: „Jedinica lokalne samouprave vodi registar stambenih zajednica (u daljem tekstu: registar) i organizuje rad registra prema svojoj teritorijalnoj nadležnosti i u skladu sa svojim ovlašćenjima. Nadležna opštinska, odnosno gradska uprava određuje zaposleno lice koje će voditi registar (u daljem tekstu: registrator).“

Juče sam govorila o normativnom optimizmu i moje učešće u diskusiji odnosiće se samo na to da dokažem koliko je normativni optimizam štetan.

Kada stavite u stav zakona da će lokalna samouprava voditi registar, ali moraće ga voditi u skladu sa svojim ovlašćenjima... Sa čijim nego sa svojim? S tim što ona trenutno u ovlašćenjima nema da vodi registar stambenih zajednica; ima registar stambenih zgrada, ima formu za koju nije ustanovljena životna primena.

Dakle, lokalna samouprava treba da zna da svaka lokalna samouprava mora da ima organizovan registar stambenih zajednica. Drugi stav kaže – nadležna opštinska, odnosno gradska uprava određuje zaposleno lice koje će voditi registar. To je taj normativni višak jezika u zakonima.

Šta hoćemo ovim zakonom? Hoćete da konačno znamo koliko ima stambenih zajednica, koliko ima skupština stanara u Srbiji, pošto sad to ne znamo. Rok za ovo, ja znam podzakonske akte, način na koji će se ovo raditi, ko će to da radi.

Kazali ste, organizujete obuku. Ko će da radi obuku? Kome radite obuku? Ljudima u lokalnim samoupravama ili onima koji se bar povremeno bave u stambenim zajednicama? Neće biti primenjivo ovako kako piše. To je jedini razlog zašto neću da uopšte piše, ako ne može da se primeni.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministarka dr Zorana Mihajlović. Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Po Zakonu o lokalnoj samoupravi stambena pitanja su u nadležnosti lokalnih samouprava. Drugo, lokalne samouprave će voditi registar, a jedinstveno, što se vidi u kasnijim članovima, dakle objedinjavanje svega toga radi Republički geodetski zavod. U prelaznim i završnim odredbama imamo rok od 12 meseci.

Mislim da ste u načelnoj raspravi upravo vi pitali – a koliko imamo tih skupština stanara itd. Sada ćemo konačno znati šta u stvari u Srbiji imamo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 18. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 18. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Goran Ćirić, Radoslav Milojević, Maja Videnović, Goran Ješić, Balša Božović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, mr Aleksandra Jerkov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović.

Reč ima narodni poslanik Goran Ćirić. Izvolite.

GORAN ĆIRIĆ: Da, naš je predlog da se u članu 18. stav 1. posle reči „jedinica lokalne samouprave“ doda: „odnosno gradska opština“.

Evo, govorili smo o obimnom poslu u kojem treba da se napravi registar, po proceni, zaista velikog broja skupština stanara. Mislili smo da je sasvim logično uneti tu i gradske opštine (sedamnaest njih u Gradu Beogradu, Novi Sad, Niš takođe sa gradskim opštinama), one su organizovane upravo zbog toga da bi se funkcija gradskih opština približila građanima. Ovo je posao koji će, siguran sam, upravo te jedinice u najvećim gradovima obavljati. Mislim da nije logično da za svih sedamnaest gradskih opština u Beogradu to radi Gradska uprava. Sigurno će dislocirati te odgovornosti ka gradskim opštinama. Zbog toga smo dali ovaj predlog i mislimo da je sasvim logičan.

Ne znam zbog čega predlagač to nije prihvatio u odgovoru, podrazumevajući da će preneti nadležnosti, ali mislim da nije bilo razloga da se u ovaj član ne unese upravo činjenica da u ova tri najveća grada postoje gradske opštine koje će taj posao najefikasnije obaviti.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 18. amandman je podnela narodna poslanica Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodna poslanica Branka Stamenković. Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Hvala. Ovim amandmanom na pomenuti član 18, kojim se propisuje da jedinica lokalne samouprave vodi registar stambenih zajednica, htela sam da predložim da se taj registar nakon

zaštite posebno osjetljivih podataka o ličnosti, kao što je jedinstveni matični broj građana, objavljuju na internet prezentaciji jedinica lokalne samouprave.

Amandman je odbijen uz obrazloženje da se ne prihvata zato što je nadležnost za javnu dostupnost podataka zakonom poverena Republičkom geodetskom zavodu.

Molim vas, ne možete vi nadležnost za dostupnost podataka poveriti nikome. Zakon o slobodnom pristupu informacijama od javnog značaja kaže da bilo koji građanin od bilo kog organa vlasti može da zahteva bilo koji papir i dokument koji on poseduje. Znači, ne može jedinica lokalne samouprave koja neki papir poseduje reći „znate šta, posedujemo, ali tražite ipak od drugog organa zato što i oni poseduju“, nego je dužna da to izda.

Ne vidim razlog zašto se registar ne bi mogao istovremeno objavljivati i na veb-prezentaciji Republičkog geodetskog zavoda, ali i na veb-prezentaciji jedinice lokalne samouprave zato što će tu biti pregledniji. Kada vi tražite podatke o svom mestu na sajtu Republičkog geodetskog zavoda, on će biti sahranjen u moru i masi drugih podataka i mnogo ćete ga teže naći. Prirodno je da svaki građanin u potrazi za nekim podatkom o nekoj stambenoj zajednici u potragu krene prvo od internet prezentacije svoje jedinice lokalne samouprave. U suprotnom, može se pogubiti u traženju nadležnosti, jer nisu svi potkovani u tome ko je nadležan za šta.

U tom smislu, razočarana sam što ovo nije prepoznato kao potreba. Zamolila bih još jednom da se razmisli i da se ovaj amandman ipak prihvati, jer ne vidim da postoji neki strašan razlog zašto se to ne bi uradilo. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na naziv iznad člana 19. i član 19. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 19. amandman je podnela narodna poslanica dr Ana Stevanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodna poslanica Ana Stevanović. Izvolite.

ANA STEVANOVIĆ: Hvala vam, predsedavajući. Zapravo, nisam sigurna da je predlagač uopšte pročitao moj amandman, a evo zbog čega to tvrdim. U prvoj rečenici predloga za izmenu stava 2. člana 19. koji je predložen amandmanom eksplicitno je navedeno da se u postupku registracije registrator bavi isključivo ispitivanjem formalnih uslova za upis s tim što su amandmanom preciznije definisani isti, formalni uslovi.

Predlagač u obrazloženju navodi da se „amandman ne prihvata iz razloga što se u postupku registracije ne utvrđuju prava i obaveze, već samo ispunjenost formalnih uslova“, o čemu je upravo i bilo reči u amandmanu koji sam predložila.

Da li je ovo neki tipski odgovor koji se daje kada Vlada po nalogu odbija amandmane ili je predlagač prosto pomešao obrazloženje ovog

amandmana sa nekim drugim? Ja bih vam se unapred zahvalila na odgovoru i dodatnom pojašnjenju. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 19. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nenad Čanak, mr Goran Čabradi, Marinika Tepić, Nada Lazić i Olena Papuga.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 19. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Dušan Pavlović i odvojeno narodna poslanica Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Dušan Pavlović. Izvolite.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Podneo sam amandman koji ukida takse za registraciju stambene zgrade kao stambene zajednice, i to iz veoma prostog razloga – zbog toga što je ovo imovinsko pitanje, a građani već plaćaju porez na imovinu, tako da su svi državni poslovi, svi poslovi javne administracije koji se odnose na pitanje imovine već plaćeni tim porezom. Ne vidim nijedan razlog zbog čega bi sada građani ponovo morali da plaćaju nekakvu nadoknadu u vidu taksi za nešto što već plaćaju kroz porez na imovinu.

U obrazloženju Vlade kojim je odbila ovaj amandman kaže se: „Amandman se ne prihvata iz razloga što predviđene takse ne predstavljaju značajan trošak članova stambenih zajednica.“ Znači, sada Vlada zna i šta je značajan trošak za članove stambenih zajednica, a šta nije. Ovo je dosta neozbiljno pošto za razne ljude trošak može biti različit iako se radi o istoj sumi. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem. Koleginice Stamenković, pre nego što vam dam reč, samo da razjasnimo: kolega Pavlović je iskoristio vreme kao predlagač amandmana; vi, naravno, možete govoriti po amandmanu i koristiti vreme poslaničke grupe. Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Samo bih dodala, radi se o dve vrste taksa: jedna ide lokalnoj samoupravi, a druga ide Republičkom geodetskom zavodu.

U obrazloženju se kaže da je reč o naknadi realnih troškova vođenja registra. Moje pitanje za ministarku glasi, i molim da ne ignoriše, nego da odgovori – kakvi su to realni troškovi vođenja tih registara? Da biste vodili registar, treba vam kompjuter i zaposleni radnik (to već imamo) koji će da ukuca podatke. Onda će tako ukucan registar da se pošalje Republičkom geodetskom zavodu, gde takođe već postoji kompjuter i zaposleni radnik koji sve to objedinjuje.

Molim, o kakvim se troškovima vođenja registara radi, koji inače nisu pokriveni platom onih koji treba da ih vode? Hvala unapred na odgovoru.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na naziv iznad člana 20. i član 20. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 20. amandman je podnela narodna poslanica Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodna poslanica Branka Stamenković. Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Od ova 33 amandmana koja sam podnela, možda će me bar na jedan ministarka udostojiti nekog odgovora. U suprotnom, pomisliću da me ne voli.

Član 20. Ponovo se radi o transparentnosti, o sadržini registra, gde sam predložila da se podaci koji se prikupljaju i evidentiraju objavljuju, ali da pritom budu zaštićeni osetljivi lični podaci, kao što su JMBG i broj putne isprave kada je reč o stranim državljanima.

Amandman je odbijen uz potpuno netačno obrazloženje, koje kaže da to što je predloženo zakonom nije u suprotnosti sa odredbama člana 14. Zakona o zaštiti podataka o ličnosti. To je tačno, ali jeste u suprotnosti sa članom 14. jednog drugog zakona, a to je Zakon o slobodnom pristupu informacijama od javnog značaja, koji u stavu 1. kaže da se ne može objavljivati JMBG jer bi se time povredilo pravo na privatnost.

Mislim da postoji nerazumevanje u Vladi generalno, ne samo kada je reč o ovom ministarstvu, kada je reč o ova dva zakona, Zakonu o zaštiti podataka o ličnosti i Zakonu o slobodnom pristupu informacijama od javnog značaja. Oni su međusobno uslovljeni i nikada se ne mogu čitati pojedinačno, nego se mora obratiti pažnja u kojim slučajevima koje pravo preteže – pravo na privatnost ili pravo na dostupnost informacija od javnog značaja.

Registar i javna evidencija su u ovom zakonu definisani kao javni i takvi moraju biti. Jako sam nezadovoljna što nije prihvaćen ovaj amandman.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem. Reč ima ministarka dr Zorana Mihajlović. Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Ja sam jako zadovoljna što je ovaj zakon bio godinu dana u javnoj raspravi, što je 27 institucija dalo pozitivno mišljenje, što nas je Poverenik za informacije od javnog značaja i zaštitu podataka o ličnosti, koji vodi računa i o jednom i o drugom zakonu, obavestio 7. novembra da sa stanovišta nadležnosti Poverenika nema primedbe na dostavljeni tekst Nacrta zakona.

Dakle, sad ću vam dati punu informaciju: 27. oktobra Poverenik je dobio kompletan Nacrt zakona, dao je svoje mišljenje; mi smo prihvatili sve sugestije koje je Poverenik dao, obavestili ga o tome 2. novembra, a on nam je odgovorio 7. novembra da sa stanovišta nadležnosti Poverenika nema primedaba na dostavljeni tekst Nacrta zakona. A vi znate kako Poverenik vodi računa o takvim stvarima. Prema tome, jedan od razloga zašto vaš amandman, između ostalog, nije prihvaćen.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem. Po amandmanu, reč ima narodni poslanik Marijan Ristićević. Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem. Dame i gospodo narodni poslanici, mislim da ne treba prihvatiti amandman.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Rističeviću.

Na član 20. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Pre nego što pređemo na amandman na član 20, tražili ste povredu Poslovnika.

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Marijan Rističević. Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ja uporno danima pokušavam da vas upozorim na član 106. stav 3: „Za vreme govora narodnih poslanika ili drugih učesnika u pretresu nije dozvoljeno dobacivanje odnosno ometanje govornika na drugi način, kao i svaki drugi postupak koji ugrožava slobodu govora.“

Sloboda govora je Ustavom zajamčena. Ovi koji su okrenuli leđa trebalo bi da znaju da je to demokratska tekovina, sloboda zbora i govora. Dakle, ukoliko ne žele da slušaju ono što drugi govore, makar nemaju pravo da me ometaju u tom mom pravu koje mi je Ustavom zagarantovano, zajamčeno. Mislim da oni meni mogu da okrenu leđa slobodno, ja nikoga nisam pljunuo, nikoga nisam opsovao, nikoga nisam poslao da ne kažem gde. Sve ono što su oni uradili meni, ja njima nisam uradio i ne pada mi na pamet da im to uradim.

Da li se oni stide svojih postupaka, ja to ne mogu znati, pa mi iz tog razloga okreću leđa i na takav način ometaju moju slobodu govora. Ali, evo, mene je sramota što njih ništa nije sramota. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Rističeviću, da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika? (Ne.)

Još jednom ću ponoviti, na član 20. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 20. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Goran Ćirić, Radoslav Milojević, Maja Videnović, Goran Ješić, Balša Božović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, mr Aleksandra Jerkov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović i Veroljub Stevanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 20. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, mr Ivan Kostić, prof. dr Miladin Ševarlić, Marija Janjušević, Zoran Radojičić i dr Dragan Vesović.

Reč ima narodna poslanica Marija Janjušević. Izvolite.

MARIJA JANJUŠEVIĆ: Zahvaljujem. Mi smo tražili brisanje reči „i organizatoru profesionalnog upravljanja“. Dakle, mi nemamo ništa protiv profesionalnog upravnika, ali kao fizičkog lica. Uvođenje organizacije

profesionalnog upravljanja nema ekonomskog opravdanja, i to zato što se uvođenjem takve organizacije, a ne potpisivanjem ugovora direktno sa profesionalnim upravnikom, povećavaju troškovi. Tako se, u stvari, obezbeđuju radna mesta stranačkim kadrovima i sa njima povezanim licima. Na taj način se, zapravo, o trošku građana parazitski, partijski sistem uhlebljuje, a sve u službi bogaćenja partijskih kadrova i „nestranačkog“ kadra angažovanog preko kumovskih i rođaćkih veza. Bilo bi zaista zanimljivo napraviti jedno istraživanje o tome na koje su sve načine upošljavani partijski kadrovi, kako ste se sve dovijali s obzirom na to da je još na snazi zabrana zapošljavanja u javnom sektoru.

Takođe, u obrazloženju lepo piše da je „predviđeno da profesionalni upravnici ostvaruju svoj radni angažman preko organizatora profesionalnog upravljanja“. Dakle, i sami priznajte. S obzirom na to da naš amandman nije prihvaćen, jedino sa čim ipak moram na kraju da se složim jeste da bi „prihvatanjem amandmana bio izostavljen bitan podatak o angažovanju profesionalnog upravnika“, odnosno bitan podatak ko sve još skida kajmak i dere kožu s leđa građana. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 20. amandman je podnela narodna poslanica Sonja Pavlović.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodna poslanika Sonja Pavlović. Izvolite.

SONJA PAVLOVIĆ: Pa, evo, skoro do maločas nisam imala nameru da komentarišem ovaj amandman, međutim, sada vidim da možda treba. Znači, tih 27 institucija kod kojih je bio Predlog zakona, koje su kontrolisale ovaj predlog zakona, izgleda to baš nisu pomno kontrolisale, ni dovoljno detaljno, jer greška tipa kopi-pejst, odnosno reč „inostranstvu“, koje ni u kakvom kontekstu ovog stava ne može biti, ne bi mogla da im prođe.

Tako da ja želim da se obratim i građanima Srbije i da kažem da su prihvaćeni, ni deset posto zakona... To izgleda mnogo, ali dobar deo njih su pravopisne greške i kopi-pejst greške. Lično, takve amandmane više neću podnositi, jer tako imamo iluziju da je prihvaćeno mnogo amandmana i saučestvujemo sa Vladom u donošenju loših zakona. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Na naziv iznad člana 21. i član 21. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 21. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, mr Ivan Kostić, prof. dr Miladin Ševarlić, Marija Janjušević, Zoran Radojičić i dr Dragan Vesović.

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo. Izvolite.

SRĐAN NOGO: Članom 21. uvodite obavezu Republičkom geodetskom zavodu da vodi jedinstvenu centralnu javnu elektronsku bazu podataka u kojoj su objedinjeni podaci o stambenim zajednicama iz svih registara na teritoriji Republike Srbije. Predviđate da će se razmena podataka, dokumenata i podnesaka između jedinica lokalnih samouprava i Zavoda obavljati elektronskim putem.

Sada ja vas pitam, kako mislite da to u praksi zaživi? Samo Ministarstvo, kada je bila uvodna rasprava u načelu o zakonu, reklo je da nema podatke koliko ima skupština stanara, formiranih, do sada u Srbiji.

Republički geodetski zavod je već preopterećen. Dobro znate da RGZ ima još uvek nerešene predmete iz 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015. i 2016. godine, a za rešavanje svih tih obaveza uzet je kredit od Svetske banke radi angažovanja lica na privremenim i povremenim poslovima.

Zaista ne vidim kako mislite da Republički geodetski zavod, koji ne može da odradi ono što mu je do sada bilo u tekućem opisu posla, za šta je uzeo kredit od Svetske banke da bi angažovao dodatna lica u RGZ, može sada da ispuni ovu dodatnu obavezu.

Ta dodatna obaveza, znači, vođenje ovog jedinstvenog registra, ići će na teret građana Srbije, odnosno preko budžeta će se plaćati. Ne vidim kako ćete drugačije podmiriti, jer moraćete sigurno da angažujete ogroman broj novih lica koja bi to radila u RGZ. Ili ćete imati, tek tako, jedno mrtvo slovo na papiru. Znači, donosite zakon svesni da se to nikada neće primenjivati.

Voleo bih da čujem odgovor kako ste zamislili da će Republički geodetski zavod, koji je, ponavljam, već sada preopterećen i ne može da ispuni ono što je njegova obaveza (iako je uzeo kredit za ispunjenje, od 2007. do 2016. godine ima nerešene predmete), biti u stanju da sprovede ovu novu obavezu. Zaista mislim da to nije moguće. Nadam se da ne planirate da se dodatno zadužite da biste ovo sprovedli u delo, odnosno da bi opet ostalo mrtvo slovo na papiru – vi dignete kredit, a efekta nema.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministarka dr Zorana Mihajlović.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Razumem da je mnogo toga za vas nemoguće, to je tačno, ali mi smo do sada sve što smo rekli, vezano za građevinarstvo (od dozvola itd.), uradili.

Kada govorimo o RGZ-u, već sada postoji adresni registar, pravi se registar objekata. Jeste, ta omražena organizacija, po vama, Svetska banka, i Vlada Republike Srbije sklopile su jedan aranžman; to je Projekat unapređenja zemljišne administracije, unutar koga se nalazi i reformisanje RGZ-a i registra objekata. Iznos jeste 40 miliona dolara i kredit se koristi upravo po dinamici koja

je planirana, ne kasni se nijedan dan. U tom smislu, biće napravljen registar objekata. Mislim da je krajnje vreme da to imamo, to je nešto što nam je zaista nedostajalo.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem. Po amandmanu, narodni poslanik Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Znači, samo da konstatujemo, mi smo povukli 40 miliona dolara od Svetske banke i, evo, imamo već deset godina nerešene predmete RGZ-a. Znači, to što smo povukli i što smo krenuli da radimo nije se realizovalo, a sada mislimo da ćemo moći da dodamo još jednu obavezu Republičkom geodetskom zavodu i da će se ona realizovati.

Nije sporno šta je uradilo ili šta nije uradilo ovo ministarstvo, ovde je konkretno pitanje Republičkog geodetskog zavoda, da li kod njih postoje nerešeni predmeti za poslednjih deset godina ili ne postoje, odnosno šta ste uradili sa tih 40 miliona dolara.

Sami konstatujete da čim postoje ti nerešeni predmeti, ovaj kredit do sada nije dao rezultate i efekte. Recite mi, kako mislite da će Republički geodetski zavod biti u stanju da izvrši i iznese dodatnu obavezu. Ja zaista ne verujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 21. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Reč ima narodni poslanik Nenad Konstantinović. Izvolite.

NENAD KONSTANTINOVIĆ: Poštovani predsedavajući, dame i gospodo narodni poslanici, predstavnici Ministarstva, mi smatramo da je bolje da evidenciju stambenih zajednica vodi Agencija za privredne registre zato što Agencija za privredne registre vodi evidenciju ne samo pravnih lica iz oblasti privrede i preduzetnika, već i evidenciju udruženja građana. Oni imaju softver koji identičnu evidenciju vodi. Ako bi to bilo u Republičkom geodetskom zavodu, postoji potreba da se pravi novi softver, to su novi troškovi.

Dakle, Agencija za privredne registre ima iskustvo u vođenju ovakvih evidencija, ima softver, rade to dobro; imamo jedno provereno rešenje i ljude koji znaju taj posao da obavljaju. Zato smo predložili da Agencija za privredne registre vodi evidenciju, a ne Republički geodetski zavod.

Vi ste nam, naravno, odgovorili da to nije dobro zato što Republički geodetski zavod takođe vodi složene baze podataka. Slažem se da vode. Ne slažem se da to rade na najbolji mogući način. Svi građani imaju probleme sa katastrom u ovoj zemlji, poznati su ti problemi. To bi trebalo urediti i srediti, ali softver postoji u APR-u i nema potrebe praviti nove troškove.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 21. amandman je podnela narodna poslanica Branka Stamenković.

Reč ima narodna poslanica Branka Stamenković. Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Hvala. Pre svega, da se zahvalim ministarki što se uključila u dijalog i dala odgovor na prethodni amandman koji sam obrazlagala.

Ovaj amandman je sličan. Takođe se tiče transparentnosti i takođe je odbijen uz isto obrazloženje. Meni će sad poslužiti kao primer da objasnim gde se mi, izgleda, ne razumemo.

Naravno da Poverenik nije imao nikakve primedbe na Nacrt zakona koji je došao kod nas. Ni ja nisam imala primedbe na to kako su neke stvari koje se tiču njegovih ingerencija tu formulisane. Recimo, tu se kaže – pravo na pristup informacijama od javnog značaja ostvaruje se u skladu sa zakonom kojim se uređuje pristup informacijama od javnog značaja. To znači da ja mogu da pišem zahtev i tražim informaciju i da je dobijem. Međutim, moji amandmani žele ovo da unaprede, da rad svih institucija po osnovu ovih zakona bude transparentniji i dostupniji građanima. Predlažem da se objavljuju registri, tako da se na klik mišem može doći do informacije, a ne da moram da pišem zahtev po osnovu zakona i čekam 15 dana da dobijem informaciju.

U tom smislu, vaša obrazloženja kojima se odbijaju moji amandmani nisu u skladu sa ova dva zakona. Uverena sam da bi vam i Poverenik rekao isto, kada je reč o obrazloženjima zbog kojih odbijate moje amandmane, a ne što se celog zakona tiče. Nadam se da se sad malo bolje razumemo što se ovoga tiče. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu, reč ima narodni poslanik Marijan Ristićević. Izvolite.

MARIJAN RISTIĆEVIĆ: Zahvaljujem. Dame i gospodo narodni poslanici, možda bih ja i prihvatio ovaj predlog grupe „Dosta se pilo“ – samo da izađu – ali ima jedan nedostatak. Dakle, oni koji su osetljivi, navodno, na upotrebu tuđih podataka, danima vrte moj JMBG i danima moje lične podatke plasiraju i traže obaveštenje o meni od tužilaštva, sudova itd., i potpisuju se potpisom poslanička grupa „Dosta se pilo“.

Zato ne razumem da ste, s jedne strane, osetljivi na podatke, a s druge strane, bez obzira na to što niste ni pravno ni fizičko lice, tražite odgovarajuće potvrde.

Da se ubuduće ne muče, mogu da dođu ovde, ja ću im taj podatak dati; ne moraju nekažnjeno da vrte moj matični broj. Evo, ovde je ono što su tražili, ja sam izvadio jer ja imam pravo to da dobijem, oni nemaju. Pa, neka ovi iz poslaničke grupe „Nikad im nije dosta“ dođu i sami se uvere da nema potrebe da zloupotrebljavaju moje podatke.

Zašto Poverenik, koga ja nazivam, zbog toga što je nekažnjeno dopustio da se upotrebljavaju moji podaci, zaverenik, kamuflirani politički neistomišljenik i aktivista, nije reagovao, to je pitanje za njega. Ali, ukoliko žele podatke o meni, ja ću im ove potvrde svakako ustupiti. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

(Saša Radulović: Replika.)

Nemate osnova za repliku. Možete dobiti reč po amandmanu.

(Saša Radulović: Pomenuta poslanička grupa.)

Gospodin Rističević je govorio o svojim razlozima za neprihvatanje.

(Saša Radulović: Pomenuta je poslanička grupa.)

Izvolite.

SAŠA RADULOVIĆ: Hvala. Iznesen je niz neistina pa moram da se obratim tim povodom. Znači, Poslanička grupa DJB nikada ni za koga ne objavljuje matične brojeve, niti ćemo to ikada raditi, tako da ne razumem zašto je ovo potrebno. Ali, očigledno je da je potrebno pošto uz ove neistine idu i neistine o tome da je neko iz poslaničke grupe bilo koga u Skupštini pljuvao, da je bilo koga psovao. Te neistine se stalno ponavljaju, ali ponavljanjem neće postati istina. Jednostavno, takve stvari ne radimo, niti ćemo ikada raditi.

Pozivam sve poslanike da se takođe drže ovih pravila i da ne objavljuju tuđe matične brojeve, da ne objavljuju neistine o ljudima, da ne lažu građane Srbije da ih je bilo ko pljuvao, psovao itd. To tako ne bi smelo da prođe.

Međutim, bez obzira na to, očigledno je želja da pobegnemo od suštine, pitanja transparentnosti, razgovora o ovom zakonu i da sad trošimo vreme na rasprave o stvarima koje nikakve veze s ovim o čemu danas treba da raspravljamo nemaju. A suština je katastrofalno loš zakon o stanovanju, koji treba bukvalno da razori celu Srbiju, da utiče na svakog građanina i da nametne neke obaveze koje su krajnje neprimerene, na jedan vrlo paušalan i neprimeren način. O tome govorimo i nastavićemo o tome da govorimo, a ova podmetanja i neistine koje se non-stop plasiraju građanima Srbije, na njih ćemo odgovarati. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem. Pravo na repliku, narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, pravo na repliku sam ostvario na isti način kao što je prethodni govornik ostvario pravo na svoju.

Ja njemu nisam okrenuo leđa, pažljivo sam slušao, ako sam imao šta da čujem. A čuo sam da negira da je upotrebio moje lične podatke, JMBG i da je kod tužilaštva tražio podatke o meni. To je za mene novina. Ja ću taj dokument svakako pribaviti, kopiju tog dokumenta i doneti ga u Narodnu skupštinu, sve sa njegovim potpisom.

Pitam se da li će onaj koji je sada negirao da je počinio ono što jeste počinio u tom slučaju podneti ostavku. Verujem da neće. Ako je potrebno, on će reći da nikada nije čuo za firmu za e-biznis, e-market, e-kapital. On će reći da nikada nije bio stečajni upravnik u 15 firmi u isto vreme, na 15 različitih destinacija, jedan čovek upravlja sa 15 firmi. Ako bude potrebno, on će reći da je registrovao političku stranku, iako nije, iako radi kao udruženje građana. On je spreman da uradi bukvalno sve da bi se ponovo domogao vlasti i fotelje, u kojoj ja, za razliku od njega, nikada nisam bio.

Pomenutom gospodinu ponudio sam TV duel, da objasnimo razliku između njegove virtuelne ekonomije i moje realne i da gledaocima pokušamo u TV duelu da predočimo razliku između onoga što može biti i onoga što nikada ne može biti, što je virtuelno. Za razliku od njega, ja se bavim realnom ekonomijom. Ne bavim se ekonomijom tipa ubacim u proleće čvarke, pa onda u maju krenem da nabere prasića, a u jesen idem da nabere šunki. Takvu vrstu ekonomije ja ne vodim, niti ću voditi. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

(Saša Radulović: Replika.)

Očigledno je da smo se udaljili od teme.

(Saša Radulović: Replika. To je trebalo pre nego što ste mu dali reč.)

Ne mogu ni vama a ni gospodinu Rističeviću da dozvolim dalju raspravu na ovu temu koju ste vodili. Mislim da je važno da se vratimo na raspravu po amandmanima.

Sada ću, shodno članu 112, dati pauzu od pet minuta. Zahvaljujem.

(Posle pauze.)

PREDSEDAVAJUĆI: Nastavljamo sa radom.

Na naziv iznad člana 22. i član 22. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Reč ima narodna poslanica Gordana Čomić.

GORDANA ČOMIĆ: Član 22, za koji predlažem da se briše, ima rubrum „Pokretanje postupka registracije“. Vrlo je kratak i snažno je ilustrativan za normativni optimizam i za to kako zakon neće biti primenjen, a glasi: „Postupak registracije pokreće se podnošenjem prijave registru od strane upravnika ili drugog zakonom ovlašćenog lica, a može da se pokrene i po službenoj dužnosti.“

To piše u članu 22, koji govori o pokretanju postupka registracije nakon što smo, nadam se, objasnili da se registruje u organu lokalne samouprave, da lokalna samouprava određuje lice koje je registrator. Ovaj član u jednom stavu... Dakle, kada upravnik podnosi prijavu registru, dotle je u redu. Ko je zakonom ovlašćeno lice? Ako je prinudni upravnik, on je isto upravnik. Znači, normativni optimizam prve vrste.

A tek, ko pokreće postupak po službenoj dužnosti? Ko je to lice? Službena dužnost se pojavljuje još u čl. 24, 35, a da se u zakonu ne vidi ko je taj koji može da pokrene po službenoj dužnosti prijavu za postupak registracije stambene zajednice, odnosno skupštine stanara. Ko je to lice? To je moje pitanje za član 22, pošto ga ja u zakonu ne vidim. Bilo bi dobro da nam odgovorite kako ste definisali ko pokreće po službenoj dužnosti prijavu za postupak registracije.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 22. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, mr Ivan Kostić, prof. dr Miladin Ševarlić, Marija Janjušević, Zoran Radojičić i dr Dragan Vesović.

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Takođe predlažemo brisanje člana 22. Identično kao i ostali narodni poslanici, pitamo se ko je to lice koje po službenoj dužnosti pokreće postupak registracije. Ministarka bi mogla da nas udostoji odgovora s obzirom na to da je više poslanika iz različitih opozicionih grupa postavljalo identično pitanje.

Ponavljamo još jednom i tvrdimo da je ovaj zakon štetan, da je protivan interesima građana Srbije, da će posledice ovoga zakona osećati skoro svi građani Srbije i da je to dodatno opterećenje za poprilično istrošene budžete koje ima svaka porodica, svaki pojedinac u Srbiji.

Molim vas još jednom, nemojte dodatne namete nametati građanima. Ovo ne može da se izdrži, ni akcize na struju, ni porezi na imovinu, ni razne druge sitne dažbine koje masovno povećavate. Pritom, smanjujete plate, smanjujete penzije. Na kraju, te vaše uspešne reforme niko neće moći da preživi.

Ovim uvodite dodatni namet, opterećujete i podnošenje prijave za registraciju po službenoj dužnosti, znači, postojaće jedna taksa. Terate stambenu zajednicu da se organizuje kao udruženje građana, što je suprotno samoj svrsi udruženja građana. Udruženja građana osnivaju se slobodnom voljom, a vi ovde osnivate stambenu zajednicu ovim zakonom i na nju primenjujete pravila koja se odnose na udruženja, što mislim da je sporno. Povrh svega, namećete neku prinudnu obavezu, registraciju po službenoj dužnosti.

Da ste hteli da uredite ove odnose, ali da ste ostavili ipak jednu veću dozu slobode građanima da sami mogu da pokrenu postupak, a da ih podstičete nekim podsticajima da oni budu podnosioci, da imaju interes, da imaju inicijativu da podnesu odgovarajuću prijavu, da se registruju na takav način, to bi bilo u redu. Ali, tako restriktivno tumačenje zakona, tolike imperativne norme kojima se uređuje ozbiljna sfera privatnosti – ne zaboravite, stambena zajednica je mesto stanovanja, to je naša poslednja oaza i brana privatnosti – mislim da je to nedopustivo.

PRESEDAVAJUĆI: Na naziv iznad člana 23. i član 23. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Reč ima narodna poslanica Gordana Čomić.

GORDANA ČOMIĆ: Član 23. nastavlja razrađivanje postupka registracije i detaljno opisuje pokretanje postupka podnošenjem prijave. U prvom stavu piše šta treba da bude sadržaj prijave koja se podnosi za registraciju skupštine od strane upravnika, zakonom ovlašćenog lica (za koje ne znamo ko bi to mogao biti) i po službenoj dužnosti. Onda, u poslednjem stavu kaže: „Nadležna opštinska, odnosno gradska uprava koja vodi postupak registracije dužna je da dokumenta iz stava 2. ovog člana pribavlja po službenoj dužnosti u skladu sa zakonom kojim se uređuje opšti upravni postupak, odnosno da od podnosioca prijave može da zahteva samo one podatke koji su neophodni za njenu identifikaciju i dokumente koji potvrđuju činjenice o kojima se ne vodi službena evidencija.“

Dakle, u ovom stavu se, nevezano sa članovima 22, 24. i kasnije 35, pominje pribavljanje po službenoj dužnosti, s obzirom na to da je 8. juna ove godine, srećom, stupio na snagu Zakon o opštem upravnom postupku koji pred sve iz državne uprave, lokalne samouprave, gde god da su, stavlja obavezu da se građani ne maltretiraju podnošenjem dokumenata iznova, nego su organi države dužni da ih između sebe razmenjuju.

Vraćam se na član 22. Da li je to isto službeno lice, po službenoj dužnosti iz člana 22? Jer, član 22. ne govori o tome da državni organi među sobom po službenoj dužnosti razmenjuju podatke. Član 22, koji prethodi ovome, kaže da se postupak registracije pokreće podnošenjem prijave registru od strane upravnika, zakonom ovlašćenog lica, a može da se pokrene i po službenoj dužnosti. Ko radi pokretanje prijave po službenoj dužnosti?

U članu 23. ovo se odnosi na razmenu dokumenata koje su lokalna samouprava i svaki organ uprave kome se građanin obrati dužni, po Zakonu o upravnom postupku od juna ove godine, da razmenjuju između sebe, a ne da se građani maltretiraju. Ne izgleda isto. Ako je isto, ne valja. Ako nije isto, morate mi reći ko pokreće po službenoj dužnosti prijavu za registraciju skupštine stanara.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 23. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 23. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, mr Ivan Kostić, prof. dr Miladin Ševarlić, Marija Janjušević, Zoran Radojičić i dr Dragan Vesović.

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo.

SRDAN NOGO: Mislim da je predlagač zakona propustio da definiše ovaj stav zakona na valjan način, jer dokumentacija koju usvoji skupština stanara na svojoj sednici ne može biti overena ni pred javnim beležnikom ni pred drugim organom koji se bavi overom potpisa. Kako oni mogu da predaju overenu dokumentaciju? To bi podrazumevalo da za ono što su usvojili na skupštini stanara sva lica koja su bila prisutna na sednici stambene zajednice odu zajedno do nekog notara ili u opštinu i tamo overavaju potpise, pa da se to preda.

Mislim da je ovde napravljena omaška i voleo bih da se to ispravi.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 23. amandman je podnela narodna poslanica Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodna poslanica Branka Stamenković. Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Hvala. Ovo je još jedan član u kome se spominju ove dve administrativne takse za vođenje registra: jedna koja bi

trebalo da se uplaćuje na račun jedinica lokalne samouprave, a druga kao naknada za vođenje jedinstvene evidencije Republičkog geodetskog zavoda.

Kao i u prethodnim slučajevima, i u ovom slučaju moj amandman predlaže brisanje ove dve takse, tj. propisa kojim bi se stambene zajednice obavezale da uopšte plaćaju ove takse. Predlagač je odbio amandman uz obrazloženje da se radi samo o naknadi realnih troškova vođenja registra i jedinstvene evidencije. Ja sam već postavila pitanje i uputila molbu ministarki da mi objasni koji su to realni troškovi vođenja registra i jedinstvene evidencije koji prevazilaze platu zaposlenog u jedinici lokalne samouprave koji će biti određen da vodi registar i prevazilazi platu zaposlenog u Geodetskom zavodu koji će voditi ovu jedinstvenu evidenciju. Realno, vođenje registra se svodi na – dobijem podatke koje treba da ukucam na kompjuteru u neku eksel tabelu i onda je pošaljem Republičkom geodetskom zavodu, koji ima još manje posla, treba samo da skupi registre svih lokalnih samouprava i stavi ih na isto mesto.

Inače, ovaj zakon strašno troškovno opterećuje stanare, i o tome u narednoj prilici više reći.

Molim za odgovor, da mi se pojasni, nije mi jasno koji su to realni troškovi vođenja registra. Hvala unapred.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem. Po amandmanu, reč ima narodni poslanik Saša Radulović.

SAŠA RADULOVIĆ: Interesuje me da nam predlagač kaže koliko stambenih zajednica očekuje, da bismo mogli nekako da napravimo obračun o tome koliko taksi očekuju. Znači, jeste li pravili neku analizu kada ste pisali zakon, pravili ove takse i ostalo? Koliko u stvari stambenih zajednica očekujete da će biti registrovano? Nekako mi se čini da bi to bilo prirodno kad pišete zakon i kad date obrazloženje da te takse neće biti neko veliko opterećenje, da bismo mogli neki mali obračun da napravimo. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Po amandmanu, reč ima narodni poslanik Marijan Rističević. Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici... Mislim, ovaj osmeh na ovaj način sve govori. Dakle, član 23. govori i o podacima JMBG. To je ono čega nije bilo. To je ono što su rekli da je laž. Evo piše – traže da se dostave podaci, Marijan Rističević, rođen tad i tad, JMBG 0103958... dalje neću, podaci za još jednu osobu, ova je od opštinskog javnog tužilaštva, kancelarija 4, iz ove Narodne skupštine, potpis onoga ko se onako nasmejao, vrlo ružno. Te podatke sam voljan da ustupim ukoliko osoba želi da ih preuzme. Međutim, ne može da mi kaže da lažem, to mi vređa dostojanstvo. Iz tih razloga, ne želim da prihvatim ovu vrstu amandmana. Hvala.

(Saša Radulović: Replika.)

PREDSEDAVAJUĆI: Ne možete dobiti repliku, niste pomenuti nijednog trenutka. Gospodin Rističević govori o razlozima zašto ne prihvata amandman...

(Saša Radulović: Govorio je o meni lično. Reč o amandmanu nije rekao.)

Ne, nije o vama. Možda ste se vi prepoznali.

(Saša Radulović: Nisam se prepoznao. Govorio je o meni.)

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Srđan Nogo. Izvolite.

SRĐAN NOGO: Poštovani predsedavajući, mislim da su povređeni članovi 104. i 106. Naime, član 106. kaže da govornik može da govori samo o tački dnevnog reda o kojoj se vodi pretres, a član 104. ukazuje na pravo na repliku. Mislim da je prethodni govornik izvrdao javljanje po amandmanu i nastavio raspravu koja je započeta pre nego što smo imali prekid sednice, što je suprotno i vašoj nameri da izbegnete dalju raspravu, zato ste i odredili prekid. Mislim da se bez potrebe vraćamo na tu temu, ali, svakako, pošto ga niste opomenuli i vratili na amandman o kome je bilo reči, mislim da ste prekršili Poslovnik.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem. Mislim da nisam prekršio Poslovnik, nego da je gospodin Rističević u širem kontekstu sagledavao i govorio o razlozima za neprihvatanje amandmana.

Kada govorite o pravu na repliku, član 104. stav 3: „O korišćenju prava iz st. 1. i 2. ovog člana odlučuje predsednik Narodne skupštine“, odnosno u konkretnom slučaju predsedavajući.

Gospodine Raduloviću, želite reč po amandmanu? Izvolite.

SASA RADULOVIĆ: Pošto neosnovano niste dali repliku, moram da iskoristim amandman. Da, ja sam protiv gospodina podneo krivičnu prijavu i krivične tužbe. I da, tražimo informacije, ali to ne znači da bilo gde objavljujemo bilo kakve privatne informacije, to je ono o čemu sam govorio.

Nego, da se vratim na ovo pitanje što se tiče amandmana. Interesuje me, što se ministarke tiče, da nam kaže koliko stambenih zajednica očekuju. Kad su pisali zakon, sigurno su negde obračunali koliko stambenih zajednica treba da se kreira. Pa da vidimo otprilike koliko to građana Srbije treba da pogodi i kolike će ove takse biti. Pošto ćemo množiti jedno s drugim, da vidimo kolike troškove misle da natovare na teret građana Srbije. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Gospodine Nogo, maločas sam propustio da vas pitam da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika? (Ne.) Zahvaljujem.

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, preciznosti radi, ukoliko je reklamirana povreda Poslovnika na osnovu mog izlaganja u vezi sa amandmanom i razloga zbog čega ja nisam hteo da prihvatim amandman, sada je govornik... Nisu ovo pitalice...

(Saša Radulović: Koji član?)

Prethodni govornik, član 106...

Mislim da je ovo dobacivanje malo neukusno, ali to govori o njemu, ne o meni.

(Predsedavajući: Gospodine Rističeviću, izvolite, nastavite da obrazlažete povredu Poslovnika.)

Obrazlažem da govornik može da govori samo o tački dnevnog reda o kojoj se vodi pretres, to je član 106. stav 1. Ja svakako neću propustiti priliku da navedem koji član je povređen, ali ovo nisu pitalice. Govornik već drugi put, umesto obrazlaganja amandmana i diskusije o amandmanu, govori – da te pitam znaš li koliko će biti stambenih zajednica itd. To nije sastavni deo priče o amandmanu. Oni na takav način zloupotrebljavaju pravo da govore o amandmanu.

Nikad im to ne bih zamerio da meni nije zamereno. Dopuštam da predsedavajući bude tolerantan i da opozicija ima pravo da iznese primedbe, pa čak i primedbu kako su zapostavljeni na televiziji, u direktnom TV prenosu itd., svašta smo se ovde naslušali, ali, gospodine predsedavajući, ubuduće, kada neko bude reklamirao povredu Poslovnika i imao dvostruka merila, vi prema meni ili nekom drugom primenite član 103. st. 7. i 8.

Poštujem to što ste liberalni prema ovima koji su nam okrenuli leđa, budite i dalje. Oni mogu da okrenu leđa meni, ja njima ne smem, jer mogu da doživim ono što sam već doživeo. Oni neka okreću svojoj državi, svojim glasačima, ja ću da čuvam dostojanstvo svojih birača. Ukoliko ne žele da čuvaju dostojanstvo svojih birača, ja ću im čuvati dostojanstvo s obzirom da oni to očigledno ne umeju.

Ne tražim da se o ovome glasa u danu za glasanje, želim samo da imamo uravnotežen odnos. Prema tome, ono što traže za sebe, to je valjda dozvoljeno i meni. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Rističeviću. Dakle, ne želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika.

Mislim da je vama potpuno jasno i da je potpuno evidentno da kao predsedavajući pokušavam da budem tolerantan i da nemam dvostruke aršine prema predstavnicima pozicije i opozicije.

Gospodine Raduloviću, vi ste se javili. Osnov vašeg javljanja?

(Saša Radulović: Po amandmanu.)

Izvolite.

SAŠA RADULOVIĆ: Ovde ste dozvolili repliku u okviru Poslovnika, ali šta da radimo, to je tako.

Nego, ponovio bih pitanje koje ministarka uporno izbegava, a to je – pošto se ovim članom uvode neke takse koje treba da plate građani Srbije, interesuje me da nam ministarka kaže, kada su pisali zakon i propisivali ove takse, koliko stambenih zajednica misle da će biti formirano u Republici Srbiji, da bismo videli otprilike koliki su dodatni namet nametnuli građanima Srbije. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Na naziv iznad člana 24. i član 24. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodna poslanica Gordana Čomić. Izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Zahvaljujem. Rubrum je „Pokretanje postupka po službenoj dužnosti“. Član je vrlo kratak i glasi: „Postupak registracije pokreće se po službenoj dužnosti, ako je takva registracija predviđena ovim zakonom.“

Naravno, predlažem da se ovo briše zbog toga što je ceo zakon takav da ne bi trebalo da stupi na snagu nikada. Važno je, jer je u vezi sa čl. 23. i 22. U članu 22. kazali ste da se postupak registracije pokreće podnošenjem prijave registru od strane upravnika ili drugog zakonom ovlašćenog lica – moje pitanje je koje je to drugo zakonom ovlašćeno lice – a može da se pokrene i po službenoj dužnosti. Član 24. kaže da se pokreće ako je takva registracija predviđena ovim zakonom. Ko po službenoj dužnosti? Ko je to lice koje po službenoj dužnosti pokreće prijavu za registraciju stambene jedinice? To je važno, jer ja to u članovima kasnije ne vidim.

U članu 23, koji prethodi ovom, po službenoj dužnosti pominju se samo organi državne uprave i lokalne samouprave, koji su u obavezi da pruže dobru uslugu građanima, ne maltretiraju ih da donose svu dokumentaciju nekoliko puta, nego su od juna meseca (to je bila dobra vest za građane i nadam se da će ostati) u obavezi da sami pribavljaju dokumente.

Prijava za registraciju ne spada u takve dokumente. Ona ne postoji nigde. Nigde u upravi ne postoji ni prijava ni dokumentacija, jer je to početak kojim stambena zajednica koja je izabrala upravnika, ili stambena zajednica koja nije uspela da izabere upravnika pa je dobila prinudnog upravnika, pokreće prijavu registracije. Ko to radi po službenoj dužnosti?

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 24. amandman je podnela narodna poslanica Aleksandra Čabraja.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodna poslanica Aleksandra Čabraja. Izvolite.

ALEKSANDRA ČABRAJA: Zahvaljujem. Evo, izgleda da već nekoliko kolega, a i ja se pridružujem, uporno pokušava da dobije odgovor na neka pitanja koja nisu razjašnjena u ovom predlogu zakona. Mislim da je ova tišina kojom nam se odgovara veoma gromoglasna. Isto tako, veoma žalim zbog pustoši ovde u sali danas kada se diskutuje o zakonu koji se tiče apsolutno svakog građanina Srbije, i to se veoma tiče svakog građanina, koji će veoma opteretiti na razne načine građane Srbije, ali dobro.

Koleginica Čomić je već pročitala član 24. Ja ću ga ponoviti: „Postupak registracije pokreće se po službenoj dužnosti, ako je takva registracija predviđena ovim zakonom.“ Ponoviću ono što je već rečeno više puta danas, a to je da niste predvideli ko ovo čini. Predložila sam amandman sa stavom 2. koji

glasi: „Postupak registracije po službenoj dužnosti pokreće jedinica lokalne samouprave preko ovlašćenog lica koje će voditi registar, tj. registratora“. Naime, s obzirom na ovlašćenja lokalne samouprave koja se pominju u članu 18. i ovlašćenja registratora predviđena u članu 19. ovog predloga zakona, ovo bi možda bilo primereno.

Međutim, meni je jako interesantno obrazloženje kojim je odbijen ovaj moj amandman, a to je: „Amandman se ne prihvata iz razloga pravno-tehničke nepreciznosti.“ Molim vas, mi ovde pitamo ne znam ni ja koliko puta – ko vrši ovo pokretanje postupka po službenoj dužnosti? Pre bih rekla da je zakon u ovom pogledu neprecizan, nego da je moj amandman bio neprecizan. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu, reč ima narodni poslanik Sreto Perić. Izvolite.

SRETO PERIĆ: Gospodo ministar, ne bih uopšte ulazio u sumnju da bi kroz ovaj zakon trebalo da nađu posao određeni botovi ili slično, i neću da sumnjam da ste imali dobru nameru. Rekao bih, uporedio bih to – kao da ste želeli da Srbija izgleda kao Knez Miloševa ulica pred Novu godinu. Nažalost, niste ni blizu toga. Kako idemo od jednog do drugog člana, primećujemo velike probleme. Čini mi se da će pojedini članovi među sobom i da zarate dok se bude stiglo do kraja.

Dobar dokaz za to je i član 24. Sada, imajući u vidu predlog, imamo još dve varijante: jedna varijanta je da se ovaj član dopuni jednim stavom, a druga varijanta amandmanske intervencije bila je da se član 24. briše potpuno. Verovatno bi najbolje rešenje za ovaj član bilo da se briše. Ovde ćemo imati problem jer ne znamo ni ko podnosi, odnosno pokreće postupak po službenoj dužnosti, ni kada, ni zašto, ni kome će ga podneti.

Slična je situacija, da se vratim malo unazad, i sa članom 12. Predloga zakona gde je rečeno da imalac posebnog dela u zgradi, ukoliko niko ne bude intervenisao po službenoj dužnosti sad da kažemo, a preti neposredna opasnost njegovoj posebnoj stambenoj jedinici ili preti opasnost po živote drugih građana, može sam da otkloni te nepravilnosti (odnosno, da izvrši određenu građevinsku intervenciju, rekao bih). Pa zar ne vidite da tu postoji mogućnost zloupotreba? Ako ćemo imati profesionalnog upravnika, ako imamo organe stambene zajednice, otkud sad mogućnost da neko drugi interveniše? Vi polako tako, iz člana u član, ostavljate i neke druge mogućnosti.

Da ste potpuno sigurni da je ovo dobro, kao što ste vi rekli, vidite Srbiju lepih zgrada, lepih stanova... Kada sam vas pitao u raspravi u načelu kada mislite da će ovaj zakon dati efekte, vi ste rekli – pa čim ga usvojimo, on stupa na snagu. Znam ja kad on stupa na snagu, ali kada vi vidite lepe zgrade, ofarbane zgrade, sa novim fasadama i ostalo?

Zaista, nedvosmisleno proizilazi, iščitavanjem svih odredaba ovog zakona, da je nekoliko glavnih motiva bilo. Vi pretpostavljate da veliki broj građana u Srbiji nema rešeno stambeno pitanje i koristi stambeni prostor u zakup. Naravno, to treba oporezovati, od toga niko ne beži, porez se mora plaćati. Porez

nije dobrovoljna kategorija, porez je nešto što je obavezno. To je s jedne strane. S druge strane, tu su ove takse – biće veliki broj profesionalnih upravnika koji će raditi, pa registracija kod Privredne komore, pa licenca i ostalo; to su sve novi, dodatni troškovi koje ćemo plaćati i vi i ja i svi drugi građani Srbije iz svojih sredstava.

Nikad niste razmišljali na koji način da se smanji, ako ima mogućnosti, porez na dodatnu vrednost ili nešto drugo, nego razmišljate na koji način možete još sredstava od građana Srbije da zahvatite.

PRESEDAVAJUĆI: Na naziv iznad člana 25. i član 25. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodna poslanica Gordana Čomić. Izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Zahvaljujem. Rubrum člana je „Zabeležba“, a član glasi: „Upis zabeležbe vrši se na osnovu prijave ili po službenoj dužnosti, ako regulator dođe do saznanja o činjenicama i dokumentima koji su od značaja za stambene odnose.“

Ako se vrši na osnovu prijave, onda nije regulator došao do saznanja, nego mu je data prijava od strane upravnika ili zakonom ovlašćenog lica. Ako je po službenoj dužnosti, onda ovaj član kaže da taj koji po službenoj dužnosti postupa nije regulator, nego neko drugi, ali ne piše ko.

Dakle, zabeležba predstavlja činjenicu, proverljiv podatak koji je u vezi sa dokumentima koji su od značaja za stambene odnose. Može da bude bilo šta, naravno. Onaj ko vodi stambenu zajednicu, skupštinu stanara, kaže, napravi zabeležbu i šalje. I u članu 35. će se ponoviti. Nepotrebno se napravila nejasnoća. Kao što se nepotrebno nije dovoljno promislilo o rešenjima koja se predlažu ovim zakonom, a to ću vam argumentovati na sledećem članu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na naziv iznad člana 26. i član 26. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodna poslanica Gordana Čomić. Izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Član 26. ima rubrum „Način podnošenja prijave“ i u svoja tri kratka stava govori o tome – prijavu podnosite u papirnoj, elektronskoj formi i kakav je ... Pozivate se na zakon o elektronskom dokumentu i elektronskom potpisu.

Zašto je zakon neutemeljen? Zato što niste računali koliko vremena treba da se ovo uradi. Jedan radni mesec je 168, 165 sati. To je deset hiljada minuta mesečno. Koliko cenite da vam treba minuta za obradu podnesene prijave, elektronski, papirno, kako god hoćete? Možemo da govorimo o 15 minuta, ako je papir, da dođe, otvori koverat; ako je elektronski, da se prijavi, pogleda ko je itd. Znači, deset hiljada minuta radnih ima lokalna samouprava, deset hiljada. Da regulator troši samo na to, to je šest stotina prijava mesečno. Znači, u jednoj lokalnoj samoupravi, hipotetički, da svih deset hiljada minuta

koje registrator provodi u lokalnoj samoupravi u ravnomernim razmacima troši 15 minuta na po jednu prijavu, on ne može da uradi više od šeststo mesečno, odnosno 7.200 godišnje. Ko će da uradi ostale, i kada?

Sličnu raspravu sam vodila kada su bila beskonačna produžavanja važenja pasoša. Jedna izvanredna žena iz Ministarstva unutrašnjih poslova, koja je izvanredno vodila svoje poslove... Ja sam je pitala – koliko vam treba minuta za jedan pasoš; nemojte da stavljamo u zakon rok od godinu dana ako imate 200.000 pasoša, morate da potrošite neko vreme na 200.000 pasoša. Tako ovde morate da potrošite neko vreme na prijavu.

Sve što vas molim, odnosno na šta upozoravam stavom da brišem sve članove, jeste da ako imate definisano kako se podnose prijave, morate da imate pre toga izmereno koliko vremena trošimo na te prijave, koliko će biti prijavljenih. Sto hiljada zajednica, koliko? Tri miliona stambenih jedinica ima u Srbiji, dva i po miliona je nastanjeno. Koliko će biti? Sto hiljada? Ako jedan može 7.200, onda vam je jasno koliko vam vremena treba, kako god podnosili prijavu, pismeno, elektronski, komunicirali kako god želite.

Dakle, kada vas pitam ko radi službenu dužnost, ja to pitam zato što će to da pita neka druga, koja se ne zove kao ja, koja će doći u lokalnu samoupravu. Kada vas pitam koliko će vremena svima nama trebati da registrujemo tako što izračunam da jedna lokalna samouprava može deset hiljada minuta mesečno da radi, to je idealan slučaj, da svih deset hiljada minuta radi samo prijave koje dolaze poštom ili elektronski, to je ono što vas molim od početka načelne rasprave – ne možete menjati ono što ne merimo. Da biste mogli da menjate, moramo da izmerimo koliko nam vremena treba za promenu koju hoćemo da uvedemo zakonom o stanovanju.

PRESEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Zahvaljujem. Reč ima ministar Zorana Mihajlović. Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Pa, tako slušam to – prvo svuda napišete „briše se“, a onda učestvujete u raspravi u kojoj dajete određene kritike i predloge. Sada mi nije jasno, ako mi usvojimo te vaše predloge, da li to onda znači da ste vi saglasni sa zakonom?

Nije nikakav problem, možemo pet dana da raspravljamo o svemu ovome. Meni je potpuno jasno da je to, kaže se, demokratski, legitiman način političke borbe, da se piše „briše se“. Samo nisam sigurna da se onima koji glasaju za vas dopada da neko napiše u amandmanu „briše se“, ali dobro.

Kada već pominjete prijavu u papirnoj formi itd., pre svega, vrlo je važno znati da nemaju svi građani mogućnost da imaju elektronski potpis, i to je okrenuto pre svega ka njima. Može u papirnoj formi, može elektronski. Dakle, ovaj član 26. tiče se pre svega onih kojima treba dati mogućnost da daju i u papirnoj formi svoju prijavu.

Svi su podzakonski akti i rokovi tačno određeni. Mislim da znate da ovo ministarstvo ni u jednom svom podzakonskom aktu nije kasnilo.

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu, narodni poslanik Gordana Čomić.

CORDANA ČOMIC: Deset hiljada minuta ima registrator na raspolaganju mesečno. Ne znam kako bliže da vam objasnim koliki je to problem. Ja sam ilustrovala sa izvanrednom gospođom iz Ministarstva, koja me je razumela, kaže – čekaj, meni treba za pasoš slikanje, pa ne mogu da stignem 200.000 za godinu dana.

Deset hiljada minuta imate na raspolaganju, ukupnog radnog vremena. Uopšte ne govorim o tome da usvojite bilo šta od onog što pričam, ali vas pitam kako ćete da iskoristite to vreme. Da li ima 100.000 predviđenih skupština da se registruje? Znae li koliko je to minuta da se uradi? To se tako radi. Kako da vam kažem, ne možemo napamet. Treba registrovati 100.000 prijava u neki registrator. Ono troši neko vreme, tako znate koliko vam treba vremena. To je jedini neobnovljiv resurs.

Ne pričam ja o tome ko će za koga da glasa, nek glasa za koga god hoće, ne marim, ja vam pričam o tome da ste doneli zakon koji je neprimenjiv jer izostaju elementarni odgovori na odredbe koje menjaju živote ljudi i rad lokalnih samouprava. To je sve što vezujem za član o načinu podnošenja prijava.

Možemo mi da razgovaramo jedno šumom, drugo drumom, nije to problem, ali to neće doneti rezervne minute lokalnim samoupravama. Obaveza da se meri pre nego što se odluči svedena je na to koliko radnih minuta imaš mesečno, sve da ih potrošiš na to da registruješ.

Čak, iako sam potpuno protiv ovog zakona jer mislim da je neprimenjiv, ja vama želim da uspe u Srbiji. Neka sam ja protiv vaše strategije, ali želim, ako je to nešto dobro, neka uspe u Srbiji.

Pitam vas vrlo jednostavno pitanje, a dobijam folklor.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Katarina Rakić.

KATARINA RAKIĆ: Zahvaljujem. Ja se i dalje nisam javljala, mada i dalje imam problem da slušam ovakvu vrstu rasprave. Evo, deset hiljada minuta, kako god da je to izračunato, na koji god način, svakako je manje od deset, dvanaest godina, kada smo imali čak tri zakona koja su pokušala ovu oblast da regulišu pa nisu uspela.

Zaista ne znam zašto da slušamo ovakve primedbe. Ovakve primedbe slušali smo i o Zakonu o planiranju i izgradnji; to je problem koji je rešavan godinama unazad, a gledajte šta smo uspeli da uradimo za samo godinu-dve od primene ovog zakona.

Sada slušamo opet iste kritike od onih koji su ovaj problem pokušavali da reše deset, dvanaest godina. Pa, svaka vam čast što uopšte imate hrabrosti da stavite jednu ovakvu primedbu! Hajde da krenemo, ja sam uvek za to, da radimo pa da ispravimo u hodu nešto što ne valja. Ali, vi sada nama dajete primedbe na nešto što niste mogli da uradite dvanaest godina. I to kakvu primedbu – kažete „briše se“ i ne napišete ništa dalje. Mi tako nećemo. I nećemo prihvatiti da se ovako nešto briše, nego hoćemo da radimo, pa svih tih deset

hiljada minuta, puta godina koliko god treba, ali uradićemo nešto, a ne deset godina da brišemo i da ne uradimo ništa. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 26. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Reč ima narodni poslanik Nenad Konstantinović.

NENAD KONSTANTINOVIĆ: Poštovani predsedavajući, dame i gospodo narodni poslanici, naša Poslanička grupa SDS podnela je amandman za koji stvarno ne mogu da shvatim zašto nije prihvaćen s obzirom na to da se i u Zakonu o opštem upravnom postupku, i prema parničnom postupku i prema krivičnom postupku, zna da kada se poštom podnosi neki dokument, kao datum prijema se uzima dan kada je predat pošti taj zahtev. Vi omogućavate da se poštom podnese prijava, ali nećete da prihvatite da je datum kada je pošti predata ta prijava datum prijema, nego kada je pošta uruči organu koji treba da registruje.

Ne može građanin da odgovara za to da li će pošta dva, tri, pet ili sedam dana da dostavlja taj dokument. Rok za promenu i rok za podnošenje prijave je 15 dana. Ako se u roku od 15 dana ne podnese prijava, ona će kao neblagovremena biti odbačena zaključkom. Zašto onemogućavate da prijave budu podnete poštom na vreme i u skladu sa zakonima koji postoje u ovoj zemlji? Kakav je ovo postupak koji izlazi iz okvira upravnog postupka? Imate potpuno različitu normu u odnosu na Zakon o opštem upravnom postupku.

S druge strane, mislim da, kao ministarka u Vladi, ponižavate poslanike i građane Srbije. Ponižavate, zato što vam sat vremena poslanici iz drugih poslaničkih grupa uporno postavljaju neka pitanja a vi ne želite da odgovorite ni na jedno pitanje. Razumem da nećete da komentarišete svaki amandman, ima ih puno, ali da nećete da odgovorite na konkretno postavljeno pitanje...

(Predsedavajući: Po amandmanu, kolega Konstantinoviću.)

Pa ovo je o amandmanu.

(Predsedavajući: Ne, ne.)

Nadam se da će ministarka odgovoriti i na ovo. Na šta liči da mi sat vremena pričamo jedno, a s druge strane imamo osam predstavnika Ministarstva, i to resornog ministarstva, bez ijednog odgovora? Znači, nema rasprave u ovoj skupštini. Zašto smo došli da raspravljamo? Ako će druga strana sve vreme da ćuti, nema svrhe da vodimo ovu raspravu. Ne vodimo mi ovu raspravu zbog sebe, vodimo je zbog građana i da bismo uspeali da ubedimo drugu stranu da prihvati amandman.

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Konstantinoviću, ja sam malo istolerisao.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući. Opet vrlo kratko. Moram samo da primetim da je velika šteta što predlagač amandmana

nije kazao šta je predložio i nije pročitao obrazloženje sa kojim se zaključuje zašto ovo ne treba da bude prihvaćeno.

Ujedno, to je i razlog zašto priča o nekim pitanjima na koja se ne odgovara. Ako su sva pitanja kvaliteta ovog izlaganja malopre i ako je smisao isti, onda mislim da na to stvarno ne treba trošiti vreme. Ovo ne može da se prihvati i piše zašto. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Nenad Konstantinović, po amandmanu.

NENAD KONSTANTINOVIĆ: Ja nisam, ministarka, hteo da čitam ovo obrazloženje jer je ono sramotno. Ne znam zašto kolega iz Srpske napredne stranke proziva mene da to pročitam. Vi ste odgovorili na to: „Amandman se ne prihvata jer se u članu 26. Predloga zakona pravi razlika između papirnog (analognog) i elektronskog (digitalnog) oblika prijave...“. Papirni oblik prijave je analogna prijava? Pa gde ste našli izraz „analogna prijava koja se podnosi u papiru“?! Zato ne čitam, pretpostavljam da je neko pogrešio. Nema smisla da brukamo Vladu.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 26. amandman su podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Da se nadovežem na ovu raspravu koja je trajala po prethodnom amandmanu, zaista bih voleo da saznam kakva je to papirna odnosno analogna forma, odnosno oblik prijave. Srpsko pravo i srpski pravni poredak poznaje pisanu prijavu, a ne poznaje papirnu prijavu. Papir kao sredstvo je jedna stvar, ali zna se kakva može biti prijava. Do sada je u srpskom pravnom poretku, pred svim organima isključivo postojala pisana forma. Papirna može biti maramica, papirne mogu biti novine itd., ali zna se da je forma pisana.

Da se nadovežem na celokupnu raspravu – očigledno je da ni predstavnici vlasti ne čitaju ove amandmane; prosto mi je neshvatljiva malopredašnja opaska, kako je mogao da zahteva da se pročita jedno ovakvo obrazloženje, jer je zaista bilo potrebno sačuvati ugled i dostojanstvo Ministarstva.

Ono što je jako zanimljivo jeste da predstavnici Ministarstva nemaju odgovor ni na jedno pitanje. Meni je žao kolega iz opozicije koji uporno ponavljaju pitanja (nažalost, ja sam jedan od njih) i ukazuju na loše stvari ovoga zakona iako smo svesni da nam Ministarstvo neće ništa odgovoriti. Zašto? Zato što ne postoji argumentacija da bi nam odgovorili.

Ovaj zakon je loš. U onim delovima u kojima nije loš, ovaj zakon je nestručno napisan. Najbolje bi bilo da se povuče zato što se, na žalost nekih poslanika vladajuće većine, ne može popraviti iako smo se mi trudili da predložimo određene amandmane. Možda jeste bilo najpametnije napisati na sve članove „briše se“, jer ovakav zakon je na štetu građana Srbije i ovo građani Srbije ne mogu da isprate.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministar dr Zorana Mihajlović.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Nijedan član ovog zakona nije na štetu građana Srbije. A u obrazloženju jasno piše, sada ću ja da ga pročitam pošto vi deo obrazloženja čitate i koristite, deo ne koristite: „Amandman se ne prihvata jer se u članu 26. Predloga zakona pravi razlika između papirnog (analognog) i elektronskog (digitalnog) oblika prijave, a oba oblika su pisana.“ Tako lepo stoji. Svaki amandman je vrlo detaljno obrazložen.

Ono što mora da se zna – zbog građana Srbije, ne zbog vas, zato što je potpuno jasno da vam je potrebno vreme i da to vreme nalazite na ovaj način, u redu, vaša stvar – niti je zakon loš, niti unosi dodatne obaveze, niti unosi obavezu profesionalnog upravnika, nego samo u situaciji kada ne mogu stanari da se dogovore itd. Niti ovaj zakon jednog jedinog trenutka zadire u ono što je pravo vlasništva, odnosno pravo svojine vlasnika stanova.

Prema tome, to je ono što ću ja sve vreme od sada da ponavljam, svaki put, na svaki vaš amandman, vezano za zakon o stanovanju i održavanju zgrada, zato što mislim da je važno zbog građana, zato što neistine koje govorite i koje plasirate prosto moraju da se objasne, da nisu takve, jer zakon je vrlo jasan.

Sve vreme govorite o svemu što nije predmet zakona, i to je jedan od razloga zbog čega smatram da nekada prosto nema svrhe da vam odgovorim. A sada ću vam odgovarati upravo sa ove dve rečenice.

PREDSEDAVAJUĆI: Nemate pravo na repliku, možete po amandmanu, gospodine Nogo.

SRĐAN NOGO: Ako ministarka kaže da govorim neistine i da ne govorim o Predlogu zakona, ja mislim da imam pravo da na osnovu replike odgovorim na takve kvalifikacije, ali dobro.

Da vam dokažem da vi ne govorite istinu, gospodo ministarka, uzećemo jedan banalan primer, upravo primer ovoga člana gde kažete da kao vreme podnošenja prijave uzimate datum i vreme prijema prijave u registru.

U celokupnom zakonodavstvu srpskom, u svim drugim postupcima, pred drugim državnim organima, momenat predaje na poštu i zavođenja delovodnog broja uzima se kao momenat slanja prijave, ali vi u ovom slučaju uzimate vreme prijema u registar.

S druge strane, dajete vrlo kratke rokove, recimo, rok od 15 dana da se prijavi svaka promena. Kasnije, u kaznenim odredbama uvodite vrlo visoke kazne od 5.000 do 150.000, odnosno od 50.000 do dva miliona za stambenu zajednicu, propisujete visoke kazne zato što ili želite da izbijete kaznama novac iz džepa građana ili želite da ih naterate da uzmu profesionalne upravnike, jer koji čovek će da se bavi svim tim ako ima tako kratke rokove, nepovoljne uslove, a preti mu velika kazna.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala još jednom.

Još jednom kratko. Pozivam, takođe, da se ne prihvati iz razloga koji su precizno navedeni u obrazloženju. Nisam, nažalost, u prilici da prihvatim

usmeno obrazloženje predlagača koji kaže da ne zna šta je to zahtev dostavljen na papiru.

Mala pomoć s moje strane, papir je ovo. A sve ono što smo čuli, pošto je bilo ili-ili, to je bilo ili zato što nema šta da se kaže o amandmanu ili ... Pa, zato što nema šta da se kaže o amandmanu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu, narodni poslanik Srđan Nogo. Izvolite.

SRĐAN NOGO: Ovo je pitanje za kolegu Orlića: da li je ovo njegovo obraćanje bilo analogno ili digitalno?

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić. Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Organizovaćemo konsultacije odmah nakon ove sednice i stavićemo to na glasanje. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 26. amandman je podnela narodni poslanik Branka Stamenković.

Da li neko želi reč?

Reč ima Branka Stamenković. Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Hvala. Član 26. je još jedan član u kome se spominju ove administrativne takse. Samim tim, podnela sam amandman da se njihov trag u ovom zakonu svuda briše i zatre u potpunosti. Ovo je još jedna prilika da postavim pitanje ministarki, valjda po četvrti put, u nadi da ću dobiti odgovor. Ovaj puta sam ustala, možda me do sada nije videla, valjda će me sada videti. Znači, moja dva pitanja glase: pod broj jedan, koji su to realni troškovi vođenja registra i jedinstvene evidencije za koje je potrebno platiti ovu taksu? Drugo pitanje je već postavljao šef moje poslaničke grupe, kolega Radulović, a tiče se procene predlagača zakona o kom broju stambenih zajednica se radi. Do koje ste procene došli pri pisanju ovog zakona i koja je procena da će biti priliv od ovih administrativnih taksi, što jedinicama lokalne samouprave, što Republičkom geodetskom zavodu?

Ponavljam još jednom pitanje, meni je jako važno – koji su to realni troškovi vođenja registra i jedinstvene evidencije koji treba da opravdaju postojanje ovih taksi? Hvala unapred na odgovoru.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Saša Radulović. Izvolite.

SAŠA RADULOVIĆ: Hvala. Kao što smo očekivali, ministarka nije odgovorila, pa ću da ponovim pitanje – pošto se ponovo radi o taksama, da nam ministarka kaže, kada su pripremali zakon, koliko stambenih zajednica je mislila da će biti u Srbiji? Ovo će biti pitanje zapošljavanja, siguran sam, jer će ovi upravnici, kako kaže ministarka, na kraju biti profesionalni pošto niko nije lud da se prihvati obaveze upravnika u zgradi i da ima tolike obaveze i troškove s tim i da to radi za „dž“. Ono što očekujemo je da svaka zgrada dobije jednog SNS upravnika. Ovo je jedan zakon za zapošljavanje Čvorovića, koji bi trebalo, izgleda, da dojavljuju informacije o tome šta se dešava sa građanima Srbije.

(Predsedavajući: Po amandmanu, gospodine Raduloviću, molim vas.)

Znači, interesuje nas u koliko stambenih zajednica će po jedan takav Čvorović biti zaposlen da bismo mogli da predvidimo do kakvog će rasta zapošljavanja doći.

Molim vas, ovo je vreme predsednika poslaničke grupe. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar Zorana Mihajlović. Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Sve što pomenuta poslanička grupa govori vezano za zakon o stanovanju jeste zaista potpuna neistina i potpuno podmetanje, pre svega građanima Srbije. I, ovo je zbog građana Srbije. Niti će im biti nametnute obaveze, niti postoji političko zapošljavanje kod profesionalnih upravnika.

Još jednom da ponovimo, profesionalni upravnici nisu obaveza. Da građani Srbije takođe znaju – sve ono što je neistina od ovoga što govori poslanička grupa, nikada neće biti istina. Toliko.

PREDSEDAVAJUĆI: Po amandmanu, narodni poslanik Saša Radulović. Izvolite.

SAŠA RADULOVIĆ: Hvala. Konačno dobismo odgovor na ono što nismo pitali.

Znači, da ponovim još jednom, o koliko stambenih zajednica se radi u kojima neće biti istina ono što sam rekao... (Isključen mikrofoni.)

PREDSEDAVAJUĆI: Gospodine Raduloviću, molim vas da govorite po amandmanu.

(Saša Radulović: O amandmanu govorim.)

Da pročitam amandman: „U Predlogu zakona o stanovanju i održavanju zgrada u članu 26. u stavu 2. reči 'i dokaza o uplati administrativne takse za registraciju i naknade za usluge evidencije' brišu se.“

(Saša Radulović: O amandmanu govorim, gospodine predsedavajući.)

Da li još neko želi reč po ovom amandmanu?

(Saša Radulović: Govorim o amandmanu, dajte mi reč.)

Nemojte da vičete na mene.

(Saša Radulović: Imam pravo da govorim, dajte mi reč.)

Imate pravo da govorite o amandmanu, a ne o čemu god želite.

(Saša Radulović: Dajte mi reč, gospodine predsedavajući.)

SAŠA RADULOVIĆ: O amandmanu. Pošto amandman govori, gospodine predsedavajući, o taksama koje će biti uvedene za sve građane Srbije, interesuje nas, gospodine predsedavajući, da nam ministarka odgovori koliko stambenih zajednica će biti formirano. Valjda su radili analizu zakona, gospodine predsedavajući.

I hvala vam što nas analogno obaveštavate o tome da za jedne važi jedno pravilo, a za druge drugo, pa nam analogno govorite da ono što može

vladajuća većina da govori, ne može opozicija. Pustite me da koristim vreme svoje poslaničke grupe.

Znači, ponovo za ministarku – koliko stambenih zajednica ste planirali?

Ovo je vreme predstavnika poslaničke grupe. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar Zorana Mihajlović.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Najlepše vas molim, predsedavajući parlamenta, da me zaštitite, jer takvu buku ne mogu da čujem i ne mogu da razmišljam, u toj situaciji ne mogu da dam odgovor.

PREDSEDAVAJUĆI: On samo više, bezopasan je.

Po amandmanu, narodni poslanik Saša Radulović.

SAŠA RADULOVIĆ: Još jednom za ministarku pitanje – koliko stambenih zajednica će biti formirano, šta je bila njihova procena kada su radili zakon? Sigurno su radili procenu, pošto oni sigurno ozbiljno pristupaju ovakvim stvarima. Koliko, ministarka?

PREDSEDAVAJUĆI: Na naziv iznad člana 27. i član 27. amandman je podnela narodni poslanik Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Gordana Čomić.

GORDANA ČOMIĆ: Zahvaljujem. Rubrum iznad člana 27. je „Rok za podnošenje prijave“. U jednom stavu kaže: „Podnosilac prijave je dužan da registru podnese prijavu u roku od 15 dana od dana nastanka promene, odnosno podataka koji su predmet registracije.“

Mora da se sluti da se ovo odnosi na prijavu koja je već podneta za registraciju a u međuvremenu je došlo do promene, jer to ovde ne piše, može samo da se sluti.

Zbog toga što poštujemo ovaj dom i zbog toga što mislimo da se radi o zakonu koji je izuzetno važan, nismo upotrebljavali obrazloženja koja ste nam pisali. Ali, napisati da može podnositi prijavu, sada ili u roku od 15 dana, papirno, pa u zagradi napisati – analogno, ili elektronski, pa u zagradi – digitalno... Znači, ima nas ovde koji znamo i šta je analogni signal i šta je digitalni signal. Papir nije nijedno od ta dva. Smatrajući da se radi o grešci, dešava se, mi smo to prećutali. Neću da čitam obrazloženja gde vidim jasno da je neko pogrešio. Možeš misliti, ljudi smo, dešava se.

A onda ustanete da nas prozivate što ne čitamo obrazloženja. U tom smislu ćemo analogno da čitamo sve. Zaista, kako da vam kažem, mi ovde treba da razgovaramo o ljudima koji od januara treba da počnu da registruju, da podnose prijave, o lokalnim samoupravama koje treba da organizuju registratore. Vi meni u obrazloženju napišete – papirno (analogno) ili elektronski (digitalno). Televizija je onda bila papirna, dok nije postala digitalna.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar dr Zorana Mihajlović.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Prvo, to je obrazloženje jednog od amandmana.

U pravu ste, treba da razgovaramo o ljudima, odnosno o svima nama, budući da smo svi mi stanari, svi ćemo ovaj zakon da primenjujemo. Ali ne znam zaista kako možemo da razgovaramo kada su svi vaši amandmani „briše se“. Sad je odjedanput neka čitava priča oko toga. Tako da nisam uopšte razumela, u stvari, šta je vaš stav konačno o zakonu.

Opet ponavljam zbog građana Srbije... A vi možete da koristite razne načine da imate određeno vreme u kojem ćete govoriti, uglavnom i najčešće odnosi se na vašu poslaničku grupu i još neke poslaničke grupe, zaista sve ono što ne stoji u zakonu. Dakle, da ponovimo, profesionalni upravnik nije obaveza. Zakon nije protiv interesa građana Srbije.

Druga stvar, obaveza svake stambene jedinice, odnosno stambene zgrade jeste da ima svog upravnika, koji jeste u stvari neko od stanara. Ali, ono što nije obaveza – nije obaveza da bira profesionalnog upravnika, osim ako to sami ne žele. Nema nikakvih naknadnih troškova itd. o kojima vi pričate. Nema onoga što se zove da taj zakon neće biti primenljiv.

Dakle, ovaj zakon je prošao za godinu i po dana razgovore po celoj Srbiji. Prema tome, čini mi se da način na koji pokušavate da, upotrebiću grublji izraz, opstruišete rad, što nije moje pravo da kažem jer sam član Vlade i došla sam ovde da branim zakon, tu ste potpuno u pravu... Ali nije nikakav problem, sedećemo koliko god treba i svaki put ćemo pred građanima Srbije reći da ovaj zakon uvodi red, ono što nismo imali prethodnih petnaest i više godina, ono što niko pre nas nije uradio.

Razumem bojazan, razumem brigu, razumem sve, ali, dozvolite, objasnili smo nekoliko puta, napravili smo obrazloženja. Nakon tri meseca doći ćemo na odbor u parlamentu pa ćemo pričati o efektima zakona.

PRESEDAVAJUĆI: Nemate više vremena, koleginice Čomić.

(Gordana Čomić: Imam amandmane.)

Nemate. Dva minuta ste govorili, potrošili ste.

(Gordana Čomić: Sledeći.)

A sledeći?

Reč ima narodni poslanik Sonja Pavlović.

SONJA PAVLOVIĆ: Samo da objasnim malo, vidim da ovde ima zabune sa tim – analogno, papirno, elektronski i sve to što ide. Verujte mi, već dve godine 28.000 licenciranih inženjera Inženjerske komore nije moglo ovu tajnu da otkrije, otkako je taj novi Zakon o planiranju i izgradnji izašao, otkako je izašao novi Zakon o ozakonjenju objekata i ova nova procedura. Ljudi odnesu na kraju sve, sve što imaju: i papirne, i nepapirne, i elektronske, i *PDF* formate, i *CAD* formate, sve moguće, jer tu tajnu niko nije mogao do sada da otkrije, šta je to što zaista treba da se odnese, a u sekretarijatima koji obrađuju tu dokumentaciju to niko nije umeo da nam objasni.

Samo mali doprinos da shvatimo da smo na početku svega. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Koleginice Mihajlović, nemate sada pravo, potrošili ste dva minuta.

Na član 27. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Dragan Vesović.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući. Dakle, amandman je na član 27. koji glasi: „Podnosilac prijave je dužan da registru podnese prijavu u roku od 15 dana od dana nastanka promene, odnosno podataka koji su predmet registracije.“

Naš amandman je bio u smislu da se taj rok produži sa 15 na 90 dana. Zašto smo to predložili? Nismo imali nameru, kako reče malopre gospođa ministarka u jednom momentu, da potcenjujemo građane Srbije, ali imamo ubeđenje da su to pravno neuki ljudi. Ako ne uspeju to da urade u roku od 15 dana, u završnom delu zakona predviđene su prilično velike novčane kazne, tako da ne mogu da ostanem u ubeđenju da ne postoji mogućnost da se daju novci.

S druge strane, ukoliko zgrada ima običnog upravnika, onog koga su izabrali stanari te stambene jedinice, šta ćemo ako taj čovek ne zna da treba da prijavi u roku od 15 dana, ne prijavi, pa bude kažnjen?

Dakle, otići će novac tu, nateraćemo posredno građane da biraju profesionalne upravnike, tu ćemo im uzeti novac jer će biti profesionalni upravnici.

Malo smo uzeli novac od plata i penzija i, kako bih ja rekao – malo kazna, malo upravnik, malo plate i penzije, svako nešto, ne ostade ništa. Od čega će građani živeti? To će biti tema drugog poglavlja. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Da li još neko želi reč? (Ne.)

Na član 27. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.

Reč ima narodni poslanik Dušan Pavlović.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Dame i gospodo, poštovani građani, želim da kažem istu stvar kao i moj prethodnik. Doduše, nisam predložio tako dugačak rok, već da se sa 15 dana produži na 21 dan. Razlog je prost: ako upravnici zgrada budu volonteri, odnosno ljudi koji već žive u tim zgradama, oni, pošto neće biti plaćeni, imaju mnogo drugih obaveza, drugih poslova. Dakle, zamolio bih, ako može, da ih ne požurujemo da u ovako kratkom roku prijavljuju stambenu zajednicu, kao i bilo kakve promene u njoj. Možda ne mora da bude ovo što sam ja predložio, ali molio bih da im se produži rok da bi ljudi imali dovoljno vremena da na miru urade ono što je neophodno, umesto da rizikuju da im se propisuju kazne za ovako trivijalne stvari.

Takođe, nije mi jasno kakve se kazne propisuju, da li se propisuju ove drakonske kazne koje se nalaze u zadnjem delu zakona ili neke druge. Molio bih, ako neko može da protumači iz Ministarstva, ima vas dosta ovde, ako neko može da kaže da li je ovo norma koja je sankcionisana novčano ili na neki drugi način, ili je prosto neka okvirna norma koja možda i ne mora da se poštuje? Ako je ovo drugo, onda mogu i da odustanem od ovog amandmana. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na naziv iznad člana 28. i član 28. amandman je podnela narodni poslanik Gordana Čomić. Izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Zahvaljujem. Rubrum je „Potvrda o primljenoj prijavi“. Svaki put kada govorim, govorim o razlozima zašto tražim da se briše svaki član i da ovaj zakon, u ovakvom obliku, ne stupi na snagu. U tri stava je. Prvi stav: „Potvrda o primljenoj prijavi izdaje se, na zahtev podnosioca prijave, prilikom neposrednog podnošenja prijave registru.“ Dočim drugi stav kaže: „Potvrda o primljenoj elektronskoj prijavi dostavlja se na elektronsku adresu navedenu u prijavi.“ Zašto ovaj koji šalje elektronski ne mora da ima zahtev, a ovaj koji šalje poštom mora da ima zahtev? To je pitanje, kako da vam kažem, čak i diskriminacije, pri čemu ste s pravom uveli ravnopravno tri vida komunikacije: papirni, da ne ponavljam, analogni i elektronski.

Treći stav kaže: „Potvrda o primljenoj prijavi naročito sadrži broj pod kojim je prijava zavedena, datum i vreme prijema prijave, vrstu prijave (upis, promena ili brisanje podataka i dokumenata), identifikacione podatke o podnosiocu prijave iz člana 23. stav 1. tačka 3) ovog zakona, kao i spisak priloženih dokumenata.“

Znači, ako onaj ko podnosi prijavu, kada ima neposredno podnošenje prijave registru, ne podnese zahtev, neće dobiti potvrdu koja sadrži sve ovo. Nemojte, molim vas.

Na pitanje o čemu – o stavovima u članu 28. Prvi stav kaže: „Potvrda o primljenoj prijavi izdaje se, na zahtev podnosioca prijave, prilikom neposrednog podnošenja prijave registru.“ Drugi stav kaže – kada elektronski podnosite, onda se dostavlja na elektronsku adresu navedenu u prijavi.

Znate, ja čitam zakone. Ako postoji nešto što poštujem, to je ova kuća. Moja najava da ću koristiti samo deo svog prava na govor stoji, ali vas molim da onda vodite računa o tome kako odgovarate na postavljena pitanja.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministar dr Zorana Mihajlović.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Evo, zbog građana Srbije – poštovani građani Srbije, poslanica Demokratske stranke je na sve članove zakona o stanovanju napisala „briše se“. U članu 28, koji govori o potvrdi o primljenoj prijavi, smatra se da u stvari mora da se dostavlja potvrda, a u zakonu jasno stoji da je to pravo onoga ko podnosi da traži da li želi ili ne želi potvrdu o primljenoj prijavi. Naše je mišljenje da treba da pustimo podnosiocu zahteva pravo da bira da li želi da dobije potvrdu ili ne želi da dobije potvrdu. Poslanica Demokratske stranke smatra – ne, i tu se nismo složili.

Nismo mogli da napišemo obrazloženje zato što nismo znali šta je u stvari problem u ovom članu pošto piše „briše se“, ali, evo, sad smo došli do toga da čujemo da u stvari postoji problem oko te potvrde. Da li treba ili ne treba, to nisam shvatila, ali, svakako, naš stav je da to treba da bude pravo podnosioca prijave.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 28. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Milena Bićanin, Meho Omerović i dr Muamer Bačevac.

Reč ima narodni poslanik Ivan Bauer.

IVAN BAUER: Zahvaljujem, predsedavajući. Koristiću vreme poslaničke grupe.

Mi smo podneli amandman na član 28. stav 1. a u vezi sa stavom 2. ovog člana. Pročitaću ova dva stava. Stav 1. kaže: „Potvrda o primljenoj prijavi izdaje se, na zahtev podnosioca prijave, prilikom neposrednog podnošenja prijave registru.“ Stav 2. kaže: „Potvrda o primljenoj elektronskoj prijavi dostavlja se na elektronsku adresu navedenu u prijavi.“

Smatrali smo da onaj ko je podneo elektronsku prijavu na izvestan način jeste privilegovan. U smislu načela ravnopravnosti, tražili smo da se briše ovaj deo koji se nalazi između zareza, to je: „na zahtev podnosioca prijave“, odnosno da i oni koji prijavu podnose neposredno takođe mogu da istovremeno automatski dobiju potvrdu o primljenoj prijavi, isto kao i oni koji prijavu podnose elektronski.

Moram priznati, očekivali smo da ćete da prihvatite ovaj amandman, mada, istini za volju, vi ste amandman koji je nešto drugačije napisan, ali u krajnjem ishodištu finalni tekst ovog člana postaje identičan, prihvatili. Ono što je najvažnije jeste da smo, čini mi se, otklonili ovu nedoumicu vezanu za stav 1. u članu 28. time što ste prihvatili amandman jedne druge poslaničke grupe. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 28. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Dušan Pavlović i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Reč ima narodni poslanik Dušan Pavlović.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Zahvaljujem. Ja sam takođe predložio da se briše ovaj deo koji glasi: „na zahtev podnosioca prijave“. Nadam se da neću da budem optužen zbog toga što sam podneo takav amandman.

Imam obrazloženje zbog čega sam to podneo. Mislim da uopšte ne treba da se prepušta na volju bilo kome ko podnosi ovakvu prijavu da li hoće ili neće da dobije izveštaj o tome da li ju je podneo, već da administracija ima obavezu da mu podnese izveštaj o tome da je prijava uredno predata, da bi imao nekakav dokaz o tome. To treba da bude obaveza javne administracije, da posle ne bi bilo nejasnoća o tome da li je prijava podneta ili ne. Ako se obriše ovaj deo „na zahtev podnosioca prijave“, javna administracija, tj. javni službenik je dužan da izda obaveštenje o tome da je prijava uredno podneta. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem. Reč ima narodni poslanik Marija Janjušević.

MARIJA JANJUŠEVIĆ: Zahvaljujem. Takođe smo tražili da se briše: „na zahtev podnosioca prijave“. Smatramo da se na ovaj način diskriminiše podnosilac prijave direktno na šalteru nadležnog organa u odnosu na podnosioca prijave u elektronskoj formi.

Inače, bojim se za neuke građane, koji su u velikoj opasnosti. Razumejte moju zabrinutost za građane. Ako gospođa ministarka piše jedan zakon, a Marko Čadež licencira te upravnike koji će doći u zgradu gde su dobronamerne starije gospođe, bake, koje čak i za smanjenje penzija smatraju da je pozitivno i dobro, mogu samo da zamislim šta takve naše građane čeka u budućnosti. Veoma mi je mala uteha, zapravo nikakva, što će građani, kada osete efekte ovog zakona, kazniti predlagača na izborima. Veoma je visoka cena toga, veoma visoka. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministar dr Zorana Mihajlović.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Kada pominjete brigu o bakama i dekama, upravo zbog toga i postoji ovaj zakon – da uvede red. Kada pominjete Marka Čadeža i Privrednu komoru Srbije, pa, valjda je potrebno da imamo jasne kriterijume kako će neko uopšte da dobije licencu da bi bio profesionalni upravnik.

Ponavljam još jednom, za bake, deke i sve druge, profesionalni upravnik nije obaveza po zakonu. U nekim drugim državama oko nas jeste, ali profesionalni upravnik u predlogu ovog zakona nije obaveza. Ono što jeste obaveza, to je da zgrada ima upravnika, koji sada može da bude, rekli smo, stavili smo analogiju sa predsednikom kućnog saveta. Samo ako stanari žele, oni mogu da angažuju profesionalnog upravnika, koji, složićemo se svi, već postoje u nekim gradovima, ali nije određeno niti da ima licencu, niti se vodi računa o školi koju ima, niti da ima obuku, niti da polaže određeni ispit, niti da je prošao celu krivičnu evidenciju itd.

Znači, uvodi se red upravo zbog toga da bake i deke i svi drugi u svojim zgradama ne bi imali probleme koje stalno imaju, a vi, ja i svi mi ovde znamo kakve probleme imamo u našim stambenim zgradama.

Reagujem u trenutku kada mislim da ljudi, građani Srbije ovo gledaju, jer govorite neistine i stvari koje prosto ulivaju neku vrstu straha ljudima. Ja to ne želim, ne mogu da dozvolim i zato reagujem, zato vam odgovaram.

PRESEDAVAJUĆI: Samo polako. Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Poštovana gospođo ministarka, apsolutno je netačno da vi ovo donosite zbog baka i deka, jer da zaista donosite zbog ljudi koji su pravno neuke stranke, koji jedva sastavljaju kraj s krajem zbog smanjenja penzija i zbog vrlo teških okolnosti za život, vi im ne biste nametali obaveze koje namećete ovim zakonom. Znači, obavezu da imaju knjigovodstvo, da podnose završni račun...

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Nogo, molim vas, o amandmanu. Pročitaću amandman: „U članu 28. stav 1. brišu se reči 'na zahtev podnosioca prijave'“. To nema nikakve veze ni sa profesionalnim upravicima, ni sa predsednicima kućnih saveta, ni sa penzijama, ni sa bakama, ni sa dekama.

Reč ima narodni poslanik Sonja Pavlović.

SONJA PAVLOVIĆ: Neću ni o bakama, ni o dekama, ni o profesionalnim upravicima, mene samo interesuje da mi predlagač kaže da li je urađena neka ekonomska analiza, kao i socijalnih efekata ovog zakona. Znači, kao što imamo prethodne studije opravdanosti...

(Predsedavajući: Molim vas, i vi koleginice, kao što sam opomenuo kolegu...)

Da ne bismo pominjali bake i deke, dajte nam brojke.

PREDSEDAVAJUĆI: Da li još neko želi reč po ovom amandmanu? (Ne.)

Na član 28. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Reč ima narodni poslanik Nenad Konstantinović.

NENAD KONSTANTINOVIĆ: Zahvaljujem se, u svakom slučaju, što je prihvaćen amandman, jer je očigledno bilo zaboravljeno da se potvrda o prijemu prijave, kada se podnosi analognim putem, odnosno neposredno preko šaltera, da onome ko je prijavu podneo. To je svakako u redu.

Mislim da nije korektno da spočitavate poslanicima da podnose amandmane da bi opstruisali. Ne znam zašto ste onda usvojili 16 amandmana Poslaničke grupe Socijaldemokratska stranka, Narodni pokret Srbije ako smatrate da mi opstruišemo time što podnosimo amandmane. Svakako mislim da su svi ovi amandmani imali za cilj da poprave zakon, probali smo da vas ubedimo u to, ali, nažalost, vi niste prihvatili naše argumente.

PREDSEDAVAJUĆI: Na naziv iznad člana 29. i član 29. amandman je podnela narodni poslanik Gordana Čomić.

Reč ima narodni poslanik Gordana Čomić.

GORDANA ČOMIĆ: Zahvaljujem. Rubrum je „Izmena i odustanak od prijave“. Vratću se na ovaj član kada bude u pitanju član 35. i drugačija odredba. U tri stava u ovom članu, za koji predlažem da se briše, kao i ovaj prethodni, gde sam isto tražila da se briše i obrazložila zašto, jer ste prihvatili amandman... Dobro je što ste prihvatili bilo čiji, nije važno, da li ove ili one grupe, bar nešto da popravite. Dakle, u tri stava kaže: „Podnosilac prijave može da izmeni prijavu ili da od nje odustane do donošenja odluke registratora o prijavi.“ U drugom stavu: „Ako podnosilac prijave odustane od prijave, registrator donosi rešenje kojim se postupak obustavlja.“ To su ta dva stava.

Dakle, u prvom stavu, kada on može da odustane pre nego što je registrator doneo odluku, zašto je potrebno da pišete da se o tome donosi rešenje? To je taj normativni optimizam. Znači, vi u ovaj zakon, koji je neprimenljiv iz

drugih razloga, unosite postupke koje nema potrebe unositi, zato što ne znamo, član 35. će to potvrditi, ko je službeno lice. Imali smo i različit pristup ako podnosiš prijavu lično registratoru i ako je podnosiš elektronski.

Ovde kaže: „Podnosilac prijave može da izmeni prijavu...“. On može da izmeni prijavu kad god hoće, njegova je prijava; može da odustane od nje kad hoće, njegova je prijava – Zakon o upravnom postupku. Vi posebna dva stava stavljate nepotrebno. Zbog toga tražim da se briše.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Neđo Jovanović.

NEĐO JOVANOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući. Kada se govori o ovom amandmanu, ovde se moramo pozvati na ostale procesne zakone. Ako se ovaj zakon primenjuje shodno primeni odredaba Zakona o upravnom postupku, koji je takođe procesni zakon, onda moramo imati u vidu i one zakone koji su takođe procesnog karaktera kao što su Zakonik o krivičnom postupku ili Zakon o parničnom postupku.

Predlagač amandmana smatra da nema potrebe da se donosi rešenje kojim se postupak obustavlja ukoliko podnosilac prijave odustane od prijave. Moram da podsetim da, shodno odredbama Zakonika o krivičnom postupku, ukoliko tužilac odustane od krivičnog gonjenja, donosi se rešenje o obustavi krivičnog postupka. Zbog čega bismo onda ovde uopšte dali mogućnost da se drugačije postupa kada se radi o procesnoj odluci, o procesnom rešenju? I po Zakonu o parničnom postupku, u slučaju povlačenja tužbe ili odricanja od tužbenog zahteva, takođe se donosi adekvatno rešenje kojim se postupak okončava u procesnom smislu. Dakle, nema razloga da, shodno odredbama tih procesnih zakona, u ovoj situaciji normiramo drugačija procesna rešenja, jer su ona u principu univerzalnog karaktera. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Na naziv iznad člana 30. i član 30. amandman je podnela narodni poslanik Gordana Čomić.

Reč ima narodni poslanik Gordana Čomić.

ORDANA ČOMIC: Evo člana na osnovu kojeg sam vas pitala da li smo izračunali koliko nam vremena treba da primimo prijavu i izdamo rešenja, jer i vreme je ograničen resurs, i neobnovljiv resurs nama, svim živim bićima. Kada radite procesne i bilo kakve stvari, računate koliko vam vremena treba. Zato govorim o deset hiljada minuta mesečno u idealnim slučajevima, jer tako se radi, na jednog registratora.

U članu 30. praktično se pravi tok vremena. Kaže se u prvom stavu šta registrator radi na prijemu prijave, šta proverava. U stavu dva kaže se da podaci koji su predmet objavljivanja ne podležu proverbi ispunjenosti formalnih uslova, upisuju se u registar. To je opet vreme koje vam treba. I, na kraju, u trećem stavu – registrator odlučuje o prijavi donošenjem rešenja o registraciji ili zaključka o odbacivanju prijave u roku od pet dana. Tu imate čak i rok u kome će on ponovo komunicirati sa strankom.

Pitala sam vas da li je za ovo dovoljno petnaest minuta po prijavi. Koliko treba vremena? Pola sata?

Jedno moramo da naučimo: ako hoćemo da primenimo zakon, moramo da imamo dobre odredbe, moramo da imamo upravljanje vremenom potrebnim da se te odredbe primene u praksi i moramo da imamo unapred procene o tome ko će to da radi, sa čim, koliko to košta i ko će to da plati. Ja ne sumnjam da vi ... Svi mi to imamo kao ideju, ali to se ovde ne vidi. Zbog toga pitam. Deset hiljada minuta mesečno, punih 168 radnih sati, samo to da radi jedan, ne može više od šeststo. Ako ekstrapolirate, pošto ima i drugih poslova, pošto je 15 minuta sa moje strane napamet rečeno, onda dobijete manji broj. Onda ćete da vidite kako završavamo 2017. godinu, sa koliko skupština stanara.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 30. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Ovaj amandman nije prihvaćen i ono što je najzanimljivije jeste obrazloženje. E, pazite sad, citiram obrazloženje: „Amandman se ne prihvata“, pa na kraju kaže – zato što se ne donosi posebna odluka o formiranju stambene zajednice, već se stambena zajednica formira *ex lege*, znači, samim ovim zakonom.

Mi ovde uporno ponavljamo i tvrdimo – ovaj zakon je loš, ovaj zakon uvodi brojne obaveze, i materijalne ali i proceduralne, za građane Srbije. Ministarka na to ili ćuti ili ignoriše zato što nema argumentaciju, ili ponavlja da to nije tačno.

Pogledajte sada, vi sami kažete da se po sili zakona formira stambena zajednica, a prethodno u zakonu kažete da će se na stambenu zajednicu primeniti pravila o udruženjima. Ponavljam da se udruženja osnivaju slobodnom voljom. Onda Zakon o računovodstvu i reviziji, stav 2, jasno pokazuje da uvodite dodatnu obavezu vođenja knjiga i podnošenja završnog računa. Evo, samo na jednom malom primeru, pokazatelja da se uvode dodatne obaveze. Znači, stambena zajednica će sama po sebi biti dodatna obaveza; samo komplikuje život građanima Srbije i daje dodatne namete.

Mi smo ovde pokušali da dobijemo odgovor na jednostavno pitanje koliko očekujete da će se formirati stambenih zajednica. Ne znate da nam kažete. Ja mislim da ne želite da nam kažete. Jer, koliko ima nepokretnosti u Srbiji, računajte da u velikoj većini njih minimum dva lica imaju vlasnički udeo, pa to vam je broj stambenih zajednica koje će biti formirane, pa puta taksa za registraciju, pa puta koliko profesionalnih upravnika, pa puta zaprećene kazne...

Profesionalni upravnici, možete da odmahujete rukom, zaista će biti zato što niko normalan neće hteti da se prihvati upravljanja zgradom po ovom zakonu. Opet vam kažem, ovo su sve pravno neuke stranke. Da nisam narodni poslanik, ne bih se bavio ovim zakonom, ne bih ga čitao i baš bi me bilo briga. Znači, morate da shvatite kome se obraćate. Građani ovo sigurno neće dobro proanalizirati.

PREDSEDNİK: Izvolite.

ZORANA MIHAJOVIĆ: Toliko puta sam vas slušala, toliko ste netačnih stvari rekli. Nisam pravnik, ali postoje ljudi oko mene koji to jesu i to rade; s druge strane, vi jeste pravnik pa je prosto neverovatno kako neke stvari tumačite, da li to radite s namerom ili ne znate. Možda zato što nemate iskustva pa je potrebno neko iskustvo da to naučite.

Znači, poslovne zgrade se jedino registruju kao udruženja. Nekoliko puta ste izrekli nešto što apsolutno nije tačno.

Drugo, u članu 16. vam lepo stoji: „Stambena zajednica...” Morate da čitate, ali kada čitate, pročitajte od početka do kraja, nemojte da čitate jedan deo, jer zaista počinjem da mislim da imate nameru da ovde pred građanima Srbije kažete nešto što nije tačno. Razumem da ne znate, to shvatam, potrebno je vreme da se stekne određeno iskustvo, koje vi za sada u tom smislu nemate. „Stambena zajednica ima status pravnog lica, koji stiče trenutkom kada najmanje dva lica postanu vlasnici dva posebna dela“. Ponavljam još jednom, poslovne zgrade se registruju kao udruženja, a ne stambene.

(Srđan Nogo: Pravo na repliku.)

PRESEDNIK: Ne.

(Srđan Nogo: Direktno mi se obratila ministarka.)

I vi ste njoj, i tako više puta.

Baš je duhovit, meni baš ništa nije smešno.

Više puta ste razmenili, dokle da slušamo to?

Na član 30. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

NENAD KONSTANTINOVIĆ: Poštovana predsednice parlamenta, dame i gospodo narodni poslanici, naša poslanička grupa smatra da nije dovoljno pet radnih dana da lokalna samouprava odradi prijave. To će biti stotine hiljada prijava koje će u prvom trenutku doći kod raznih organa lokalne samouprave. Zato smo predložili rok od 15 dana. Ako se prijava u roku od pet dana ne razmotri, a možemo očekivati da lokalne samouprave neće biti u stanju da u roku od pet dana razmotre sve te prijave, smatra se da je prijava usvojena i biće neophodno, po zakonu, da se zbog ćutanja administracije donese rešenje kojim je prijava usvojena. Posle toga će morati da vrše izmenu, što imaju pravo u skladu sa zakonom, ako je na osnovu nekog pogrešnog podatka ta registraciona prijava usvojena. Dovodimo do novog postupka.

Mislim da je razumno da im produžimo rok da bi im bilo lakše da sve te prijave obrade, dakle, da ne bude rok pet radnih dana, nego 15 dana. Mislim da u tom roku objektivno mogu da stignu da promene.

Slažem se da treba da teramo administraciju da radi brže, podnosio sam amandmane u tom pravcu da ubrzamo rad lokalnih samouprava, ali nemojte da im nametnemo nešto što ne mogu da ispune.

PRESEDNIK: Sonja Pavlović.

SONJA PAVLOVIĆ: Slažem se s kolegom. Rok od pet radnih dana bi možda bio dovoljan da je urađena analiza koliko se stambenih zajednica očekuje da će biti. Pošto to nije urađeno, zaista mislim da je to nedovoljno, i da je i 15 dana minimalni rok za lokalnu samoupravu da odgovori po prijavama. Hvala.

PREDSEDNIK: Na naziv iznad člana 31. i član 31. amandman je podnela narodni poslanik Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 31. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Reč ima Aleksandra Jerkov.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem. Ovde se radi o žalbi na odluku o registraciji. Prvo, smatramo da se ovde radi o upravnom postupku i zbog toga nam je nejasno zbog čega je drugostepeni organ opštinsko ili gradsko veće, koje je imenovalo istog tog registratora na čiju se odluku žalimo. Predlažemo da to bude ministarstvo. Nejasno je zbog čega ne želite da prihvatite taj amandman. Smatramo da je ovo zaista, kako ste napravili – kadija te tuži, kadija ti sudi. Mislimo da bi bilo korisnije da građanima damo mogućnost da se žale drugom organu, a ne organu koji je imenovao onoga koji je doneo odluku na koju se građani žale.

S druge strane, opet imamo taj stalni problem da se od građana koji se volonterski bave nekim poslom, koji su predsednici skupština stanara u ovom momentu, budući upravnici zgrada, koji će volonterski biti upravnici zgrada, očekuje da obavljaju izuzetno komplikovane radnje, da podležu raznim sankcijama.

Smatramo da će epilog ovoga što sada radite biti to da ćete naterati sve zgrade da imaju profesionalne upravnike, jer niko od volontera koji trenutno vode skupštine stanara neće hteti da se prihvati ili će biti retki oni koji će hteti da se prihvate da besplatno rade posao za koji će neko drugi biti plaćen. Zapravo, epilog će biti da će zgrade imati profesionalne upravnike, čak i one zgrade koje imaju skupštine stanara koje danas funkcionišu. Znamo ko će biti profesionalni upravnici, o tome smo govorili. Verujemo da će epilog ovoga biti da će u svakoj zgradi biti nekakav član Srpske napredne stranke koji će, kako kasnije u zakonu vidimo, imati ovlašćenja koja mu ni Ustav ni važeći zakoni ne dozvoljavaju.

PREDSEDNIK: Na naziv iznad člana 32. i član 32. amandman je podnela poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 32. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima Aleksandra Jerkov. Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Isto predlažemo da se promeni organ kome se može uložiti žalba na odluku registratora. Smatramo da je nepravедно,

da nije ispravno da o žalbi odlučuje isti organ koji je imenovao osobu na čiju se odluku ulaže žalba. Mogli ste pojednostaviti, pa reći da se istoj toj osobi ulaže žalba, pa bi onda bilo sasvim jasno šta nameravate. Ovako, vi praktično nameravate da se te odluke ne mogu ispraviti, da se žalbe neće uvažiti, jer bi time lokalne samouprave priznale grešku koju su napravile.

Mislim da ne bi bilo strašno da prihvatite ovaj amandman – nije od onih amandmana „briše se“ koji vam toliko smetaju – ali očigledno vama ne odgovara da vodimo dijalog ni kada imamo amandmane „briše se“, a ni kada amandmanima nešto konkretno predlažemo. Jedanput vam je izgovor za to što ne razgovaramo to što su amandmani „briše se“, a drugi put ne znam šta vam je izgovor, tek ne razgovaramo, tako da se prosto stiče utisak da o ovom zakonu ne želite ni da razgovarate.

PREDSEDNIK: Reč ima Zorana Mihajlović. Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: I u prethodnom i u ovom članu to što vi tražite suprotno je Zakonu o lokalnoj samoupravi. To je razlog zašto Ministarstvo ne može da rešava te stvari koje ste vi tražili, što vrlo jasno piše u obrazloženju, ali, evo, ponoviću.

Zanimljiva mi je ideja da vi vrlo dobro znate ko će biti profesionalni upravnici, a još uvek nisu registrovani, niti je urađena obuka, niti se bilo ko prijavio, niti postoji bilo kakav konkurs, tako da, stvarno, svaka čast na vašoj vidovitosti. Ja nisam tako vidovita, znam da postoje pravila i da ćemo ta pravila poštovati, znam da će imena, prezimena i uslovi da neko bude profesionalni upravnik biti potpuno javni; biće javni kriterijumi i licence koje će dobijati, koje ćemo i vi i ja i bilo ko drugi moći da proverimo i pogledamo. Ali dobro, ako vi to znate, stvarno, divim vam se.

PREDSEDNIK: Reč ima Neđo Jovanović. Izvolite.

NEĐO JOVANOVIĆ: Zahvaljujem, predsednice. Amandman bi imao smisao kada ne bi bio u suprotnosti sa odredbama Zakona o lokalnoj samoupravi. Naime, u članu 46. u stavu 5. Zakona o lokalnoj samoupravi nedvosmisleno jasno stoji šta je nadležnost opštinskog, odnosno gradskog veća, a ta nadležnost podrazumeva da u upravnom postupku u drugom stepenu rešava po žalbama građana, organa, institucija i tela koje je pod nadležnošću opštinskog ili gradskog veća.

Šta to znači? To znači da ni u kom slučaju ovde ne može u drugom stepenu odlučivati Ministarstvo, jer bi došlo do direktne povrede odredaba Zakona o lokalnoj samoupravi. Onda bismo morali da menjamo član 46. Zakona o lokalnoj samoupravi, da na drugačiji način regulišemo nadležnost opštinskog, odnosno gradskog veća, pa tek onda da ustrojimo mogućnost da to bude Ministarstvo ili neko drugi. Treba pročitati Zakon o lokalnoj samoupravi i biće jasno.

PREDSEDNIK: Hvala. Na član 32. amandman je podnela Branka Stamenković.

Da li neko želi reč? (Da.) Reč ima Branka Stamenković. Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Hvala. Član 32. Predloženim izmenama ovog člana opet se izbegava uvođenje novih finansijskih nameta koji bi pali na teret članova stambenih zajednica. Tačnije, opet se vraćamo na one dve vrste administrativnih taksi koje se nameću stambenim zajednicama, a za koje ja dosledno, iz amandmana u amandman, insistiram da se brišu.

Ovo je još jedna prilika da ministarki postavim pitanje, koje sam postavila valjda šest puta do sada, a još uvek nisam dobila odgovor, a to je – koji su to opravdani troškovi vođenja registra i vođenja jedinstvene evidencije koji zahtevaju da stambene zajednice plaćaju ove dve vrste takse i o kojim stambenim zajednicama uopšte pričamo?

Pretpostavljam da se prilikom osmišljavanja zakona ipak procenjivalo, ne može se znati tačan broj, ali, otprilike, o kom broju stambenih zajednica pričamo? I, imamo li predstavu koju količinu novca će preko ovih administrativnih taksi generisati stambene zajednice za lokalnu samoupravu i za Republički geodetski zavod? Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima ministar. Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Ovo mi je jako zanimljivo pošto sve vreme govorite o taksama koje će da plaćaju podnosioci lokalnoj samoupravi i Republičkom geodetskom zavodu i vrlo ste protiv toga jer to smatrate dodatnim nametom itd. A sada u članu 32, gde mi kažemo da kada podnesu usaglašenu prijavu neće plaćati ponovo administrativnu taksu i naknadu, kažete da se to briše. Ne znam da li ste za to ili niste za to.

Što se tiče projekcija, broja itd., da, u pravu ste, vrlo smo dobro izanalizirali, imamo te podatke.

PREDSEDNIK: Reč ima Sonja Pavlović. Izvolite.

SONJA PAVLOVIĆ: Mi samo hoćemo da čujemo te podatke. Zašto krijete od nas? Valjda sarađujemo za građane Srbije zajednički?

PREDSEDNIK: Hvala. Reč ima Branka Stamenković. Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Znate, ali nećete da nam kažete. Zašto nećete da nam kažete? Ne volite me? Ne zaslužujem da znam? Kao narodni poslanik nisam dostojna toga da saznam takav jedan podatak? Moram da napišem zahtev po Zakonu o slobodnom pristupu informacijama od javnog značaja, pa da to zatražim, pošto nije transparentno objavljeno na prezentaciji i internet prezentaciji? Da li sam vas uvredila nečim? Zašto? Zbunjena sam.

PREDSEDNIK: Reč ima ministar. Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Sve vreme vas slušam i sve vreme se pitam kako je moguće da jedna poslanička grupa koja toliko vodi računa o svemu, o svim podacima, sve zna, svima nam je objasnila da mi sve što radimo, radimo protiv interesa građana itd. jednu najobičniju stvar nije uradila – nije pročitala obrazloženje zakona. U obrazloženju ovog zakona stoji svaki podatak za koji ste me pitali. Sve vreme čekam da li će neko od vaših kolega da se seti i da kaže – čekaj, stani, imaš u obrazloženju zakona. Ali zašto biste vi to čitali kada se vi bavite nekim drugim analizama.

U svakom slučaju, u obrazloženju zakona koji je toliko važan za sve građane, o kojem pričate sve vreme da je veoma važan za sve građane... Evo, dragi građani, nisu se udostojili ni da pročitaju tih deset strana gde tačno pišu svi podaci i projekcije koliko je objekata itd.

Možda u sledećem javljanju da vam kažem i stranu, ili ćete ipak da pronađete sami? Ne, pronađite.

PREDSIEDNIK: Reč ima Branka Stamenković. Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Hvala najbolje na uputstvu. Evo, u ime građana Srbije, molim vas da vi pročitate taj podatak – ne meni, nego građanima Srbije. Hvala.

PREDSIEDNIK: Ima na sajtu Skupštine Predlog zakona, pa će pročitati građani.

(Branka Stamenković: Zašto se mešate?)

Zašto se mešam? Da izađem? Predlažete da izađem?

(Branka Stamenković: Da.)

Pa nema potpredsednika ovde. Jedino ako će Čomićka da dođe da me zameni, a ja da izađem, pošto ste me isterali. Šta da radim?

Što biste vi rekli, je l' vi mene ne volite?

Reč ima Sonja Pavlović. Izvolite.

SONJA PAVLOVIĆ: Ništa nismo našli u obrazloženju što bi nam reklo koji je broj jedinica, kada smo čitali zakon. To su statistički podaci iz 2002. godine.

Zamolila bih ministarku da sasluša i pokuša da nam objasni.

Gospođo Mihajlović, to su statistički podaci iz 2002. godine o broju stambenih jedinica, koji su se u međuvremenu bitno promenili. Znači, za poslednjih četrnaest godina broj stambenih jedinica se bitno promenio u odnosu na 2002. godinu, od kada su statistički podaci koji su u obrazloženju ovog zakona, tako da nam niste dali odgovor. Ako možete, pojasnite.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Na naziv iznad člana 33. i član 33. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Na naziv iznad člana 34. i član 34. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Na naziv iznad člana 35. i član 35. amandman je podnela narodna poslanica Gordana Čomić.

Izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Rubrum člana 35. je „Povraćaj u pređašnje stanje“. U jednom stavu kaže: „U postupku registracije nije dozvoljen povraćaj u pređašnje stanje“. Kao i za sve ostale članove, predložila sam da se briše jer smatram da ovaj zakon ovakav kakav je predložen, čak i sa amandmanima (dobro je što ste prihvatili amandmane), ne treba da stupi na snagu.

Dakle, u koje pređašnje stanje u postupku registracije? Da li u svakom od slučajeva predviđenih prethodnim članovima, koje sam citirala, kada je u postupku registracije podnosilac upravnik u ime skupštine stanara, zakonom ovlašćeno lice ili po službenoj dužnosti? Ovaj član zakona imaće uticaj, posledice na ljude koji su stranke u postupku: s jedne strane registrator, s druge strane ko god od ovo troje bio, pri čemu ne znam ko će po službenoj dužnosti da podnosi prijavu ili ko je zakonom ovlašćeno lice. Onda oni njemu daju rešenje, zaključak, šta god hoćete, i piše na osnovu člana 35 – nije dozvoljen povraćaj u pređašnje stanje.

Zašto brišem? Zato što mislim da će to da napravi problem. Zašto obrazlažem zašto brišem? Zato što vama dajem šansu da objasnite šta ovo znači bilo kojoj lokalnoj samoupravi, sa bilo kim koga ste definisali u prethodnim članovima da može da uđe u postupak registracije. Hvala.

PREDSIEDNIK: Ministar, izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Priznaćete da kada se nešto ubaci u registar i objavite to (upravo to piše i u obrazloženju), povredićete prava trećih lica ako hoćete da se vratite na nešto što nije bilo.

Na kraju krajeva, sve elektronske baze imaju to pravilo, i u APR-u ili bilo gde. Tako da ili možda niste, što ne liči na vas, razumeli šta piše tačno u članu 35, ili možda ovo obrazloženje koje smo dali nije pravo. Ali ne možete povratiti podatak, nego idete na neku izmenu itd., kako je to već regulisano zakonom.

Pomislila sam da niste razumeli onda kada ste govorili o nekom od prethodnih članova, kada ste rekli da ćete se vezati za 31. To nije isto. Ne možete da povratite podatke, nego možete da idete na novu izmenu, jer bi to zaista bilo ugrožavanje neke treće strane koja je pročitala, videla podatak i misli da je taj podatak ...

PREDSIEDNIK: Hvala. Na član 35. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Reč ima Marija Janjušević.

MARIJA JANJUŠEVIĆ: Mi smo na ovaj član dali svoj predlog koji glasi: „U postupku registracije povraćaj u pređašnje stanje dozvoljen je u skladu sa odredbama zakona kojim se uređuje opšti upravni postupak.“ Dakle, nismo mi izmislili opšti upravni postupak.

U obrazloženju zašto se ne prihvata stoji da je „Predlogom zakona predviđen poseban postupak registracije stambenih zajednica na koji način je moguće isključiti pojedine odredbe opšteg upravnog postupka iz razloga celishodnosti i efikasnosti vođenja postupka“.

Postavlja se pitanje za koga je i u čiju korist ovaj postupak efikasan. Smatramo da formulacijom koja je predložena u ovom predlogu zakona zapravo obespravljujemo neuke stranke, o kojima sam malopre pričala. Ja sebe smatram informisanom osobom, ali sam često bila u situaciji da platim neku kaznu, globu zato što nisam dobro poznavala zakon. Naveli ste da moj kolega pravnik ne

pozna je dobro. Šta će tek biti sa neukim strankama, koje će stradati od one jasne rečenice da vas nepoznavanje zakona ne amnestira od primene istog? Ponovo su građani ugroženi.

Moram da priznam da nisam bila toliko zabrinuta na samom početku ove rasprave, ali što duže slušam obrazloženja naše ministarke, moja zabrinutost raste. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima Neđo Jovanović.

NEDO JOVANOVIĆ: Zahvaljujem, predsednice. Pre svega, institut povraćaja u predašnje stanje jeste procesnopravni institut. Ovde bih jedino, uvažena ministarko, zamolio da razmislite, imajući u vidu da procesne posledice vraćanja u predašnje stanje podrazumevaju da onaj koji je učinio neblagovremenu radnju, a postoje objektivni razlozi koji su ga onemogućili da to blagovremeno učini, stiče pravo da u određenom roku koji je zakonom propisan tu istu radnju ponovi kako bi svoje pravo u postupku mogao da osnaži.

U konkretnom slučaju treba imati u vidu član 27. Član 27. kaže da je podnosilac prijave dužan da u odgovarajućem roku podnese prijavu. Ako je ne podnese, on je faktički došao u prekluziju, jer ne može je sada ponovo podneti ako nema mogućnosti da se izvrši povraćaj u predašnje stanje.

Ako nikako drugačije, molim vas da pre nego što dođemo u situaciju da glasamo za ovaj zakon, vratimo barem Odboru, da Odbor amandmanom interveniše u odnosu na ovaj član. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala. Na član 35. amandman je podnela poslanica Aleksandra Čabraja.

ALEKSANDRA ČABRAJA: Dakle, član 35, o kojem diskutujemo već izvesno vreme sa priličnim stepenom saglasnosti, rekla bih, čak za mene pomalo neočekivanim, kaže ovako: „U postupku registracije nije dozvoljen povraćaj u predašnje stanje.“

Moram da vas pitam – zašto? Naime, verovatno znate da bi trebalo da postoji pravna konzistentnost između zakona koji postoje, zakona koji se već primenjuju, zakona koji se donose. I u svim drugim zakonima koji će se primenjivati u sudskim postupcima, vezano za ovaj zakon, postoji pravni institut povraćaj u predašnje stanje, kao što su, recimo, Zakon o parničnom postupku, Zakon o opštem upravnom postupku (koji su već neke kolege spominjale). Ne mogu da razumem, a ni obrazloženje mi nije najjasnije, zbog čega ovde ne postoji povraćaj u predašnje stanje.

Pričamo ovde o tome da li će građani razumeti šta treba da rade, da li neće razumeti itd., pa su i neki od nas prozvani da nisu dovoljno dobro razumeli članove zakona, obrazloženja itd. Ako mi to nismo dovoljno dobro razumeli, složićete se da neće baš svaki građanin razumeti baš najbolje o čemu je ovde reč.

Molila bih vas da ovo razmotrite i, na kraju krajeva, da nam objasnite zbog čega ovde nije dozvoljen povraćaj u predašnje stanje. Evo, diskutujemo o tome i mislim da se svi slažemo u tome da bi trebalo da postoji. Hvala.

PREDSEDNIK: Ministar, izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Da ponovim, kako piše i u obrazloženju – pre svega zbog zaštite trećih lica.

Kada ste već spomenuli pravnu konzistentnost, imate Zakon o postupku registracije u APR, član 21, koji takođe vrlo jasno i isključivo govori: „U postupku registracije nije dozvoljen povraćaj u pređašnje stanje“. To su, inače, specifični registri i vode se upravo na osnovu ovakvog jednog člana.

Da li će građani da razumeju? I te kako, pošto ćemo praviti uputstva i pravila, kao što smo radili i za sve prethodne zakone upravo da bismo pomogli građanima.

Ako vi niste... Kažete: „Ako mi nismo razumeli, kako će građani?“ Mogu samo da razumem da mislite da ste nešto iznad građana, pa ćete vi sada, kao, to razumeti, ali ipak niste, a građani tek neće.

Ne, građanima upravo treba red. Mi smo ovaj zakon napravili baš zbog toga što je dolazilo jako puno primedaba, jako puno komentara da je potrebno urediti oblast stanovanja i održavanja zgrada i da postoje ozbiljni problemi u tri zakona koja postoje, upravo od građana, ne od vas, nego od nekih drugih građana za koje govorite kako su neuki itd. Odmah da vam kažem, isti ti građani su primenili Zakon o planiranju i izgradnji i mi smo u prvih deset u svetu zbog toga.

PREDSEDNIK: Reč ima Aleksandra Čabraja.

ALEKSANDRA ČABRAJA: Gospođo Mihajlović, mislim da ste vi namerno sada pogrešno protumačili moje reči. Naravno da nisam htela da kažem da su građani neuki, htela sam samo da kažem da vi tvrdite... A mi znamo najbolje da smo se trudili da u ovim uslovima, bolje da kažem neuslovima, pročitamo, protumačimo zakon, napišemo amandmane itd. Znači, pomalo se osećam kao neki đak, recimo, koji bi dobio za domaći zadatak da za jedan ili dva dana pročitati i „Rat i mir“, i „Fausta“ i „Don Kihota“ i uradi analizu svih likova u tim delima i kad pokuša da uradi taj domaći zadatak, onda mu profesor kaže – nije ti to dobro.

Dakle, naravno da nije reč o tome da građani slabije razumeju od nas. Mislim da ste shvatili da je reč o tome da smo se mi posebno potrudili da ovo razumemo, a da se ipak pokazalo da mnogi od nas ovde ne da nisu razumeli nego, prosto, imamo primedbe na koje vi nećete da odgovorite. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Neđo Jovanović.

NEĐO JOVANOVIĆ: Zahvaljujem, predsednice. Naravno da stoji podrška za zaštitu trećih lica kada je u pitanju primena procesnopravnog instituta povraćaj u pređašnje stanje, ali se postavlja pitanje kako da se zaštiti podnosilac prijave. U članu 27. stoji da je „podnosilac prijave dužan da registru podnese prijavu u roku od 15 dana od dana nastanka promene, odnosno podataka koji su predmet registracije“.

Hajde da uzmemo primer koji ne bi trebalo da bude trivijalan, ali može da se desi u faktičkoj nekoj situaciji: ja sam upravitelj ili upravnik, nastupi promena. U momentu kada nastupa promena, ja sam zdravstveno onemogućen, na

bilo koji način, da preduzimam bilo koju radnju, pa i radnju koja se podrazumeva vezano za član 27. Na kraju krajeva, po Zakonu o parničnom postupku, kada propustim žalbu, ja podnesem, uz predlog za vraćanje u pređašnje stanje, medicinsku dokumentaciju koja mi opravdava da nisam mogao tu radnju da preduzmem. Zašto to ne bi mogao upravitelj ovde? Nema razloga da polemišemo oko toga, to je zaista nešto što je imperativno u procesnopravnom smislu.

Podnosilac prijave je onda oštećen, jer će da plati kaznu, koja neće da bude mala, biće velika, a neće moći da se koristi procesnopravnim institutom vraćanja u pređašnje stanje zato što je prekoračio rok od 15 dana, bez svoje volje ili zbog objektivnih okolnosti koje su ga onemogućile da tu prijavu podnese u roku koji je propisan.

PREDSEDNIK: Na naziv iznad člana 36. i član 36. amandman je podnela Gordana Čomić.

Da li želite reč? (Ne.)

Na član 36. amandman su zajedno podneli poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić i Nenad Konstantinović.

Izvolite.

NENAD KONSTANTINOVIĆ: Poštovana predsednice parlamenta, dame i gospodo narodni poslanici, ovim amandmanom tražio sam da se brišu reči „konačnog odobravanja“. Ne postoji nikakvo konačno odobravanje prijave. Ne postoji. Objašnjeno je u zakonu kako se prijava podnosi, zna se ko postupa po prijavi i nema konačnog odobravanja. Molim vas da izbacite taj termin iz ovog člana. Ništa se neće promeniti ako izbacite taj termin iz člana, koji i inače ne postoji.

Razumemo svi da u centralni informacioni sistem moraju da se ubace svi podaci; ako se ne ubace svi podaci, prijava neće proći. To nije sporno. I nije sporno da centralni informacioni sistem to radi. Ali, to sam razumeo posle mnogo čitanja i tumačenja ovog člana. Konačno odobravanje ne postoji. Kada ovako napišete član, to implicira da posle registratora neko drugi još treba konačno da odobri. Nema tog nekog drugog koji bilo šta konačno odobrava. Molim vas, ispravite ovo, nema razloga da ne prihvatite ovaj amandman.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na naziv iznad člana 37. i član 37. amandman je podnela poslanica Gordana Čomić.

Izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Zahvaljujem. Rubrum je „Ispravka greške“. U dva stava član pokušava da definiše situaciju šta ako je tokom registracije načinjena kakva greška. Ja mislim da je ceo zakon greška i zato tražim da se brišu sve odredbe.

Dakle, prvi stav kaže: „Ako je prilikom registracije načinjena greška u pisanju, računanju ili druga očigledna greška, registrator će u roku od pet dana od dana saznanja za grešku ili od dana podnošenja zahteva za ispravku izvršiti ispravku greške u registru i o tome doneti zaključak“. Kako je on saznao

za grešku bez zahteva? Tako mu je dosadno pa gleda ponovo dokumentaciju? Kako je saznao za grešku? Znači, ili mu je podnet zahtev, ili šta? Da li postoji neka institucija koja radi kontrolu, poređenje podataka ili samo radi kontrolu dokumentacije? Kako je on došao do saznanja da je neka greška načinjena?

U drugom stavu se kaže: „Ako registrator, odlučujući o zahtevu za ispravku greške, utvrdi da greška nije načinjena, donosi rešenje kojim se zahtev odbija kao neosnovan“.

Znači, imate u dva stava čitav postupak koji menja sadržaj dokumentacije, a da smo ostavili potpuno nejasno kako se to dešava. Ako je podnosilac prijave dao zahtev da se greška ispravi, mora da postoji postupak za to. U krajnjoj liniji, mora da postoji neko odgovoran za to. Ako nije, kako dolazi do saznanja da je sačinjena greška?

Ne možemo ostavljati u ovakvim stvarima, gde je stranka u postupku predstavnik stambene zajednice odnosno skupštine stanara, a s druge strane lokalna samouprava, odredbe da on sazna da je došlo do greške. Kao što argumentacija koju smo malopre razmenili, poređenje sa APR-om, ne stoji.

PREDSEDNIK: Vreme, zahvaljujem.

Na član 37. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Na naziv iznad člana 38. i član 38. amandman je podnela narodni poslanik Gordana Čomić.

Na naziv iznad člana 39. i član 39. amandman je podnela narodni poslanik Gordana Čomić.

Izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Član 39. ima rubrum „Shodna primena zakona“. Znači, stavite da nema povratka u pređašnje stanje, pozivajući se na APR u prethodnom članu, ukinete mogućnost blagovremenog, neblagovremenog, stavite rokove, ne ostavljate mogućnost za žalbu, nego ide prekršajna kazna. I onda dolazi član 39. koji kaže: „Na pitanja koja se odnose na postupak registracije i evidentiranja, a koja ovim zakonom nisu posebno uređena, primenjuje se zakon kojim se uređuje opšti upravni postupak“. A na ona koja su posebno uređena se ne primenjuje? Koja su to pitanja koja ovim zakonom nisu uređena a da se primeni Zakon o opštem upravnom postupku? To je taj normativni optimizam.

To je razlog zašto tražim da se svaka ponaosob odredba briše, zašto tražim da drugačije pristupimo pisanju ovog zakona i zašto smatram da naš dijalog, kako god bili razmenjeni argumenti, treba da pomogne onima koji treba da primene ovaj zakon.

Ko će odlučivati o tome koji postupak nije uređen ovim zakonom? Kažete – uredili smo i podnošenje prijave, i nema povratka u pređašnje stanje, i rokove i sve drugo, a onda se odjedanput pojavljuje da se primenjuje zakon kojim se uređuje opšti upravni postupak.

Moja namera je samo da ostavimo van svake sumnje kako će korisnici, koji vrlo brzo treba da počnu sa prijavama za registraciju stambenih zajednica, i oni u lokalnoj samoupravi, koji vrlo brzo treba da počnu da rade, sad da znaju; jedne čeka obuka, druge nema ko da obuči sem mene i vas, i medija naravno, do detalja. Zato je važno računati koliko vam minuta treba za posao.

PREDSEDNIK: Hvala. Reč ima ministarka. Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Prvo, ovo je potpuno uobičajena rečenica, i član, ali dobro. Sve ono što nije definisano ovim zakonom, tj. određeno ovim zakonom, a vi ste pitali šta – pa, može da bude dokazivanje, uručivanje određenih poziva itd. – ide se na ZUP.

Kažete, između ostalog, da ste potpuno za brisanje, imate sve članove gde piše „briše se“, a vaša poslanička grupa, bogami, daje amandmane. Prema tome, vaša poslanička grupa smatra da ovi članovi ne treba svi da se brišu, izuzev ovog jednog gde su rekli, a to je član 37, tako da tu, takođe mi je zanimljivo, postoji razlika.

Znači, još jednom da ponovim, za sve ono što nije određeno ovim zakonom, kao i u nekim drugim zakonima, ide se na ZUP.

PREDSEDAVAJUĆI: Na naziv iznad člana 40. i član 40. amandman je podnela Gordana Čomić. Izvolite.

CORDANA ČOMIC: Zahvaljujem. S dobrim razlogom sam podnosila amandmane da se brišu. Čitanje stenograma sa ovog zasedanja pokazaće koliko dobrih razloga sam imala da tražim brisanje svakog pojedinog člana.

Rubrum iznad člana 40. je „Organi stambene zajednice i njihovo formiranje“. U ukupno šest stavova vi ovde objašnjavate šta su obavezni organi stambene zajednice, šta može skupština stambene zajednice i šta mora da radi u roku od 60 dana, šta radi upravnik, ili pak lice ovlašćeno odlukom stambene zajednice da je dužno da podnese.

Sada, imate ovde u tom stavu 4: „Upravnik ili lice ovlašćeno odlukom stambene zajednice“, a u članovima za koje sam vas pitala, one između 23. i 27, uključujući i 35, imate: „zakonom ovlašćeno lice“. Pitala sam vas ko je to. Da li je to ovaj čovek iz ovog stava, ili nije? Dakle, ako imate da je lice ovlašćeno odlukom stambene zajednice, onda to može biti neko ko je član stambene zajednice, može biti advokat, može biti – ko? Čak nedosledno i u jeziku. I, dajete rokove.

U poslednjem stavu kažete: „U slučaju poveravanja upravljanja profesionalnom upravniku na osnovu odluke skupštine stambene zajednice ili pravila vlasnika, skupština može izabrati jedno ili više lica koja će posredovati u poslovima između stambene zajednice i profesionalnog upravnika.“ Kako će posredovati? U čemu će posredovati? Šta će ta lica da rade između stambene zajednice i profesionalnog upravnika? Stavljate taj poslednji stav u član o

organima stambene zajednice i njihovom formiranju. Da li su ta lica organi stambene zajednice ili nisu? Za sve vrste amandmana ...

(Predsednik: Hvala.)

Zahvaljujem.

PREDSEDNIK Hoćete da završite? Ne.

Na član 40. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Reč ima narodni poslanik Aleksandra Jerkov.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem. Ne samo da ovde imamo ova silna zaduženja za eventualnog upravnika zgrade – za koga smo uvereni da će porasti u profesionalnog upravnika jer tvrdimo da niko volonterski neće hteti da preuzme ovoliko obaveza, niko neće želiti da odgovara za ovoliko stvari, a da su istovremeno nekakvi članovi SNS plaćeni za taj isti posao – nego uvodimo i organe stambene zajednice, a to su odbori, komisije i druga tela, i odlukom skupštine određuju se njihov sastav, zadaci i način rada.

Znači, vi toliko posla dajete ljudima koji će biti upravnici zgrade da je nemoguće za bilo koga ko ima posao, obaveze, život i sve drugo što ljudi imaju da vodi računa o tome.

Vi se čudite kako smo mi vidoviti zato što znamo ko će biti profesionalni upravnici. Znate, gospođo Mihajlović, cela Srbija to zna, zato što se zna kako prolaze konkursi koje vi raspisujete, zna se da se samo članovi SNS-a zapošljavaju u javnim preduzećima, za koje ne vredi zabrana zapošljavanja u javnom sektoru; zna se na koji način sve to regulišete, ko se zaposlio u opštinama, ko se zaposlio u javnim preduzećima. Tako da ćete samo nastaviti praksu pa će i profesionalni upravnici zgrada biti članovi Srpske napredne stranke, kao što su i sva radna mesta koja su do sada otvorena isključivo oni popunili.

Rezultat ovoga što sada radite praveći odbore, komisije i druga tela biće to da će svi građani morati da plaćaju profesionalne upravnike zgrada, a ti profesionalni upravnici zgrada će biti članovi Srpske napredne stranke, kao i svi ljudi koji su se zaposlili otkako vi vodite Srbiju. Nemojte da građani Srbije finansiraju vaše stranačke aktiviste.

PREDSEDNIK: Hvala. Neće, neće.

Reč ima ministar Zorana Mihajlović. Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: I do sada je po zakonu postojala mogućnost da se formiraju razne komisije, sada smo mi napisali – odbori. Nigde ne piše da je to obaveza, nego da je mogućnost. Dakle, može, a ne mora.

Dalje vas pitam, molim vas, objasnite mi koji će to profesionalni upravnici iz Srpske napredne stranke da budu profesionalni upravnici. Kako to znate? Otkrijte mi tajnu, pošto ja ne znam kako, šta se tu radi, u šta treba da gledam da bih znala koji će to profesionalni upravnici da bude.

Samo još jedna mala napomena, podsetnik: za vreme Demokratske stranke, Zakon o javnim preduzećima, koji je tačno odredio kako se biraju

direktori i nadzorni odbor, nije postojao, napravila ga je Vlada u kojoj je SNS. Dakle, samo da napravimo tu razliku.

Molim vas, prosvetlite me, kažite mi koji će to politički, ne znam, članovi SNS biti u zgradama i profesionalni upravnici, ja stvarno ne znam, da sledeći put mogu to da procenim pre vas, da budem bolja od vas ako može.

PREDSEDNIK: Evo izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem. Ne možete biti bolji, gospodo Mihajlović, ali mogu vam pomoći da razumete na koji način se zapošljavaju članovi Srpske napredne stranke. Ne treba ja to da vam objašnjavam, možete pitati bilo kog građanina Srbije. Evo, kada izađete na ulicu, zaustavite bilo kog prolaznika i pitajte ga da li zna iz svog okruženja, komšiluka, porodice, među prijateljima bilo koga da se u prethodne četiri godine zaposlio, a da se nije zaposlio u nekom javnom preduzeću i da nije član Srpske napredne stranke.

E, zato ste doneli zakon o zabrani zapošljavanja u javnom sektoru, koji se odnosi na sve, ali se ne odnosi na javna preduzeća nego na lekare, učitelje itd. Na javna preduzeća se ne odnosi, ni na ona republička, ni na ona na lokalnom nivou.

Sami ste kritikovali, gospodo Mihajlović, razna preduzeća – doduše, ona koja vode vaši koalicioni partneri a ne ona koja vode vaše stranačke kolege – da zapošljavaju ljude po partijskoj osnovi itd. To je bilo dok ste bili ministarka, a ne dok ste bili u opoziciji. Mada, vi ste većinu vremena i bili u vlasti, zapravo, i kada su neki drugi bili na vlasti. Tako da ne treba ja da vam objašnjavam da se u Srbiji zapošljavaju članovi Srpske napredne stranke. To znaju svi građani Republike Srbije, svako zna barem nekoga iz Srpske napredne stranke ko je preko stranke došao do posla. Možete vi pričati do sutra da nije tako, ali građani vrlo dobro znaju kako je.

Nemojte mi pričati – pre 2012. godine... Mi smo za to platili političku cenu. Ali, ne možete ubeđivati građane da se to više ne dešava, jer svi građani znaju da se članovi Srpske napredne stranke zapošljavaju na sve moguće načine. Profesionalni upravnici će biti jedan od načina da se to uradi.

PREDSEDNIK: Hvala vam. Reč ima Krsto Janjušević. Izvolite.

KRSTO JANJUŠEVIĆ: Poštovana predsedavajuća, poštovana potpredsednice Vlade, poštovana ministarko, dame i gospodo narodni poslanici, vezano za insistiranje na ovoj priči o profesionalnim upravnicima, da će oni biti iz Srpske napredne stranke, bez ijednog argumenta, bez ijedne činjenice kako je to moguće, ostaje nam samo da poverujemo da oni koji to govore i na tome insistiraju polaze od sebe.

Što se tiče zapošljavanja, nikada neću zaboraviti jedan šand 2012. godine, uoči onih izbora, kada smo smenjivali tu njihovu vlast, kada mi je prišao jedan čovek i kazao – Krsto, ovi obećашe kule i gradove, a kod mene u kući od pet članova porodice jedino radi strujomer. Tako su oni zapošljavali.

Kada već kaže kako je pitala nešto slučajne prolaznike, imam jedno iskustvo vezano za ovu temu profesionalnih upravnika. Smatram da su oni

profesionalni vlasnici zgrada. Kako? Pa, ja sam jednom na Vračaru tražio neku adresu; nisam iz Beograda pa mi je trebala pomoć slučajnog prolaznik, i taj mi slučajni prolaznik kaže ovako – idete pravo, dođete do onog parka, skrenete levo, pa prođete zgradu Dragana Šutanovca, još malo pravo i to je ta adresa. I stvarno je bio u pravu. Ne, bio je veoma korektan slučajni prolaznik, dobro mi je objasnio. Tako da, eto, velika je razlika između profesionalnih vlasnika zgrada i profesionalnih upravnika. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Hvala vam.

Reč ima poslanik Radulović. Izvolite.

SAŠA RADULOVIĆ: Pošto se ovde govori o obaveznim organima stambene zajednice, da ponovo pitam ministarku koliko tih stambenih zajednica očekujemo, pošto ste malopre obmanuli građane time što ste im rekli da u obrazloženju piše. Ne piše u obrazloženju, piše samo broj stanova.

Nego, kažite, ministarka, koliko stambenih zajednica očekujete, pošto ćemo na osnovu toga moći da procenimo kolike troškove nameravate da navalite na građane Srbije i da dobijemo još malo partijskog zapošljavanja, da znamo o kom broju se radi, pa, možda će nam i zaposlenost skočiti na taj način. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Reč ima ministar.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Pa, treba da pitate vašu koleginicu kojoj sam to objasnila, a pošto ona sada nije tu, šta da vam radim. Pročitajte i vi obrazloženje zakona.

A to – da navalimo troškove, ja ne znam da smo mi navalili troškove, ali možda su oni koji pomešaju stečajnog upravnika sa profesionalnim upravnikom zaista navalili troškove na sve nas.

Prema tome, pročitajte obrazloženje za broj stanova 2011, a ne 2002. godine kako kaže vaša kolegunica.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Saša Radulović. Izvolite.

SAŠA RADULOVIĆ: Hvala, ministarka, ali neće moći tako vickasto. Pošto u vašem obrazloženju imate samo broj stanova, ministarka, a govorimo o stambenim zajednicama, umesto da obmanjujete građane Srbije, kažite nam koliko stambenih zajednica, sigurno ste radili procenu, i nemojte da govorite nešto što nije istina.

Ponavljam, u obrazloženju vam piše broj stanova, ne stambenih zajednica. Koliko stambenih zajednica očekujete, da bismo mogli da procenimo koliko zapošljavanja upravnika očekujete po ovom vašem zakonu? Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević. Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani gledaoci, ovi neartikulisani krici pripadaju „Pink Panteru“, koji mi je okrenuo leđa. Da objasnim, „Pink Panter“ je grupa koja je sklona pljački.

Ovaj amandman treba odbiti. Zašto nekog toliko interesuje ko će upravljati stambenim zajednicama kada sam nije nigde učestvovao? Čovek koji je

prihodovao 49 miliona u svojoj imovinskoj karti napisao je da nema ništa, znači, nema nikakvog stana. Ne znam o čemu on vodi brigu i koliko se to njega tiče kada čovek u životu, uprkos prihodima iz Kanade, Amerike, Nemačke, uprkos enormnim prihodima koje je stekao ovde kada je postao američki poreski begunac, gotovo nema ništa.

Koliko je Al Kapone odgovarao za 200.000 dolara, a neko za milion dolara nije odgovarao, ja povlačim paralelu da je Al Kapone sitna riba pljučavica za ovog našeg i mislim da bi ga ovaj naš oderaio i gurnuo u stečaj. Hvala.

(Saša Radulović: Replika.)

PREDSEDNIK: Nema replike, niste tu bili.

(Saša Radulović: Nisam se mrdnuo odavde.)

Otkud vi znate kad ste čitali i gledali napred?

(Saša Radulović: Replika.)

Ne može.

(Saša Radulović: Po amandmanu.)

Po kom amandmanu tačno?

(Saša Radulović: Ja znam koji je, ali neću da vam odgovorim.)

Ne može tako.

Na član 40. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Ne mogu da dam reč...

(Saša Radulović: Tolika stranka, čega se bojite?)

Evo ga, opet počinje performans. Želite...?

(Saša Radulović: ... date reč. Onda nema ničega.)

Dođite, opalite mi i šamar, da završimo sa tom vašom agresijom. Lakše je kada me udarite, onda to malo splasne.

(Saša Radulović: Strah vas je i reč da date.)

Hoćete li omogućiti poslanicima iz Dveri?

(Saša Radulović: Poštujte pravila i dajte reč.)

Tako je. Sada ću vas kazniti. Imate opomenu.

Ima sjajan film u 20.30 časova, daću vam svoje karte, tamo možete da vičete „bravo“ i tapšete, na početku i na kraju filma, između nije dozvoljeno.

Da li poslanici Poslaničke grupe Dveri žele reč?

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Zahvaljujem. Član 40, ja bih se skoncentrisao ovde na stav 4. Malopre smo započeli taj dijalog pa bih se nadovezao. Rok od 15 dana u kojem moraju da se dostave registru sve promene koje nastupe izuzetno je kratak. Predložili smo da se zameni rokom od 90 dana.

Naravno, vi nama u odgovoru kažete da je taj rok sasvim dovoljan. Međutim, podsetio bih vas da smo pre par sati imali identičnu situaciju i raspravu o roku, kada je bilo u pitanju donošenje određenih podzakonskih akata, gde profesionalna lica u Ministarstvu zahtevaju 90 dana roka, ne prihvataju manji rok.

Ovde imamo neka lica koja su laici, neuke stranke, neuke u smislu pravnog poretka. Kada dođete na sud a niste pravnik, vi ste neuka stranka. Misli se na pravno neuke stranke koje ne poznaju zakonske norme i ne poznaju ovaj zakon.

Čovek koji je, recimo, izabran za upravnika.... Nisu želeli da plaćaju profesionalnog upravnika, želeli su da redukuju troškove u zgradi pa se neko lice prihvatilo da bude upravnik. Ima svojih obaveza, ima porodične obaveze, poslovne obaveze i eventualno je zakasnilo i propustilo taj rok od 15 dana. Ne vidim šta bi promenilo i šta bi bilo toliko bitno za zakonodavca ukoliko bi ostavio tri meseca, odnosno 90 dana rok za registraciju bilo kakve promene. Pogotovo, vraćam se na vođenje tog registra i na RGZ koji deset godina nije u stanju da obavi ono što do sada radi. Kada imate toliku zagušenost – i poslanica Čomić vam je ukazala koliko bi vam vremena trebalo da obradite sve te prijave – ne vidim zašto insistirate na kratkim rokovima, a, ponavljam, imate kasnije u zakonu vrlo visoke kazne. Mislim da to nije u redu i ne govori o dobroj nameri.

PREDSEDNIK: Na član 40. amandman su zajedno podneli poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

NENAD KONSTANTINOVIĆ: Poštovana predsednice, dame i gospodo narodni poslanici, ne mislim da treba da postoji posrednik između skupštine stambene zajednice i profesionalnog upravnika. Taj odnos se inače reguliše ugovorom. Ono što treba da radi profesionalni upravnik regulisano je zakonom.

Obrazloženje da je lakši takav način komunikacije, da ne bi skupština stambene zajednice morala da se sastaje, mogu da razumem, ali mislim da niste u pravu. Profesionalni upravnik treba da polaže račune pred skupštinom stambene zajednice što češće; svi vlasnici stanova treba da budu upoznati s tim šta i kako on radi. Ako date ovakvu mogućnost, to će se u praksi pretvoriti u to da, olako verujući, vlasnici stanova kažu – pa nek bude predsednik skupštine stanara taj koji će jedini da komunicira. I, oni će biti izopšteni iz te komunikacije. To nije dobro.

Ovakva rešenja postoje na raznim mestima, naročito u privrednim društvima, gde možete da date neko ovlašćenje itd. Mislim da to u ovom slučaju nije dobro i ne treba da samo jedan čovek komunicira u ime skupštine stambene zajednice sa profesionalnim upravnikom. Zato predlažem da usvojite ovaj amandman.

PREDSEDNIK: Na naziv iznad člana 41. i član 41. amandman je podnela Gordana Čomić.

Reč ima narodni poslanik Gordana Čomić.

Gordana ČOMIĆ: Rubrum je „Skupština stambene zajednice“. Zanimljiva su prva dva stava ovog člana 41. Prvim se stavom definiše: „Članovi skupštine stambene zajednice su svi vlasnici posebnih delova.“ Drugi stav kaže:

„Kada je vlasnik posebnog dela pravno lice, u radu skupštine učestvuje njegov zakonski zastupnik ili lice koje on ovlasti.“

Rekla sam vam, kada sam pitala za finansijske izveštaje, da ću se posle člana 35. vratiti sa pitanjem pošto je obrazloženje da skupština stanara ima PIB, matični broj i, naravno, upisana je u APR-u, ali ne podnosi finansijske izveštaje, jer član zakona o računovodstvu kaže da stambene zgrade.... i da će se onda podrazumevati da su stambene zajednice i skupštine isto što i stambene zgrade.

Šta će biti sa stambenim zgradama gde je polovina, trećina, kako gde, u velikim gradovima pogotovo, poslovni prostor? Šta se dešava, kako određujete šta će biti sa finansijskim izveštajima? Kako on radi uplate? Zašto on to radi?

Kako da vam kažem, nije pitanje samo da mi kažete – to ima u Zakonu o računovodstvu, jer nema, pošto u Zakonu o računovodstvu nema ni stambenih zajednica ni skupština, ali je važno pitanje zbog toga što ćete imati razliku od slučaja do slučaja i imaćete tumačenja.

Zato što ćete imati tumačenja, tražim da se brišu, jer svakim članom koji suštinski zadire u prava, bez obzira na to da li je u pitanju podnosilac prijave, odnosno upravnik ili neko od stanara, ovim zakonom stavljate u interpretaciju njihova prava. To nije dobro ni po koga. Zato tražim da se tako definisane odredbe brišu, kao i ceo zakon.

PREDSEDNIK: Reč ima ministar.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Nema zabune, iako vi kažete da možda ima. Član 16, ponavljam, kaže: „Stambenu zajednicu čine svi vlasnici posebnih delova stambene, odnosno stambeno-poslovne zgrade“, kada već pričate o poslovnom prostoru unutar stambene zgrade. A potpuno drugo su poslovne zgrade, koje se registruju kao udruženja i dalje daju izveštaje. Ove ne daju finansijske izveštaje.

PREDSEDNIK: Hvala. Na član 41. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Naravno, zadovoljni smo što je prihvaćen ovaj amandman. Zadovoljni smo što je prihvaćen jedan lep broj, da se tako izrazim, amandmana opozicije, ali to ne umanjuje činjenicu da je ovaj zakon loš, da je na štetu građana Srbije, da će im nametnuti dodatne obaveze i da treba glasati protiv njega. Zato pozivam sve poslanike u Narodnoj skupštini da učinimo ono što je

naša dužnost kao zastupnika građana i da u interesu građana odbacimo jedan ovakav zakon.

PREDSEDNIK: Na član 41. amandman su zajedno podneli Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Reč ima narodni poslanik Nenad Konstantinović.

NENAD KONSTANTINOVIĆ: Poštovana predsednice parlamenta, dame i gospodo narodni poslanici, ovo je važan član. Suštinski, zakonodavac predlaže da vlasnik stana mora da prijavi upravniku ili profesionalnom upravniku kome je izdao stan u zakup i da da njegove podatke.

Smatram da vlasnik stana ne treba da prijavljuje upravniku kome je izdao stan u zakup. Ako vlasnik stana želi da zadrži svoje pravo upravljanja i ako učestvuje u troškovima održavanja zgrade, onda se on pojavljuje i na sednicama skupštine stambene zajednice i nema nikakve potrebe da daje upravniku te podatke. Dakle, nemojte terati građane Srbije da na neki način potkazuju, a upravnici će da potkazuju ko je kome dao stan u zakup. To nije njihov posao. Postoje zakoni kojima je regulisano prijavljivanje. Ako ste hteli da uterate porez na zakup, postoji zakon koji se bavi porezima na zakup po kome su vlasnici obavezni da to prijave, i postoje načini da se to utvrdi.

Predložili smo ovim amandmanom da ukoliko u ugovoru o zakupu stana piše da će zakupoprimac da učestvuje u upravljanju zgradom i u troškovima održavanja, onda će se, naravno, takav ugovor i takav podatak prijaviti upravniku, zato što onda zakupac može da dođe i učestvuje na skupštini stambene zajednice.

Nemojte raditi ovo. Nema razloga da pravite Čvoroviće od upravnika stambenih zgrada.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Saša Radulović.

SAŠA RADULOVIĆ: Znači, sporna odredba ovog člana glasi: „Vlasnik posebnog dela dužan je da u roku od 30 dana od dana zaključenja ugovora o zakupu sa trećim licem dostavi upravniku podatke o zakupcu i obaveštenje da li će zakupac umesto vlasnika posebnog dela učestvovati u radu skupštine...“. To je čvorovićevski deo ovog zakona, koji ne bi smeo da bude tu, znači, da se nekom upravniku dojavljuju ovakve stvari.

Čuli smo u današnjoj raspravi, pošto su obaveze tih upravnika toliko velike, a nemaju nikakvu naknadu za to, da će verovatno biti profesionalni upravnici; onda otvaramo vrata za jednu čvorovićevsku državu u kojoj svi treba upravicima sve da prijavljuju. A oni će dobijati licence, naravno, partijskom linijom, tako da dobijamo SNS upravnike cele Srbije i svih stambenih ulaza u Srbiji.

Znači, ovo ne bi smelo da bude u zakonu, ovo bi trebalo izbaciti, kao i obavezu upravnika takođe. Podržavamo amandman kojim se ovo briše. Ovo je neprihvatljivo.

Da podsetim ministarku, još nije odgovorila koliko stambenih zajednica očekujemo i koliko će upravnika na kraju biti. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, predlažem da se ovaj amandman odbije, jer upravnik ima pravo da sazna ko je zakupac stana. Možda neko ko je okrenuo leđa, možda pripadnik grupe „Pink Panther“, možda neki odbegli poreski obveznik, možda neki pomahnitali stečajni upravnik.

Svakako da podaci koje vlasnik stana dostavlja o zakupcu mogu da pomognu upravniku da tačno zna ko se nalazi u tom stanu; to može da bude i neki terorista, neki pljačkaš, neki secikesa. S tim u vezi, upravnik te podatke može da da na uvid službenim licima, nadležnim organima, ukoliko su zainteresovani da znaju gde je to lice, odbegli poreski obveznik itd., odnosno to može da rezultira lakšim pronalaženjem osoba.

Izgleda, tetka nije donela lek. Rekao sam dve šarene, ne tri zelene.

PREDSEDNIK: Na član 41. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Reč ima narodni poslanik Aleksandra Jerkov.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem. Ovo je jedan od najspornijih članova ovog zakona zato što obavezuje vlasnike stanova da daju ugovore koje su sklopili sa eventualnim podstanarom aktivistima Srpske napredne stranke, koji su na tu poziciju profesionalnog upravnika došli onako kako se danas u Srbiji dolazi na sve pozicije, a to je kroz članstvo u SNS.

Gospođo Mihajlović, šta će upravniku podaci iz ugovora o osobama koje iznajmljuju stanove? Šta će on da radi sa tim podacima? Zašto mu treba ugovor na uvid da bi znao da li će u radu skupštine stanara učestvovati vlasnik stana ili eventualni podstanar? Najvažnije, gde ovde u zakonu piše da on neće zloupotrebiti te podatke?

Pitate me gde da gledate da biste videli da će ti upravnici biti članovi Srpske napredne stranke. Gledajte u javna preduzeća. Gledajte u sve koji su dobili poslove po tzv. uslugama po ugovoru. Gledajte u notare, gledajte u izvršitelje. Gledajte u bilo koju poziciju koja postoji u Srbiji, a na koju su došli isključivo članovi SNS i onda mi ponovo recite da nemamo razloga da verujemo da će profesionalni upravnici, a svi upravnici će biti profesionalni, biti članovi Srpske napredne stranke.

Vi terate građane da ugovore sa vrlo osetljivim podacima o ličnosti daju članovima i aktivistima Srpske napredne stranke na uvid ili da ih koriste za ko zna kakve sve namene, jer u zakonu apsolutno ne piše zašto su tim ljudima potrebni ugovori o zakupu stanova. Ako je razlog tome da se zna ko će učestvovati u radu skupštine stanara, postoje drugi načini da se to utvrdi: dovoljno je da im da samo obaveštenje o tome ili, u krajnjem, taj upravnik će valjda videti ko se pojavljuje na skupštinama stanara. Postoje drugi načini da oni

saznaju ko će u tom radu učestvovati, a nikako da im se dostavljaju ugovori, jer ti ugovori sadrže podatke koje oni ne smeju da imaju.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Milija Miletić.

MILIJA MILETIĆ: Zahvaljujem. Pozvao bih kolege poslanike da ne podrže ovaj amandman zato što imamo npr. ovakvu situaciju: postoji zgrada gde je savet stanara sklopio ugovor sa nekom mrežom mobilne telefonije, gde plaćaju po 15.000 evra mesečno. Sa ovakvim amandmanom mi ne možemo videti koji su to stanari, i oni između sebe, pojedinci, dele te pare. Na ovaj način imamo mogućnost da vidimo sve koji su u stanu, da vidimo ugovor, ko je to, kako radi, gde radi i na koji način radi, čiji je stan; na ovaj način imamo sve evidentno. Imamo slučaj u Nišu, jedna zgrada potpisala je ugovor sa nekim operaterom, gde dobijaju sredstva između 10.000 i 15.000 evra mesečno, a tu se pojavljuje samo jedan stanar koji je korisnik tih sredstava.

Mislim da imamo mogućnost da ovim zakonom sve te stvari anuliramo, da sve bude kako treba. Mislim da ovaj amandman treba da odbacimo i ovaj zakon bezrezervno podržimo, jer je zakon dobar, odličan, zato što ovim zakonom dajemo mogućnost svima da mogu da znaju ko je, gde je, kako radi i čiji je stan.

PREDSEDNIK: Samo mala intervencija.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Dobro. Bilo je potrebno vreme da se konsultujem, jer sam slušala vas, gospodine Konstantinoviću, kada ste govorili o članu 41. Ovom prilikom, konsultovala sam se i sa predsednikom Skupštine, prihvaćemo vaš amandman na stav 4. gde piše – vlasnik posebnog dela itd. dužan je da obavesti upravnika zgrade da će zakupac učestvovati u troškovima održavanja i upravljanja zgradom. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala. Srđan Nogo, na ovaj amandman. Izvolite.

SRĐAN NOGO: Moram da proverim da li sam dobro razumeo prethodnog govornika, koji kaže da postoje određeni slučajevi gde se deli određeni novac po zgradama, a da Srpska napredna stranka nije uključena u tu podelu pa nam zato treba jedan ovakav zakon.

PREDSEDNIK: Da se vratimo na amandmane, bolje.

Na član 41. amandman je podnela Sonja Pavlović.

SONJA PAVLOVIĆ: Član 41. stav 4, to je sporni stav, o kome smo do malopre raspravljali. Sada ćemo videti da li će ministarka prihvatiti i moj amandman.

„Vlasnik posebnog dela dužan je da u roku od 30 dana od dana zaključenja ugovora o zakupu sa trećim licem dostavi upravniku podatke o zakupcu...“. Mislim da ovo treba brisati, nema potrebe nametati ovu obavezu vlasnicima posebnog dela, jer ukoliko se obaveštenje ne dostavi, vlasnik svakako zadržava pravo na učešće u radu skupštine, i svakako zadržava obavezu učešća u troškovima koja se u predloženom stavu reguliše. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 41. amandman je podneo Dušan Pavlović.

Želite reč? Reč ima narodni poslanik Dušan Pavlović.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Zahvaljujem. Poštovani građani, podneo sam takođe jedno rešenje koje može da se iskoristi umesto ovog stava, koje kaže: „Ako vlasnik posebnog dela ne dostavi podatke o zakupcu i obaveštenje da li će zakupac umesto vlasnika posebnog dela učestvovati u radu skupštine, smatra se da vlasnik želi da nastavi da učestvuje u odlučivanju skupštine i da je spreman da sam snosi troškove održavanja i investiranja.“

Dakle, dozvoljava se mogućnost da vlasnik stambene jedinice jednostavno bez ikakvog obaveštavanja bilo koga, bez dostavljanja podataka, ugovora, produži da radi ono što je radio i do sada. Mislim da bi bilo dobro da se ovo rešenje kao alternativno uključi umesto ovoga koje ste upravo prihvatili. Hvala.

PREDSEDNIK: Na naziv iznad člana 42. i član 42. amandman je podnela Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 42. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 42. amandman je podnela poslanica Sonja Pavlović.

SONJA PAVLOVIĆ: Član 42. stav 1. tačka 4) – stambena zajednica donosi odluku o uzimanju kredita. Veoma važan član i veoma važan stav. S obzirom na to da bi se odluke skupštine stambene zajednice mogle doneti i bez saglasnosti pojedinih vlasnika posebnih delova, s obzirom na član 43. ovoga zakona koji predviđa većinsko odlučivanje, čime se predviđa solidarna odgovornost članom 47, može se desiti da obaveze otplaćivanja kredita padnu na teret vlasnika koji nisu saglasni sa uzimanjem tog kredita.

To su veoma ozbiljne stvari, ne bi trebalo ljude stavljati, vlasnike posebnih stambenih jedinica, u situaciju da otplaćuju kredite koje zaista nisu hteli, ukoliko stambena zajednica ne može da ih otplati. A kako će ih stambena zajednica otplatiti? Ona treba da ima samo sredstva za održavanje, nije profitna organizacija. Tako da postoji veoma velika mogućnost zloupotrebe u otplati tih kredita. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 42. amandman su zajedno podneli Marko Đurišić i Nenad Konstantinović.

Reč ima narodni poslanik Nenad Konstantinović.

NENAD KONSTANTINOVIĆ: Poštovana predsednice, uvažena ministarko, dame i gospodo narodni poslanici. Postoji različita praksa od opštine do opštine i dan-danas, po starom zakonu, kada se radi o izjavama vlasnika stanova koji, na primer, daju saglasnost za nadzidiivanje, za neku dogradnju, odnosno za prenamenu zajedničkih delova zgrade.

Različita praksa je u tome što neko traži da te izjave budu overene, a neko ne traži da izjave budu overene. Kada se ta odluka donosi na sednici skupštine stambene zajednice i kad se svi potpišu na toj odluci ili zapisniku, taj

zapisnik ili odluka se overavaju pečatom stambene zajednice. To je u redu; onda je to overeno i za to garantuje onaj ko je lupio pečat.

Ako te izjave idu na posebnim papirima, što je ovaj slučaj koji predviđate, da postoji mogućnost da se i van sednice donese odluka, to znači da se na posebnom papiru svaki vlasnik potpisuje i daje saglasnost za to i to. To mora da bude overeno da bi se izbegle zloupotrebe.

Vaši saradnici, to pouzdano znam, vrlo dobro znaju koliko stotina i hiljada zloupotreba smo imali kod davanja saglasnosti, gde su bili falsifikovani potpisi; onda se ti sporovi vode pred sudom godinama i godinama, i ne mogu da se razreše. To vam pričam iz iskustva, kao advokat koji zastupa u tim sporovima.

Predlažem da postoji mogućnost overe, da bude overena izjava koja se daje pojedinačno, za bilo koju od ovih odluka. Hvala.

PREDSEDNİK: Na naziv iznad člana 43. i član 43. amandman je podnela narodni poslanik Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 43. amandman, sa ispravkom, podneo je narodni poslanik Aleksandar Stevanović.

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Stevanović.

ALEKSANDAR STEVANOVIĆ: Dame i gospodo, poštovani građani Srbije, imamo jedan član koji ima jednu veliku specifičnost, a to je u načinu kako se glasa. U ovom momentu mnogi vlasnici stambenih jedinica, za koje otprilike znamo koliko ih imamo u Srbiji, i potpuno neutvrdiv broj vlasnika stambenih zajednica pita se kakav je to način glasanja.

Zamislimo jedno društvo sa ograničenom odgovornošću: imate pet ortaka, odnosno pet članova, nisu to ortaci, jedan ima 50% udela, drugi ima 20% udela, treći ima 10% udela, i četvrti i peti imaju po 5% udela. Neko propiše i kaže – vlasnik svakog udela ima jedan glas, dakle ima pet glasova, nezavisno od toga koliki je vaš udeo u firmi. Zgrade su par ekselans slične takvom obliku organizovanja, a ne narodnoj demokratiji. Potpuno je nelogično, ako želite da zastupate principe koji postoje svugde u svetu kada se uređuje stanovanje, da neko ko ima, recimo, 50% vlasništva nad zgradom u svojoj stambenoj jedinici ima jedan glas, a da neko ko ima 5 ili 10% vlasništva u svojoj stambenoj jedinici, ali ima odvojenu stambenu jedinicu, takođe ima jedan glas.

To je loše iz mnogih drugih razloga: na primer, time što uvodite takav način gde diskriminišete ljude koji imaju veće stanove u proseku vi ćete njih destimulisati da više ulažu. Zašto bi oni više ulagali kada ih mogu nadglasati? Takav princip je prilično poguban.

I, ako bih želeo da ovo predstavim na jedan plastičniji način, evo, zamislimo listu koja je pobedila na izborima, „Aleksandar Vučić, Srbija pobeđuje“ – da li bi sada iko pristao da se odluke, kada je reč o vladajućoj većini, donose prostom većinom šefova poslaničkih grupa koje su nastale iz te grupe? Verujem da na to ne biste pristali ni u kom momentu, jer zna se ko je veći, ko je stariji, čija reč ima veću težinu.

Stoga mislim da i kod stambenih zgrada treba primeniti taj princip, pa da u skladu sa tim kolika je površina stana u ukupnoj površini zgrade, toliko vlasnik stambene jedinica ima glasova.

PREDSEDNIK: Ministar.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: To što vi predlažete, pored ovog obrazloženja koje ste dobili, da dodam još jednu stvar, to je apsolutno protivustavno. Dakle, odluka Ustavnog suda kaže da to nije moguće odrediti prema površini stana. A i u praksi, ako bismo sada to razrađivali, mislim da je potpuno logično.

Šta to znači? Ako neko ima stan od 500 kvadrata, a neko drugi od dvadeset-trideset kvadrata, taj nema pravo ili ima jedan glas, a ovaj koji ima 500 kvadrata ima ne znam koliko glasova? Odluka Ustavnog suda kaže da to nije moguće.

PREDSEDNIK: Na član 43 ...

A, vi? Izvolite.

ALEKSANDAR STEVANOVIĆ: Izvinite, kako je ovaj amandman mogao proći Odbor za ustavna pitanja? Moramo postaviti to pitanje.

PREDSEDNIK: Marijan Rističević, izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, amandman je prošao Odbor zato što je podnet u skladu sa ustavnom procedurom. Ali, odnosi koji su predloženi između samih stanara nisu u skladu sa Ustavom. Neki profesori koji su ovde okrenuli leđa to je svakako trebalo da znaju, ukoliko nisu iz dizajna uskočili u ekonomiju.

Još nešto, ja ću glasati za ovaj amandman jer mi ova grupa s leđa izgleda malo pametnije. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 43. amandman sa ispravkom podnela je Sonja Pavlović.

SONJA PAVLOVIĆ: „Obaveštenje o održavanju sednice skupštine mora se istaći najmanje tri dana pre dana održavanja skupštine, osim u hitnim slučajevima u kojima se obaveštenje može istaći i na dan održavanja skupštine.“ To je član 43. stav 6.

Smatramo da se određivanjem ovako kratkih rokova (to je, praktično, petak za ponedeljak) za zakazivanje skupštine, a posebno mogućnošću zakazivanja skupštine bez roka, obesmišljava pravo vlasnika posebnih delova da učestvuju u radu skupštine.

S obzirom na nadležnosti skupštine, kao i činjenicu da postoji upravnik zgrade kao operativni organ koji može da preduzme najhitnije mere i koji se može i prinudno imenovati, smatramo da ne postoji u radu skupštine stepen hitnosti koji bi opravdavao sazivanje sednice na isti dan. Znači, to su sednice gde mogu da se veoma važna pitanja rešavaju i nema razloga da to bude po hitnom postupku. Hvala.

PREDSEDNIK: Saša Radulović.

SASA RADULOVIC: Ovaj amandman treba citati u skladu sa stavom koji je pre toga; znači, govorim o hitnom zakazivanju sednice. A stav 4. člana 43. kaže – ako se vlasnik ne odazove tri puta ...

PREDSEDNIK: Potrošili ste vreme grupe. Hvala vam. Niste vi ovlašćeni, nego Sonja Pavlović.

SASA RADULOVIC: Govorio sam kao ovlašćeni, a niste mi računali vreme kako treba.

PREDSEDNIK: Na član 43. amandman su zajedno podneli poslanici Poslaničke grupe Demokratska stranka.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Amandman rešava samo deo problema koji postoje u ovom članu; najveći problem ostaje, a to je da ste članovima 4. i 5. predvideli da pojedine ljude isključujete iz kvoruma, pojedine vlasnike stanova tako uskraćujete za pravo da odlučuju šta će sa zgradom biti, a načinom na koji ste definisali sazivanje skupštine stanara zapravo ste omogućili da se to vrlo lako desi.

Kazete – ako je neko tri puta nedostupan. Ne znam kako dokazujemo da je on nedostupan. Šta radimo u situacijama ako, recimo, neko tri puta odlazi namerno kod njega u stan u vreme kada zna da nije tamo? Kako se uopšte to dokazuje?

Sama činjenica da skupština stanara može da se zakaže na dan održavanja otvara mogućnost da se skupština stanara zakazuje baš u one dane kada ti stanari koje neko želi da isključi iz odlučivanja ne mogu da dođu.

Ovo je jako opasno kada je u pitanju, recimo, nadzidiivanje. U teoriji, neko može da sazove skupštinu stanara istog dana kada će ona biti održana i da to uradi na način da niko od stanara koji žive na poslednjim spratovima ne može da prisustvuje. Oni na taj način ljude koji žive na poslednjim spratovima mogu apsolutno da isključe iz donošenja odluke o nadzidiivanju, ili o dizanju kredita.

Prosto, način na koji ste definisali da skupština stanara može biti zakazana istog dana kada se održava, a da onaj ko ne dođe tri puta gubi pravo da bude deo kvoruma i učestvuje u odlučivanju, govori nam da vi imate nameru da na takav način neke ljude isključujete iz glasanja. Do sada je, recimo, za nadgradnju bila potrebna dozvola sto posto stanara. To više neće biti slučaj i odluku o nadgradnji će moći da donese manjina stanara ako iz kvoruma isključite one ljude koji, recimo, ne mogu da se odazovu, da dođu na sednicu, a sednica je sazvana na isti dan kada treba da se održi.

PREDSEDNIK: Hvala, vreme je isteklo.

Samo da vas obavestim, dobila sam dopis od RTS-a da od 20.00 časova nisu u mogućnosti da prenose zasedanje Skupštine Srbije u direktnom prenosu zbog prenosa uživo takmičenja za najbolju tehnološku inovaciju Srbije za 2016. godinu pod nazivom „Inovacije, korak dalje“.

Reč ima ministar.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Sve što ste izgovorili zaista nije tačno i ne stoji ni u jednom članu zakona. Konkretno, ne stoji u članu 43. zakona.

Kada treći put nije došao na sednicu, on tog trenutka ne može da čini kvorum. Onog trenutka kada se ponovo pojavi, na četvrtoj, petoj itd., onda glasa. To je pod jedan.

Pod dva, izvinjavam se, još uvek mi niste objasnili u šta ste to gledali, kako ste to projektovali da će profesionalni upravnici biti svi iz Srpske napredne stranke i da ćemo mi time u stvari da kontrolišemo i upadamo u zgrade, pošto ste to pričali sve vreme.

PREDSEDNIK: Na član 43. amandman su zajedno podneli Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović.

Reč ima Nenad Konstantinović.

NENAD KONSTANTINOVIĆ: Poštovana predsednice, dame i gospodo narodni poslanici... Ministarka, mislim da niste dobro predvideli način pozivanja vlasnika stanova na sednicu skupštine stambene zajednice. Zašto?

Imamo jedan zakon, ima više od sto strana, sve je detaljno regulisano. Način pozivanja vlasnika stanova je preko oglasne table, koja možda postoji, možda ne postoji; nije utvrđeno da to pozivanje može da bude poštom ili mejlom, što smo mi predložili ovim amandmanom. Praktično, nema dokaza da li je neko pozvan ili nije pozvan.

Ima ljudi koji ne žive u zgradama, i ne izdaju stanove – prosto, stan je prazan, žive u inostranstvu ili u nekoj drugoj zgradi. Takvih ima mnogo, makar po Beogradu. Pogledajte popis stanovništva, imate manje ljudi na popisu nego birača u biračkom spisku.

Dakle, kako će vlasnik stana koji ne živi u zgradi da sazna da je pozvan na sednicu skupštine stambene zgrade ako ne dolazi svaki dan i ne obilazi oglasnu tablu i ne vidi da taj poziv postoji?

Mi smo predložili da se poziv uputi mejlom ili poštom. Naravno da može i preko oglasne table, ali nemate dokaz da je neko pozvan. Taj neko ne živi tu, nije video, tri puta nije video i isključuje se iz kvoruma; onda vrlo mali broj ljudi može da donese odluku o kreditnom zaduživanju ili nadzidiivanju te zgrade.

PREDSEDNIK: Hvala. Na naziv iznad člana 44. i član 44. amandman je podnela Gordana Čomić.

GORDANA ČOMIĆ: Zahvaljujem.

„Rad i odlučivanje skupštine“. Razlog zašto želim da se briše ovaj član jeste stav 4, koji govori o tome kako skupština radi i odlučuje. On glasi: „Vlasnik posebnog dela može glasati i pisanim ili elektronskim putem, u kom slučaju se za potrebe izračunavanja kvoruma smatra da taj član stambene

zajednice prisustvuje sednici.“ Samo kad glasa. A o čemu glasa ako nije bio tu? Znači, vi ste uveli stav da bez obzira na to šta je tema sastanka stambene zajednice, ko šta predlaže, šta bilo, onaj ko će glasati elektronskim ili pisanim putem, on je kvorum.

Ne znam da li razumete koliko ilustracija ovaj zakon ima u uskraćivanju prava. Šta znači stav? Dok sam čitala zakon, razumela sam da ste imali neke namere, ali to ovde ne piše. Dobre namere, eventualne, u zakonu ne pišu, ovde piše da vlasnik može da glasa pisanim ili elektronskim putem i u tom slučaju se za potrebe izračunavanja kvoruma smatra da je prisutan. Sada vi meni objasnite kako se to dešava – nije bio na sednici, u raspravi i nema pojma o čemu se radi, ali glasa.

Da li razumete da se radi o tri miliona stanova, ne znam koliko će biti stambenih zajednica, neće biti manje od 100.000, da se radi o pravima koja su napisana u Ustavu, o osetljivim ljudskim pravima? Onda vi stavite – ovaj može da glasa, nema veze. Ne želim ni da zamislim kako ovo može da izgleda u realnosti. Zato vas molim da razmislite još jednom.

PREDSEDNIK: Hvala. Reč ima ministar.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Samo smo olakšali način da se upravlja. Između ostalog, dodatno, mi smo prihvatili amandman gde se predlaže da se svakako dostavi dnevni red, pošto ste pitali o čemu se glasa.

Zašto ne bi glasali elektronskim putem? Evo, ja ću prava tako da glasam u svojoj skupštini stanara. Prosto, to je način da se olakša posao upravljanja zgradom.

S druge strane, moram da priznam da je ovaj član zakona proizašao najviše upravo iz komentara predsednika skupština stanara. Zaista jeste. Mi smo ga uvrstili u zakon jer je to praksa. Ali, prihvatili smo dnevni red, što ste potpuno u pravu.

PREDSEDNIK: Na član 44. amandman su zajedno podneli Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Reč ima Nenad Konstantinović.

NENAD KONSTANTINOVIĆ: Poštovana predsednice parlamenta, dame i gospodo narodni poslanici, tražili smo da se u stavu 1. briše reč „običnom“, zato što se kaže – skupština stambene zajednice donosi odluke običnom većinom glasova. Ne postoji obična većina glasova, kao što ne postoji ni neobična većina glasova. Nemojte da stavljamo termine koji ne postoje i ne znače ništa. Zna se šta je kvalifikovana većina, zna se šta je prosta većina, zna se šta je većina od prisutnih, odnosno većina od ukupnog broja ili tročetvrtinska od ukupnog broja itd. Dakle, to „običnom“ ne postoji i ne znači ništa.

Druga stvar, predlažem da pored ove dvotrećinske, kvalifikovane većine postoji i tročetvrtinska kada se radi o kreditnom zaduživanju. Kreditno zaduživanje stambene zgrade i stambene zajednice na kraju dovodi do toga da su

svi vlasnici stanova odgovorni za vraćanje tog kredita, time se nameće obaveza svima, pa smatram da treba da bude i veća većina koja o tome odlučuje.

Mislim da bi trebalo da uzmete u obzir ove predloge zato što ste, kao što sam već rekao, a taj amandman niste prihvatili, relativizovali sve ove odredbe time što skupština stanara može da se sastane i kaže – mi ćemo sve ove odluke donositi kvorumskom većinom, odnosno većinom od broja prisutnih. Na taj način se derogiraju sve ove odredbe. Dakle, u ovim sledećim stavovima mi i to ispravljamo. Razmislite još jednom o ovom predlogu.

PRESEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Zahvaljujem.

Da li još neko želi reč? (Ne.)

Na član 44. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Momo Čolaković i Miroljub Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 44. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nenad Čanak, Goran Čabradi, Marinika Tepić, Nada Lazić i Olena Papuga.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 44. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Marija Janjušević. Izvolite.

MARIJA JANJUŠEVIĆ: Dakle, predvideli smo izmenu stava 2. tako da glasi: „O raspolaganju zajedničkim delovima zgrade i poveravanju upravljanja profesionalnom upravniku skupština stambene zajednice odlučuje većinom koju čine dve trećine ukupnog broja stanara, dok o kreditnom zaduživanju stambene zajednice skupština stambene zajednice odlučuje jednoglasno“.

Pročitacu još jednu važnu izmenu koju smo predložili u stavu 6: „Vlasnik posebnog dela može da glasa i preko zastupnika, odnosno punomoćnika. Punomoćje se izdaje u pisanom obliku i čuva uz zapisnik o radu skupštine. Punomoćje koje se odnosi na odlučivanje o raspolaganju zajedničkim delovima zgrade mora biti overeno u skladu sa Zakonom o prometu nepokretnosti“. I ono najvažnije: „Punomoćje o kreditnom zaduživanju mora biti overeno kod javnog beležnika, osim u slučaju ustanovljavanja hipoteke na stambenoj zgradi kada mora biti overeno u formi javnobeležničkog zapisa“.

S obzirom na činjenicu da kreditno zaduživanje predstavlja namet za sve vlasnike posebnih delova zgrade, samim tim potrebna je saglasnost svih radi takvog delovanja. U suprotnom, uvelo bi se pravilo ugovaranja obaveze za treća lica. Takođe, ne postoji zaštita socijalno ugroženih stanovnika. Shodno tome, siromašni vlasnici bi bili u riziku da izgube stan usled nemogućnosti plaćanja otplate takvih kreditnih zaduženja s obzirom na to da nema mehanizama zaštite ovakvih lica od prezaduženosti.

U slučaju da budu doneta pravila u skladu sa članom 17. stav 3. ovog zakona, ta pravila se ne mogu primenjivati na odredbe koje se odnose na

kreditno zaduživanje stambene zajednice, a to iz razloga što postoji mogućnost zloupotrebe na taj način što pravno neuke stranke (starija lica, manje obrazovana) mogu olako pristati na pravila vlasnika koja bi bila na njihovu štetu.

Nadalje, glasanje pisanim ili elektronskim putem omogućava zloupotrebu u slučaju raspolaganja zajedničkim delovima zgrade i kreditnog zaduživanja stambene zajednice, te je stoga neophodno da vlasnik posebnog dela objekta bude neposredno prisutan prilikom donošenja takve odluke, odnosno preko punomoćnika čije je punomoćje overeno u skladu sa Zakonom o prometu nepokretnosti, Zakonom o overavanju potpisa, rukopisa i prepisa i Zakonom o hipoteci.

Zapravo, podvlačimo da je kreditno zaduživanje ono što ovde unosi najveći nemir i najviše može da košta naše građane. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li još neko želi reč? (Ne.)

Na član 44. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Dušan Pavlović.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Zahvaljujem. Poštovani građani Srbije, podneo sam amandman na član 44. stav 2. da se briše odredba, odnosno deo stava 2. koji se odnosi na kreditno zaduživanje.

Mislim da ova dvotrećinska većina, koja se odnosi na jedan deo odluka koje treba da se donose, ne treba da se primenjuje na kreditna zaduživanja zbog toga što je to princip koji je, ja mislim, loš, a primenjuje se inače i na nivou Republike Srbije – dakle, većina, koja je dvotrećinska ili recimo natpolovična, donosi odredbe koje obavezuju sve građane.

Evo, da bih to ilustrova, da bi građani lakše razumeli, pošto se radi o njihovim džepovima u oba slučaja, zamislite da imate jedno javno preduzeće, recimo „Srbijagas“, koje neodgovornim poslovanjem napravi nekakav gubitak, dug, a onda Republika Srbija dvotrećinskom većinom u Skupštini donese zakon ili odluku da se zaduži, da uzme kredit na međunarodnom finansijskom tržištu da bi pokrila taj dug. Ko onda otplaćuje taj kredit? Otplaćuju svi građani Srbije. Dakle, zbog neodgovornog poslovanja jednog preduzeća svi moramo da učestvujemo u njegovom finansiranju.

U ovom slučaju, da ne bi bilo sličnih situacija, predlažem da dvotrećinska većina ne bude ona većina kojom se odlučuje o kreditnom zaduživanju, već da se za to daje druga vrsta većine, koju sam predložio u sledećem amandmanu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Marijan Ristićević.

MARIJAN RISTIĆEVIĆ: Zahvaljujem. Dame i gospodo narodni poslanici, predlažem da se ne usvoji ovaj amandman. Ne zato što mi je profesor univerziteta, meni poljoprivredniku, okrenuo leđa; sutra mogu da očekujem da će

da odbije doručak, ručak i večeru zato što smo mi poljoprivrednici umešani u to, možda okrene tanjiru leđa, ali, bože moj.... Predlažem da se ovo odbije iz prostog razloga što stanari, recimo, ako hoće da poprave lift, da stave neki moderniji, imaju prava da podignu kredit. Ukoliko bismo usvojili ovaj amandman, to pravo ne bi imali.

Stoga, bez obzira na to što je ovo predložio uvaženi profesor univerziteta, koji je okrenuo leđa jednom poljoprivredniku, ja predlažem da se ovaj amandman odbije.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo. Izvolite.

SRĐAN NOGO: Prethodni govornik, koji za sebe tvrdi da je poljoprivrednik – mada ne vidim da je to tako, sigurno se ne bavi poljoprivredom, jer da se bavi, ipak ne bi mogao da sedi celi dan u sali ovde – iznosi tezu da ovaj amandman ne treba prihvatiti, odnosno da treba da ostane zakonsko rešenje kako je formulisano.

Pazite sad, ovde je izuzetno sporno što dve trećine stanara mogu da obavežu određena lica da uzmu neki kredit. Zamislite sad situaciju: zgrada u Beogradu, u centru grada, potrebno je srediti fasadu, potrebno je uraditi izolaciju, potrebno je srediti ulaz zgrade, značajne investicije; imamo ogroman broj takvih zgrada, međutim, imamo osiromašene vlasnike stanova.

U obrazloženju zakona, na strani 30. obrazloženja, konstatujete da imamo slučaj da je hiperinflacija pojela celokupnu vrednost i obesmislila tada donetu stambenu politiku i da smo došli u situaciju da imamo veliki broj siromašnih vlasnika. Podsetio sam vas da ste tokom javne rasprave, predstavnici vašeg ministarstva, izrekli da u Evropskoj uniji ne postoji pravo na stan. Da li vi ovim zakonom želite da nam nametnete obaveze, jer lokalna samouprava će popisivati visine koje su potrebne za investiciono održavanje zgrada? Da li želite da oduzmete jedinu tekovinu koju imaju građani Srbije, a to su upravo stanovi u sopstvenom vlasništvu?

Da li želite da nam Evropska unija uradi isto što je uradila Grčkoj? Kada su analizirali zašto su Grci u stanju da pružaju otpor, to je zato što imaju veliki broj nekretnina u sopstvenom vlasništvu. E, pa tako i kod građana Srbije, hajde da im uzmemo te nekretnine tako što namećete da neko podigne kredit da bi neko sredio lift! Pa, nemaju svi para da finansiraju taj kredit i da vrate te obaveze. Vi nekome namećete kredit na koji on ne pristaje – to je apsolutno nedopustivo.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar dr Zorana Mihajlović. Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Pre nego što krenem na sam član 44, vi znate da postoje, ako ste čitali zakon, a i pravnik ste, pravila vlasnika; u tom dokumentu (pravila vlasnika) vlasnici mogu da se dogovore da po određenim pitanjima glasaju jednoglasno. U tom smislu, na primer, pominjanje kredita može da bude regulisano na taj način. Ako nije regulisano pravilima vlasnika, mora nekako biti regulisano, pa u tom smislu postoji član 44. gde se kaže – dve trećine.

Dakle, pravilima vlasnika vlasnici stanova će odrediti da li hoće jednoglasno da glasaju o kreditnom zaduženju ili neće.

Moram da priznam da ste me iznenadili pošto vidim da se pojavljuju gotovo zajednički amandmani i neki novi politički savezi između vas i, recimo, Dosta je bilo. Zanimljivo.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Sonja Pavlović. Izvolite.

SONJA PAVLOVIĆ: Kakve veze imaju stambeni krediti sa političkim savezima, to sad stvarno nisam uspela da shvatim. Ali, da se mi vratimo na amandmane, pošto nas je ministarka skrenula u ovim predizbornim kombinacijama.

Smatram da je krajnje nefer da bilo koji vlasnik koji je protiv uzimanju kredita ulazi u otplatu tog istog kredita, pogotovo što to može da dovede do velikih zloupotreba. Ako je zakonodavac smatrao da treba svi da donose odluke u toj skupštini, zašto onda tako nije napisao? Zašto je to ostavljeno tako da mi budemo u dilemi da li će neko ko nije obavešten na vreme i ko nije učestvovao u tim odlukama vraćati kredit za koji uopšte nije bio saglasan da se uzme?

U tom smislu, nevezano od tih predizbornih koalicija kojima nas sada zasipa ministarka, smatram da je gospodin Nogo u pravu. Zakonodavac kompletnim ovim zakonom poručuje građanima Srbije – nemojte glumiti više standard koji vam ne pripada. Mi smo se potrudili da vam taj standard više ne pripada, osiromašili smo vas, smanjili smo vam plate, smanjili smo vam penzije, prodajte to što imate i idite u...

PREDSEDAVAJUĆI: Molim vas, po amandmanu, koleginice.

SONJA PAVLOVIĆ: Pa, eto, to je to.

PREDSEDAVAJUĆI: Ne, nije to.

SONJA PAVLOVIĆ: Kako nije to?

PREDSEDAVAJUĆI: Reč je o jednom najobičnijem upravnom postupku, a vi spominjete neke...

SONJA PAVLOVIĆ: A predizborne koalicije su u amandmanu?

Molim vas da poštujete član 108, predsedniče, u svakom slučaju, ne samo pojedinačno.

PREDSEDAVAJUĆI: Ja ga poštujem, koleginice.

SONJA PAVLOVIĆ: Pa, poštujte ga i vodite red na sednici. Kad budete prema svima jednako reagovali, ja ću poštovati vas, takođe.

PREDSEDAVAJUĆI: Koleginica ministar je samo rekla da imate slične amandmane kao Poslanička grupa Dveri.

SONJA PAVLOVIĆ: Dobro, vi ste vešti u tome, ali nedovoljno. Koleginica je bila tu poštenija od vas i rekla šta je htela. U redu je, hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Marijan Ristićević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, reklamiram čl. 106. i 107.

Prvo, prethodni govornik nije govorio o tački dnevnog reda, nije govorio o amandmanu više od pola. Kao drugo, ne znam šta je ono tamo, koja je to gestikulacija i da li će sutra da odbiju hranu jednog poljoprivrednika samo zato što smatraju da nisam dostojan da uopšte konzumiraju tu hranu koju proizvodim.

Dakle, treba da se poštuje dostojanstvo Narodne skupštine. Ovde je rečeno da smo smanjili plate i penzije. Nastupa se kao da se plate i penzije dele i time se narušava dostojanstvo Narodne skupštine imajući u vidu da se plate i penzije moraju zarađivati. Kod njih se, izgleda, to delilo. Mislim da je povređen Poslovnik i narušeno dostojanstvo.

Da biste probali slatku voćku, da biste jeli ukusnu hranu, morate zasejati pšenicu i morate zasaditi drvo da biste uživali u tome. Prema tome, i penzije i plate se zarađuju. Narušeno je dostojanstvo. Ne tražim da se o tome glasa, ali ubuduće malo da se povede računa. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Po Poslovniku, narodni poslanik Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Najpre da ukažem na povredu člana 103. Gospodin pre mene iskoristio je javljanje po Poslovniku da bi izneo svoje političke stavove. Do sada ste u praksi sankcionisali, oduzimali vreme poslaničke grupe, tako da molim da to bude i ubuduće. A kasnije bih se javio po amandmanu.

PRESEDAVAJUĆI: Mislim da nije povređen član 103, gospodin Rističević je bio u temi. Ako želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o povredi Poslovnika...? Izjasniće se.

Da li još neko želi reč po ovom amandmanu?

Reč ima Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Da brzo pokušam da objasnim situaciju sa kreditom: zamislite, na primer, vašu zgradu, četiri sprata, želite da uvedete panoramski lift; vi na višim spratovima ste zainteresovani, ali komšije iz prizemlja nisu zainteresovane. Niste se dogovorili, niste napravili dogovor o pravilima vlasnika. Na ovaj način, vi možete da obezbedite dvotrećinsku većinu, da uvedete panoramski lift, podignete, recimo, kredit od 20.000 evra, koliko bi vam trebalo da se napravi taj panoramski lift i da opteretite komšije iz prizemlja, a oni nisu zainteresovani ili im ne treba panoramski lift. Jedna problematična situacija, ali, priznaćete, vrlo lako moguća.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministar prof. dr Zorana Mihajlović. Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Da ponovim još jedanput, pravila vlasnika treba da postoje i u pravilima vlasnika možemo da odredimo da bude jednoglasno; kada treba da glasamo i odlučujemo o tako važnim stvarima kao što jeste uzimanje kredita, da to bude jednoglasno. Ako se ne naprave pravila vlasnika, kao što vi kažete, onda stanari, odnosno vlasnici stanova pristaju na član 44. kada govorimo o upravljanju i održavanju zgrade. Ili mislite da to nikako

ne treba da bude regulisano i da stalno imamo neki vakuum u tom delu koji je vrlo važan?

A što se tiče moja četiri sprata, jeste, živim u zgradi od četiri sprata. Ne znam kako vi to znate, ali dobro.

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu, narodni poslanik Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Ali zašto polazite od situacije da u zakonu mora da ostane ta formulacija? Mi smo predložili amandman gde tražimo sto posto saglasnosti da bi uzeli kredit, a neka pravila vlasnika dozvole da bude, recimo, manja saglasnost. Hajmo da obrnemo situaciju – da oni mogu u pravilima vlasnika da dogovore manju saglasnost. Mada, ne vidim šta je sporno da ostane uvek sto posto za raspolaganje i za zaduživanje. Mislim da to ne bi bilo nikako sporno, niti na štetu građana Srbije.

Zašto je vama toliko stalo da to ne bude sto posto? Osim ako nemate nameru da nametnete preko svog ministarstva i lokalnih samouprava investiciono održavanje, obavezne izolacije u zgradama, koje građani neće moći da plate. Slažem se da su potrebne, ali ne možemo da ih platimo.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević. Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo, sada sam stvarno ostao bez teksta. Kako pravila neke skupštine stanara mogu da budu starija od zakona, aman?! Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministar prof. dr Zorana Mihajlović.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Stvarno ne znam o čemu govorite. Dakle, to što govorite možda zanimljivo zvuči, ali nije tako.

U članu, mislim, šezdeset i nekom, daje se mogućnost kako može da se ulaže, odnosno odakle mogu da se finansiraju radovi u zgradi. Niko ovde nikom ništa ne nameće, samo se uvodi red. Zašto stalno polazite od neke teorije zavere, mi ćemo sada nekome nešto da nametnemo? Pa, zar ne mislite da treba konačno da sredimo te naše zgrade, da to zaista bude kao u svakoj državi na ovom svetu, a ne samo kod nas da bude na ovaj način urađeno?

Pritom, prvi put se zakonom tačno pretpostavlja da je moguće da imate i bespovratnu pomoć, da lokalne samouprave mogu da ulažu, da mogu, naravno, da uzmu kredit ako su zainteresovani za tako nešto.

Energetska efikasnost koju pominjete, pa, to je za dobrobit svih nas koji živimo u zgradama, da li je tako? Zato što je to mogućnost da smanjimo naše troškove ukoliko budemo učinili nešto da nam zgrade budu energetske efikasne. Ima milion načina kako to možemo da finansiramo.

Hajde jednom pročitajte, pokušajte da zaboravite da li vas snimaju kamere, da li ćete se pojavljivati ispred građana, pogledajte da li je dobro za građane da napravimo ovakav jedan zakon. Ili i dalje stojite iza toga da to ne valja?

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Sonja Pavlović.

SONJA PAVLOVIĆ: Energetska efikasnost koju pominjete, ministarko Mihajlović, veoma je bitna. Međutim, bitna je za sve objekte. Ovde na skupštinskoj zgradi je energetska pasoš ove zgrade, to je za najgori nivo objekata, znači za nivo G, za javne objekte. Zašto Skupština nema dovoljna sredstva da zameni, po uslovima Zavoda za zaštitu spomenika, prozore na način kako to treba, da ne bi imala gubitke na ovom objektu? Zašto Vlada Srbije ne stavi spoljašnje klimatske jedinice tako da nisu na fasadi?

PRESEDAVAJUĆI: Hoćete da se vratite na amandman?

SONJA PAVLOVIĆ: A to se traži od građana Srbije. To je amandman.

PRESEDAVAJUĆI: Energetska pasoš Narodne skupštine? Da vas razočaram, kolege, da vas razočaram...

SONJA PAVLOVIĆ: Kako možete da tražite od građana nešto što ni Vlada Srbije ne poštuje?

PRESEDAVAJUĆI: Hoćete li da mi dozvolite da završim? Nemojte da pričate neistine, Narodna skupština Republike Srbije ima energetska pasoš.

SONJA PAVLOVIĆ: Ima, ali nedovoljan za javne objekte. To je najgora klasifikacija, G energetska razred.

PRESEDAVAJUĆI: Znači, ima ga.

SONJA PAVLOVIĆ: Stoji vam na zidu ispred ulaza u zgradu.

PRESEDAVAJUĆI: Znači, govorite neistine, čisto da znamo.

SONJA PAVLOVIĆ: Ne govorim neistinu, mogu i da ...

SRĐAN NOGO: Gospodine Arsiću, ne možete da ulazite u polemiku. Sedite u klupe, pa uđite u polemiku sa narodnim poslanicima.

PRESEDAVAJUĆI: Narušeno je bilo dostojanstvo Narodne skupštine.

SRĐAN NOGO: Evo ovako, hajde da stavimo ovako stvari, treba da se srede fasade, ali da li mislite, gospođo ministarka, da građani Srbije ne zaslužuju da imaju plate kao sav normalan svet, identične prihode i da sve ostalo u državi bude sređeno kao taj svet na koji se vi pozivate? A ne – jao. Znači, „jao“ je kada pomenemo prihode građana, a nije „jao“ kada govorimo o obavezama građana. Ne može jedno „jao“, a drugo nije „jao“.

Hajmo da krenemo od nečega što je dobro za građane. Ja bih podržao sve to i znam da nam to treba, nemamo odakle da finansiramo. Da imamo da finansiramo, finansirali bismo to na školama, bolnicama, zgradama koje su u vlasništvu države, u državnoj svojini, na institucijama države, a ne bismo to nametali građanima. Kada država sama to ne može da uradi, kako će građani?

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Marijan Ristićević.

MARIJAN RISTIĆEVIĆ: Zahvaljujem. Dame i gospodo narodni poslanici, moram ponovo da intervenišem.

Plate se zarađuju. Naše je da uredimo državu da naš narod može pošteno da zaradi i dostojanstveno da živi. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo, po amandmanu.

SRĐAN NOGO: Ne možemo mi da zaradimo koliko SNS može da nametne nameta građanima Srbije.

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Nogo, upravo ste optužili jednu političku stranku da nekome nešto otima. Molim vas da se odsad držite teme.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući. Pravo na repliku, pominjanje stranke.

Neko malopre reče da on ili oni ne mogu nešto. Nije loše možda da pogledamo šta to neko ovde konkretno ne može. Ne može onaj koji je ovu repliku izazvao, izgleda, da se kontroliše, pa je morao pošto-poto da u amandmanskoj raspravi uradi ono što je malopre uradio. Zašto? Da bi delovao interesantno, sam sebi dobro zvučao, da bi nešto kolegi sa druge strane sale dobacio. Da li je to poštovanje Poslovnika? Da li je to dostojno ponašanje u skladu sa onim što treba da predstavlja Narodna skupština i funkcija narodnog poslanika? Ne bih rekao.

Ne može da se kontroliše onaj koji je inače pokušao danas da se, koliko se sećam, nasmeje kolegi Miliji Miletiću, da podsmešljivo govori o izlaganju svog kolege i ne može, nažalost, da primeti da je kolega Miletić dobar poslanik i da bi mogao da se uči od njega i po pitanju odnosa prema Narodnoj skupštini i po pitanju toga koliko poslaniku treba da je stalo do kraja iz kog dolazi i do posla koji obavlja i do materije kojom se mi ovde bavimo. Najlakše je rugati se i pokušavati da budeš prepotentan u sopstvenim očima. Gospodin Miletić nije to zaslužio.

Možda ne bih na ovo ni morao da podsećam da ne vidim da neki očigledno nisu u stanju da kontrolišu sami sebe. Pre nego što odu korak dalje od onoga što bi voleli, čak i kad pogledaju sve te video-klipove koje snimaju i sami se sebi siti nadive kod kuće, da ih pozovem da se ipak zaustave na vreme. Ako hoćemo da iz ove sale šaljemo onakvu sliku kakvu smatramo da Narodna skupština zasluhuje, prst na čelo, dame i gospodo, i svako za sebe da se zapita. Ako sutra građani ne budu cenili Narodnu skupštinu, ti koji to rade, nikog drugog da ne krive, sami da znaju da su tome doprineli. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević, povreda Poslovnika.

Izvinjavam se, gospodine Rističeviću, nisam znao da je povreda Poslovnika u pitanju.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem. Dame i gospodo narodni poslanici, sem ove povrede koja je u toku, član 106, član 107, član 108. Gospodine predsedavajući, vi se starate o redu. Moja rečenica, koja je prouzrokovala krajnje negativni komentar, glasila je da se novac ne deli, da se

plate zarađuju i da mi treba da uređujemo državu, da naš narod radi pošteno i od tog rada živi dostojanstveno.

To je prouzrokovalo izliv besa, pa je neko rekao (ja nisam SNS) da je Srpska napredna stranka otimala itd. Ja taj utisak nemam i mislim da je povređeno dostojanstvo Narodne skupštine.

Još nešto, o redu na sednici Narodne skupštine stara se predsednik Narodne skupštine. Treba da dobro povedete računa s obzirom na to da pripadnici te grupe imaju običaj da uvode krajnje radikalne elemente tipa Pernar, Boško Pernar, Ivan Pernar, ne znam kako se zove, krajnji desničar iz Hrvatske, da proverite uvek da li sam ja bezbedan i da li nešto može da mi se desi iza leđa, ne daj bože, zato što se ovde uvode krajnje sumnjivi elementi i da nas ubuduće obavestavate kad na sednici budu prisutni takvi radikalni elementi. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Gospodine Rističeviću, bila je izgovorena samo jedna rečenica. Nisam uspeo ni da intervenišem, ali sam skrenuo pažnju kolegi.

Kolega Krasiću, hoćete li da dozvolite da odgovorim kolegi poslaniku Rističeviću?

(Zoran Krasić: Priča o nekim radikalnim elementima. To su evropski elementi.)

Za neke poslanike Poslovnik je beznadežna priča, ne vredi.

Narodni poslanik Dušan Pavlović podneo je amandman kojim se predlaže da se posle člana 44. doda novi član 44a.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Dušan Pavlović.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Zahvaljujem.

Evo, to nema veze sa radikalima.

Podneo sam ovaj amandman kao nastavak prethodnog amandmana. Predlažem da se odluka o kreditnom zaduživanju zgrade može doneti isključivo konsenzusom, tj. saglasnošću svih stanara i da to bude overeno u skladu sa Zakonom o overi potpisa, rukopisa i prepisa.

Hteo bih da objasnim jednu stvar koja je važna za ovo da bi građani razumeli zbog čega zahtevam ovo. Dakle, jedno je tekuće održavanje zgrade za koje stanari uplaćuju nekom preduzeću koje održava zgradu, interveniše kada dođe do hitnih intervencija, popravlja lift itd. To je mesečna nadoknada koju plaćaju stanari i obavezna je po zakonu.

Međutim, uzimanje kredita je druga stvar. Vi morate da odete u banku i da zadužite sve stanare u zgradi. Ako je većina dvotrećinska, to znači da možete da zadužite i neke ljude, da ih opteretite, iako oni to ne žele, odnosno iako ne mogu da plaćaju taj kredit. To je pogrešno.

Podsetiću vas još jedanput sa primerom Republike Srbije u kojoj živimo: jedno javno preduzeće napravi dug, država se zaduži da bi otplatila taj dug, svi moramo da ga vraćamo, a ne onaj ko je napravio taj dug. To je pogrešno.

Ministarka je rekla – pa, neka oni odluče kako će da donose odluke, može da bude dvotrećinska, može da bude konsenzus. Pa, ako dvotrećinska većina to hoće, ona će da odluči da se dvotrećinskom većinom odlučuje o kreditnom zaduživanju. Jedna trećina koja to ne želi nema nikakvog načina da to izbegne. Jedini način da se to izbegne jeste da se prihvati amandman po kome je obavezno da se konsenzusom donose ovakve odluke. Onda svako ima tu ličnu odgovornost da preuzme otplaćivanje kredita ako to želi. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem. Reč ima narodni poslanik Milija Miletić.

MILIJA MILETIĆ: Zahvaljujem. Prvo bih se izvinio nekim poslanicima pošto nemam možda dobar rečnik, govor. Govorim iz duše. Mi iz Svrlijga tako pričamo, ili vrevimo, to možda neko ne razume, ali, verujte mi, veliki broj ljudi u Srbiji zna šta želim da kažem i kako kažem.

Sada želim da kažem da ne prihvatimo ovaj amandman baš zbog toga što imamo veliki broj zgrada i stanara, imamo zgrade koje su u veoma lošem stanju i treba da se poprave, ali neki od njih ne žele, jednostavno ne žele, iz inata. Zbog toga moramo dati mogućnost da stanari poprave zgradu, da obezbede sredstava. Ponovo kažem, imamo i mogućnost, veliki je broj zgrada koje su dobile sredstva od operatera (Mobtel, Telenor ili VIP), po 15.000 evra mesečno. Ta sredstva se ne dele kako treba.

Imamo i slučajnog prolaznika koji mi je rekao – tu i tu ideš, tu je ta zgrada nekog gospodina, predsednika neke stranke, od te zgrade ideš levo. Ali sada se zna, po ovom zakonu se zna da ta zgrada jeste zgrada tog čoveka, ili veći broj stanara tamo živi.

Još jednom želim da kažem da sam kao čovek i kao poslanik, Milija Miletić, predsednik Ujedinjene seljačke stranke, imam rečnik kojim govorim, razume me veliki broj građana. Prema tome, izvinjavam se ako neko ne razume nešto što želim da kažem. Ali verujte mi, ljudi, radim korektno, radim pošteno, radim u interesu svih građana, sa posebnim akcentom na jugoistočnu Srbiju i posebnim akcentom za selo, poljoprivredu, agrar. Ponašam se domaćinski. Možda ne govorim gramatički ispravno, ali, verujte mi, veliki broj ljudi podržava mene i podržava politiku koju ja vodim.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo, po Poslovniku.

SRĐAN NOGO: Kao što smo dosta puta ukazivali, član 106: „Govornik može da govori samo o tački dnevnog reda o kojoj se vodi pretres.“ Kao što je i uvaženi kolega pre mene ukazivao kada je ukazivao na povredu Poslovnika, čl. 106, dužni smo da govorimo o amandmanu.

Amandman je, koliko sam razumeo, govorimo više od pola sata, o kreditnom zaduživanju zgrade. Kakve to veze ima sa antenama, sa Šutanovcem, sa slučajnim prolaznikom, zaista ne znam. Pa Šutanovac je imao tu zgradu, znali su svi i pre i sada. Neće ovaj zakon da nam dokaže da Šutanovac ima zgradu. Zna se već godinama da je on zidao tu zgradu.

Ljudi, dajte da pričamo o kreditnom zaduženju. Mislim da nije korektno da kažemo da ljudi neće da plate za fasade, već prosto nemaju sredstava. Ali hajde da pričamo o amandmanu.

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Nogo, vi me svaki put sve više i više iznenađujete. Kolega Miletić je pokušao na svoj način da obrazloži amandman. Pre toga je dao čak i izvinjenje da ga možda neki neće razumeti i da mu se zbog toga ne podsmevaju.

Druga stvar, za sve ove godine koliko sam narodni poslanik još nisam video, čuo, doživeo da neko u Skupštini iz druge poslaničke grupe brani nečiji amandman na način kao što vi to radite. Smatram da je to nedostatak političke zrelosti. Da li ćete imati vremena da naučite ili ne, videćemo.

Reč ima narodni poslanik Sonja Pavlović.

SONJA PAVLOVIĆ: Kolega Arsiću, vi mene sve više i svaki put iznenađujete.

Nemojte da nam imputirate neke stvari. Nikom ovde od nas, većini sigurno, nije smetalo kako kolega Milija govori. Zaista nam ne smeta, već sam više puta rekla da nama naglasci, za razliku od premijera, ne smetaju.

Gospodine Milija, možete zaista da govorite kako govorite. Ali ...

(Predsedavajući: Da li vi to po amandmanu, kolegice Pavlović?)

... To što on ne govori o amandmanu, to je nešto drugo i na to je skrenuta pažnja, te vas molim da nam ne stavljate reči u usta. Odlično znamo šta smo hteli da kažemo i šta smo čuli. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Milija Miletić, pravo na repliku.

MILIJA MILETIĆ: Zahvaljujem se. Prihvatam sve što kažete, jer sam demokratski opredeljen, poštujem svakoga, ali govorio sam o amandmanu. Zašto? Ima mogućnosti, ima zgrada, ima stanara koji imaju nekog operatera gde mogu da dobiju sredstva. Ti ljudi ne moraju da uzmu kredit, njima će trebati manje sredstava za kredit. Prema tome, sve ima veze sa kreditiranjem za energetska efikasnost. Podržavam predlog Vlade, mislim da je dobar član zakona i da ovaj amandman ne treba prihvatiti.

PREDSEDAVAJUĆI: Na naziv iznad člana 45. i član 45. amandman je podnela narodni poslanik Gordana Čomić.

GORDANA ČOMIĆ: Zahvaljujem. Rubrum je „Kvorum“. U tri stava ovaj član kaže da kvorum za održavanje i rad sednice skupštine čini obična većina. Narodni poslanik Nenad Konstantinović je već dokazao da takva stvar ne postoji. Znači, nema obične ni neobične, imate kvalifikovanu, imate dvotrećinsku

...

(Predsedavajući: Po amandmanu, kolegice Čomić.)

Ovde se govori o kvorumu, da treba obična većina. Ja kažem da treba da se briše i sada ću reći zašto – jer duboko zadire u osnovna prava ljudi.

Znači, u prvom stavu govorite o običnoj većini, što ne postoji. U drugom stavu kažete: „Ako se sednica skupštine nije mogla održati zbog

nedostatka kvoruma, ponovo se saziva najranije deset, a najkasnije 30 dana ...“. Onda kaže treći stav: „Kvorum za održavanje i rad ponovljene sednice čini jedna trećina ukupnog broja glasova članova, ako odlukom stambene zajednice nije određen veći broj glasova.“

Ne samo što imate obične većine i obične kvorume, nego imate ponovljenu sednicu. To ne može. Kako da vam kažem, ne može, koliko god da objasnite da su vam to rekli ljudi koji imaju problema u zgradama i ostalo. Ovaj zakon ne može iz ovakvih razloga i iz razloga što su pravila vlasnika dozvolila da sve što piše u zakonu oni mogu u pravilima da izmene, a ovde – bukvalno sve. Dakle, kada čitate pažljivo zakon, to vidite.

Ne stavljam ja džabe „briše se“. Znam zašto to radim. Možete vi da se rugate meni koliko god hoćete, ali, nažalost, znam šta radim sa amandmanima „briše se“.

Dakle, ovde imamo običnu sednicu sa običnom većinom i imamo ponovljenu sednicu, gde većina nije obična, nego je jedna trećina. Jedna trećina. Ne može.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 45. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Reč ima narodni poslanik Nenad Konstantinović.

NENAD KONSTANTINOVIĆ: Poštovani predsedavajući, dame i gospodo narodni poslanici, izraz „obična većina“ sada se koristi kao obična većina od ukupnog broja, a u članu 44. je bila obična većina od broja prisutnih. Bez potrebe zbunjujemo sve one koji će koristiti ovaj zakon. Zato predlažemo da se reč „obična“ menja. Zna se od broja prisutnih šta je većina, zna se šta je od ukupnog broja.

Predložili smo, takođe, brisanje stava 3. Dakle, jedna trećina, kvorum ponovljene sednice. Ako uzmete primer da stambena zgrada ima 15 stanova, normalno bi bilo da kvorum za odlučivanje na sednici bude barem osam, da bude ono što je 50 plus 1, kao što je većina kada se glasa u ovoj skupštini. Na nekoj ponovljenoj sednici, ako ne dođe, dovoljno je da dođe troje i da može da se odlučuje, a ako imate prostu većinu za odlučivanje, to su tri glasa. Dakle, u zgradi gde ima 15 stanova sa tri glasa za i dva protiv možete odlučiti bilo šta iz nadležnosti skupštine stambene zajednice.

Predlažem da se ovaj stav 3. izbriše, da nemamo tu mogućnost sa jednom trećinom za kvorum, jer i inače sednice treba da se održavaju najmanje dva puta godišnje. Valjda smo ovim, ovako obimnim, zakonom uspeali da motivišemo vlasnike stanova da dva puta godišnje dođe barem pola njih na sednicu, a ne da taj kvorum spuštamo na jednu trećinu.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem. Na član 45. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Jasmina Karanac, Nataša Mihailović Vacić, dr Predrag Jelenković i Branimir Jovanović.

Vlada i Odbor za prostorno planiranje, saobraćaj, infrastrukturu i telekomunikacije prihvatili su amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Reč ima narodni poslanik Jasmina Karanac.

JASMINA KARANAC: Zahvaljujem, predsedavajući. Poštovana ministarka, kolege narodni poslanici, smatram da je veoma važno što je prihvaćen amandman Socijaldemokratske partije Srbije na član 45. ovog zakona stav 2, koji u osnovnom tekstu glasi: „Ako se sednica skupštine nije mogla održati zbog nedostatka kvoruma, ponovo se saziva najranije deset, a najkasnije 30 dana od dana kada je sednica trebalo da bude održana, sa istim predloženim dnevnim redom“. Naravno, reč je o ponovljenoj sednici.

S obzirom na to da je propisano da se nova sednica mora održati u roku od najkasnije 30 dana, mi smo predložili da najraniji rok za ponovno sazivanje sednice umesto deset dana bude tri dana, jer je ponekad i u kraćem roku moguće okupiti članove stambene jedinice, a pogotovo ako se mora rešavati nešto što je vrlo hitno. Stoga smatram da je veoma važno i korisno što je ovaj amandman postao sastavni deo zakona. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 45. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Dušan Pavlović, zajedno narodni poslanici Momo Čolaković i Miroljub Stanković, zajedno narodni poslanici Goran Ćirić, Radoslav Milojević, Maja Videnović, Goran Ješić, Balša Božović, Nataša Vučković, Tomislav Žigmanov, Aleksandra Jerkov, Vesna Marjanović, Dušan Petrović, Veroljub Stevanović i zajedno narodni poslanici Nenad Čanak, Goran Čabradi, Marinika Tepić, Nada Lazić i Olena Papuga.

Reč ima narodni poslanik Dušan Pavlović. Izvolite.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Zahvaljujem. Ja sam takođe podneo amandman da se ova odredba o jednotrećinskom kvorumu briše zbog toga što to zaista snižava legitimnost odluke. Dakle, kada 17% stanara, vlasnika stambenih jedinica, može da donese nekakvu odluku koja obavezuje ogromnu većinu drugih ljudi, legitimnost te odluke je zaista sporna.

Pogledajte kako je Vlada obrazložila odbijanje ovog amandmana – amandman se ne prihvata jer se u konkretnom slučaju ne radi o određivanju kvoruma za redovnu nego za ponovljenu sednicu. Kakve veze ima što je ponovljena, valjda je svaka sednica sednica? A onda kaže malo kasnije – kada se ne bi utvrdio ovaj veoma nizak kvorum, ne bi se donosila nikakva odluka. Znači, ako je to razlog da se utvrdi ovako nizak kvorum, hajde da onda, recimo, utvrdimo 5% kvoruma; onda će sigurno da se donese bilo koja odluka.

Ova odredba se ionako ne primenjuje na one članove zakona gde je potrebna, recimo, dvotrećinska većina, kao što je izbor upravnika, na primer. Dakle, bilo bi dobro da se obriše zbog toga što smanjuje legitimnost odluka, a

takođe unosi konfuziju u odlučivanje. Dovešćete upravo do onoga što su mnogi ovde pominjali: ako 17% vlasnika stambenih jedinica donese nekakvu odluku koja obavezuje ostatak stanara i vlasnika stambenih jedinica, ljudi će početi da se bune, a onda će upravnici volonteri početi da napuštaju ta radna mesta i sve će da pripadne profesionalnim upravicima. To nije ono što treba da želimo. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem. Reč ima narodni poslanik Aleksandra Jerkov. Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem. Mi smo vas kritikovali što omogućavate da vrlo mali broj stanara donosi odluke koje se odnose na sve stanare, a vi sada ovim stavom 3, čije brisanje mi predlažemo, predviđate i omogućavate da još manji broj stanara donese odluke koje će se odnositi na sve stanare.

U onoj zgradi o kojoj je govorio kolega Konstantinović, koja ima 15 stanova, ako još oduzmemo one za koje vi tvrdite da su nedostupni pa ni ne ulaze u kvorum, u teoriji bi četiri stanara... Recimo da ima troje za koje upravnik ili profesionalni upravnik tvrdi da su nedostupni, mada nema nikakvog dokaza da ih je uopšte i pozivao na bilo kakvu sednicu skupštine stanara; dakle, četiri stanara u zgradi od 20 stanova može da čini kvorum i donosi odluke koje će posle da se odnose na sve druge stanare koji u donošenju tih odluka nisu učestvovali.

Zaista ćete dovesti do toga da nijedan upravnik zgrade neće to hteti da radi volonterski i da će svi upravnici zgrada biti profesionalni upravnici, da će njih morati da plaćaju građani Republike Srbije, koji će time finansirati ovaj loš zakon koji je pravljen da biste vi mogli da kažete da uvodite red, a zapravo unosite nered.

Dakle, ponoviću, u zgradi od 15 stanova, u teoriji, četiri stana mogu da odluče o tome šta će se dešavati sa zgradom i te odluke će obavezivati sve druge stanare koji žive u toj zgradi.

Ne znam koji je vama argument da ne prihvatite ovaj amandman i na koji način ovo branite, ali voleli bismo da čujemo, jer ovaj argument da se inače ne bi ... zaista nije argument. Nemojte da zamerite, ali to nije nikakav argument.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, koleginice Jerkov.

Da li još neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 46. i član 46. amandman je podnela narodni poslanik Gordana Čomić. Izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: „Zapisnik“ je rubrum. U članu 46. u prva tri-četiri stava govorite šta sve mora da sadrži zapisnik, ko mora da potpiše zapisnik – dakle, upravnik, koji je zadužen da potpisuje i da vodi zapisnik ili da nađe zapisničara, i sva lica koja su prisustvovala sednici i učestvovala u njenom radu moraju da potpišu zapisnik.

Ako lice koje je učestvovalo ima primedbe na zapisnik ili odbije da ga potpiše, lice koje vodi zapisnik će to konstatovati u zapisniku uz navođenje

razloga za to odbijanje, s tim da lice koje ima primedbu može tu primedbu i samo uneti u zapisnik.

Dakle, koliko hoćete stavova o tome kako izgleda zapisnik.

Onda ide poslednji stav koji glasi: „Nepostupanje u skladu sa odredbama ovog člana nema uticaja na punovažnost odluka donetih na sednici skupštine ako se rezultat glasanja i sadržina tih odluka na drugi način mogu utvrditi“.

Pa šta propisujete? Trošite četiri, pet stavova na to kako izgleda zapisnik, ko mora da potpiše, ko unosi primedbu, ko sme, ko ne sme itd., a onda date poslednji stav koji kaže – ako se ništa od toga ne desi, to ne utiče na punovažnost odluka.

Ne da ga treba brisati, nego ga treba zaboraviti brisanjem.

Ta vrsta normativnog optimizma napraviće pravila koja su neprimenjiva. Svaki upravnik zgrade koji dobije ovaj član o zapisniku kazaće isto što bi svako drugi kazao – pa ne moram ja, to nema veze šta piše u zapisniku, nema uticaja na punovažnost odluka. Nemojte da se prepuštate normativnom optimizmu, ne može od toga da bude nikakve koristi. Mora da bude merenja, mora da bude znanja i mora da bude razgovora o tome kako to izgleda u praksi.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 46. amandman je podnela narodni poslanik Ljupka Mihajlovska.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 47. i član 47. amandman je podnela narodni poslanik Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 47. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Zahvaljujem. Poštovani građani Srbije, ovde sam predložio da se malo drugačije utvrdi odgovornost za štetu usled neodržavanja zgrade koja proistekne prema trećim licima.

Dakle, ovde se utvrđuje odgovornost stambene zajednice. Predložio sam da se to promeni i da ukoliko postoji slučaj u kome stambena zajednica ima sklopljen ugovor sa preduzećem koje održava zgradu, a ono ipak ne održava zgradu kako treba, iz čega proistekne nekakva šteta, onda za to bude odgovorno to preduzeće, ne stanari, ne vlasnici stambenih jedinica.

Daću vam primer zbog čega mislim da je to bolje rešenje. Pogledajte, u Beogradu, gde ja živim, imate Gradsko stambeno, koje je poznato po tome da ne vodi dovoljno računa o mnogim zgradama koje održava. Znači, pretpostavite da sam, recimo, došao u neku zgradu koju održava Gradsko stambeno, da ta zgrada ima potpisan ugovor sa Gradskim stambenim koje održava stambenu zgradu, da sam ušao u lift, lift je propao zbog toga što nije redovno održavan i nastala je

šteta. Da li su stanari krivi za to što je nastala šteta ili je krivo preduzeće koje nesavesno i neodgovorno održava lift, a plaćeno je od strane stanara da to radi?

Ovo je, inače, veoma rasprostranjen primer u svim velikim gradovima. Sva ta komunalna preduzeća koja treba da održavaju stambene zgrade to rade jako loše. Zbog toga su zgrade zapuštene. Ne zbog toga što su stanari nesavesni, ne zbog toga što stanari ne žele da održavaju zgrade, nego zbog toga što oni plaćaju redovno taj novac, a zauzvrat od komunalnih preduzeća koja održavaju zgrade ne dobijaju odgovarajuću uslugu. Ta preduzeća moraju da budu odgovorna za problem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li još neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana 48. i član 48. amandman je podnela narodni poslanik Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 48. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nenad Čanak, Goran Čabradi, Marinika Tepić, Nada Lazić i Olena Papuga.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 48. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Reč ima Nenad Konstantinović. Izvolite.

NENAD KONSTANTINOVIĆ: Poštovani predsedavajući, dame i gospodo narodni poslanici, ministarka, hajte da jedan koncept uradimo do kraja. Vi pomenete da postoji ugovor o osiguranju i kažete – stambena zgrada može da zaključi ugovor o osiguranju. Pa može da zaključi, nismo morali ni da pišemo u zakonu da može da zaključi. Ona može pa može, ako hoće, pravno je lice, stambena zgrada ima svoj PIB, ima svoj matični broj, naravno da može.

Ovim amandmanom predložio sam da mora da zaključi ugovor o osiguranju, u slučaju da nastane šteta, a šteta znači da neko pogine. Padne crep, padne fasada, padne cigla nekom na glavu i taj čovek pogine – neko mora da plati tu štetu. Taj neko su vlasnici stanova. Ti ljudi možda para nemaju i zato bi bilo dobro da imaju osiguranje, pa da tu štetu isplati osiguranje, a ne opet da se vode postupci godinama.

Dakle, mislim da biste ovaj amandman mogli da usvojite. Vi ste u obrazloženju rekli – ne možemo da usvojimo zato što neko mišljenje Narodne banke kaže da ne može. Pa, ako mišljenje Narodne banke kaže da ne može, kako onda može da stoji član 48. koji ste predložili i kažete – može zgrada da zaključi? Da li može ili ne može?

Dakle, to da ne može biti obavezno, to nije tačno, mi to mišljenje Narodne banke nismo dobili. Ja kao advokat imam obavezno osiguranje i plaćam obavezno osiguranje za svoju delatnost. Ne znam zašto može da se nametne advokatima da plaćaju i drugim ljudima, a ne može stambenoj zgradi da se nametne da mora da plaća obavezno osiguranje. Verujte da bi svi bili mnogo sigurniji, i

vlasnici stanova i prolaznici kojima se pričinjava šteta, kada bismo utvrdili obavezno osiguranje.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem. Na naziv iznad člana 49. i član 49. amandman je podnela narodni poslanik Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 49. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 49. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe DS i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Marija Janjušević. Izvolite.

MARIJA JANJUŠEVIĆ: Zahvaljujem. Dakle, stav koji se odnosi na skupštinu stambene zajednice – ukoliko ona ne izabere novog upravnika u roku od 30 dana od dana kada je stambena zajednica ostala bez upravnika, iz bilo kog razloga, svaki vlasnik posebnog dela ima pravo da zahteva pokretanje postupka pred nadležnim organom jedinice lokalne samouprave za imenovanje profesionalnog upravnika.

Predložili smo brisanje ovog dela. Predloženim amandmanom, zapravo predloženom izmenom, uklanjamu pravnu normu predlagača zakona i to iz razloga što postavljanje profesionalnog upravnika od strane jedinice lokalne samouprave, pored toga što bi dovelo do mešanja u unutrašnje odnose vlasnika posebnih delova objekta u okviru stambene zajednice, takođe predstavlja birokratizaciju i nametanje finansijskih obaveza vlasnicima posebnih delova objekta.

Hoćete da ponovim?

Mislim, nove i nove obaveze, finansijske, kako za vlasnike posebnih delova tako i za same građane. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Aleksandra Jerkov. Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem. Mi smo, kao što smo nekoliko puta već rekli i kako svi amandmani Demokratske stranke govore, protiv profesionalnih upravnika.

Smatramo da će sama činjenica da će neko biti plaćen za isti posao za koji vi očekujete od dosadašnjih predsednika skupština stanara, budućih upravnika, da ga rade besplatno dovesti do toga da niko od predsednika skupštine stanara neće želeći da se prihvati posla upravnika, sa svim ovim obavezama, sa svim ovim kaznama i svim novim nametima koje imaju. Rezultat toga će biti da će sve zgrade ili mahom sve zgrade – pretpostavljam da će biti izuzetaka, ne mogu da kažem sve, ali velika većina zgrada, čak i one koje su do sada imale predsednike skupštine stanara – biti primorane da angažuju profesionalne upravnike, koje će plaćati upravo ti stanari.

Rekla sam vam zbog čega smatramo i verujemo da će to biti članovi Srpske napredne stranke – tako su prošla sva nova zanimanja, svi konkursi koji su do sada bili, na njih su primani samo članovi Srpske napredne stranke. To će vam reći svaki građanin Republike Srbije, ne treba mi narodni poslanici vama da govorimo da SNS zapošljava svoje članove u javnim preduzećima, na ugovore po delu, kao notare, kao izvršitelje itd.

Vi ćete nametnuti obavezu građanima Republike Srbije da plaćaju aktiviste Srpske napredne stranke, zato što su obaveze upravnika takve da niko neće hteti taj posao da radi besplatno dok postoji mogućnost da bude plaćen za to. To će biti rezultat zakona. Možda vaša namera nije takva, ali rezultat će biti da će sve zgrade imati profesionalnog upravnika.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar prof. dr Zorana Mihajlović.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Ne znam koji je sat rasprave i koji je amandman po kome govorite da će profesionalni upravnici biti članovi Srpske napredne stranke. Uporno vas pitam da mi kažete gde gledate, kako to znate, pomozite mi da znam i ja, volela bih da znam način kako dolazite do tih saznanja i kako znate da niko neće hteti da radi taj posao. Dajte, prosvetlite nas sve, objasnite nam. Svaki put vas to pitam i nikako da dobijem odgovor od vas. Bilo bi možda mnogo jednostavnije neke stvari raditi kada bismo znali sve šta će nam se desiti, kako vi kažete.

Zakon je vrlo jasan. Zakon je zaista do detalja propisao šta sve treba da se uradi, koji su kriterijumi i zašto imamo i upravnika i profesionalnog upravnika, odnosno prinudnog ukoliko u roku od mesec dana ne izaberemo svog upravnika zgrade. Zakon ne poznaje teorije zavere, zakon ne poznaje rekla-kazala, zakon ne poznaje kristalne kugle, ništa od toga zakon ne poznaje. Zakon je jasan, zakon se sprovodi, ali bih ja volela da znam. Možda bi mi to značilo.

PREDSEDAVAJUĆI: Koleginice Jerkov, imate pravo na repliku da objasnite.

ALEKSANDRA JERKOV: Gde gledam, gospođo Mihajlović? Gledam u javna preduzeća, gledam u skupštine opština gde su mahom svi odbornici SNS-a zaposleni u javnim preduzećima. Ako vam trebaju imena, mogu vam dati imena, recimo za grad iz kog dolazim, 90% odbornika je nakon izbora za odbornika zaposleno u javnim preduzećima. Gledam u sve one ugovore o delu, usluge po ugovoru, koji su se našli u budžetu Republike Srbije, gledam u sve notare, gledam u izvršitelje i vidim da su oni članovi Srpske napredne stranke ili da su preko veza u Srpskoj naprednoj stranci došli do posla.

To što vama nije jasno, verujte da ste jedina osoba u Srbiji kojoj nije jasno da se preko Srpske napredne stranke danas dolazi do posla i žalosno je što moram da vam objašnjavam deseti put da je tako. Ako vi to ne znate, ne znam gde vi živite, gospođo Mihajlović. Zaista je neumesno da bilo koga ubeđujete da se preko Srpske napredne stranke ne dolazi do posla, jer to zna svaki građanin Srbije.

Ne mogu više da vam objašnjavam, imena nema potrebe da vam dostavljam, dostaviće vam ovi vaši upravitelji, verujem, sve podatke o svim građanima, pa između ostalog i to.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, ministar dr Zorana Mihajlović.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: I dalje mi niste odgovorili na to pitanje. Da li je neukusno... Kažete – vrlo je neukusno da vam ja to kažem.

(Aleksandra Jerkov: Neumesno.)

Neumesno, izvinjavam se.

Sve vreme ne želim da se vraćam na period, neću, trudim se maksimalno da pričam isključivo o zakonu i o tome šta će se raditi i na koji način. Da li zaista mislite da je umesno da vi iz Demokratske stranke nama pričate kako se dolazi do posla? Konkretno, čak i vi, jeste li na nekom konkursu možda dobili posao kod Pajtića? Ne razumem, šta? Pa, nemojte da nam govorite, zato što ni jedan jedini, da se izrazim bolje – gotovo ni jedan jedini član Demokratske stranke nije izabran nigde na konkursu u vaše vreme. Nemojte da mi govorite, zato što u to vaše vreme, da ga tako nazovemo, nije postojao ni zakon koji to reguliše.

Znači, sve vreme pokušavam da vam ne objašnjavam kako ste davali poslove. E, mi nismo takvi. Ja razumem da vi polazite od te iste mantre da to sigurno radi i SNS, ali nije tako. I, to je proverljivo, dakle, možete da pogledate u ministarstvima, možete da pogledate po tim ugovorima, kako vi kažete, po uslugama po ugovorima, odnosno ugovorima o privremenim i povremenim poslovima. Pogledajte, to su javno dostupni podaci. Evo, ja ću da vam dam sve ugovore iz ministarstva koje vodim. Dakle, ljudi se primaju prema tome kako znaju da rade svoj posao, a ne da li su član ove ili one političke partije.

Razumem da imate taj trag iz prošlosti, ali hajde malo pokušajte da razmišljate da nisu svi baš kao što ste vi. Razlikuju se neke stvari. Zato vas stalno pitam – u koju kuglu gledate? Ja gledam u ono što se zove budućnost.

Još jedna stvar, kada bi vas čovek slušao sve ovo vreme, pomislio bi da građani Srbije, da Srpska napredna stranka nije dobila preko 50% glasova na izborima. Ljudi bi pomislili da SNS nema ni 10% glasova građana Srbije. Pa, da vas izvestim još jednom – nije tako. To što govorite zaista se ne slaže s onim što jeste realno stanje. Imate svoju percepciju, u redu, vaša stvar, ali to nije realnost.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Gordana Čomić, kao ovlašćeni predstavnik poslaničke grupe.

GORDANA ČOMIĆ: Članica Ustavnog suda, eto to gledamo, izabrana. Zaista može, i dobro je da o tome razgovaramo, možemo da idemo po kojim god hoćete institucijama i organizacijama, javnim preduzećima...

(Blaža Knežević: Dušan Petrović izbacio 860 sudija na ulicu, o čemu pričate vi?)

Narodni poslanik dobacuje, nadam se da će predsedavajući...

(Blaža Knežević: 860 sudija izbačeno je na ulicu za vaše vreme, i to vrhunskih sudija.)

Narodni poslanik nastavlja da dobacuje, ne može da izdrži istinu. Znam da je teško realnost i činjenice podneti, to je dosta teško.

Ne mora predsedavajući ni da zavede red na sednici, jer ja znam, kada neko tako reaguje dobacivanjem i kršenjem Poslovnika, da sam rekla istinu.

Sudija Ustavnog suda, pa onda javna preduzeća, pa onda gde god hoćete. To je ono što se zove – realnost ujedna. Svaka vrsta poricanja da ta realnost postoji neće doneti dobra, ko god bio na vlasti i ko god bio u opoziciji. Činjenica da imamo pred sobom ljude koje znamo u svojim lokalnim sredinama i znamo gde su zaposleni ne može da se izbriše poricanjem te realnosti.

Zašto je to zajednička šteta? Zato što je jednim delom ponavljanje grešaka, a drugim delom sprečavanje da zaista dođemo dijalogom do razvoja Srbije, jer partijski kadrovi neće dovesti do razvoja.

Narodni poslanici i dalje dobacuju i ja sam zadovoljna zbog toga. Ja ću ovde uvek govoriti istinu. Razumem koliko vas potresa istina zato što je ona neprijatna.

(Predsedavajući: Privodite kraju, kolegice Čomić.)

Ali molim vas da onda razgovaramo o činjenicama, o brojkama i o istini, a ne o percepcijama.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Aleksandra Jerkov.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem. Gospođo Mihajlović, kao što je gospođa Čomić rekla, pre nekoliko dana smo u Skupštini Srbije u Ustavni sud izabrali ženu koja je bila na odborničkoj listi Srpske napredne stranke na Vračaru, kao i mnoge druge koji su povezani sa Srpskom naprednom strankom.

Cela Srbija se, gospođo Mihajlović, smejala prošle godine potpredsednici vašeg odbora u Kraljevu, koja je na konferenciji za novinare rekla da je dobila posao u Elektro Kraljevu ili... ne znam kako se zove tamošnja firma za distribuciju električne energije, kada je rekla – sada ćete mi pitati da li sam ja dobila posao preko stranke, da, dobila sam posao preko stranke. Mene je čudilo da vi to niste videli s obzirom na to da su svi to videli. A možda je to bilo i u vreme kada ste vi bili resorna ministarka.

Ali nisu to pojedinačni slučajevi. Ja prosto ne mogu da verujem da vi nas ovde ubeđujete da se danas u Srbiji ne dolazi do posla preko članstva u Srpskoj naprednoj stranci, kada svi građani Republike Srbije znaju da nije tako.

To što je rađeno do 2012. godine, rađeno je, i mi smo političku cenu za to platili na izborima. Recite vi meni šta vi radite 2015. i 2016. godine, a ne šta je neko drugi radio 2012. godine. I recite mi zbog čega smatrate da samo ovi ljudi neće doći do pozicije na kojoj će biti, samo ovi profesionalni upravnici, preko stranke, kada su svi drugi u prethodne dve godine došli do svake pozicije za koju su se kandidovali isključivo preko Srpske napredne stranke?

Učinilo mi se na momenat da ste me pitali da li sam posao narodnog poslanika dobila na konkursu ili... Ne znam na šta ste mislili. Prethodni posao na kom sam bila dobila sam na konkursu. Radila sam u Skupštini Vojvodine, ne u Vladi Vojvodine, a pozicija na kojoj sam bila u Pokrajinskoj vladi je imenovana funkcija, nije zaposlenje, nego sam tamo bila kao imenovano lice. A za posao na kom sam bila pre izbora za narodnog poslanika prijavila sam se na konkurs.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem. Pravo na repliku, prvo narodni poslanik Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući, i ovo će biti kratko, jer opet nema potrebe da bude drugačije.

Stvarno je interesantno, ne znam kako bih drugačije to nazvao, ovu priču koju smo čuli sada o kandidatima i izabranim sudijama Ustavnog suda Srbije. Stvarno je interesantno. Ako ni zbog čega drugog, onda zato što smo pričali o tome da postoje određeni uslovi da čovek to postane; razgovarali smo i o konkretnim kandidatima i pominjali o kome je tačno reč i kakve su stručne kvalifikacije tih ljudi. Na naše podsećanje da se to malo pogleda, da pročita onaj ko nije, kao odgovor smo dobili ili muk ili ponovljene recitacije koje su neki ovde servirali.

Mada, bilo je ovde i nekih koji su bili dovoljno mudri da, što se kaže, povuku ručnu, stanu i, kada im se ukaže: „Pogledajte malo o kakvim je rezultatima reč, o kakvim je ljudima reč“, da se ipak povuku, shvatajući da mogu samo sebi da naude u političkom smislu, da deluju neozbiljno ako nastavljaju da kritikuju ljude koji su više nego kvalifikovani za ono za šta su predloženi.

Uopšte nije bitno da li je neko nekome politički blizak ili nije, gledajte ono što zakon zahteva, gledajte ono što struka zahteva i ni po čemu drugom nemojte suditi. Pa neka bude neko hrabar da kaže da to nisu bili dovoljno kvalitetni ljudi.

Još jednom, u najmanju ruku čudno je da mi čujemo komentare na temu bilo kakvog stranačkog zapošljavanja upućene na teret nama koji smo upravo doneli mere kojima se zabranjuje zapošljavanje u javnom sektoru, od strane onih koji takve mere nisu donosili, a znamo kako su se ponašali i prema državi i prema sopstvenim članovima. I, kad kažu da su za to što su radili, a čega se dobro sećamo, platili 2012. godine – jesu. Ali i 2014. i 2016. godine. I toliko su dobro radili da će nastaviti da plaćaju za to, bez ikakve sumnje. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li još neko želi reč po ovom amandmanu? (Ne.)

Na naziv iznad člana 50. i član 50. amandman je podnela narodni poslanik Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 50. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Čedomir Jovanović, Enis Imamović, Nataša Mičić, Žarko Korać, Nenad Milić i Bajro Gegić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 50. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović, Nenad Konstantinović i Zdravko Stanković.

Reč ima narodni poslanik Nenad Konstantinović.

NENAD KONSTANTINOVIĆ: Poštovani predsedavajući, dame i gospodo narodni poslanici, poštovana ministarka, predložio sam amandmanom da se JMBG, odnosno matični broj vlasnika stana ne uzima u evidenciju koju vodi upravnik. Šta će upravniku zgrade, profesionalnom upravniku, prinudnom upravniku, koji god da bude, šta će njemu moj ili vaš matični broj?

U obrazloženju, kad odbijate ovaj amandman, vi kažete – radi lakšeg komuniciranja i radi lakšeg upravljanja zgradom. Ništa neće lakše da bude ako upravnik ima vaš matični broj, a ne treba mu nizašta. Mogli ste propisati i da traži koja ste krvna grupa.

Mi predlažemo amandmanom da se da adresa prebivališta, ako neko ne živi tu da možete da kontaktirate s njim, broj telefona, imejl adresa, a ne matični broj.

Takođe, kažete da je to usklađeno sa zakonom koji se bavi zaštićenim podacima i da je poverenik za podatke o ličnosti dao saglasnost na ovaj zakon. To prosto nema nikakve veze. Taj zakon se ovim ne bavi. Ovo je matični zakon i mi ovim zakonom propisujemo šta je od podataka potrebno za evidenciju, a šta od podataka nije potrebno za evidenciju. Smatram da će matični broj biti zloupotrebljen, i to baš od ovih prinudnih upravnika za koje postoji sumnja da će svi biti članovi SNS-a, jer njih postavljaju oni koji vode lokalne samouprave, a licenciraju se u ustanovi koju vodi SNS.

Prema tome, ovi matični brojevi će biti zloupotrebljeni za pravljenje paralelnih biračkih spiskova, za utvrđivanje sigurnih glasova i da bi ti upravnici znali ko na kom biračkom mestu glasa i da bi mogla da se pravi manipulacija za izbore. To je jedini razlog zašto je potreban JMBG. Inače, nema razloga za ovo. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Samo rečenica komentara na ovo poslednje što smo čuli, eventualne strašne manipulacije za izbore. Mislim da je ovo izgovor dat samom sebi unapred za to što će neko na tim izborima da prođe kako će već da prođe. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 50. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Jasmina Karanac, Nataša Mihailović Vacić, Predrag Jelenković i Branimir Jovanović.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Nataša Mihailović Vacić. Izvolite.

NATAŠA MIHAILOVIĆ VACIĆ: Hvala, predsedavajući. Poštovana ministarko, Poslanička grupa SDPS podnela je amandman na član 50. Predloga zakona i to u onom delu koji uređuje prava i obaveze upravnika.

Predložili smo da se tim pravima i obavezama doda još jedna nova obaveza, a to je da upravnik treba da se stara o tome da se posebni, zajednički i samostalni delovi zgrade koriste u skladu sa svojom namenom.

U obrazloženju našeg amandmana naveli smo da je zapravo česta pojava da se zajedničke prostorije u zgradama koriste nenamenski, da se npr. sušionice koriste kao magacini za višak starih stvari, što remeti vlasnike kojima je sušionica potrebna za sušenje veša jer nemaju terase, na primer. Osim toga, čuli smo i za primere da se stanovi koriste kao hosteli, bez dozvole.

U obrazloženju kojim je amandman odbijen navedeno je da je amandman pravno-tehnički neprecizan.

Ovom prilikom želela bih da još jednom apelujem da zajednički nađemo način da ipak usvojimo ovaj amandman, jer suština i cilj amandmana su nedvosmisleni i nesporni. Bilo dobro da nađemo način i otklonimo tu pravno-tehničku nepreciznost ukoliko postoji, iako je amandman rađen u skladu sa Jedinственом методологijом u izradi propisa. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem. Reč ima ministar prof. dr Zorana Mihajlović. Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: To što predlažete zaista ne bi bilo moguće. To bi značilo da profesionalni upravnik može gotovo da ulazi u stan, odnosno da proverava da li se stan koristi u nameni u kojoj treba, da li tu živi porodica, fizičko lice ili tako nešto. To je zaista... Bar onako kako smo mi dobili amandman. Ako vi imate neki drugi predlog i želite to bolje da objasnite, hajde da čujemo.

PREDSEDAVAJUĆI: Po amandmanu, narodni poslanik Nataša Mihailović Vacić. Izvolite.

NATAŠA MIHAJLOVIĆ VACIĆ: Hvala, predsedavajući. U amandmanu se doslovce kaže ovako: „Posle tačke 5) dodaje se tačka 5a) koja glasi: '5a) stara se o tome da se posebni, zajednički i samostalni delovi zgrade koriste u skladu sa svojom namenom'.“ Dakle, ovde je akcenat na zajedničkim prostorijama. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 50. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Aleksandra Čabraja i zajedno narodni poslanici Poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Aleksandra Čabraja.

ALEKSANDRA ČABRAJA: Zahvaljujem. Član 50. govori o pravima i obavezama upravnika. Podnela sam amandman kojim se briše tačka 6) u kojoj se kaže da upravnik „uspostavlja i vodi evidenciju o vlasnicima posebnih delova, vlasnicima samostalnih delova i licima kojima su zajednički ili posebni delovi izdati u zakup, odnosno na korišćenje po drugom osnovu (za fizička lica ime, prezime i JMBG, a za pravna lica poslovno ime, adresa sedišta i matični broj).“

Ovaj stav, odnosno tačka 6) u direktnoj je suprotnosti sa Zakonom o zaštiti podataka o ličnosti, a time direktno krši Ustav, jer Ustav u članu 42. kaže da je zajamčena zaštita podataka o ličnosti i da se prikupljanje, držanje, obrada i korišćenje podataka o ličnosti uređuju Zakonom o zaštiti podataka o ličnosti.

Kako god mi ovde raspravljali šta će nekome (i ja se slažem) JMBG, svi znamo da je to sporna informacija, da ne treba svako da je ima, zbog toga je i zaštićen na način kako je zaštićen – pritom uopšte ne želim da ulazim trenutno u polemiku koja se vodi oko toga ko će uzimati taj broj, za šta će ga koristiti i tako dalje – vi ovde opet kršite Ustav. Dakle, ne možemo manipulirati ovakvim podacima, osim ako je to direktno u skladu sa zakonom i Ustavom. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Aleksandra Jerkov.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem. Zbog ovog člana, zbog ove tačke zapravo, mislimo da pravite jedan čvorovićevski zakon i zbog toga sumnjamo; vi kažete da smo paranoični, da imamo teorije zavere ili ne znam šta. Evo zbog čega. Molim vas, kakvu evidenciju o vlasnicima stanova i podstanarima taj upravnik vodi? Šta u toj evidenciji piše, kakve on podatke sakuplja? Šta će njemu jedinstveni matični broj građana, bilo da su u pitanju stanari ili podstanari? Šta on sa tom evidencijom radi? Kome je prosleđuje? Koje podatke ta evidencija sadrži?

Da li to znači, recimo, ako mu vlasnik stana nije prijavio podstanara, nije mu dao ugovor i nije ga obavestio o tome, a on sumnja da ima podstanara, da li će on da zapisuje koliko puta kod ovog čoveka dolazi, pet puta nedeljno, žena koja tu spava tri noći nedeljno, možda ona živi tu?

Mislim, da li ste vi svesni šta piše u ovoj tački? Da li ste vi svesni da će upravnici zgrada, profesionalni upravnici zgrada, zbog ove tačke, zbog obaveze da vode nekakvu evidenciju o stanarima i podstanarima, biti primorani da uhode stanare, da prate ko im dolazi u stan, koliko puta nedeljno spava u stanu, sa kim se druže, šta rade? Još će uz sve to imati jedinstveni matični broj građana i stanara i potencijalnih podstanara, ukoliko taj sumnja da neko ima podstanare a nije mu prijavio u skladu sa obavezama koje je imao u prethodnim članovima.

Zbog toga mislimo da je ovo čvorovićevski zakon. Zbog toga mislimo da će upravnici zgrada uhoditi stanare, profesionalni upravnici, još bolje, za koje smo uvereni da će biti iz vaše stranke ...

(Predsedavajući: Privodite kraju.)

... Zato što imaju obavezu da vode nekakvu evidenciju o stanarima, za koju smo ubeđeni da nije u skladu...

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Nekako, vi opet kako se vama čini da će da bude i opet nam projektujete kako će to da izgleda.

Postoje određene procedure kada se zakon predlaže na Vladi. Postoji procedura: dakle, prvo radna grupa, koja je sastavljena ne samo od članova ministarstva, nego i od ljudi sa raznih fakulteta, iz civilnog sektora itd.,

pa se priprema zakon, pa se ide na javne rasprave, pa se nakon javnih rasprava i mnogih komentara koji se u javnim raspravama dobiju, koji su jako dobri i kvalitetni, to stavlja unutar zakona, pa treba da dođemo na sednicu Vlade. Da bi došao uopšte na sednicu Vlade, zakon mora da dobije mišljenje mnogih ministarstava.

U ovom slučaju, zbog važnosti zakona, ovaj zakon je dobio mišljenje 27 najvažnijih institucija u ovoj zemlji. Sve one verovatno nemaju pojma, po vama. Po vama, verovatno, Poverenik takođe nema pojma, zbog ovoga što sada govorite. Dakle, nacrt ovog zakona je prihvaćen i od Poverenika.

Neverovatna je ta selektivnost u vašem razmišljanju. Kad vam nešto ne odgovara, onda koristite Poverenika. Kad vam nešto odgovara da diskutujete, onda to mišljenje više nije važno. Ipak moramo da poštujemo ono što se zove procedura, zakon.

Ponavljam još jednom, nema kugle, nema ničega, sve je jasno napisano. Profesionalni upravnik ili upravnik treba da zna ko živi u stanu, kao što svi mi kao stanari treba da znamo ko su komšije, samo zbog jedne stvari – zbog upravljanja, dakle zbog toga da ti ljudi budu u skupštini, i zbog održavanja zgrade.

Vi možete da puštate filmove kakve god hoćete, ja još jednom govorim – vratimo se u okvire zakona. Zakon je vrlo jasan.

PREDSEDAVAJUĆI: Ovim bismo završili sa današnjom raspravom. Nastavljamo sutra u 10.00 časova. Zahvaljujem.
(Sednica je prekinuta u 21.35 časova.)